

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete

15 Ekim 1993
Sayı 164
Fiyatı 3,- DM

ÇÖZÜM

A. ÖCALAN

Savaşta bölge ayrışımlarına doğru

Türk özel savaşının Kürdistan'da yürütülen gerilla mücadelesi karşısında bir tıkanıklık, çözümsüzlük ve giderek iflası yaşadığı son üç aylık yaz süreci gelişmelerinden rahatlıkla anlaşılmaktadır. Özel savaşın en üst düzeyde devletin tüm olanaklarını arkasına alması, ekonomiden siyasete, düzen içi muhalefetiyle, iktidar partileriyle ve tüm kurum kuruluşlarıyla iç ve dış dayanakları, yine emperyalist-kapitalist mali ve askeri destekleriyle hem açıktan, hem de gayri-meşru kontra dediğimiz oluşumlarla, tüm teknik imkanları ve araçları da yedeğine alarak, hatta azami derecede kullanarak bütün ülke insanına yöneltilği topyekün savaşın da artık *pek bel bağlanılacak* bir saldırı yöntemi olmadığı ortaya çıktı. Mevcut hükümet de diğerleri gibi tüm kaderini bu topyekün savaşın kazanılmasına ve Kürt direnişinin ne pahasına olursa olsun bastırılmasına, başarılabilinirse tasfiyesine bağlamış durumdadır. Ancak kendinden önceki hükümetlerin yaşadığı zaafı ve özel savaşın güdümünde olma durumunu aşamadığı için, hatta onların devamından öte bir şey olmadığı için gerilla mücadelesinin geriletilmesi şurda kalsın, daha da boyutlanmasının önünü alamama durumu söz konusudur. Çünkü sorunun salt hükümet değişiklikleriyle çözümlenecek bir sorun olmadığı, aksine daha köklü ele alınmaya ihtiyaç gösterdiği ve bu çağrışımı vurgulamak için de baharda tek taraflı gösterilen iyi niyetli yaklaşımı yerinde kullanamadıkları gerçeğin-

Devamı 13. Sayfada

BERXWEDAN'DAN

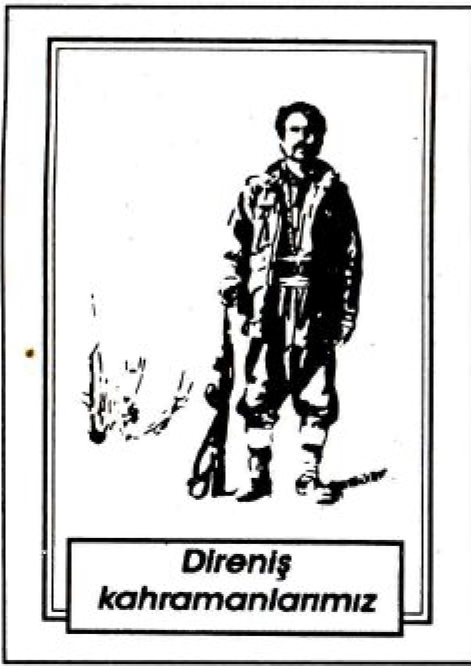
TC Ölüm Döşeğinde

Ateşkes sürecinden sonra ulusal kurtuluş savaşımızın içine girdiği yeni hamle dönemi Kürdistan devrimine yeni gelişme boyutları kazandırırken, TC'deki çözülüşe ve çöküşe de dönüşü olmayan adımlar attıracak boyutta gelişmeleri ortaya çı-

Devamı 4. Sayfada

Başkan APO 28 Eylül'de yaptığı basın toplantısında '94 baharına 30 bin gerillayla gireceğimizi açıkladı

Newroz'a 30 bin gerillayla giriyoruz

Ulusal Diriliş Bahçesinde Yeşeren Özgürlüğün ilk Çiçeklerinden

Şadioğlu BATMAZ

Adı, soyadı: Şadioğlu BATMAZ
Kod adı: Halil
Doğum yeri, tarihi: Karakoçan /Aşağı Alıkan, 14.4.1956
Mücadeleye katılış tarihi: 1975
Şehit düştüğü yer: 15.05.1990/ Şırnak

Ulusal inkarcılığın bir yaşam biçimi olarak benimsendiği, düşüncenin köreldiği, beyinlerin paslandığı, inancın sarsıldığı, cesaretin kırıldığı Kürdistan gibi bir ülkede bu onursuzca durumu tersine çevirmek için sıfır sayılan olanaklarla yola çıkanların mücadele tarihimizde ne kadar büyük bir rol oynadıkları anlaşılır bir durumdur. Ulaşılan bugünkü kazanımlar baştan beri davaya sarılan yoldaşların büyük fedakarlığına, halkımıza ve devrime olan sonsuz inancına, adeta o dönemin zifiri karanlığında geleceğin aydınlığını hissedebilme öngörüsüne ve kararlı çabalarına bağlıdır. Böylesine yüce bir çaba ve emeğin sahibi olan şehitlerimizden biri de Şadioğulu BATMAZ yoldaştır.

Kürdistan ulusal kurtuluş ideolojisinin ilk gelişmeye başladığı alanlardan biri de Karakoçan'dır. Dep'in (Karakoçan) Alikanê Jêrin köyünde ortahalli bir aileden gelen Şadioğlu yoldaş, şehit Delil DOĞAN ve Mehmet GÜLER ile birlikte oluşan ilk grubun içinde yer alır. Henüz hiçbir parti yayını olmadığı halde genel klasikleri okuyarak kendisini yetkinleştirmeye ve PKK'nin ideolojisini kavramaya çalışır. Grupla birlikte özellikle aydın gençlik içinde yoğun bir propaganda ve eğitim faaliyetini yürüttür. Hiçbir yazılı propaganda aracı olmadığı halde, yürütülen sözlü propaganda sonucu daha evvel etkili olan sosyal-şoven güçlerin teşhir ve tecritinde çok önemli bir rol oynar. Süreç içinde güçlü bir tabanın oluşmasına yol açar.

Ulusal kurtuluş ideolojisinin hızlı ve yaygın bir biçimde gelişmesinden rahatsız olan sosyal-şoven ve faşist güçlerin saldırıları yoğunlaşır. Şadioğlu yoldaş bu saldırılara en ön saflarda karşılık verir. Doğru devrimci düşünceyi yaymanın kararlı bir savunucusu ve eylemcisi olur. Atak, coşkulu özelliğinden ötürü defalarca karşı devrimci odakların saldırılarına uğrar. Dost ve düşmanın dikkatini çeken bir durumuna gelir. Grup döneminin bir öncüsü olarak kitlelerin güven ve cesaret kaynağı olmaya başlar. Faaliyetlerini sadece gençlikle sınırlı tutmaz, süreç içinde kırsal alanlara da el atar. Köy köy dolaşarak halkı uyandırmaya ve örgütlemeye azami bir önem verir.

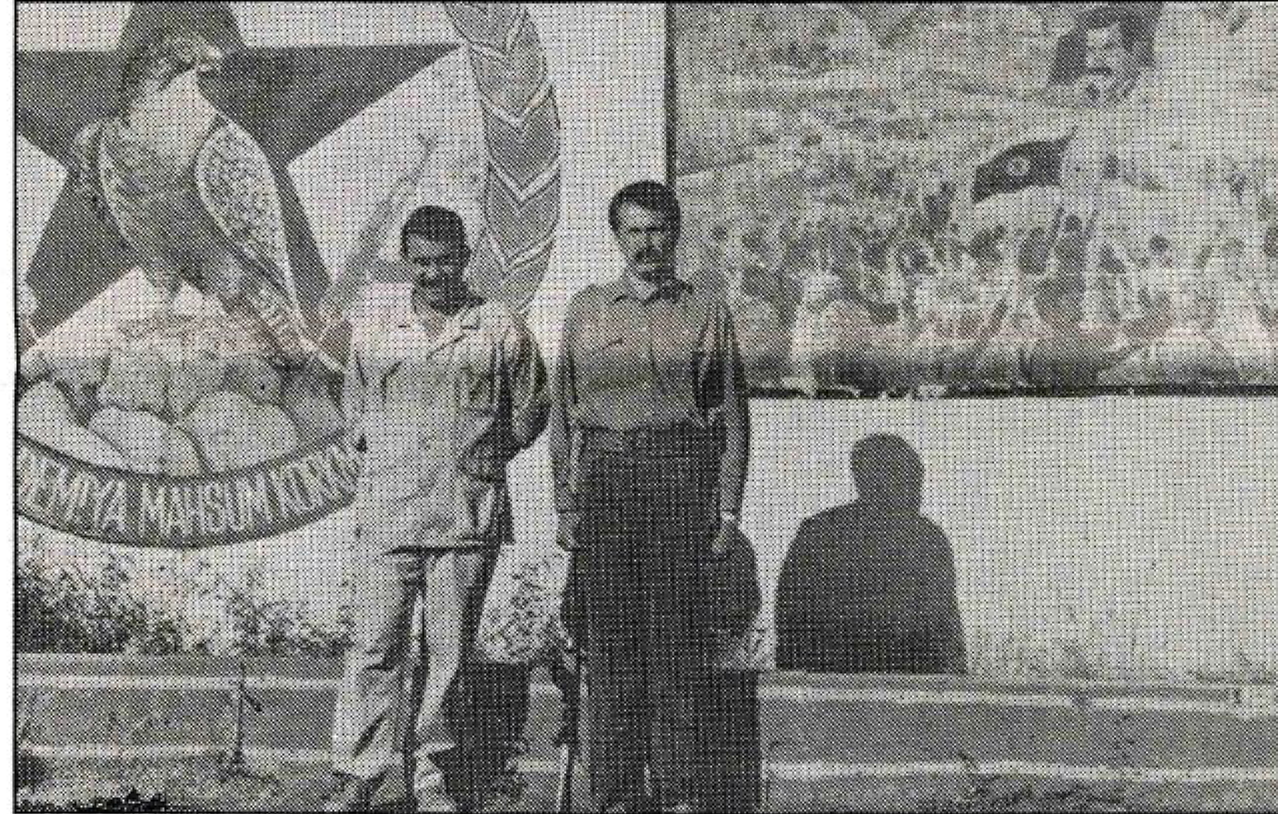
O dönemi yaşayan ve parti tarihinden haberdar olanlar ne tür zorluklar ve olanaksızlıklar içinde mücadele edildiğini bilirler. Grubu oluşturan ilk arkadaşlar bir kitap almak için dahi parasal olanağa sahip değildiler. Yardımda bulunmayı bir tarafa bırakalım, herkes ailesini ve çocuğunu davadan uzaklaştırmak için çaba gösterir. Birkaç kitap satın almak ve çok gerekli ihtiyaçları karşılamak için Şadioğlu yoldaş ve diğer arkadaşlar mevsimlik işlerde çalışmak zorunda kalırlar. Dar ve gevşek grup ilişkileri hakim olduğu halde kolektif yaşama büyük bir önem verir. Ailesinin yaz mevsiminde işgücüne olan ihtiyacına rağmen bütün gücünü ve zamanını hareketin çıkarlarına adar. Aile bağları yerine mücadele bağlarına en çok önem veren bir davranış içine girer. Güven veren, coşku yaratan, inanç aşılayan davranışları her kesimden kitlelerin saygı ve sevgisine yolaçar.

Şadioğlu yoldaşın bu militanca davranışları düşmanın gözünden kaçmaz. Hiçbir saldırıdan yılmadığı farkedilince içinde yer almadığı bir eylem gerekçe gösterilerek 1979'un başlarında tutuklanır. Karakoçan'da grubun önderlerine yönelik ilk tutuklama oluyor bu tutuklama. Aynı zamanda TC'nin ilk ciddi yönelimidir bu. Baştan beri o alandaki gelişmelerin içinde yer alan ve yoktan çok büyük kazanımlara yolaçan birinin ilk tutuklanması tarihi anlama sahip bir durumdur. Düşman bu tutuklama ile partisel gelişmeye yönelmek istediğini hissettirir. Henüz ciddi bir eylemlilik olmadığı halde bir-iki olaydan ürken düşman yönelmeye başlar. Çok ağır işkenceler ardından Şadioğlu yoldaş tutuklanır. Böylece TC, o dönemde bile kağıt üzerinde geçerli olan yasalarını çiğneme acizliğini gösterir. Hem de bu yoldaşın şahsında böyle gülünç bir duruma düşen TC bu yönelimini artık sürdürür. Bu tutuklama Şadioğlu yoldaşın ne kadar düşmanın korkulu rüyası haline geldiğinin göstergesi olur.

O aynı kararlılığını cezaevi koşullarında da sürdürür. Düşmana asla boyun eğmez. 1979 yazında kontrgerilla cezaevlerinde katliamı Elazığ Cezaevi'nde tutuklu bulunan devrimcilere yönelik geliştirir. Havalandırma esnasında savaş esiri olan arkadaşlar faşistler tarafından silah ile taranır. Aytekin TUĞLUK yoldaşın şehit düştüğü bu katliamda Şadioğlu yoldaş kıl payı darbe almaktan kurtulur. Cezaevinde gelişen tüm eylemlerin başında yeralır. Her zamanki güçlü moralini ve coşkusunu burda da korur. 12 Eylül zindan döneminde yılgınlığa kapılmaz. Partiye ve yoldaşlarına olan inanç ve bağlılığını sarsmaz. Direngen bir cezaevi pratiğini sergiler.

Şadioğlu yoldaş tahliye olduktan sonra ilişki arayışı içine girer. Partiyle ilişki kurmak için İstanbul'a gelerek belli bir çevre içinde faaliyet yürütmeye başlar. İstemeyerek de olsa ilgilenmek zorunda kaldığı bazı ailevi sorunlarını çözmeye çalışırken, bir an evvel örgütlü bir pratik içinde yer almak için partiyle bağlantı kurmaya çalışır. Parti tarafından çıkarıldığı Avrupa alanında faaliyetlere katılır. 1987 yılında Avrupa'da yeniden parti ortamına kavuşmuş olmayı kendisi için yeniden bir doğuş olarak değerlendirir. Her yönüyle çok gelişmiş olanaklar içinde mücadele etme imkanına kavuşur. Kendisini hızla eğiterek yeni sürece ayak uydurmaya çalışır. Partinin yeni dönem ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir kişilik gelişimini sağlamada zorluk çekmez. Pratik içinde eğitimini tamamlamaya çalışarak yılların zindan boşluğunu kısa bir sürede gidermeyi başarır. Avrupa alanında çeşitli bölgelerde yararlı çalışmalarda bulunur. 1988 yılında Avrupa'da ortaya çıkan provokasyona karşı tavır koyar. Provokatörlerin kendisini etkileme çabalarını boşa çıkarır. Parti Önderliği'ne ve şehitlere olan sonsuz bağlılığı onu her zaman doğru çizgide tutar. Hiç kimsenin etkisinde kalmaz.

Avrupa'daki başarılı pratiği ardından önerisi üzerine Parti Önderliği'nin bulunduğu zemine çağrılır. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde kısa sürede eğitimini tamamlar ve arkadaşların eğitiminde önemli bir rol oynar. Mücadelenin yeni ihtiyaçlarına cevap verebilecek yenilenmiş kişiliği ile ülke koşullarında savaşmak için partiye öneride bulunur. Bu önerisi kabul görülerek Botan'da görevlendirilir. Botan'ın komutanlarından biri olarak savaşın gelişmesinde yaratıcı bir pratik sergiler. Yılların biriken kin ve intikamını düşmandan almak için yoğun eyemlilik içinde olur. Kısa zamanda çok büyük gelişmeler sağlamanın azami çabası içinde olur. Komuta kademesinde çok ciddi boşlukları doldurabilecek hızlı bir gelişme temposunu Botan pratiğinde de gösterir. En yararlı hizmetlerde bulunabilecek bir zamanda ve kısa vadeli yeni dönem pratiği ardından şahadete kavuşması, partimiz ve halkımız için önemli bir kayıp olmuştur.

Şadioğlu yoldaş hiç kimsenin adına bile sahip çıkmadığı, hiçbir kurtuluş umudunun olmadığı bir dönemde umudun ve inancın sembolu oldu. Henüz lise sıralarında bir gençken doğru düşünceyi kavramakla yetinmeyen, bu doğru düşünce uğruna işkenceleri göze almanın bilincinde olan biriydi. Başta bireysel çıkar ve gösteriş için devrimci geçinen bazı asalaklar gibi davranmadı hiçbir zaman. Geçici bir eğlence aracı olarak da soruna yaklaşmadı. Haklı bir davayı temsil eden PKK'nin mutlaka başaracağına dair inancını koruyarak dürüst ve samimi bir temelde mücadeleye başlangıç yaptı. Devrimci yaşamın bütün süreçlerinde daha fazla katkıda bulunmak, daha fazla gelişmeye yolaçmak dışında hiçbir şahsi ve ailesel kaygısı olmadı. Azami atılganlık, azami coşku, aşırı hizmet aşkının altında yatan gerçek onun devrime dürüst yaklaşmasıydı. Bu nedenden dolayı ülkede, ülke dışında, zindanda ve bulunduğu her zeminde istikrarlı ve sürekli bir devrimci gelişme sağladı.

PKK'nin temel atılışında pay sahibi olan bazıları gelişmelere ayak uyduramayıp, yeni süreçlerde engel teşkil ettiler. Fakat bu yoldaşımız sürekli olarak kişiliğini yenilemeye çalıştı. Bir sıradan değeri bile yeniden ortaya çıkarmak, yeniden geliştirmek büyük emek, çaba ve fedakarlık gerektirir. Hiçbir tecrübesi olmayanların Kürdistan devrimi gibi tarihsel bir gerçekliği yeniden yaratmaları için olağanüstü bir çaba göstermeleri gerektiği biliniyor. Bu nedenle hazır ve gelişkin olanaklarla mücadeleye başlamayan Şadioğlu yoldaşın gösterdiği çabalar olağanüstü çabalar olmuştur. Bugün bir ulusa mal olan kahramanlık, cesaret, fedakarlık vb. özellikleri vurgulamakla bu yoldaşımızın destanı anısını dile getirmeye kalkışmak bile yeterli bir değerlendirme olmamaktadır. Her şeyi yeniden yaratarak bunu şahadete kadar sürdürenlerin anısı parti tarihimizin önemli bir kesitini oluşturmaktadır. Bu yoldaşarımızın anısını doğru kavramak, ancak PKK tarihini doğru kavramakla mümkündür. Çünkü PKK'nin mücadele tarihi içinde onun çok zengin ve onurlu bir direniş pratiği vardır.

Onun direngen ruhsal özelliği bütün pratik yaşamına yansımaktaydı. Devrimci mücadeleye ilk olarak PKK saflarında başlangıç yapması ve bunu sonuna kadar sürdürmesi bu direngen kişiliğine ve silahlı mücadelenin Kürdistan devriminde temel bir rol oynayacağına olan inancına bağlıydı. Bu özelliğinden dolayı küçük-burjuva reformist güçlere karşı sürekli olarak kararlı bir ideolojik ve pratik mücadele sürdürdü. TC bürokrasisi içinde yer alan ve reformist işbirlikçi örgütlerin saflarında bulunan eski ilişki çevresindeki bazı tiplerin kendisini etkileme ve saflarına alma çabalarına itibar etmedi. Genç olduğu halde o tür örgütlerin saflarına geçmedi. Onların bile saygısını kazanan bir otorite durumuna gelebildi. Eski toplumsl karakterli ilişkilere tepki temelinde bir devrimci çıkış yaptığı için akrabalık, yörecilik, hemşericilik vb. ilişkiler onu yanlış ideolojik ve politik saplantılara itemedi. Sık sık dile getirdiği gibi ulusal inkarcılıktan nefret etmekteydi. Özellikle Kürt olup da ulusuna ihanet eden veya sosyal-şoven örgütlenmeyi geliştirenlere karşı çatışmalara varacak düzeyde cesaretli bir mücadele yürüttü. Bunların Kürdistan devrimi önündeki engelleyici rolünü çok erkenden farketmişti. Ve ona göre davranmaktaydı.

Onun çok soylu bir özelliği de değerlere oldukça bağlı olmasıydı. Henüz grup aşamasında dahi devrimin değerlerine ters düşen bir davranışla karşılaştığında bunu eleştirir, hiçbir hataya göz yummazdı. O tek tek kişilere değil, değerlere ve kurallara bağlılığını mücadelenin her döneminde daha da gelişkin bir biçimde sürdürdü. Şehitlerin yaşam ve direniş pratiği dışında başka herhangi bir ölçüyü esas almıyordu. Bu özelliğinden ötürü kolay kolay yanılgılara kapılmadı. Ve yanlış doğrultulara sapmadı.

Ülkede, ülke dışında ve sömürgeci zindanlarda 15 yılı bulan istikrarlı bir direnişçi devrimci pratiği olan, bütün yaşamını halkımızın, partinin ve insanlığın çıkarlarına adayan, kahramanca bir direniş sonucu şahadete ulaşan Şadioğlu BATMAZ yoldaşın Parti Önderliği'ne, şehitlerimize ve devrimin bütün değerlerine bağlılık yemini bizlerin de bağlılık yeminidir.

Şadioğlu yoldaşın örnek militan kişiliğini ruhumuzun ve yüreğimizin derinliklerinde taşıdıkça, onun manevi komutası altında zafere dek özgürlük yürüyüşümüzü sürdürdükçe yenemeyeceğimiz hiçbir zorluk, aşamayacağımız hiçbir engel yoktur. Soylu anısı sonsuza dek yaşatılacaktır.

Bir mücadele arkadaşı

Berxwedan
Aylık Gazete
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
40227 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN
(ÜLKE HABERLERİ)
Tel:(49-0211) 78 83 851–2–3
Berxwedan
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Matbaa: Druckhaus Bonn
Dağıtım: Agri Verlag Köln

Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s.
Belçika 70.00 bfr. / Danimarka 12.00 dkr.
Fransa 12.00 ff. / Hollanda 4.00 hfl.
İngiltere 1.20 £. / İsveç 12.00 skr.
İsviçre 3.00 sfr. / Norveç 12.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 36,- DM	6 ay 72,- DM
12 ay 66,- DM	12 ay 130,- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

MERHABA

Gerillanın darbelerine dayanamayan işgalciler kırsaldan adım adım çekiliyor

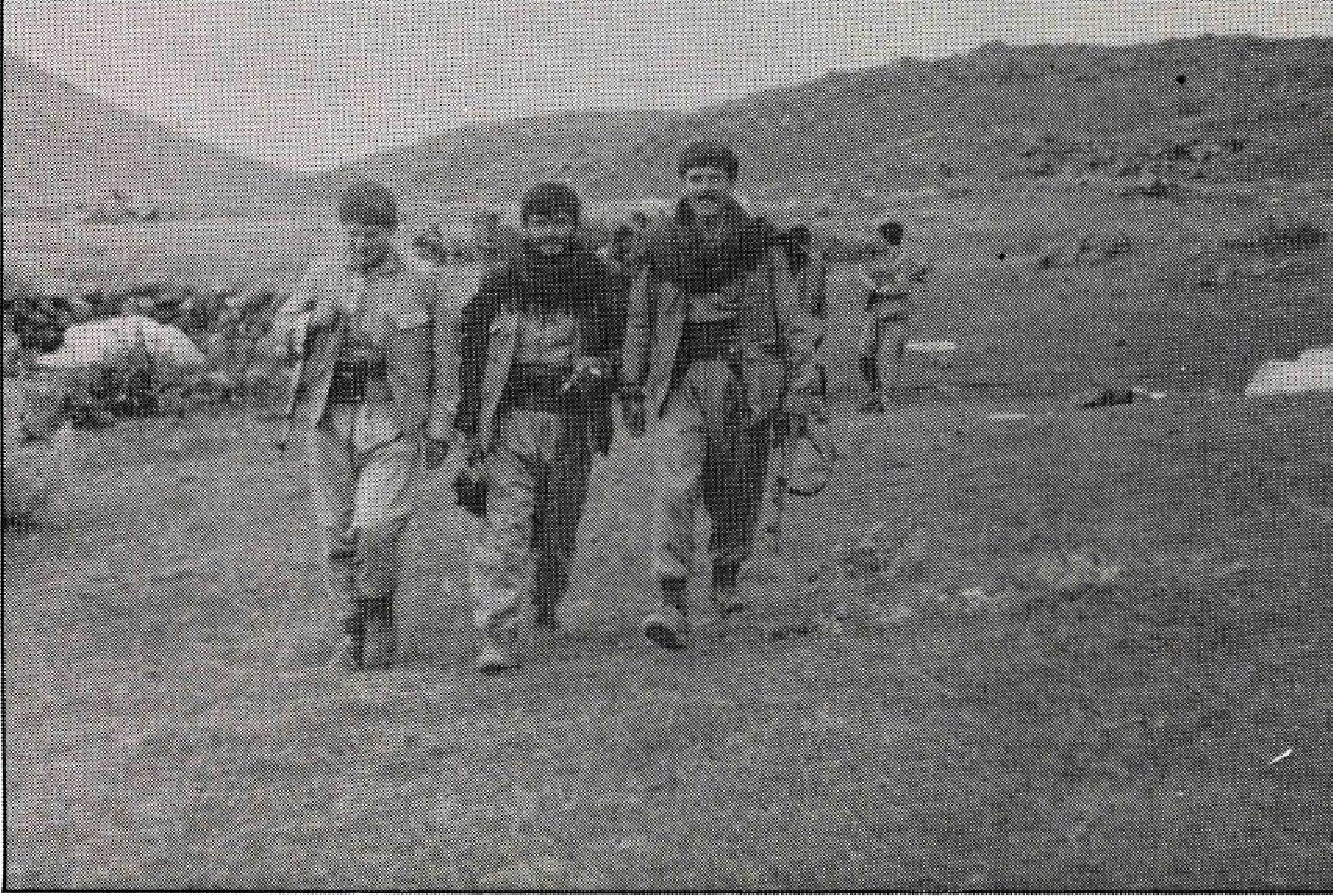
Denge aşamasına

Berxwedan Haber Merkezi:

Varlığı halkların talan ve katliamına endeksli olan ve bu nedenle tarihe barbar olarak geçen soykırım gücü TC, mazlum Kürt halkına karşı sürdürdüğü kuralsız özel savaşına Eylül ayı boyunca da devam etti. TC tarihten aldığı mirasla tıpkı Rum, Ermeni vb. halklar gibi Kürt halkını da tarihten silmek için yıllardır sürdürdüğü ve vahşetin ötesine varan uygulamalarıyla Eylül ayında da gittikçe daha da teşhir oldu. Onlarca kontrgerilla cinayeti, kendisinin de imza atarak "yasak"ladığı kimyasal silahlarla Kürdistan doğasını tahrip etme, köy yakma-yıkmalar, binlerce gözaltılar, sokak infazları, gözaltında katletmeler ve hatta Mele Şefik örneğinde olduğu gibi 75 yaşındaki Kürt insanını iple asarak akıllara durgunluk veren vahşet boyutlarını da aşan uygulamalarını sürdürdü. TC çöküşün getirdiği saldırganlıkla tüm uygulamaları yanında onbinlerce askeri, yüzlerce helikopteri ve uçağıyla Kürdistan coğrafyasını operasyonlarla bir kez daha işgal etme cüretini gösterdi. Ancak her operasyonda tıpkı Ağrı ve Tendürek operasyonlarında olduğu gibi -ki bu operasyonlarda TC'nin toplam kaybı 70, gerillanın kaybı ise 7 kişiydi- gerilladan ağır darbelerle büyük kayıplar vererek can çekişen bir psikolojiyle sivil insanlarımıza yöneldi.

Savaşın diğer tarafı olan ve tarihten silinmemek için PKK önderliğinde özel ve kirli bir savaşa karşı her gün verdiği şehitleriyle Kürdistan coğrafyasını kızıla boyayan Kürt halkı da Eylül ayı boyunca haklı savaşımını en üst boyuta çıkardı. Kürt halkının savaş gücü ARGK gerillaları bu bir aylık süreçte onlarca karakoltabur bastı, çok sayıda yol kesti, çok sayıda pusular kurdu, mayınlar döşedi, onlarca esir ve rehin aldı, kapsamlı operasyonları işlevsiz kıldı, sivil-faşist unsurlara yöneldi ve korucuuk sistemine en şiddetli darbeyi vurdu. Denilebilir ki Eylül ayı gerillanın TC'ye her yönüyle çok büyük darbeler vurduğu bir ay olarak kapandı. Öyle ki TC artık kırsal alanlara ancak operasyon şeklinde ve büyük güçlerle çıkabilecek duruma getirildi. Ve bu süreçte 14 Eylül örneğinde olduğu gibi bir günde öldürülen asker, polis ve korucu sayısı 77'ye kadar yükseldi.

Ve tüm bunlara dayanamayan TC kırsaldan adım adım geri çekilmeyi yaşamakta ve ancak operasyonlar şeklinde kırsala çıkabilmektedir. Yani artık Kürdistan kırsal kesiminin büyük bir bölümü gerillanın denetiminde ve halkın iradesine tabi durumdadır. Özellikle Botan Eyaleti'nde artık

denge aşamasının tüm emareleri açıkça görülmektedir. Gerilla bölük ve tabur düzeyinde hareket etmekte, gündüzleri eylem yapmakta, hemen hemen tüm yollarda denetimi sağlamakta, orman yasaları, halk mahkemeleri, askerlik yasaları gibi uygulamalar artık açık bir biçimde uygulanmaktadır. Yani bir anlamda denge aşamasının koşulları tamamen mevcuttur. Bu da TC'nin zorba iktidarına alternatif halk iktidarının gerilla öncülüğünde somutluk kazanmasıdır. Geçtiğimiz bir ay boyunca gerilla eylemliliğinin sadece birkaç örneğini sunuyoruz.

Savaşın bir günlük bilançosu; 77 ölü

AĞRI (KURD-HA): TC'nin 9 Eylül'de 5 bin asker, 80 civarında Skorsky, Kobra, F14 savaş uçağı ve zırhlı araçla başlattığı ve Ekim ayının başlarına kadar devam eden Ağrı-Tendürek operasyonlarında toplam 70 asker-polis-korucu kaybı yanında 2 de helikopter kaybı vererek geri çekildi.

Bu operasyonlar sırasında sadece 14 Eylül'de Ağrı'nın Diyadin ilçesine bağlı Yukarı Tütek, Hacı Xalik, Yukarı Zorava, Şıkafta, Nariya ile Çoban mezrasında devlet güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 özel tim elemanı ile 30 asker öldürülürken, Şıkefta-Nariye kırsal alanında çıkan çatışmada ise bir helikopter düşürüldü.

ŞIRNAK (KURD-HA): 14 Eylül'de Şırnak'ın İkizce Taburu'na gerillalar tarafından akşam saatlerinde düzenlenen baskında, tabur binası tamamen imha edilirken, baskın sırasında 11 asker de öldürüldü.

VAN (KURD-HA): Van'ın Çatak ilçesine bağlı Konalga (Ezdinan) köyünde ARGK gerillaları ile devlet güçleri arasında 14 Eylül gecesi saat 01.00 sularında çıkan çatışmada 1 astsubay, 1 uzman çavuş ile 10 asker ölürken çok sayıda asker de yaralandı.

SİİRT (KURD-HA): Yine 14 Eylül günü Siirt'in Baykan ilçesi yakınlarındaki Yarımca Karakolu'na ARGK gerillaları baskın düzenledi. Uzun namlulu silahlar ve roketatarlarla düzenlenen baskında 9 asker öldürüldü ve karakol binası imha edildi.

DERSİM (KURD-HA): Aynı tarihteki bir diğer eylem ise Dersim'de yapıldı. Dersim'in Nazmiye ilçesi Hormek Karakolu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 12 asker öldürüldü.

Dicle'de 20 asker rehin

DİYARBAKIR (KURD-HA): Diyarbakır'ın Hani ilçesine bağlı Şıngırık (Yokuşlu) köyü yakınlarındaki ormanda odun kesen devlet güçleri ile ARGK gerillaları arasında çatışma çıktı Çatışmada 2 asker öldü 20 asker de gerillalarca esir alınarak götürüldü.

27 Eylül tarihinde saat 11.00-12.00 sularında meydana gelen çatışmadan önce de aynı mıntıkada gerillalar ile askerler arasında çatışma çıkmıştı. Gerillaların ormandaki odunları kesmemeleri için askerleri daha önce uyardıkları öğrenildi.

Tabur baskını 20 ölü

BOTAN (KURD-HA): 28 Eylül tarihinde akşam satlerinde Hakkari'nin Uludere ilçesi Meydan Taburu ARGK gerillalarınca basıldı. Baskında taburun toplam 35 mevzisi ele geçirilerek çok sayıda silaha da el konuldu. Eylem sırasında 20 asker öldü, 11 asker yaralandı, 3 gerilla da şehit düştü. Baskında gerillaların ele geçirdiği silahlar şunlardır: 1 adet MG3 orta otomatik silah, 2 adet bisifing, 6 adet bisifing roketi ve haşvesi, 7 adet lav silahı, 1 adet gece dürbünü, 1 adet normal dürbün ve çok sayıda askeri malzeme ile 3 bine yakın mermi.

TC operasyona çıktıkça kayıpları artıyor

BOTAN (KURD-HA): Hakkari'nin Şemdinli ilçesine bağlı Govendê Dağı'na yönelik TC güçlerinin 23 Eylül'de başlattıkları ve birkaç gün boyunca süren, binlerce askerle ve havadan da desteklenen ope-

(Devamı 29. Sayfada)

ARGK Eylül ayı bilançosunu açıkladı

BOTAN (KURD-HA): Eylül ayı bilançosu ARGK Basın Bürosu tarafından açıklandı. Yapılan açıklamada 929 asker ile 174 korucunun öldürüldüğü açıklanırken, gerilla kayıplarının ise 148 olduğu belirtildi. Açıklamayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

"Kürdistan'da Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'na bağlı güçler ile TC soykırım güçleri arasında sürmekte olan savaşımın 1 Eylül 1993 tarihinden 30 Eylül 1993 tarihine kadar bir aylık süreçte yaşanan eylemliliğin bilançosu aşağıda olduğu gibidir:

1- Eylül ayı içerisinde Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK) gerillalarınca 42'si yol kesme eylemi olmak üzere toplam 668 ayrı noktadaki eylemler sonucu toplam 929 asker ölmüş, yine 7'si üst rütbeli toplam 263 asker ise yaralanmıştır. Aynı süreçte 174 korucu ve korucu yakını ölmüş, 108 korucu ve korucu yakını da yaralanmıştır. Polis, özel tim, ajan, muhbir, kontra, devlet görevlisi, işbirlikçi vb. olmak üzere toplam 107 kişi ölmüş, 47 kişi de yaralanmıştır. Korucu, korucu yakını, işbirlikçi, kontra, ajan vb. 181 kişi gerillalarca tutuklanmış, bunların yapılan mahkemeleri sonucu birçoğu serbest bırakılmış, bir kısmı cezalandırılmış, bir kısmı da hala gerilla güçlerimizin elinde bulunmaktadır. Yol denetimleri esnasında misafirliğe alınan 5 turist de gerilla güçlerimizin yanında tutulmaktadır.

2- Eylül ayı içerisinde TC özel savaş güçlerinin eline geçmeyen cenazeler dahil toplam 148 gerilla şehit olmuş, 50 gerilla yaralanmış, bu yaralı gerillalardan sadece 1'i TC güçlerine esir düşmüş, diğer yaralılar ise gerilla güçlerimizce kurtarılarak tedavileri yine gerilla olanaklarınca sağlanmıştır. Yukarıda verilen şehit sayısına TC güçlerinin eline esir düşüp çatışma alanında katledilen gerillaların sayısı da dahildir.

3- Eylül ayı gerilla eylemleri sonucunda; 1 savaş uçağı, 2 Kobra helikopteri, 6 tank, 22 panzer ile askeri cemseler ve devlet kurum kuruluşlarına ait araç ve iş makineleri, tren vb olmak üzere 109 muhtelif araç roketlenerek, yakılarak imha edilmiştir. Devlet güçlerince askeri karargah olarak kullanılan 5 okul yakılmış, yine devlet güçlerinin gerilla baskınları karşısında koruyamayarak boşalttığı tabur, bölük düzeyinde 8 karakol binası gerilla güçlerimizce yakılarak kullanılmaz hale getirilmiş ve askerlerden arındırılan bu sahalar ARGK güçlerimizin denetimine geçmiştir.

4- Köy korucusu çetelere karşı geliştirilen yönelim ve politikalar sonucu 33 köy toptan silahsızlandırılmış ve ayrı ayrı köylerden toplam 662 korucu silah bırakarak ARGK'nin affına sığınmıştır. Gerek korucu odaklarından, gerekse devlet kurum ve kuruluşlarından, işbirlikçi vb kişilerden bu süreçte 2 milyar 89 milyon TL ve 1250 DM para (bu para miktarına yardım ve aidatlar dahil değildir), 3343 küçük baş, 132 büyük baş hayvan kamulaştırılmıştır.

5- Eylül ayı gerilla eylemleri sonucunda Türk ordu güçlerinden korucu, polis, tim ve benzeri özel savaş görevlilerinden 13 adet orta ve ağır otomatik silah, 2 adet top ve çok sayıda top mermisi, 7 adet roketatar, 12 adet lav silahı, 194 adet çeşitli marka uzun namlulu silah, 23 tabanca olmak üzere toplam 287 silaha el konulmuş, 25 adet telsiz, 19 bin mermi, 36 dürbün, 6 bomba, 2 MG3 namlusu, 30 adet roket ve haşvesi, 4 çadır, 1 kasatura, 12 askeri parka, 44 raxt, 3 palaska, 9 yağmurluk ve uyku tulumu, 4 su matarası, 50 sırt çantası, 20 milyon TL değerinde sağlık malzemesi, 1 kamyon erzak, 10 torba un, 1 adet telefon, 1 adet faks cihazı 1 daktilo, 1 video kamerası, 1 topografya makinesi, 1 askeri harita ve çok miktarda askeri planları içeren döküman, 2 adet televizyon, 5 battaniye, 7 halı, 1 dikiş makinesi, 1 elektrikli süpürge, 9 teyp, 4 radyo, 6 adet saat, 1 adet fotoğraf makinesi, 50 çift ayakkabı, 185 karton sigara gerilla güçlerimizce kamulaştırılmıştır.

6- Eylül ayı içerisinde yürüyüş, kepenk-kontak kapama vb. kitle eylemi olarak 39 ayrı noktada halk eylemliliği gelişmiştir."

TC Ölüm Döşeğinde

Kürdistan devriminin kazanımlarla yüklü bu gelişmesi TC'yi siyasi anlamda bitirme noktasına getirdi. Savaşımızın darbeleyici etkileri altında hem içte, hem de dış ilişkilerde sarsılan düzen bugün çöküşe doğru yuvarlanıp gitmektedir.

Baştarafı 1. Sayfada

kardı. Ulusal kurtuluş savaşımızın bahar hamlesinin atılımsal gelişimi yaz hamlesinin atılımcılığıyla perçinlenerek her alandaki başarısı hiçbir kesintiye uğramadan devam etmiştir. Başta ordumuzun savaş tekniklerinden, donanımından, güç büyütmesinden ve alanlara yerleşmesinde, konumlanmasında on yılların gelişmesine bedel bir gelişme ortaya çıkardı. Halkımızın en temel varlıkları olan parti-cephe-ordu örgütlerinin inşaası, örgütlendirilmesi ve dönemin ihtiyaçlarına cevap verecek düzeyde daha sağlam esaslara oturtuldu ve işleyiş kazandı. Gerillanın halkla bağlantısı, halkın gerillaya desteği önceki yıllara oranla katbe kat gelişti. Halkımızın devrime olan bağlılığı ve tutkusu her türlü fedekarlığı en üst düzeyde ortaya kayabilecek düzeyde olgunlaşarak bu konuda sınır tanımıyacak kadar keskinliğe ulaştı. Her kesimden halkımız aynı yargı, aynı özlemle düşünce ufukları etrafında ulusal birlik ve bütünlük bağlarını güçlendirdi ve cephesel birliklere güç kattı. Bütün bunlara bağlı olarak savaşımızın hedeflerinde genişleme, taktiklerinde zenginleşme ve çeşitlenme yaşandı. Mücadelemizde görülen bu yükselme temposu, savaşımızın her alana oturtulmasına, kurumlaşmasına ve genel alanları ve yeni alanlara açılmasına ön ayak oldu.

Devrimimizin ülke içerisinde yakaladığı yükselmeye bağlı olarak uluslararası düzeyi de yükseldi. PKK ve ulusal kurtuluş siyaseti uluslararası alanda hesaba katılan, dikkate alınan saygın bir kuvvet haline geldi. Artık PKK'ye "terörist" demenin fazla bir anlamı kalmadığını gören birçok devlet ve kuruluş PKK'yi ulusal kurtuluşu bir kuvvet olarak görme ve kabul etme tutumuna yöneldiler. Bu temelde PKK'yle ilişki kurma isteğini açık ortaya koydular. Ve uluslararası ilişkilerde PKK'nin saygınlığı bu şekilde her geçen gün artış kaydediyor.

Kürdistan devriminin kazanımlarla yüklü bu gelişmesi TC'yi siyasi anlamda bitirme noktasına getirdi. Savaşımızın darbeleyici etkileri altında hem içte, hem de dış ilişkilerde sarsılan düzen bugün çöküşe doğru yuvarlanıp gitmektedir. Düzenin sarsılması, dökülmesi ve çöküşe doğru ilerleyen yürüyüşü bugün geri döndürülemez bir noktaya gelmiş bulunuyor. Gelinen noktada TC'yi kurtaracak hiçbir seçenekte yoktur. Bunu rejimin kendisi de biliyor. Bütün halkı karşısına almış, ekonomisi tükenmiş, siyaseti iflas etmiş ve her gün devrimci cepheden şamar yiyen bir rejimi bekleyen akibet elbetteki çöküştür. TC'nin bu denli saldırganlaşması ve bu saldırganlığından sınır tanımaması bundandır. Çünkü saldırı dozajını ve şiddetini artırmaktan başka seçenek bulamıyor. Seçenek bulamayan ve çözümsüz kalan bir rejimin yapacağı tek şey koskoca bir vahşet ve katliamdır. Hele hele bu vahşeti, barbarlığı kendine tarihi bir miras olarak alan TC gibi biriyse olacakları siz hesaplayın.

Nitekim bugün Kürdistan'da Türk sömürgeciliği dehşet saçan boyutlarda bir insan trajedisini yaşatmaktadır. Hem de tarihinden miras olarak aldığı barbarlığını ve yüzyılların uygulamasını birkaç güne ve aya sığdırarak yapmakta ve akıllara durgunluk verecek düzeyde tırmandırmaktadır. Bunun için bütün kolluk kuvvetlerini her şeyini harekete geçirmiştir. Bu yetmiyormuş gibi gerici dincileri, sivil faşistleri ve kontraları da tam yetkiyle donatarak ortalığa salmıştır. Bunlar eliyle her gün onlarca yurtsever halkımızı katletmekte, dehşet saçmaktadır. İşte en son olarak Batman'da DEP üyesi yurtsever Habip Kılıç'ın ile DEP milletvekili M. Sincar, DEP üyesi Metin Özdemir kontrgerilla tarafında katledilmesi TC'nin kontra eliyle tezgahladığı katliamlar sınır tanımayan bir noktaya gelmiş bulunuyor.

Özellikle katliamların artık milletvekillerini de hedefleyen düzeye gelmesi açık ki, TC her türlü gözü karalığı ve çılgınlığı yapmakta ısrarlı görünüyor. TC'nin halkımız üzerinde estirdiği terör ve katliam hareketleri son olayla zirveye çıkmış ve bardağı taşıran son damla olmuştur. Bu aynı zamanda onun çirkef yüzünü gizleyen son perdeleri de söküp atan bir olay olarak tarihinde yer edindi. Ne göstermelik üzüntü şovları, ne baş sağlığı mesajları ne de araştırma hikayeleleri onun insanlık dışı yüzünü maskeleyememekte ve insanlık karşısında suçlu konuma düşmekten kendini kurtaramamaktadır.

TC rejimi atalarından süregelen barbarlık ve vahşeti yeniden yaşıyor ve onun damgalarını yeniden alnında bir kara leke olarak taşıyor. Yaşanan gerçek budur. Ve bu gerçeği hiç kimse değiştiremez.

TC sergilediği vahşet ve katliamla halkımızı devrimden koparmak, bağımsızlık ve özgürlük isteminden caydırmak istemektedir. Bu yolla halkımızın içine ölüm korkusu ve dehşetini salarak çürüyen, ölen ve öldükçe çöküşe yuvarlanan rejimini kurtarmak amacındadır. Ölümle pençeleşen düzen, tek çareyi daha fazla zulüm ve katliamlarda arıyor. Tıpkı ölmek üzere olan ve son nefesini veren birinin can havliyle kendini sağa-sola atmaktadır. Bunun için daha fazla ölüm, daha fazla katliam dayatmaktadır. Ama bütün bunlar nafile çırpınışlardır. TC'nin katliam girişimleri halkımızın daha fazla sertleşen direnişi karşısında hezimete uğramaya mahkumdur. TC'nin son katliam girişimleri halkımızın sabrını taşıran son damla olmuştur. Bundan böyle halkımız daha azimli ve keskin bir iradeyle gereken tavrı koymaktadır. Halkımız her şeyin bilincinde, ve nerede nasıl tavır koyması gerektiğini bilecek olgunluktadır. Ne ölümler, ne dehşet manzaraları halkımızın yüreğini korkutabilir, ne de çelikleşen bileğini bükebilir. Akıtılan her damla kan bağımsızlık ve özgürlük ağacına güç vermekte, halkımıza daha fazla kinle, öfkeyle düşmandan hesap sormasının direnci olmaktadır. Halkımız PKK-ERNK-ARGK öncülüğünde savaşarak düşmanın çöküşünü hızlandırıyor. Ölüm anlarını yakınlaştırıyor ve adım adım Kürdistan'ı kuruyor. Bu nokta da devrim ile karşı-devrim arasında süregelen savaş ölümüne sürecektir. Bu demektir ki, kontra cinayetleri ve devlet terörü daha fazla gündeme gelecektir. Bundan ötürü halkımız olanlar karşısında sessiz kalmayacak, daha fazla fedekarlıklarda bulunarak devrime olan sorumluluğunu yerine getirme yakıcılığını her geçen gün daha derinden hissedecektir. Dolayısıyla devletin her türlü cinayetine karşı anında tavır koyma gereğini en iyi bir şekilde yerine getirmelidir. Eylemse eylem, serhildansa serhildan, suikast ise suikast vb. süreklilik kazanan eylemlilikle yeri göğü inletmelidir. TC'yi nihayetlemenin, devrimi zaferle kılmanın, özgür ve mutlu Kürdistan'ın yolu bundan geçer. Bunun için imkanlar oldukça elverişlidir. Bunun için ileri atılmak, hep ileri atılmak gerekir. Halkımızın yerine getirmesi gereken görevi budur; şehirde, dağda, ovada, metropollerde, Avrupa'da yaşayan bütün Kürdistan halkı için tek doğru yaşam ve tutum budur. Sadece Kürdistan halkı için değil bütün insanlık için bu böyledir.

Zaten Demirel meclisin açılış konuşmasında vahşetten dem vuran konuşmalarla devletin tavrını açıkça ortaya koyuyordu. "Akan kanın hesabını soracağız" demekle "Halkı katledeceğiz" demeye getiriyordu. İşte son olay ve yaygınlaşan kontrgerilla eylemleri...

Mevsimler karışınca?

Son günlerde artan eylemler karşısında askeri çevrelerde yeniden başgösteren malum tekerleme var; "PKK'nin işini baharda bitireceğiz" Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş şimdi bu tekerlemenin başını çekiyor. Türkiye'de bunu söylemeyen kim kaldı? Daha geçen yıl Demirel Eşref Bitlis'e, "Paşam bu iş ne zaman biter?" diye sorduğunda Eşref Paşa, "Baharda" diye yanıt vermemiş miydi? Bahar dediği, '93 baharıydı. '93 Baharı Başkan APO'nun ateşkes çağrısı ve tek yanlı ateşkesiyle sürdü, yaza gelindiğinde PKK siyasi-askeri çok önemli mevziler kazanmıştı, ve Türk devlet yetkililerini önemli bir çıkmaza da sokmuştu, çünkü Başkan APO, "Ateşkes olumlu cevap bulmaz ve savaş yeniden başlarsa bu yaz çok daha fazla kan dökülebilinir, bunu bildiğimiz için hükümete, Türk devlet yetkililerine son bir düşünme fırsatı tanıyoruz" demişti. Hükümet ateşkes isteminin üzerine daha seri ve yoğun operasyonlara girişti. Ve sonuç: Yaz bilançosu -ki geçtiğimiz günlerde PKK açıkladı- 1289 ayrı noktada eylem, 62'si rütbeli, 1491 asker ölmüş; 19'u rütbeli 862 asker yaralanmış; köy korucusu, korucu yakını ve devlet görevlileri olmak üzere toplam 690 ölü, 403 yaralı verilmiş ve tüm bunlara karşı da gerilla kaybı ise 309 olmuştur.

Bu, üzerinde çok düşünülmesi gereken bir bilançodur; hiçte baharda işi bitirilecek bir

Savaşımızın darbeleyici etkileri altında hem içte, hem de dış ilişkilerde sarsılan düzen bugün çöküşe doğru yuvarlanıp gitmektedir. Düzenin sarsılması, dökülmesi ve çöküşe doğru ilerleyen yürüyüşü bugün geri döndürülemez bir noktaya gelmiş bulunuyor.

Başkan APO 28 Eylül'de yaptığı basın toplantısında '94 baharına 30 bin gerillayla gireceğimizi açıkladı

Newroz'a 30 bin gerillayla giriyoruz

Hedefimiz; onların "yok etme tarihi" dedikleri Mart'a kadar yalnız gerilla gücü olarak otuz bin gerillaya ulaşmaktır, ki bu mümkündür bize göre. Şimdiden onbeş bin civarına ulaşıyoruz. Soykırım güçlerinden günlük kayıp elliden aşağı değildir, bizim ise kaybımız ortalama üç-beş civarındadır.

Öncelikle sizleri selamlıyorum. Hoş geldiniz diyorum. Ayrıyeten biraraya geldiğimiz koşulların belli zorluklarından ötürü de özür diliyorum. Biliyorsunuz belki, bizim koşullar biraz ağırdır, fazla serbest çalışamıyoruz. Ama yine de amaca uygun bir toplantı gerçekleştireceğimize inanıyorum.

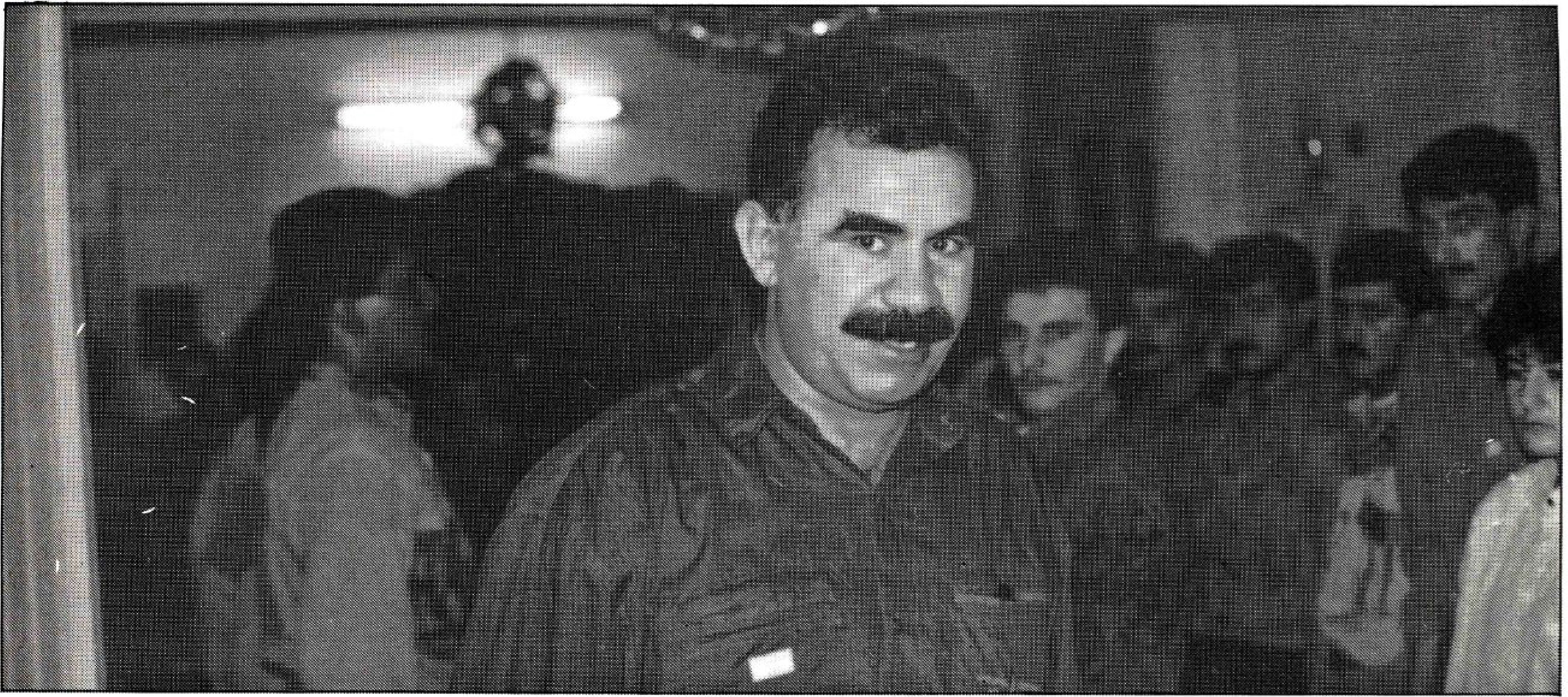
Bana göre toplantı; savaşla, siyasetle ilgili olabilir ama biraz onu aşmalıdır. Benim biraz eleştirilerim olacak; bunları dinlemeniz gerekir. Ben gazetecileri dost olarak değerlendiriyorum. Hakkımızda çok gerçek dışı değerlendimeler yapıldı. Bundan basın da sorumludur. Gerçekten terörist olanla olmayan karıştırıldı. Tarihin en azgın soykırım gücü -biraz da devletlerin çıkarlarından ötürü- en büyük barbarlığı, terörizmi uyguladığı halde bu örtbas edildi. Kürt gerçeği, yalnız bir PKK gerçeği değildir. Her ne kadar PKK onu ortaya çıkarmışsa da, bu bir insanlık gerçeğidir. Kürt gerçeği konusunda muazzam bir ikili ölçü, ikili değerlendirme vardır. Olup bitenler hiç yansıtılmıyor. Yalnız Anadolu Ajansı (TC resmi ajansı)'nın gözüyle yayınlanıyor. Başka yerlerde bir-iki cinayet işlendiğinde -örneğin Somali'de- veya beş-on kişilik kayıp verildiğinde, bu günlerce manşetlere konu oluyor. Yine ufacık bir Abhazya'da bir çatışma oluyor, bu bütün manşetleri dolduruyor. Kürdistan'da buraları kat be kat geride bırakan bir savaş gerçeği var, ama unutuluyor, es geçiliyor. Bosna-Hersek meselesi de çok abartılıyor, bizim gerçeklerimize göre.

Daha detaylı sorular sorabilmelisiniz; ideolojik, tarihi, kültürel anlamlarda sorabilirsiniz. Sorularınız bizzat savaşla da ilgili olabilir ama bence pek o kadar önemli değildir. Önümüzdeki süreci çok uzun etkileyebilecek gelişmeler var. Bölgenin dini, sosyal, ulusal, siyasal yapısını her bakımdan zorlayacak gelişmelerdir. Yine özellikle demokratik gelişmeler açısından önemli gelişmeleri yaşatabileceğiz. Öyle sanıyorum ki Türk gerçeğini kendiniz tanıyorsunuz. Batı kamuoyu Türk egemenlerini yüzyıllardan beri iyi tanır. Özellikle onun tarihteki barbarizminden etkilenen halklar bunu iyi anlar ve soykırımdan geçmiş beş-on halk bunu iyi bilir.

Türk egemenleri bizlere dayanarak Ortadoğu'ya girdiler ve Ortadoğu'daki bu büyük gelişmelerini sağladılar. Esasta Kürtleri kullanarak gerek Ortadoğu'daki, gerek Balkanlar'daki büyük yayılmalarını gerçekleştirdiler. Bunu "İslamiyetin kılıcı" adı altında yaptılar. Türk egemenlerinin genelde dinden, özelde de İslamiyet'ten bir şey anladığını sanmıyorum. Bu silahı yaklaşık 19. yüzyıla kadar kullandılar, işe yaramadığını görünce, bu sefer Batı'dan bir silah kapmaya çalıştılar; bu, şovenizm ve milliyetçilik silahıydı. Ve gerçekten bu silahla Anadolu halklarını kötü vurdular. Grek halkı, Ermeni halkı ve bir sürü başka halklar ile en sonunda Kürt halkı -ki bunlar en eski halklardır- çok gaddar bir biçimde tasfiye edildi. Bu aynı zamanda büyük bir kültür imhasıydı. Türk egemenliğine karşı çıkmak, bir anlamda halkların zengin kültürüne sahip çıkmak demektir. Türk egemenleri çok kurnaz bir biçimde egemen dönemlerin egemen ideolojilerini ve o dönemlerin silahlarını kullanarak halkları bastırmada ve yok etmede ustadırlar.

Uzatmama gerek yok, Türk egemenlerinin halklar karşısında neyi ifade ettiğini iyi anlamak gerekiyor. Amerika ve bazı müttefikleri sadece stratejik çıkarları için 50-60 yıldır bu TC'yi Ortadoğu'da fena kullanıyorlar. O stratejik çıkarları biliyoruz; biraz çözülen Sovyetler Birliği'ne karşıydı, Arap radikalizmine karşıydı; bu ikisi de çözülerek aşılıyor. Dolayısıyla TC'yi böyle stratejik olarak kullanmanın fazla anlamı kalmadığı kanısındayız. Orta Asya Türklüğü için bir stratejik nokta olarak kullanılmak isteniliyor, bunun da mevcut Rusya karşısında fazla anlamlı olmadığı son gelişmelerden ortaya çıkmıştır. Yani kendisini Batı'ya şimdi şöyle pazarlamaya çalışıyor: "Sizi Orta Asya'ya taşırabiliriz". Azerbaycan'da ortaya çıkan gelişmelerden bunun bir hayal olduğunu görüyoruz. Ama bütün bunları esasta içeride kendi ulusal birliği için yaptı. Yetmiş yıllık Cumhuriyet tarihi, Batı ile girilen ilişkiler, yine '20'den '40'a kadar Sovyetler Birliği'yle girilen ilişkiler, daha sonra Batı'yla girilen ilişkiler aslında içerideki halkları eritmek amaçlıydı. Mevcut ittifak ilişkilerini, şimdi de Kürtleri tasfiye etmekte kullanmak istiyor. Batı'nın devlet ve hükümet görüşünde gerçekten dar çıkarlar çok belirleyici rol oynuyor. Ve fakat burada bir halkın soykırımını iyi anlamak gerekir. Olup bitenler bir PKK meselesi olmaktan çok öteyedir. Eğer bu direnişi kırarsa, son bir soykırım başarılmış olacaktır. Dediğim abartma değildir; Grek halkına, Ermeni halkına bakılsın, ne dediğim daha iyi anlaşılabilir. PKK aslında amacı sadece ulusal kurtuluş veya bağımsız bir devlet kurmak olan bir hareket değildir, esasta soykırımı önlemeye çalışıyor. Bu gerçek bir tehlikedir. TC'nin Kürt kökenli Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin eliyle -bir hain Kürttür- dünyayı aldatmak istemelerinin altında bu yatıyor. Son bütün politik manevraların amacı budur. Dış politikadaki -özelikle son iki yıllık- amaçları, uluslararası kamuoyunda sorunu oldu bittiye getirmektir. Tansu Çiller Almanya gezisine, gerçekten Kürtlükle ilgisi olmadığı gibi Kürtlüğü inkar eden, ona karşı özel savaşta etkili roller oynayan bakanları götürdü; Hikmet Çetin, Necmettin Cevheri ve Mehmet Moğultay. Ve Almanya'ya şunu söyledi: "Bizdeki demokrasinin onda biri sizde yoktur. Arkamda üç tane Kürt bakan var, sizde azınlıkları temsilen bir tane Türk bakan var mı?" Sormak gerekiyordu; gerçekten o bakanlardan hiçbiri Kürt halkının varlığına saygılı mıdır? Burada gözükara bir biçimde Batılıların gözünün içine baka baka bir halkın inkarını ileri sürmek cesaretini kendinde buluyor. Batı'nın o çok şımarık çocuğu! Gerçekten ülkede napalm ve kimyasal silahların hepsi kullanılıyor. Günlük bilgi alıyorum. Faili meçhul cinayetler milletvekillerine kadar ilerlemiştir. Cumhurbaşkının emriyle milletvekili Mehmet Sincar öldürülmüştür, bu da biliniyor. 1 Eylül parlamento açılış konuşmasında DEP hedef olarak gösterilmiştir, iki gün sonra bir milletvekili vurulmuştur. Demokrasi Partisi Kürt halkının varlığını biraz ileri sürmeye çalışıyordu, başkanını da içeriye aldılar.

Hedef Mart ayına kadar bizi yok etmektir. Yani aydınları teslim alacaklar, meçhul cinayetlerle halkı sindirecekler, bi-

zi de yok edecekler ve böylece Kürt meselesi bitecek! Bu çok açık bir durumdur. Binlerce faili meçhul cinayet sıradan insanlara karşı uygulanıyor. Bazı gazetelerin engellenmesi, halen gazetecilerin vurulması, gazetelerin sattırılmaması, dağıttırılmaması olayı bugün de var -özellikle demokrat gazetelerin, Özgür Gündem gazetesinin bastırılması durumu var- pek bir şey duyulmasın diye. Evet, Genelkurmay Başkan'ı da zaten, "Gerillanın temizlenmesi bahara kadardır" diyor.

Geriye na kaldı? Ulusal sorun kaldı mı? Demokrasi kaldı mı? Hatta bir halkın varlığı kaldı mı? Biz bu politikaya karşı mücadele ediyoruz. Gerçekten Kürdistan'ı biraz tanıyan bilir; bu politikayı boşa çıkarmak için çok zor koşullarda müthiş bir direnmeyle mücadele ediyoruz.

Direnmeyi biraz güçlendirdik. Kürdistan'ın bütün dağlık alanlarına ulaşabildik. Gerilla varlığını koruyabildiği gibi biraz geliştirebildi. Hedefimiz; onların "yok etme tarihi" dedikleri Mart'a kadar yalnız gerilla gücü olarak otuzbin gerillaya ulaşmaktır, ki bu mümkündür bize göre. Şimdiden onbeş bin civarına ulaşıyoruz. Soykırım güçlerinden günlük kayıp elliden aşağı değildir, bizim ise kaybımız ortalama üç-beş civarındadır. Hiçbir mevziden geri çekilmedik, mevzileri sürekli genişlettik. Gerçekten ülke arazisinin ağırlıklı bölümü bizim denetimimizde. Bizim hareket kabiliyetimiz Türk ordusununkinden çok çok fazladır. Kesinlikle geceleri hareket edemiyor gündüzleri ise çok az hareket edebiliyor. Ancak operasyonlar düzenleme biçiminde bir hareketi var. Eğer bir referandum yapılsa, ülke halkının özgür iradesi kesin bir biçimde ortaya çıkabilir. Yani halkın da ekseriyetinin desteği sağlanmış durumdadır.

Açık ki bu savaşı ilk defa derli toplu bir biçimde geliştirme şansımız gerçekleşmiş sayılır. Sanıyorum bazı Batılı hükümetlerin, devletlerin ona "imha et" biçiminde verdiği süre bu umutlarını gerçekleştiremeyecektir. Tam tersine çok güvendikleri Türk egemen zoru çok ciddi bir kriz içinde. Bu sanıyorum onları epey karıştıracaktır. Eğer biz tırmandırışı sürdürürsek, dediğim gibi, bölgedeki birçok dengeyi zorlayacağız. Ben hiçbir dönem bu kadar güvenle konuşmamıştım; diyebilirim ki ilk defa böyle söylediklerimle gerçeğe yakınım. Ben başlarken, benden başka "Kürdüm" diyen yoktu, bitmiş bir Kürtlük söz konusuydu, şimdi bir anlamda dünyaya karşı savaşan bir Kürtlük var. Başaracağım inancı gittikçe kesinleşiyor. Ortadoğu'da Türk ordusunu yenmek, çok iyi bilirsiniz ki, büyük bir devrimci gelişmenin yolunu ardına kadar açmaktır. Türk ordusunu yenen devrim; Büyük başarmaya mahkumdur! Tüm gücümü ben şimdilik buna vermişim. Yani iddialıyım. Kendileri söylüyor; tarihte hiçbir güç Türk egemenlerini bu kadar zorlamamıştı. Can alıcı yerinden yakalamışız. Kürt silahını elinden almak ve ona doğrultmak, büyük gelişmelerin başlangıcıdır. Şimdi sorularınızı bekleyeceğim. Ve dediğim gibi değişik cephelerden sorular bence daha anlamlıdır.

-Size terörist diyorlar. İdeolojiniz, komünizm mi? Kendinizi putlaştırdığınız söyleniyor. Bu imaja karşı ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Başkan APO: Kişi olarak fazla umursamıyorum. Kimin terörist olduğunu anlattığım kanısındayım. Türk egemenlerinin barbarizmini tanındığı kanısındayım. Yani terörizm nedir? Biz Kürt halkına isim hakkı istiyoruz, çok sıradan bir kendini idare etme hakkını istiyoruz. Daha iyi anlayabilmesi için kendi diliyle radyo-televizyonla yayın yapma hakkı istiyoruz. İlkokulda çocuklarımızı okutmak istiyoruz. Peki buna onbinlerce insanın katliamıyla cevap veren devlet kimdir? Katliamdan başka bir politikası olmayan devlet kimdir? Ve ben kendilerine soruyorum: terörist kimdir? Biz, Türklerin nesini vurduk? Türklerin ülkesini işgal mi ettik? Türklerin dilini mi yasakladık? Türklerin ulus olarak varlığını inkar mı ediyoruz ve bu amaçla terörizm mi uyguluyoruz? Siz Batılılar buna nasıl inanıyorsunuz, ben buna şaşıyorum! Ben Batı'nın biraz gerçeğe yakın olduğuna halen inanıyorum. Fakat bu terörizm safsatasına nasıl inanıyorlar?

İkinci soruya geliyorum: O bahsettikleri komünizm çözülmüştür, fakat ben en büyük güçlenmemi bu dönemde sağladım. Çözülmüştür, son parlamentosu da bu akşam düşer! Fakat ben en büyük gelişmemi bu çöküş yıllarında sağladım. Artık nasıl bir sosyalist veya komünist olduğumu kendileri araştırsın. Yani o bildikleri komünistlerden değilim. Toplumsallıktan yanayım. Doğanın ve toplumun tahrip edilmesine karşıyım. Bana göre mevcut rejimler doğayı da toplumu da tahrip etmişlerdir. Buna hangi ideoloji derseniz deyin, ben o ideolojidenim.

Karizmatik bir liderlikten bahsediliyor; ben hiçbir zaman halkın içine girmedim, bütün çalışmamı bu dağ başında yaptım. Eğer bir halk olağanüstü ilgi gösteriyorsa, bu benim suçum değildir. Bir halk eğer seviyorsa, destekliyorsa; o demokrasidir. Hele bu halk adı bile olmayanbir halksa, bu daha büyük bir demokrasidir. Dolayısıyla diktatörlükten değil, büyük bir demokrasiden, demokratlıktan bahsetmek gerekir.

-Sayın ÖCALAN, üç yıl önce görüştüğümüzde Türkiye'deki turistik tesislere ve Türkiye'ye gelen turistlere yöneleceğinizi belirtmiştiniz ve bu yıl bu gerçekleşti. Şimdi bu daha da yayılacak mı diyorsunuz? Yani Türkiye'nin dışına da taşırılma durumu var mı?

Başkan APO: Hayır, Türkiye'nin içine yayılacaktır. Turizm politikamız, özel savaş ekonomisini darbelemek amacına yönelik olarak daha da geliştirilecektir. Bu savaş turizme dayanıyor. Kesinlikle Türkiye'de turizm koşulları yoktur, savaş koşulları vardır. Yaptığımız eylemler uyarı eylemleriydi, kimse ölmedi, fakat önümüzdeki dönemde eğer Türkiye'yi ısrarla bir turistik saha olarak değerlendirmek isteyenler olursa, onlarca kişi bir günde ölürse, bunun sorumlusu ben değilim. Daha sert yöneleceğiz. Bir günde elli kişi de ölebilir. Dediğim gibi, bu uyarıyı açık yapıyorum. Biz bu konuda diğer güçler gibi de değiliz; yaptık mı feci yaparız. İki yıldır uyarıyorum, artık yeter! Özellikle bu toplantıda bunu vurguluyorum ki elli kişi veya yüz kişi birden öldüğünde bir daha sorumluluk bize yıkılmasın. Çünkü turizmin gelirleriyle de Kürdistan'ı harab ediyorlar, yok ediyorlar, bunu yapmak zorundayız. Soykırım var diyorum, durdurmak zorundayız!

-Bu eylemleri ne şekilde yapacaksınız, uçak kaçırma, benzeri mi?

Başkan APO: Hayır, turistik sahalar var, oralara yöneleceğiz. Akdeniz, Ege sahillerindeki turistik yerlere yöneleceğiz. Mesela oteldir, turistik köydür.

-Turist kaçırmaları devam edecek mi?

Başkan APO: Hayır, sanmıyorum. Zaten onlar kaçırma değil, misafirliğe almadır. Gelmek isteyenler dış bürolarımıza müracaat ederlerse bu daha sağlıklı olur. Çünkü hükümetten daha çok denetimimiz vardır.

-Yurtdışına taşırmayacak mısınız?

Başkan APO: Hayır, buna hakkımız yok. O haksızlık olur, yanlış olur. Buna bir ekleme daha yapayım; buna özellikle Türkiye'ye yapılan bütün yabancı yatırımlar da dahildir. Onlara da özel olarak yönelme planlarımız var. Yani ekonomik alanda savaş yoğunlaşacaktır. Askeri sahadan ekonomik sahaya savaşın tırmanması olacaktır.

-Siz sadece Türkiye'den otonomi mi istiyorsunuz, yoksa bağımsız bir devlet kurmak mı istiyorsunuz?

Başkan APO: Önce soy varlığımızı sürdürmek istiyoruz.

-Ya ikinci olarak?

Başkan APO: Tabii biz çok sıradan haklar üzerindeki gelişmeleri de Türkiye ile diyalog yoluyla tartışmak istiyorduk. Hatta koşulsuz bir ateşkes ileri sürmüştük, bunun için yalnız diyalog başlasın demiştik. Federasyon üzerinde tartışabileceğimizi belirtmiştik. Hatta demokrasi üzerine bir uzlaşmaya gidebileceğimizi tartışmıştık. Fakat TC hiçbirisini kabul etmedi.

-Şahsen bağımsız devlet istiyor musunuz?

Başkan APO: Gayet tabii, her halk bağımsızlığı tam ister, fakat günümüzün bağımsızlıkları, hepsi görelidir, yani mutlak bağımsızlık diye bir kavram yoktur. Bir halk bağımsız olabilir ama, illa bağımsız bir devleti olmayabilir de.

-(Gazeteci bir harita getirip masanın üzerine koyarak) Bu haritada Kürdistan'ın sınırlarını çizer misiniz?

Başkan APO: Burda olmaz, burda çizilmez. Bu haritada zordur.

-Başka harita mı gerekiyor?

Başkan APO: Size bir harita veririz. Ben ayrıyeten harita düşkünü değilim. Bizim çizeceğimiz haritada Ermenilerin de, Asurilerin de, Arapların da gene hakkı vardır.

-Verdiğiniz mesajla savaşın daha da tırmandırılacağı anlaşılıyor. Bu süreçte Talabani, Barzani güçleriyle anlaşma durumunuz olabilir mi?

Başkan APO: TC, Barzani'yi tekrar kullanmak istiyor, birlikte saldırıları şimdi de vardır. Talabani fazla bize karşı değildir. Kuzeyli örgütlerle bir cepheleşme çabamız var (Kuzey Kürdistanlı güçlerle), fakat bunlar çok zayıf güçlerdir.

-Hangileri ile?

Başkan APO: Hemen hemen hepsiyle, başta sayın Burkay olmak üzere ve diğer hepsi ile. Fakat ülke içinde mücadele edecek durumları fazla yok. Yani siyasi bir anlamı olabilir.

-Yani daha önce olduğu gibi bundan sonra da esas işi PKK götürecek?

Başkan APO: Evet.

-Daha önce Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelip görüşüyorduk, sonra bu kampı kapattınız. Acaba Suriye ile ilişkilerinizde bir değişiklik mi oldu, neden kapattınız?

Başkan APO: Bu sahada kamplar artık bizim için gerekli olmaktan çıkmıştır, hatta TC'nin tehditleri yüzünden sıkıncalı olmuştur. Ülkede yüzlerce kampımız var, istediğimizde binlerce kişiyi bu kamplarda eğitiyoruz. Kısaca kamp sorun olmaktan çıkmıştır.

Suriye ile ilişkilerimiz yanlış değerlendiriliyor.

-İlişkilerinizi tahlil edebilir misiniz?

Başkan APO: Her şeyden önce Suriye'de geniş bir Kürt halk topluluğu var; onların hepsi dostumuz, dolayısıyla bu anlamda Suriye de dostumuz sayılır. Gerçekten ben de Suriye'nin bize yönelik politikasını tam söyleyecek durumda değilim. Fakat karşılıklı saygılı olmaya çalışıyoruz. Yüzyılların önyargılarını aşmaya çalışıyoruz. Böyle biraz daha birbirimizi anlayabilecek duruma gelmek istiyoruz. Türk egemenlerinden onların da çektiği epey zarar var; epey zarar gördüler. Bir Antakya (Hatay) livası (sancak) var ki on tane Golan eder. Su meselesi var. Bütün bu hususlar Suriye'nin bizi dikkatle ele alması gerektiğini gösterir. İyi kardeşlik sınırlarına yakınlaşmaya çalışacağız. Yavaş da olsa böyle gelişmeler var.

-Mücadeleyi geliştirmeye devam edersek bölgedeki bazı dengeleri zorlayacağız dediniz. Bunu biraz açar mısınız?

Başkan APO: Sosyal-siyasal dengelerde zorlanma olur. Geliştireceğimiz iktidarın sosyal temeli oldukça emeğe da-

Hayır, buna hakkımız yok. O haksızlık olur, yanlış olur. Buna bir ekleme daha yapayım; buna özellikle Türkiye'ye yapılan bütün yabancı yatırımlar da dahildir. Onlara da özel olarak yönelme planlarımız var. Yani ekonomik alanda savaş yoğunlaşacaktır. Askeri sahadan ekonomik sahaya savaşın tırmanması olacaktır.

Halkımız sınırsız bir destekle bize bağlıdır. Bütün işkencelere, o faili meçhul cinayetlere rağmen destek çığ gibi gelişiyor. Mesela ben halka "bizim için bir gün çalışın" desem, beşyüz bin kişiyi, bütün çalıştıklarını partiye verebilecek duruma getirebilirim. Yani beşyüz bin kişiye PKK'ye çalışın desem çalışırlar, böyle bir disiplin var.

yalı olacaktır. Bu, halkların sesinin daha gür çıkması demektir. Siyasal olarak da Ortadoğu'yu demokratik olmaya zorlayacağız. Şovenizm aşılacak. Despotik devlet geleneği aşılacak. Bir Oratadoğu konfederasyonu gündemleşecek. Bu anlamda bir değerlendirme yapabilirim.

- Azerbaycan'dan petrolu Kürdistan üzerinden Türkiye'ye getirmek istiyorlar. PKK bu boru hattının kurulmasına karşı çıkacak mı?

Başkan APO: Ben kesin söyleyeyim ki müsaade etmeyeceğiz. Bizden izin almadan böyle bir boru hattının kurulması imkansızdır. Bunu Rusya'da iyi biliyor. Diğer Irak-İskenderun petrol boru hattı da çalışmayacaktır. Özellikle bu hattı işletmek isteyen konsersiyumlara söylüyorum: Bizden izin almadan yaparlarsa, sermayeleri boşa gidecektir.

-Türkiye Bingöl olayını ileri sürerek ateşkesi sizin bozduğunuzu söylüyor, ne diyorsunuz?

Başkan APO: Türkiye yalan söylüyor, kendisi ondan önce sürekli saldırı halindeydi, saldırıları hiçbir zaman durdurmadı. Gerçekten Türkiye ateşkesi uygulamadı, sadece teslim olmak için güya bize bir şans tanımak istedi.

-Birçok Filistinli dostunuz var; yeni Arafat-Rabin anlaşması sizin için iyi bir örnek midir?

Başkan APO: Arap-İsrail uzlaşmasının genelde bir aşama olarak gelişmesi bizim için fazla sakıncalı olmayacaktır ve olumlu görüyorum. Arap-İsrail uzlaşması gereklidir, ama bu Arafat-Rabin uzalaşması iyidir anlamında değildir. Yani Arap-İsrail çelişkisi dünyayı olumsuz yönde etkiliyor; bunun azalmasında, mümkünse sona ermesinde epey yarar vardır. Birçok gelişmeyi önlüyor. Ortadoğu'da büyük bir tıkanma yaratmış, fakat bu biçimiyle olsa da bana göre geçici bir uzlaşma sayılır. Onun yerine Kürt çelişkisi geçebilir, Ortadoğu'da bundan sonra Kürt çelişkisi önem kazanabilir. Kürt çelişkisi, Filistin çelişkisinden çok daha büyük sonuçlara yol açabilir.

-Daha önce napalm ve kimyasal silah kullanıldığını söylediniz, bazı örnekler verebilir misiniz?

Başkan APO: Hemen her tarafta kullanılıyor. Mesela; bugün aldığımız haberlere göre Tendüreklerde, Ağrı Dağı'nda, Dersim'de, hemen bütün dağlık sahalarda kullanılmıştır. Özgür Gündem'de de fotografı yayınlandı, tespit etmek zor değil. Biz bu konuda cesetlerin incelenmesini istiyoruz. Bazı cesetler vardır, incelensin ispatlanır. Cesetler üzerinde inceleme istiyoruz. Kanıtlanması zor değildir, cesetler incelensin, kanıtlanır.

-Ne zaman bağımsızlık ilan etme durumunuz var?

Başkan APO: Bunu izah ettik, şimdi zamansız bir soru, fakat geçici bir hükümet-meclis faaliyetimiz önümüzdeki yıl gelişir. Yani Kürdistan Ulusal Meclisi'yle geçici bir savaş hükümeti '94'te ilan edilebilinir.

-Hangi şartlardan sonra tekrar ateşkes ilan etme durumunuz olabilir?

Başkan APO: Siyasi çözüm yolunu tartışmak üzere, siyasi çözüm yolunu açık tutmak şartıyla ikili bir ateşkese her koşul altında varız. Tek şartımız diyalogdur.

-Özel olarak bir şart?

Başkan APO: O, ikinci bir aşamaya girer, yani hükümet ikili siyasi görşümeye "evet" derse, biz ateşkesi karşılıklı sağlamaya varız.

-O ikinci aşamaya gelindiğinde ne olabilir?

Başkan APO: Federasyon üzerinde tartışılabilinir.

-Koruculuk sisteminin kaldırılması, siyasi tutukluların serbest bırakılması gibi hususlar da olacak mı?

Başkan APO: Tabii, zaten ateşkesi kabul ettiğinde bunlar kendiliğinden işlemez duruma gelir.

-Gelecek yıl bir ulusal meclis ve savaş hükümeti ilanının yapılacağını söylediniz. Gerçekleştiği taktirde İran'dan, Irak'tan, Türkiye'den, Suriye'den ve diğer dünya ülkelerinden nasıl bir tepki gelir?

Başkan APO: Benim bahsettiğim daha çok Kuzey Kürdistan'la ilgilidir.

-O zaman yine belirttiğimiz ülkeler karşı çıkar mı? Hele Güney Kürdistan'ı etkilemeyecek mi?

Başkan APO: Hayır, öncelikle biz bir Kürt-Türk federasyonlaşması yaratmak isteriz. Güney'de olsun, İran'da olsun, o oranın Kürtlerinin işidir, müdahale etmeyeceğiz.

-O bölgede PKK ekonomik olarak yaşayabilir mi?

Başkan APO: Tabii, Kürdistan çok zengin bir alandır. Dünyada uygarlığın ilk geliştiği alan olduğunu unutmamak gerekir. Koşulları yaşamaya uygundur. Kaldı ki yüzyıllardan beri de özellikle dağlarda bağımsız yaşamışlardır.

-Size karşı savaşta ordu ile hükümet arasında ne gibi farklılıklar var ve Türk ordusu içinde farklı görüşler var mı?

Başkan APO: Tansu Çiller hükümeti, tamamen askerlere yatan bir hükümettir. Generalllerin emrine en iyi giren hükümettir. Diğer partilerin ve daha önceki hükümetlerin de kesin ordunun denetiminde olduğunu iyi biliyoruz. Türkiye'de orduya rağmen politika olmaz. Ordu içinde ayrışma gelişebilir. Özellikle ülkede savaşan askerler, subaylar savaşmak istemiyorlar. Onlar hükümeti, orduyu zorlayabilir. Yalnız ordu da dayanmıyor, özel ordu kuruyorlar. Bu özel ordu kurma, aslında ordunun yenildiği anlamına da gelir. Ben şunu söyleyebilirim: Türk düzenli ordusu aslında yenilmiştir. Dolayısıyla durumu özel orduyla kurtarmak istiyorlar, bu önemli bir gelişmedir, önemli sonuçlar bu nedenle ortaya çıkabilir. Ordu kendisine "Mart'a kadar" diye süre tanıyor. Biz buna inanmıyoruz, aksine Mart'a kadar çok gelişeceğiz ve Türk ordusunun yenilmesi ne anlama gelir? Çok önemli sonuçlarının doğacağı kanısındayım.

-Siz topyekün savaş mı ilan ediyorsunuz?

Başkan APO: Zaten karşımızda bir topyekün savaş var. Bir halkın savaşı zaten topyekün savaş olmak zorundadır.

-PKK kendisini nasıl finanse ediyor? Daha önce gazetelerin söylediğine göre uyuşturucu ticaretiyleymiş, bu doğru mudur?

Başkan APO: Hayır. Şunu söyleyebilirim: Biz uyuşturuculara kökünden karşıyız. Bir tek insanımız ister taşınması, ister kullanılmasında yer alamaz, suçtur. Ve hiçbir PKK'li içki içmez, isterseniz deneyin, içmez. Dolayısıyla uyuşturucuyla PKK'yi suçlamak en büyük yalandır. Uyuşturuculuk insanlığa karşı suçtur; onun için karşıyız.

-Türk basınına göre çeşitli yabancı hükümetler PKK'yi destekliyormuş, bazen Yunanistan hükümetimizi bile suçluyorlar. PKK gerçekten kendi özgücüne mi dayanıyor, yoksa Türk basınının yazdıkları doğru mu?

Başkan APO: Biz dünyaya karşı savaş veriyoruz; buna Yunanistan da dahil, çünkü NATO müttefikidir. Ve bu anlamda tabii Yunan halkının durumuna üzülüyorum, bize karşı kendi tarihi düşmanlarının destekçisi durumundadır. Bizimki kesinlikle özgüce dayalı bir gelişmedir. Halkımız sınırsız bir destekle bize bağlıdır. Bütün işkencelere, o faili meçhul cinayetlere rağmen destek çığ gibi gelişiyor. Mesela ben halka "bizim için bir gün çalışın" desem, beşyüz bin kişiyi, bütün çalıştıklarını partiye verebilecek duruma getirebilirim. Yani beşyüz bin kişiye PKK'ye çalışın desem çalışırlar, böyle bir disiplin var. Gerçekten bizi ayakta tutan halktır, hiçbir devletin desteği yoktur. Destek dediğimiz, benim olduğum yerde beni fiziki olarak vurmama destekse, o kadar vardır. Uluslararasında ilk ciddi destek budur. Diğer yönden vururlar ama fiziki olarak vumuyorlar. Şunu da belirteyim: Biz ne Batı kapitalizminden ne de Sovyet sosyalizminden ne de İslamiyet'ten yarar görmedik, her üçü de bin-binbeşyüz yıl aleyhimize çalıştı.

Oldu, sonuçlandırıyorum. Kısa özel görüşmeler olabilir. Özel görüşme istemi olanlar gelebilir, diğerleri dışarıda nefes alsınlar.

Bütün çalışmamı bu dağ başında yaptım. Eğer bir halk olağanüstü ilgi gösteriyorsa, bu benim suçum değildir. Bir halk eğer seviyorsa, destekliyorsa; o demokrasidir. Hele bu halk adı bile olmayan bir halksa, bu daha büyük bir demokrasidir. Dolayısıyla diktatörlükten değil, büyük bir demokrasiden, demokratlıktan bahsetmek gerekir.

ERNK Temsilcisi Hasan SİPAN:

"Boru hattına güvence vermeyiz!"

Kafkasya ve Azerbaycan üzerine
TÜRK-RUS KAVGASI

Berxwedan Dünya Servisi

Tarih sayfalarına şöyle bir göz gezdirdiğimizde, Türk-Rus çekişmesi her dönemde süregelmiştir. Bu iki güç arasında tarih boyunca var olan çekişmeler zaman zaman kanlı savaşlara gidebilecek kadar tırmanmıştır. Ve tarihte çok kez yıllarca süren Türk-Rus savaşlarından sözedilir. Türk-Rus çelişkisi tarihsel bir temele dayanır. Her iki güç Kafkaslar üzerinde sürekli çekişmişlerdir. Bugün de bu çekişme devam etmektedir. Açık olan, Türk yayılmacılığının her Kafkaslara yayılmada Rus engeliyle karşılaşmasıdır. Ve Rus engeli sürekli olarak da Türk-Kafkas politikasını darbelemiştir. Son olarak TC'nin en büyük umut kapısı olarak gördüğü Azerbaycan'da, Aliyev ile meydana gelen değişiklik sonucu olarak bu umudu tümüyle suya düştü. Tabii ki böylesi bir sonucun doğmasında yine Rus faktörü belirleyici olmuştur. Rus faktörünü hesaba katmadan Kafkaslar'da ve Azerbaycan'da hiçbir itibarın kalmayacağını gören TC, çaresiz Rus ağırlığını kabul etmek zorunda kaldı. TC Başbakanı Tansu Çiller bu amaçla Rusya'ya giderek bir dizi temaslarda bulundu. Ortaya çıkan bu durum, Türk rejiminin Kafkaslar politikasındaki hezimetinin derecesini de ortaya koyma açısından önemli bir yer teşkil eder.

TC Başbakanı Tansu Çiller'in Rusya'daki temaslarını tamamladıktan sonra basına yaptığı açıklamada "Görüşmeler iyi geçti, karşılıklı anlaşmaya vardık" benzeri biçimindeki muğlak konuşmaları kafalarda soru işaretlerinin doğmasına yol açmıştır. Neyin üzerine anlaşılmıştır. Anlaşmanın çerçevesi nedir? vb. sorulara yanıt getirmeyişinden açıkça anlaşılıyor ki ortada öyle ciddi bir anlaşma söz konusu değildir. Daha çok Türk tarafının Ruslar'ın Kafkas ve Azerbaycan'daki ağırlığını tanıma, ona boyun eğme şeklinde verdiği taahütlerdir. Yani Türk tarafının tavizi söz konusudur. Bu Türk diplomasisi açısından bir trajedidir. Tarihte çok kez Türk-Rus ilişkilerinde yaşanan komedi-trajedileri anımsatmaktadır. Bu ilişkilerde Ruslar'ın hep baskın çıktığını da belirtelim. Örneğin 1700'lerde Türk-Rus savaşlarında Katerina II ile Baltacı Mehmet arasında geçen olay çok ilginçtir. Bu ikilinin görüşmesi savaşın kaderini tümden değiştirecek kadar rol oynamıştır. Olay şöyledir: Türk birlikleri karşısında Rus birlikleri hayli yıpranmıştır ve artık savaşacak takatları kalmamıştır. Rusya imparatoriçesi Katerina II hemen Türk tarafina görüşme teklifinde bulunur ve görüşme sağlanır. Cilvesiyle ünlü Rus İmparatoriçesi Katerina II Baltacı Mehmet'le çadırında yalnızca görüşür. Birkaç gün bu görüşme bu şekilde sürer. Sonuçta anlaşmaya vardıklarını bildirirler. Ancak anlaşma nedir ne değildir kimse bilmemektedir. Her şey ikisi arasında kalmıştır. Bu olaydan sonra Türk birliklerinin akını durmuştur. Rusya kaybettiği sahaları yeniden ele geçirir. Böylece savaş imparatoriçeye yenik düşer. Bu durum çeşitli skandallara yol açar. Bunun üzerine Osmanlı padişahı, Baltacı Mehmet paşayı cezalandırır ve ağzına bir külçe altın yerleştirerek esir eder. Bugün tarih adeta tekerrür ediyor. Ama daha farklı boyutlarda bir benzeri yaşanıyor. O zaman Katerina'nın cilvesi zor durumda olan birliklerini kurtarırken bugün Tansu Çiller'in, Katerina kadar başarılı olamayacağını belirtelim. Çünkü imparatoriçe Katerina cilvesiyle o zaman geçerli olan kadınlığını kullanırken, Çiller ise, günümüzde dış itibarı eksiye doğru giden, uluslararası itibarı çok önemli bir oranda zedelenmiş bir rejimin siyasetini kullanıyor. Dolayısıyla Türk rejimi önüne gelen herkesle nikah kıyan yedi kocalı hürmüz benzerliğinde bulunmaktadır.

Türk diplomasisinin ve siyasetinin uluslararası itibarsızlığı ve bugün Kafkaslar'da, Azerbaycan'da yaşadığı darboğazı aşamaması, Rus engeline takılması gibi bütün başarısızlığın temelinde ulusal kurtuluş mücadelemizin varlığı yatmaktadır. Mücadelemizin yükselişi karşısında her alanda büyük bir zorlanmayı yaşayan TC, içteki ağırlığını kaybettiği gibi dıştaki ağırlığını da kaybediyor. Bundan ötürü TC siyasetinin temeline mücadelemizi tasfiye etmeyi koymuştur. Mücadelemiz her alandaki açılımını engellediğinden dolayı, TC bu engeli aşmak için herkese taviz vermek zorunda kalıyor. Hem herkesin her türlü isteklerini kabul eder derecede bir taviz söz konusu olmaktadır. Uluslararası ilişkilerde atak bir politika izleyememesinin nedeni de budur. Örneğin; en küçük destekçisi Elçibey'in iktidardan uzaklaştırılmasına fazla tepki göstermemesi, giderek Aliyev'i desteklemek zorunda kalması, yine Rusya'nın Kafkaslar'da ve Azerbaycan'daki ağırlığını tanıması, Azeri-Ermeni çatışması karşısında izlediği ürkeklik Kürdistan'daki gelişmelere dayalı olarak ortaya çıkmaktadır.

TC'nin tüm çabası Kürt sorununun açılımını engellemek, Kafkaslar'da, Azerbaycan'da sarsılan çıkarlarını az bir hasarla kurtarmak istemektedir. Bu sorun etrafında her türlü tavizi vermeye hazır olduğunu göstermiştir. Azerbaycan petrollerinin işletilmesi ve bunun Avrupa'ya taşırılması meselesi sürdürülen görüşmeler sonucu, Aliyev'in Rus önerisini kabul etmesi karşısında, Türk tarafının uğradığı ekonomik zararlara kayıtsız kalması bunu en belirgin bir şekilde göstermektedir. Ayrıca Aliyev'in bağımsız devletler topluluğuna katılma isteğini açıkça ilan etmesi Türk rejiminin bölge açılımına büyük bir darbe olurken, Türkiye'ye düşen sadece onlara seyirci kalmaktır.

Bütün bu gelişmelerin de ortaya koyduğu gibi, mücadelemizin Türk devletini fena halde faka bastırdığı, ilişki kanallarının kapanmasına veya zayıflamasına zemin olduğu görülmektedir. Kürt ulusal sorununun Türkiye'yi her gün biraz daha zorlamasında yararlanan Ermenistan-Rusya-İran ve benzeri devletler daha ortak bir pozisyon konumunu elde ederken, TC her geçen gün etki alanını kaybetmekle başbaşa kalıyor. Kürt ulusal mücadelesinin, yarattığı bu gelişmelerden kendisinin yararlanması kaçınılmazdır. TC ile ismini saydığımız devletler arasındaki çelişkilerin giderek büyümesinde Kürt ulusal mücadelesinin yararlanması, Kürtler açısından çok önemli bir gelişmedir. Böylelikle Türkiye'nin Kafkasya ve Azerbaycan ütopyasının da sonu gelmiş oluyor. Rusya'nın kendini ağır bir şekilde hissettirmesi karşısında büyük tavizler vermesine rağmen tutunacak dal bulamayan Türkiye'nin, Avrupa'ya karşı kullanmayı planladığı bu kapının da kapanması oluyor.

Emperyalistlerin iştahını kabartan Azerbaycan petrolleri çeşitli çıkar hesaplaşmalarına neden olmaktadır. TC de bunda pay koparmak istemektedir. Ancak bunu elde sömürge olarak tuttuğu Kürdistan'a dayandırmak zorundadır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin iradesine dayandırılmadan gerçekleşme şansı fazla olmayan bu proje hakkında ERNK Temsilcisi Hasan SİPAN'la bir röportaj yaptık.

Azerbaycan'daki petrolün Akdeniz'e akıtılması için iki tane petrol boru hattı projesinden bahsediliyor. Bir tanesi Bakü-Gürcistan-Midyat-Ceyhan, diğeri de Bakü-İran-Nahcıvan-Midyat-Ceyhan. Savaş durumunun yaşanılıyor olması nedeniyle, hattın güvensizliğine yönelik açıklamalar yapılıyor, tartışması da sürüyor. Savaşın doğrudan tarafı olarak, uluslararası platformda gündeme gelen bu konuyu değerlendirir misiniz?

-Daha proje halinde düşünülen bir boru hattı. Bu boru hattının gerçekleşebilmesi Kürdistan sonununun çözümüne bağlıdır. Kürdistan sorunu çözülmeden, bu boru hattını kimse güven altına alamaz. Çünkü bu boru hattından Türkiye yararlanacaktır. Bilindiği gibi ulusal kurtuluş mücadelemizin yalnız askeri tesisler değil, ekonomik kurumlar da hedefleri arasındadır. Hattın güvensizliği ile ilgili tartışmalar sürüyor. Güvensizliğin kaynağı Kürdistan sorunudur. Şu veya bu ülke değildir. Var olan mevcut tesislerini koruyamayan TC, yeni bir petrol boru hattının güvenliğini nasıl üstlenecektir. Biz güvence vermiyoruz. TC'nin de güvence vereceğini sanmıyoruz. Kürdistan ile ilgili konularda bütün devletlerin ve uluslararası kuruluşların ulusal kurtuluş mücadelemizi ciddiye almaları gerekir. Kürdistan ile ilgili askeri, siyasi ve ekonomik projelerde ulusal kurtuluş mücadelemizi dikkate almayan devletler veya uluslararası kurumlar büyük bir yanılgı içinde olduklarını kısa bir süre içinde göreceklerdir.

-Petrol boru hattının gerçekleşebilmesi için neyi öneriyorsunuz? Ya da gerçekleşmemesini mi uygun buluyorsunuz?

-Biz ulusal kurtuluş hareketi olarak tüm dünya uluslarının ekonomik güçlerini birleştirmelerini, ekonomik imkanlarını en rantbıl kullanmalarını isteriz, bu konularda uluslararası ve devletler arası ilişkileri yanlış görmüyoruz. Yeter ki diğer ulusların aleyhine olmasın. Biz bu bağlamda böyle bir boru hattının oluşmasına özünde karşı değiliz. Ne var ki, Kürdistan'ın köleliğin koşullarında yaşatılmak istenildiği böylesi bir süreçte böyle bir boru hattına izin vermeyiz. Böyle bir boru hattının tüm ulusların çıkarına olduğunu söyleyemeyiz. Bu boru hattı projesinde olduğu gibi, TC ve diğer devletlerin ekonomik ve siyasi çıkarlarının istikrara kavuşması için Kürdistan'ın bağımsızlığı şarttır. Kürdistan bağımsız ve özgür olmadan bu tür projeler dahil, hiçbir projenin uzun ömürlü ve güvenli olması düşünülemez.

-Petrol boru hattının gündeme gelmesiyle birlikte Ankara'nın dostu görünen Azerbaycan'dan bile güvensizliği içeren açıklamalar oldu. Özellikle bu konuda Amerika, Rusya, Almanya ve hatta İran'ın tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Petrol boru hattı konusunda Azerbaycan'ın güvensizliğini de anlıyoruz. Kürdistan'ın durumunu yukarıda açıkladık. Bunun yanında TC'nin de bölgedeki hiçbir devlete güven vermediğini belirtmek gerekiyor. Yararlandığı sürece projelere ilgi gösteren, ancak gerektiğinde diğer ulusların projelerine darbe vuran yine TC'nin kendisidir. ABD-Irak savaşı sırasında petrol boru hattını kapatarak, Irak'ın gelir kaynağını kurutanın TC olduğunu gördük. TC'nin, aynı yöntemi yarın Azerbaycan petrolü için yapmayacağı garantisini kimse veremez. Bu konuda TC başlı başına bir güvensizlik kaynağıdır. Azerbaycan, TC'ye güvenmemektedir. Zaten Azerbaycan'da gözü olan Türkiye'ye Azerilerin bir de bu yolla ellerini vermek istemeyeceklerini belirtebiliriz. Türkiye'ye eline verip kolunu kaptırmak mümkündür. Azerilerin bu projeye çok sıcak baktıkları söylenemez, kaldı ki, bölgede daha başka güçler de TC'nin böyle bir proje ile yeni stratejik, ekonomik ve siyasi imkanlar kazanmasını istemeyeceklerdir. TC, bu projeyi gerçekleştirmeyi yalnız ekonomik olarak görmüyor, en büyük beklentilerinden biri de siyasi avantajlarıdır. Bu nedenle bölgeyle ilgilenen devletler TC'nin bu niyetini bildiklerinden projeye bir de bu yönüyle sıcak bakmıyorlar.

Irak, Azeri petrolü derken, TC'nin bölgenin ekonomik ve doğal kaynakları üzerinde önemli etkinlik kurmasından hem bölge ile ilgilenen devletler hemde bölge devletleri hoşnut kalmaz. Bu durum da projenin Türkiye etkisinde gerçekleşmesini önleyen önemli bir faktör olmaktadır.

Şunu iyi bilmek gerekir ki, Rusya, Kafkasya ve Ortaasya üzerinde etkinlik kurmadan büyük dünya devleti olma iddiasında bulunamaz. Bu alanlarda TC'nin gözü varsa, Rusya'nın TC ile bağlantılı olan bu

(Devamı 31. Sayfada)

Örnek bir direniş tarihinin kirletildiği ülke:

FİLİSTİN

Berxwedan Dünya Servisi:

Ortadoğu halklarının direniş odağı Filistin bugün hüznü yaşıyor, Filistin bugünün geçmiş tarihine bakıp boynunu büküyor.

Filistin gerçeği Ortadoğu halklarının en açık gerçeğidir. Ortadoğu halklarının uyanmasında tek örnekti, taki Kürtlerin mücadelesi başlayana kadar. Dünya devrimleri tarihine 45 yıl boyunca önemli hizmetler verdi. Devrimcilerin ilk gerilla eğitimi gördüğü, radikalizmin dünyaya yayıldığı nadide bir direniş kalesiydi. Filistin, mücadelesi boyunca acılarla işlenmiş bir tarih kesiti yarattı. Bu acı halkın coşkusunun, kendisini tanımasının ve emperyalizme boyun eğmez kişiliğin yaratıcısı da oldu. Filistin'i binlerce sayfa ile anlatmak mümkün değil. Örnek alınan, saygı ile anılan Filistin bugün FKÖ önderliğinde emperyalizmin eliyle Siyonizme kendini teslim etti. Filistin'in bu duruma gelmesindeki etkenleri ve emperyalizmin "yeni dünya" düzeninin oynadığı rolü açmak gerekmektedir. Bu noktaları açmadan Filistin'in bügün getirildiği konumu anlatmak mümkün değildir.

Son yıllarda dünyadaki siyasal gelişmelerin gündemini belirleyen en önemli gelişmeler Kürdistan, Filistin, Kafkasya, Bosna-Hersek, Somali ve Rusya'daki gelişmeler oluşturmaktadır. Saydığımız bu sorunların yanında irili ufaklı bir sürü gelişme zaman zaman gündem konusu olmaktadır. Hiç şüphesiz bu gelişmelerin temelinde, artan bir tempoda sınıflar ve ulusların mücadelesi yatmaktadır. Gelişmelerin bir ucunda emperyalizmin egemenlik rüyası ve gerici rejimler bulunurken, diğer ucunda ise mazlum halklar ve ezilen emekçi yığınlar bulunmaktadır. Bir çok olay ve gelişmenin şahsında birbirine karşı kutuplar arasında yoğun bir egemenlik mücadelesi yaşanıyor. Ve dünyamızın bugünkü siyasal seyri daha çok bu yönlü çekişmelere sahne oluyor. Her geçen gün daha da karmaşıklaşan sorunlar yığınının, artan oranda çözümü de dayatmakta olduğu bir gerçektir. Bu temelde birçok ulusal ve etnik unsurlar kendi hak ve taleplerine daha fazla sarılmakta ve mücadele bayrağını yükseltmektedirler. Bugünkü dünyamızın siyasal rengini belirleyen en önemli faktörün ulusal halklaşma ve ulusal renklere göre bir biçimlenme olduğunu rahatlıkla söylemek mümkündür.

Emperyalizmin söz konusu dünya ve bölge sorunları karşısındaki tutumu daha çok kendi çözüm istekleri doğrultusunda bir çerçeveye kavuşturmaya dayalıdır. Eski imhacı ve halkları yok sayıcı yaklaşımı yerine, daha çok yumuşama yolu ile bazı reformlarla kendine bağlı kişileri iş başına getirterek meselenin halledilmesine gidiyor. Bu yöntemle kendisiyle baş edemediklerine de yaşam hakkını vermiyor. "Ya teslimiyet yada ölüm" şeklinde ifade edilen bu yaklaşım günümüzde "yeni dünya düzeni" diye tabir edilmektedir. Bu politikanın her ne kadar baş mimarı ABD ise de, diğer emperyalistlerce de benisenmektedir. Fakat emperyalistler arası çekişme mevcut bu politikanın en büyük handikapını da oluşturduğu bir gerçektir. Öbür yandan halkların kendi seçenekleri etrafında hız kazanan yaklaşımları ve bu yönlü uyanışları emperyalizmin yeni dünya düzenine geçit vermeyen en önemli diğer etkenlerdendir. Bir taraftan halkların istekleri, diğer taraftan emperyalizmin "ya teslimiyet ya ölüm" dayatmaları ve bir de emperyalistler arası çelişkide kaynağını bulan, her emperyalist devletin kendine göre çizdiği çerçeve arasında bir gel-git yaşanmaktadır.

Halkların cephesinde kendi insani, ulusal ve sosyal taleplerinde bir ısrar ve dayatıcılık bugün keskinleşen boyutlarda devam ederken, emperyalist cephede de daha çok ABD'nin ağırlığında gelişen ve yeni dünya düzeni politikasının yaşam ve çabası da hızla devam ediyor. Özellikle ABD son olaylarla daha da artan bir etkinlikle varlığını hessetirmeye çalışıyor. "Ya teslimiyet ya ölüm" şiarıyla direnenlere ABD, baskıcılığını sonuna kadar dayatırken, en açık olarak Somali'de görülmektedir bu durum. Teslimiyete yatanlara da yaşama şansı vermeye çalışıyor. Bir Filistin'de ortaya çıkan son gelişmeler de böyledir. Şimdi ABD kendi planları doğrultusunda mevcut dünya ve bölge sorunlarına çözüm getirmek istiyor. Filistin ve İsrail arasında doğan yeni durum, Bosna-Hersek barış görüşmeleri ve Azerbaycan'da cereyan eden temaslar ABD'nin istek ve dayatmaları altında gelişmektedir.

Emperyalizmin emelleri önünde engel teşkil eden Kürt sorunundan sonra en önemli sorun olan Filistin meselesi son gelişmelerle yeni bir boyut kazandı. Uzun yıllardır emperyalizmi rahatsız eden Filistin sorunu ve Arap dünyası ile İsrail Siyonizmi arasında süregelen gerginlik, kısmi özerklik anlaşmasıyla buzlar yavaş yavaş erimeye başladı. Açık ki emperyalizm ve özellikle ABD, Filistin sorununa kısmi özerklik getirerek, Filistin meselesini tamamıyla gündemine ve inisiyatifine almaya çalışıyor. Ve bu yolla Arap ülkeleriyle olan soğuk ilişkilerine yeni ve sıcak ilişkilerle son vermek istiyor. Emperyalizm, bölgeye getirmek istediği yeni dünya düzenine bu şekilde hayatiyet kazandırma peşindedir. Daha önce yapamadığını bu dönemde yeni ilişkilerle yapmak istemektedir. Buna hem Filistin hem de İsrail yatmış bulunuyor. Birbirlerini tümden yadsıyan bu iki gücün bugün karşılıklı tavırlarla birbirlerinin varlığını kabule yanaşmaları emperyalizmin bölgedeki etkinliği açısından önemlidir. Nitekim El-Fetih'in ve lideri Arafat'ın kısmi özerkliği dünden kabule hazır oldukları görülüyor. El-Fetih'in bu tutumu halkın çıkarları açısından kabul edilir gibi değildir. Arafat'ın uzlaşması tamamıyla teslimiyeti içeren ve ilkelerden vazgeçen bir tutumdur. El-Fetih gibi bir örgütün böylesi bir tutuma yönelmesi beklenilir bir durumdu. Çıkışından beri uzlaşmacı-teslimiyetçi ve emperyalizmle işbirliğini esas alan bu örgütten ve liderinden başka bir tutum beklenemezdi. Arafat'ın bu adımına Arap dünyasında da destek verilmiş olması, açık ki Filistin meselesinin uluslararası camiada emperyalizmin çıkarlarına feda edilmede önemli bir pazarlık *meselesi yapılmıştır.* Bir anlamda Filistin halkının haklı istekleri Arap devletlerinin çıkarlarına hibe olarak sunulmustur. Bunun karşılığında Arap devletlerinin emperyalizmle daha fazla ilişkiye geçme kapıları açılmıştır. Filistin sorununda büyük bir ödün verilmiştir. Hem de en temel ilkelerinden ödün verilmiştir. Arafat'ın uzlaşması tartışmasız teslimiyettir. Yoksa karşılıklı çıkarları gözeten ve temel amaçlarda uzlaşmayı içeren kazanımları koruyan, kollayan ve geliştiren bir uzlaşma değildir. Öyle olsaydı mesele anlaşılırdı. Kısmi özerklik Filistin için çok geri bir adımdır. Hem de koşulu mümkün olmayan bir adımdır. Tamamıyla emperyalizme ve Siyonizmin çıkarlarına hizmet eden bir adımdır. Özerklik planı El- Fetih tarafından kabul edilirken, diğer radikal örgütler bu planı kabul etmemektedirler. Anlaşılan bu örgütlerin karşı tavrı sürecektir. Genelde halkın eğilimi de bu yönlüdür. Uzun vadede El-Fetih ile bu örgütler arasında bir hesaplaşmanın gündeme geleceği kaçınılmaz olacaktır. Ayrıca Filistin halkının en temel çıkarlarına karşıt olarak gelişen bu durumun istikrar bulması uzak bir olasılık olarak görülmektedir. Filistin sorunu yeni bir boyut kazanmakla birlikte mevcut mücadele daha da kızışarak sürecektir.

Bunun yanında gerici Arap rejimlerinin emperyalizmle geliştirecekleri ilişki bağlamında gelişmelere belli bir boyut vermek isteyecekler. Özellikle ABD'nin planları çerçevesinde İslam radikalizmine ve ilerici-devrimci hareketlere kar-

(Devamı 31. Sayfada)

Kronoloji

1948: 14 Mayıs'ta İsrail devletinin kuruluşu ilan edildi.

-1948: İsrail devletinin kuruluşundan bir gün sonra, yani 15 Mayıs'tan itibaren İsrail ile komşu Arap ülkeler arasında 1. Ortadoğu Savaşı patlak verdi. Temmuz 1949 yılına kadar süren bu savaşta İsrail birçok bölgeyi ele geçirerek işgal etti ve bugün de sürdürdüğü yerleştirme politikası (İsrailleştirme politikası)'nın temellerini attı. Bu yapılırken de yüzbinlerce Arap göçe zorlanarak köyler boşaltıldı ve boşalan köyler askeri karargahlar haline getirilerek "güvenlik köyleri" kuruldu.

-1956: 2. Ortadoğu Savaşı başladı. Bu süreçte Süveyş Kanalı Krizi'nden yararlanan İsrail, 29 Ekim'de Mısır'a saldırarak Sina yarımadasını işgal etti. Bu yarımadayı 1 yıl sonra Mısır'a geri vermek zorunda kaldı.

-1964: Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) kuruldu. Mısır Devlet Başkanı Cemal Abdul Nasır'ın desteğiyle kurulan FKÖ'nün siyasi tüzüğü belirlendi ve kuruluş bildirgesi yayınlandı. FKÖ'nün ilk Genel Sekreterliği'ne Ahmed Şukeiri getirildi.

-1967: 3. Ortadoğu Savaşı ya da 6 Gün Savaşı olarak bilinen bu savaşta, Suriye'nin Golan Tepeleri, Batı Ürdün ve Kudüs'ün doğusu ve yine Sina yarımadası İsrail tarafından işgal edildi. Yine onbinlerce Filistinli göç ettirildi. Boşalan yerlere Yahudiler yerleştirilerek nüfusun arttırılması sağlandı.

-1967: Birleşmiş Milletler (BM) tarafından kabul edilen 242 nolu kararla İsrail'in işgal ettiği topraklardan geri çekilmesi gerektiği öngörüldü. İsrail bu karara uymadı.

-1968: FKÖ Filistin'in kurtuluşu için silahlı mücadele yürütmekten başka yol kalmadığını duyurarak ve bunu programına alarak, İsrail'e karşı eylemler gerçekleştirdi.

-1969: FKÖ içinde yer alan grupların en güçlüsü olan El Fetih'in lideri Yaser Arafat FKÖ Yürütme Kurulu Başkanlığı'na ve aynı zamanda savaş birliklerinin yüksek askeri komutanlığına getirildi.

-1970: Ürdün Kralı 2. Hüseyin, Filistin gerillalarına karşı askeri harekat geliştirdi. 'Kara Eylül' diye bilinen bu saldırılar sonucu 20 bin civarında Filistinli gerilla ve sivil öldürüldü ve Filistinli gruplar Ürdün'deki kamplarını kaybettiler.

-1973/74: 4. Ortadoğu Savaşı ya da "Jom-Kippur Savaşı" olarak bilinen savaşta Arap ülkeleri ya da kısa adıyla OPEC olarak bilinen Petrol Üreten Ülkeler, Batılı devletlere petrol ambargosu uyguladılar. BM Güvenlik Konseyi tekrar olaya müdahale ederek ABD Başkanı Henry Kissinger aracılığıyla Ortadoğu barış görüşmelerinin Cenevre'de başlamasını sağladı. Bu görüşmeler beklendiği gibi sonuçsuz kaldı.

-1974: BM, ezici bir oy çokluğuyla Filistin halkının bağımsızlık ve kendi kaderini tayin etme hakkını tanıdı. FKÖ lideri Yaser Arafat BM toplantısında bir konuşma yaptı.

-1976: Filistin halkının siyasal haklarının uluslararası anlaşmalarla güvence altına alınması gerektiği yönündeki BM kararını ABD veto etti. Aynı yıl FKÖ'nün Arap Ülkeleri Birliği'ne alınması karara bağlandı ve uygulamaya konuldu.

-1977/78: Mısır Başkanı Enver El Sedat yeni bir 'barış atağı' gerçekleştirerek, İsrail'e bir gezi düzenledi. ABD'nin her iki ülke arsında arabuluculuk yapması sonucu İsrail ve Mısır başkanları Eylül 1978 yılında Camp David Anlaşması konusunda karar aldılar ve bu anlaşma Mart 1979 yılında imzalandı.

-1980: Avrupa Topluluğu (AT) Başkanlar Toplantısı'nda Filistin halkının kaderini belirleme hakkı kabul edilerek, FKÖ'nün de barış görüşmelerine katılması gerektiği çağrısında bulunuldu.

-İsrail hava kuvvetleri FKÖ'nün Beyrut'taki merkezini bombaladı. Bu olayda en az 200 kişi öldürüldü.

-1982/83: İsrail'in Lübnan'ı işgal etmesiyle birlikte Ortadoğu'da yeniden savaş başladı. Bu savaşla birlikte İsrail işgal ettiği Lübnan topraklarından çıkmayarak, Lübnan'ın güneyinde bir "güvenlik bölgesi" oluşturdu. 9 bin Filistinli gerilla sürgüne gönderildi. Diğer taraftan Fas'ın başkenti Fas'ta toplanan Arap Ülkeleri Birliği, İsrail devletinin yaşama hakkını tanıdı.

-1983: 2. kez Filistinliler sürgüne gönderildi. Arafat ve 4 bin gerilla Yunan bandıralı gemilerle Lübnan'dan ayrıldılar.

-1985: Tunus'taki FKÖ Merkezi İsrail savaş uçaklarının saldırısına hedef oldu.

-1987: israil tarafından işgal altında tutulan Gazze ve Batı Şeria'da Filistinlilerin "intifada" olarak bilinen ayaklanmaları başladı. İsrail askerleri ile Filistinliler arasında meydana gelen sokak çatışmalarında hemen hemen her gün birkaç Filistinli öldürüldü. 1990 yılı başlarına kadar bu çatışmalarda -kesin olmayan rakamlara göre 1000'den fazla kişinin öldürüldüğü tahmin ediliyor.

-1988: Filistin Ulusal Kongresi "Bağımsız Filistin Devleti"nin kurulduğunu ilan ederek, sürgün hükümeti kurdu ve FKÖ, İsrail devletinin yaşama hakkını tanıdığını ilan etti. Terörün her türlüsünün kınandığı bu kararla 13 yıl aradan sonra ilk defa ABD ile FKÖ arasında resmi görüşmeler başladı.

-1989: Nisan ayında geçici Filistin devleti kuruldu. Arafat hükümet başkanlığına getirildi ve FKÖ'nün kuruluş bildirgesi ve öngördüğü kararların hükümsüz olduğu ilan edildi.

-1991: ABD ve müttefiklerinin Irak ile yaptıkları savaşta Irak İsrail'i Scud füzeleriyle dövdü. ABD Dış işleri Bakanı James Baker ABD'nin yeni Ortadoğu polikası çerçevesinde Ortadoğu'da mekik diplomasisine başladı. Yine ABD Başkanı George Bush İsrail'e çağrıda bulunarak barışın sağlanması için işgal ettiği toprakların bir kısmından geri çekilmesini önerdi. Baker'in bu girişimleri sonucunda 30 Kasım'da Madrid'de Ortadoğu barış görüşmelerinin ilk turu başladı. Bu görüşmelerde Filistinli ve Ürdünlü delegasyonlar da yer aldı.

Geçen sürede, yani 1993'ün yaz aylarına kadar toplam 9 kere bu tür görüşme turları/toplantıları gerçekleşti.

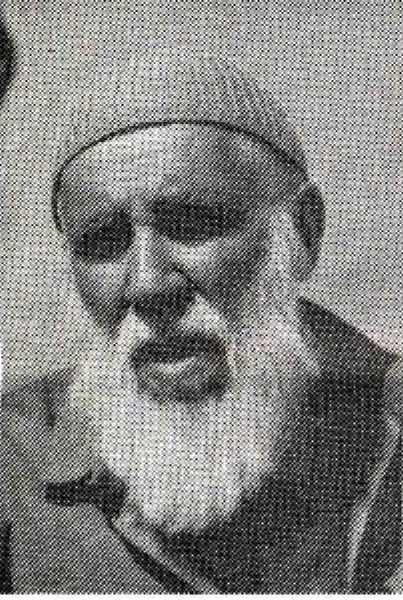
-1993: Eylül ayında yapılan 10. Ortadoğu barış görüşmeleri toplantısında ve ondan önce İsrail ile FKÖ arasında Oslo'da gerçekleştirilen gizli ön toplantılarda "çözüm için son engeller ortadan kaldırıldı."

Kürdistan İslam Hareketi kuruluş bildirgesini yayınladı

DAVET

"Kürdistan İslam Hareketi" Emperyalizm'in uşağı ve İslam düşmanı laik TC rejimine karşı Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını bütün gücüyle destekler. TC'nin Kürdistan'daki sömürgeci varlığını hedefleyen kurtuluş savaşını, aynı zamanda İslam dininin savunulması yolunda cihadi bir çaba olarak görür. Halkımızın kurtuluş savaşının yanında olmak ve onu desteklemek, küfür rejiminin Emperyalizm'den aldığı destekle İslam dinini tasfiye etme çabalarına karşı durmaktır.

Kürdistan İslam Hareketi Kuruluş Bildirgesi'ni yayınladı. Elimize ulaşan bu bildirgenin okuyucularımıza ulaşmasını yararlı gördüğümüzden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

"Sizden daima hayra davet eden, iyiliği emreden ve kötülükten sakındıran bir ümmet (cemaat, grup) bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır."

İlahi dinlerin özünü ihtiva eden İslamiyet, gerek dünya gerekse ahiret işlerini uyumlu ve dengeli bir şekilde yürüten insanlığın maddi ve manevi mutluluğunu gerçekleştirmeyi amaç edinir. İslamiyet din, dil, ırk, renk, cinsiyet ve sınıf farkı gözetmeksizin tüm insanlığın eşit ve özgür yaşama kavuşmasını esas alır. Dolayısıyla her türlü zulüm, sömürü ve haksızlığa karşı mücadele onun vazgeçilmez gerekleridir. Bu temelde kulun yüce yaratanına (Allah'a) karşı olan sorumluluk ve ubudiyet görevlerini yerine getirmeyi emreder. Belirttiğimiz çerçevede hareket edildiği oranda kişi, dinin gereklerini yerine getirmiş olur. Aksi durumda bir müslümanın imanı üzerinde, şüpheler uyanıp konumu tartışmalı hale gelir.

İnsan, yer yüzünde Allah (c.c.) tarafından kendisine halife ve vekil kılınırken onun doğru yolu ve hidayeti bulması için peygamberler gönderarek nasıl hareket etmeleri gerektiğini ve kurtuluş yolunu göstermiştir. Allah, İslamiyet'le bütün insanlığa hidayet ve kurtuluş için hak yolunu gösterip dinlerini kemale erdirmiştir. Peygamberler, dinin gerekleri temelinde insanlığı her türlü zorbalık sömürü ve baskıya karşı direnmeye, kendi kurtuluşlarını gerçekleştirme ve Allah'a bağlılığa davet ederek Allah'ın hükmünü hakim kılmaya çalışmışlardır, adalet, özgürlük ve barışı tesis etmeyi temel şiar edinmişlerdir. Toplumsal ve ulusal gelişmede insanı görevli kılmışlardır. Bunun içindir ki ulusal, toplumsal kurtuluş, özgürlük, adalet ve eşitlik kendisine müslümanım diyen cemaat ve bireylerin vazgeçilmez prensipleridir.

İslamiyet, müslüman cemaat ve bireyler için bu denli net amaç ve prensipler getirirken bugün İslam aleminin ve müslümanların belirtilen temelde hareket ettiklerini söylemek güçtür. İslam aleminde ciddi olumsuzluklar, dinimizin gereklerine ters davranışlar yaşanmaktadır. İslam alemi hem içte hem de dışta ciddi sorunlarla karşı karşıya bulunmakta, zorbalık, baskı, sömürü, çirkef ve ahlaksızca bir yaşam ile yaşanır hale getirilmek istenmektedir. Emperyalizm ve Siyonizmin İslami değerleri yok etmek için büyük bir siyasi, askeri, ekonomik, kültürel vb. saldırı ile İslam alemini kuşatmıştır. Gelişmiş teknik olanaklara dayanarak sürdürdükleri bu saldırıyla, müslüman dirençlerini kırarak köleleştirme çabasındalar. Emperyalizm ve Siyonizm, demokrasi ve insan hakları adı altında yaptıkları bundan başka bir şey değildir. Onlar onbinlerce müslümanı bombalarıyla katledip, basın-yayın araçlarıyla kültürel değerlerimizi tahrip edip ve zenginlik kaynaklarımızı talan ederken demokrasiden ve insan haklarından bahsedemezler, çünkü yaptıkları ile demokrasiyi ve insan haklarını katleden kendileridir.

Emperyalizm ve onun Ortadoğu'daki jandarması Siyonist İsrail daima İslam aleminin tarih, kültür, ahlak ve zenginlik kaynaklarını imha ve ele geçirmeyi hedeflemişlerdir. Bugün de aynı şeyi çok ileri boyutta yapmaktadırlar. İslam aleminin bütün değerleri saldırı altındadır. Emperyalist ve Siyonist basın-yayın kuruluşları İslami değerlerin yozlaştırılmasını tamamlamak için muazzam teknik güçleri yanısıra turist , insan hakları kuruluşu, konsolosluk ve benzeri yollarla sayıları milyonlara varan misyoner gece gündüz çalışmaktadır. En ufak bir fırsat bu temelde değerlendirilirken, bunların yetmediği yerde askeri güç kullanılmaktadır. Diyebiliriz ki İslam alemi tarihinin tanık olmadığı büyüklükte çok yönlü saldırılarla karşı karşıya bulunuyor.

Dışta belirttiğimiz çerçevede artarak süren saldırılar, İslam alemindeki işbirlikçi güçlerle tamamlanmaktadır. Emperyalizm ve Siyonizm İslam alemine saldırılarını yöneltirken, sonuç almak için işbirlikçiliği her türlü yolu deneyerek geliştiriyor. Laik ve sahte İslami rejimler, kurum ve kuruluşlar İslam'ın içteki düşmanlarıdırlar. Truva Atı rolünü oynayarak İslam'ı içten çökertmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaktalar. Kemalist küfür rejimi bu rolü en başta yerine getiren güçtür. Emperyalizm'in İslam alemini egemenlik altına alma savaşında gönüllü uşaklığı meslek haline getirmiştir. Kemalist TC, Emperyalizm ve Siyonizm tarafından bir numaralı müttefik ilan edilmiştir.

Dışta Emperyalizm ve Siyonizm'in, içte ise laik ve işbirlikçi güçlerin İslam'a yönelik saldırıları sonucunda müslüman halklar birbirine düşman hale getiriliyor. İslam alemi arasına fitne ve fesatla nifak tohumları ekilerek müslümanlar birbirine düşman ediliyor. Emperyalizm'in böl-parçala-yönet politikası bütün yoğunluğuyla uygulanıyor. İslam alemi ve her İslam ülkesinde müslümanları birbirine kırdırtmak için çok yönlü çabalar artırılarak sürdürülmektedir. Mezhep çelişkileri körükleniyor, tarikat ve İslam alemi adına uydurulan cemaatler parçalanmışlık derinleştiriliyor. Emperyalizm kaynaklı laik kurum ve kuruluşlar toplumun bir kesimini diğerine karşı çıkarıyorlar. İslamiyet'in eşitliğe dayalı kardeşliğinin yok edilmesi için her türlü yol ve yöntem denenmektedir.

Gelinen noktada İslamiyet'in büyük bir tehlike içinde olduğunu, Emperyalist-Siyonist egemenlik altında kölece bir yaşama mahkum edildiğini söylemek mümkündür. Buna karşılık İslam aleminin ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi zayıf olup, bu tehlikeyi bertaraf etmekten uzaktır. İslam aleminin, Allah'ın lütfu olan değerlerine sahiplenmek için yürüttüğü direniş, giderek büyüyen tehlikeyi bertaraf etmeye yetmemektedir. İslam aleminin dışta ve içte karşı karşıya geldiği saldırılar topyekün bir cihadı ertelenemez bir görev haline getirmiştir. Emperyalizm'e ve işbirlikçilerine karşı İslam aleminin tümünü kapsayacak bir cihad, her geçen gün yeni boyutlar kazanan tehlikeyi bertaraf etmenin tek yoludur. Emperyalizm, Siyonizm, Kemalizm ve tüm işbirlikçi rejimlerin irtica diyerek tecrit etmek istedikleri İslami cihadı yükseltmek müslümanların ertelenemez görevidir. Hiçbir gerekçe İslam direnişinin önüne geçirilemez.

İslam aleminin böylesine bir tehlikeyle karşı karşıya bulunduğu bir dönemde, Emperyalizm'in ve laik TC'de kaynağını bulan sömürgeciliğin en çok saldırılarına maruz kalan halklardan birisi de müslüman Kürt halkıdır. TC, Kürdistan'da tam bir imha savaşı yürütüyor. Halkımızın ulusal kurtuluş savaşını eşine az rastlanır bir barbarlıkla bastırma çabasındadır. Emperyalistlerin uçak, helikopter, tank, top ve diğer gelişmiş silahlarla tepeden tırnağa kadar donatılan Türk ordusu, her gün köylerimizi bombalamakta, halkımızı katletmekte, tutuklayarak iskenceden geçirmekte ve her türlü barbarlıkla soykırım suçunu işlemektedir. Kemalist TC, İslami değer yargılarına bağlı olan halkımıza karşı düzenlediği saldırılar sonucu yüzlerce köy yakılmış, binlerce insanımız katledilmiştir. Kaynağını İslam'da bulan ulusal değerlerimiz laik TC rejiminin artan saldırılarıyla karşı karşıyadır. Basın-yayın araçları ve devletin diğer kurumları fuhuş, kumar vb. çirkefliklerle toplumumuzu yozlaştırmanın yoğun çabası içindedir. Halkımızın dini değer yargılarını gücü yetmediği yerde onu sahte dini oluşumlar yaratarak kirli emellerine alet etmenin peşindedir. TC, bir yanda "irtica" deyip İslamiyet'e saldırırken, diğer yandan da sahte dini oluşumlarla halkımızın dini duygularını, küfür rejimini ayakta tutmak için kullanma sahtekarlığını patavatsızca yapmaktadır. En önemlisi de ulusal inkar ve imha politikasıyla İslamiyet'in temeline karşı saldırı içerisindedir. Emperyalizm ve Siyonizm'le tam bir anlayış birleşimi içinde halkımızın tüm meşru hakları inkar edilmekte, onun ulusal istemleri hiçe sayılmaktadır. Buna karşılık müslüman Kürt halkı temel ulusal ve toplumsal haklarını elde etmenin haklı savaşımını yükselterek İslam düşmanı laik Kemalist rejimle savaşırken, aynı zamanda İslamiyet'in başına bela kesilen bu rejimin saldırılarına karşı İslamiyet'i savunma görevini yerine getirmektedir.

Kürt halkı, tarihi süreç içerisinde İslamiyet'e değerli hizmetlerde bulunmuştur. 12. yy'da büyük Haçlı Seferi'ne karşı müslüman halkların gösterdiği direnişin öncülüğünü Kürt halkı yapmıştır. İşgalci Bizans İmparatorluğu'nun yenilgiye uğratılmasında olduğu gibi. Selahaddin-i Eyyubi'nin komutasındaki hareket ile Kürt halkı diğer müslüman halkların ortak çıkarlarını İslamiyet'in öngördüğü kardeşlik esaslarına göre temsil edebilen nadir örneklerdendir. Eyyubi İmparatorluğu kardeşliği, eşitlik ölçülerine oturtulan her halkın ulusal gelişimini özgürce sürdürme olanağını yaratmıştır.

Eyyubi İmparatorluğu örneğinden anlaşılacağı gibi, Kürt halkı İslamiyet'in korunup geliştirilmesinde her zaman temel bir dayanak olmuştur. Kürt halkı bugün de ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşını geliştirirken müslüman halkların eşitliğe dayalı kardeşliğine de büyük değer biçmekte ve Emperyalizm'in saldırılarına bu temelde karşı koymaktadır. İşte "Kürdistan İslam Hareketi" İslam aleminde ve Kürdistan'da böylesi ciddi gelişmelerin yaşandığı bir dönemde kuruluşunu gerçekleştirmiştir. 27 Temmuz-9 Ağustos tarihleri arasında Kürdistan'ın birçok alanından ve Avrupa'dan gelen müslüman Kürt ulemasının yaptığı toplantı sonucu kuruluş kararını alan "KÜRDİSTAN İSLAM HAREKETİ", hem İslam aleminin karşı karşıya bulunduğu tehlikelerin bertaraf edilmesi, hem de Kürt halkının ulusal toplum

sal kurtuluş hareketinin başarıya ulaştırılmasını ve müslüman halklar arasında eşitliğe, özgürlüğe dayalı ilişkilerin geliştirilmesinde tarihi görevlerle karşı karşıya olduğunun bilinci içindedir. Hareketimiz, bu tarihsel görevlerinin altından kalkacağına dair duyduğu büyük bir inançla yüce Allah'tan bu mukaddes davada yardımcı olmasını ve nusretini bahşetmesini niyaz eder.

"Kürdistan İslam Hareketi" Emperyalizm, Siyonizm, Kemalizm ve işbirlikçi güçlerin gerek içte gerekse dışta İslam alemine ve ülkelerine yönelik saldırısına karşı her türlü mücadele yöntemini gerekli görür. Söz konusu güçlerce yürütülen saldırılar İslamiyet'in tasfiyesini amaçlamakta ve müslüman halkların ulusal toplumsal köleliğini hedeflemektedir. Küfür güçlerince düzenlenen bu saldırılar durdurulmadıkça ne İslami değerler korunabilinir, ne de ulusal toplumsal kurtuluş gerçekleştirilebilinir. İslam dinini savunmak, müslüman halkların ulusal ve toplumsal kurtuluşlarını gerçekleştirmek için küfür güçlerine karşı cihad içinde olmayı "Kürdistan İslam Hareketi" vazgeçilmez bir görev olarak kabul eder. Bu cihadında İslam aleminde şerefli yeri bulunan Selahaddin-i Eyyubi'nin Haçlı Seferleri'ne karşı izlediği tutumu esas alacaktır.

"Kürdistan İslam Hareketi" Emperyalizm'in uşağı ve İslam düşmanı laik TC rejimine karşı Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını bütün gücüyle destekler. TC'nin Kürdistan'daki sömürgeci varlığını hedefleyen kurtuluş savaşını, aynı zamanda İslam dininin savunulması yolunda cihadi bir çaba olarak görür. Halkımızın kurtuluş savaşının yanında olmak ve onu desteklemek, küfür rejiminin Emperyalizm'den aldığı destekle İslam dinini tasfiye etme çabalarına karşı durmaktır. Ne zaman ki bu rejim yıkılır; işte o zaman İslamiyet kendisine yönelen büyük bir tehlikeyi bertaraf etmiş olur. Bu nedenle Kürdistan İslam Hareketi, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını bütün gücüyle desteklemekten geri durmayacaktır, maddi ve manevi alanda kurtuluş savaşına güç katacaktır.

"Kürdistan İslam Hareketi" İslam alemini oluşturan çeşitli halklar arasında zora dayalı ilişkiler yerine eşitlik ve özgürlüğü esas alan ilişkilere dayalı İslam aleminin birliğini hedefler. İslam alemi Emperyalizm ve işbirlikçilerince parçalanmıştır. Kürdistan örneğinde görüldüğü gibi sömürgecilik ilişkileriyle varlığını sürdürmektedir. Başta Kürt halkı olmak üzere müslüman halklar iradeleri dışında parçalanmış ve birbirine düşman edilmişlerdir. Emperyalizm ve işbirlikçilerince yaratılan bu durum, aynı güçlerce sürdürülmektedir. Köleliğin ve zayıflığın başlıca sebebi olan bu duruma karşı çıkmak her müslüman ve İslam hareketinin görevidir. Baskıya ve sömürüye dayalı bu ilişki düzeniyle savaşırken, eşitliğe ve özgürlüğe dayalı İslam birliklerinin geliştirilmesi, Kürdistan İslam Hareketi'nin başta yelen görevlerindendir. Eyyubi Devleti örneğinde görüldüğü gibi gerçek İslam kardeşliğine dayalı birlikler için mücadele edecektir. Kürt halkı tarihsel ve güncel olarak yaşadığı koşullardan dolayı Arap, Fars ve Türk kültürlerinin bileşkesidir. Bu durum Kürt halkına İslam birliğini yaratmada diğer halklardan daha fazla görev yüklendiği gerçeğiyle gelenęğimize sahip çıkmanın bir gereği olarak, Kürdistan İslam Hareketi İslam birliğini yaratma doğrultusunda bütün gücüyle çalışacaktır. Yüce Allah'ın yardımıyla bu kutsal görevin altından başarıyla çıkacağız.

Diğer müslüman halklar gibi Kürt halkının da bağımsız ve özgür olmaya hakkı vardır. Halkımız için bu hakkı görmemek İslamiyet'le bağdaşmaz. Bu doğrultuda, tüm gerçek müslümanları halkımızın ulusal bağımsızlık, özgürlük ve birlik mücadelesini desteklemeye davet ediyoruz.

DEĞERLİ KÜRT ULEMASI!

Kürdistan İslam Hareketi'nin yüklendiği kutsi vazifeyi tahakkuk ettirmek için maddi ve manevi her türlü katkınızı bu uğurda sunmanız gerekmektedir. İslamiyet'in büyük ve kutsal emirlerinden olan "CİHAD"la zulme, küfre, sömürüye, haksızlığa ve ahlaksızlığa karşı mücadele etmek görevinizdir. Hiçbir tehayül ve tereddüte düşmeden Emperyalizm'e, Siyonizm'e, Kemalizm'e ve küfür rejimlerine karşı her sahada mücadele etmeye davet ediyoruz. Bu kutsi davet hem İslam'ın emri, hem de insanlığın bir gereğidir. Gerçekten biz Resulallah (SAV) ve mukaddes dinine inanmış varisleri olarak, onun dinin yüceltilmesi ve hakimiyetini istiyor ve bu şerefli verasete layık olacaksak, elimize geçen tarihi fırsatı hiçbir suretle kaçırmamalıyız. Elde ettiğimiz tarihi fırsatı kaçırmak büyük bir sorumsuzluk ve büyük hata olacaktır. Bu fırsatı değerlendirme sorumluluğu hem Allah'a ve dinine hem de Kürdistan halkı ve İslam alemine olan vazifemizi layıkıyla başarmamızı sağlayacaktır. Aksi durumda gaflet ve ihaneti yaşamak durumuna düşeceğiz, bunda hiç kimsenin şüphesi olmasın. Değerli Kürt ulemasının yeri Kürdistan İslam Hareketi'nin saflarıdır. İster bağımsız ister ise başka grupların saflarında olsun, tüm ulemayı geçikmeden hareketimizin saflarında toplanmaya ve görevlerini gerçekleştirmeye davet ediyoruz.

MÜSLÜMAN KÜRT HALKI

Sömürgeci Türk devleti ülkemizde katliam, işkence, yıkım ve talan mekanizmasına dönüşmüştür. O, kutsal dinimiz dahil bütün değerlerimize saldırmaktadır. Yaşamımızı zehir etmek için tam bir vahşet örneğini sergilemektedir. Dinimizi, ulusal varlığımızı ve şerefimizi ayaklar altına almıştır. Yaş ve cinsiyet farkı gözetmeksizin tam bir katliam hareketi yürütüyor, köylerimizi ve şehirlerimizi bombalayıp Kürdistan'ı yaşanmaz hale getirmeye çalışıyor. Zenginliklerimiz pervasızca talan ediliyor. Bu durum karşısında yapılacak tek şey; var gücümüzle direnmektir. Beddiuzzaman Said-i Kurdi hazretlerinin dediği gibi: "Ey Asurilerin, Keldanilerin cihangirlik döneminde dünyaya pişdarlık (öncülük) yapan aslan yürekli kahraman Kürtler, uyanınız! Hürriyet güneşi Süphan, Ağrı ve Cudi dağlarının başlarında doğacak. Lisan-ı hal ile birliğe, beraber

dayanışmaya, birleşmeye hamiyete ve kendi ekseni etrafında yek vücut bir halk ve millet olarak dönmeye, değer kazanmaya davet eder; tarihimiz, kültürümüz, dilimiz ve yüce dinimize sahip çıkma zamanının geldiğini ve hatta geçtiğini hatırlatır, görevlerimizi yerine getirmeyi emreder." Büyük İslam alimi Şeyh Said-i Kurdi hazretlerinin işaret ettiği gibi dinimizi, ulusal ve toplumsal varlığımızı kurtarmanın tek yolu Kemalist küfür rejimine karşı savaşmaktır. Bu çağrının gereklerini yerine getirmek için yapılacak şey, giderek güçlenen kurtuluş savaşımıza bütün varlığımızla her türlü katkıyı sunarak küfür rejimi TC'nin yıkılmasını sağlamak hem İslamiyet'in büyük bir beladan kurtuluşu olacak, hem de ulusal ve toplumsal kurtuluşumuzu getirecektir. Bu temelde bütün gücümüzle kurtuluş savaşımızı zafere götürmek için seferber olalım.

ULUSAL KURTULUŞ GÜÇLERİNE!

Çağımızın en büyük zulüm, küfür, vahşet ve barbarlığına karşı şerefli ve bir o kadar da değerli bir mücadele içindesiniz. TC'ye karşı yürüttüğünüz savaşta tarihi bir görevi yerine getiriyorsunuz. Bu savaşınız aynı zamanda İslam için cihattır. Ulusal kurtuluş savaşımız hem dinimizin hem de ulusal ve toplumsal kurtuluşumuzu getirecektir.

Bu şerefli mücadele, Mezopotamya'nın ve Zağros halklarının manzumesinin tarihi, medeniyet ve kahramanlıklarının mirasçısı bulunan Kürt halkına; yeniden o şerefli azametli ve kahramanlık örneklerini vermekle her türlü taktire layıktır. Kemalizm günümüzün Ebu Cehil ve Ebu Leheb'lerinin zulüm ve vahşet düzenidir. Böylesi bir dinsiz ve zulüm düzenine son verdiğinizde, Kürt halkına, İslam alemine ve insanlığa büyük bir hizmet yapmış olacaksınız. Özgürlüğe ve insanca yaşama uğruna savaşma yolunda yürüdüğünüz müddetçe hiçbir güç sizi yenemeyecek ve mutlaka zafer kazanacaksınız. Kürt halkı, İslam alemi size ebediyen minnet ve şükran borçlu olacaktır. İslamiyet'in ve insanlığın düşmanı olan Kemalist sömürgeciliğin yenilgisini Kuran-ı Kerim'in vaadiyle size müjdeliyor, Cenabı Hak'tan muzaffer olmanızı niyaz ediyoruz.

İSLAM ALEMİNE, İSLAMİ GÜÇ VE CEMAATLERE!

Kuran-ı Kerim'in Hadit süresinin 25. ayetinde belirtildiği üzere, tüm ilahi dinlerin amacı zulme, sömürüye, adaletsizliğe karşı koymak ve onunla mücadele etmektir. Bu yüce hedef ve amaca varmak için cihad farizası dahil her türlü tedbir ve çareye başvurmayı emretmekte gereken ikazı yapmaktadır. Bu hususta yüce kitabımız Kuran-ı Kerim'in Ali İmran süresinin 103. ayetindeki "Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılınız, dağılıp ayrılmayınız" fermanı ile müslümanları elbirliği ile düşmanlarına karşı mücadeleye çağırmaktadır. Bu münasebetle şunu da belirtelim ki, hareketimiz hedef ve amaçlarına yürürken kendisine Kuran ve sünneti rehber almakta, tüm İslami mezheplere saygı duyarak, İslam'a hizmet ve rahmet vesilesi olarak değerlendirmektedir.

İslam dinini özü itibarıyla bir hayat suyu kaynağına benzetirsek, İslami mezhepleri de bu hayat suyuna hizmet sunan bir çeşme olarak idrak etmek yerindedir. Ancak Emperyalizm, Siyonizm, Kemalizm ve diğer bağımlı rejimler mezhepleri İslam aleminin içinde düşmanlığı geliştirmek için kullanmaktadırlar. Diğer taraftan İslamiyet'in derinliğini ve zenginliğini kavrayamayan bir kısım müslüman da aynı konuma düşmektedir. Kürdistan İslam Hareketi mezhepleri İslamiyet'in zenginliği içinde değerlendirirken Kuran-ı Kerim'i esas alarak mezhep farklılıklarından doğan düşmanlıkların önünü almayı ve İslam aleminin kardeşliğini geliştirip güçlendirmeyi görev bilir. Resul-i Ekrem (SAV)'ın "Müslümanlar bir beden gibidirler, vücudun bir organı rahatsız olduğunda bütün organlar bu açıdan eziyet çekerler" mealindeki hadis doğrultusunda müslümanların bir birlerine yardımcı olmaları, kuvvetlendirmeleri ve içinde bulundukları zillet ortamından kurtuluncaya kadar savaşmalarıyla peygamberlerimizin bir emrini yerine getirmiş olurlar.

Bütün bunlar İslam aleminin, İslami güç ve cemaatlerinin kendi aralarındaki ayrılıkları gidererek birleşmelerini önlerine görev olarak koymaktadır. Aynı zamanda İslam alemi için önlerine birliği koymalarını emrediyor. İslam alemi üzerinde beliren tehlikeyle ancak bu temelde savaşılabilinir. İslam alemi içinde zora ve haksızlığa dayalı ilişkiler aşılmadan Emperyalizm, Siyonizm, Kemalizm ve her türlü işbirlikçilikle mücadele edilemez. Bu hakikatten hareketle İslam'ın öngördüğü kardeşliği geliştirelim. Eşitliğe ve özgürlüğe dayalı birlikler kurarak, İslam alemini köleleştirmek isteyen iç ve dış düşmanlara karşı cihad edelim.

Kürdistan ve Kürt halkı dünyada eşine rastlanmayan bir zulüm, vahşet ve yağmaya maruz kalmaktadır. Kemalizm öyle bir inkar, imha, zulüm ve barbarlık uygulamaktadır ki cahiliye dönemindeki barbarlık, ırkçılık ve zalimlik onun yanında çok küçük kalır. İşte Kürdistan kurtuluş savaşı böyle bir tağutun, zulüm ve sömürüsüne karşı başlayıp devam etmektedir. Kurtuluş savaşımız gördüğü işlev itibarıyla İslami cihad şumulüne girmektedir. Bu haklı ve meşru mücadelede bütün İslam aleminin İslami güç ve cemaatlerini yanımızda görmeyi İslamiyet'in bir gereği olarak kabul ediyoruz. Diğer müslüman halklar gibi Kürt halkının da bağımsız ve özgür olmaya hakkı vardır. Halkımız için bu hakkı görmemek İslamiyet'le bağdaşmaz. Bu doğrultuda, tüm gerçek müslümanları halkımızın ulusal bağımsızlık, özgürlük ve birlik mücadelesini desteklemeye davet ediyoruz.

BÜTÜN DÜNYA İNSANLIĞINA!

Dünyamızda yaşananlara baktığımızda Emperyalizm ve işbirlikçileri başta ezilen halklar olmak üzere, insanlığın temel hak ve özgürlüklerine tecavüz etmektedirler. Kendi düzenlerini baskı, sömürüyle sürdürmeye çalışmaktadırlar. Bu da dünyamızda huzursuzluklara, kavga ve çatışmalara yol açmaktadır. Diğer taraftan insanlığın hizmetine sunulmuş tabiatın güzellikleri ve zenginlikleri tahrip edilmektedir.

Ülkemiz Kürdistan dünyanın en çok tahribata uğrayan ülkesidir. Hakeza halkımız en çok acı çeken halk durumundadır. Kürdistan'ın ve halkımızın imhasına çalışan barbar Türk sömürgecileri, tarihte olduğu gibi günümüzde de insanlığın başına bela kesilmişlerdir. Çin Seddi'nden Adriyatik denizine kadar bir Türk dünyası yaratmadan dem vurarak Türklüğün yeniden şahlanışı narasını savurmaktadırlar. TC, halklara kan kusturan Osmanlı İmparatorluğu'nu yeniden hortlatma çabası içindedir. İnsanlık ve Kürt halkı için son derece tehlikeli olan TC, başta ABD ve Avrupa'nın büyük devletleri olmak üzere bazı güçlerden destek görmektedir. Onun suçları örtbas edilirken halkımızın kurtuluş savaşını bastırmada suç ortaklığı içine girmektedirler.

Bu durumda Emperyalizm'in, Siyonizm'in, Kemalizm'in ve onların işbirlikçisi durumunda olan rejimlerin insanlık düşmanı uygulamalarına karşı çıkmak, insan olmanın bir gereğidir.

Kürdistan İslam Hareketi, Emperyalizm'in, Siyonizm'in, Kemalizm'in ve onların işbirlikçisi rejimlerin insanlık dışı uygulamalarına karşı insanlığı, İslam alemi ile Kürt halkı ile dayanışmaya çağırır. Küfür güçlerinin İslamiyet'i öcü gibi gösterecek dinler arası çatışma tuzağına düşmeyelim, insanlığın temel çıkarları için ortak hareket edelim.

Zulüm zulümdür. İsterse müslümana, isterse başkasına yapılmış olsun zulme karşı çıkmak İslamiyet'in ve diğer dinlerin emridir. İnsanlığın icabıdır, mertlik ve dürüstlüğün gereğidir. Bu insani ve İslami gerekleri yerine getirirken **"Kürdistan İslam Hareketi"** olarak, herkesi bu haklı ve şerefli davada bizimle beraber olmaya, maddi ve manevi destek sunmaya davet ederken, İslami ve insani görevlerimizi yerine getireceğimize dair olan inanç ve güvenimizi ifade etmek isteriz. □ ■ □

Partimiz önderliğindeki mücadeleye şimdiye kadar yaptıkları katkı ile yurtsever Yezidilerin bundan sonra da birliklerini pekiştirip kararlı yürüyüşlerini sürdüreceklerine inanıyoruz. Yezidiliğin esas özü de bunu gerektiriyor.

Kürt kimliğinin korunmasında önemli bir rol oynayan

YEZİDİLİK

Berxwedan Ülke Servisi:

Yerleşik yaşama geçilen ilk alanlardan biri olan Mezopotamya'da farklı tarihi süreçlerde çeşitli halklar yaşamış ve çok değişik dinler ortaya çıkmıştır. Medeniyetin beşiği olarak bilinen bu alanda toplumsal gelişme düzeyinde meydana gelen ilerleme ve değişikliklere bağlı olarak ortaya çıkan dinler birbirinden farklı roller oynamıştır. Çok kültürlü halkların yaşadığı bu toprak parçasında insanlığın doğa ve toplum olaylarına hükmetme, güç ve yeteneği oranında çok farklı dini inançları benimsemesi oldukça anlaşılır bir durumdur.

Kürt halkı da Mezopotamya'da değişik adlar altında yerleşik yaşama başlayan, kültür ve sanatı geliştiren, farklı dinleri benimseyen dünyanın ilk halklarından biridir. Birçok egemen güç tarafından sürekli olarak saldırı ve işgallere uğrayan halkımız herhangi bir dinin sömürgeci güçlerin çıkarlarına hizmet eder duruma gelmesi halinde daha değişik bir dini inanç altında direnme yolunu seçmiştir. Bir dinin bir diğerinden üstün olduğunu savunmuyoruz. Her din ilk çıktığında kendi döneminde ilerici bir rol oynamıştır. Ancak süreç içinde bazı dinler egemen güçlerin çıkarlarına hizmet eden bir araç haline getirilmiştir. Özellikle Kürt halkı için Yezidi inancının oynadığı olumlu role değinme gereği duymaktayız.

Yezidilik daha henüz İslamlık çıkmadan Kürtlerin inandığı çok eski bir dindir. Bu inancın Kürt dili ve kültürünün korunmasında çok tarihi bir işlevi olmuştur. Yabancı dayatmaya karşı özbenliği korumada bir direnme aracı olmuştur. Bir halkın böyle eski bir değerine dört elle sarılması ve sömürgeci güçlerin dayattığı dinleri benimsememesi olumlu sonuçlara yolaçmıştır.

Türk devleti İslam dinini kendi sömürgeci çıkarlarına devamlı olarak alet etmiş, bu dinin gerçek rolünü oynamasını engellemiştir. TC'nin denetimindeki bütün din kurumları, bütün din adamları Kürt halkını birbirine çatıştırmış, halkımızın gerçek kimliğini inkar etmiştir. Günümüzde de bu gibi kurumlar özel savaşın denetiminde rolünü icra ediyor. İslam dinini kabul eden Kürtler TC ile bütünleşmeye zorlanmış ve bunların eliyle Alevi ve Yezidi inancında olan Kürtlere baskı uygulanmıştır. Farklı inançta olan kardeşlerin birbirleriyle çatıştırılması sömürgeci düzenin devamında çok büyük bir rol oynamıştır. Alevilik kemalizmin etkisi altına alınmış, Kürtlerin asimile edilmesinde ciddi bir dayanak oluşturmuştur. Özellikle TC döneminde halkların dini inançlarıyla oynanmış, Sünnilik ve Alevilik Kürt ulusuna karşı bir silah olarak kullanılmak istenmiştir.

Xwedê'ye (Allah'a) bağlılık, insanseverlik, doğruluk, iyilik, hayırseverlik, fakirden yana olmak, kötülükten kaçınmak, zulme, baskıya karşı olmak vb. özellikler Yezidi Kürtlerin de bağlı kaldıkları temel hususlardır. Yezidi dininin temel özellikleri kendi kutsal kitapları olan "Misefa Reş" de yer almaktadır. Şêx, pir gibi dini önderleri ve kendilerine özgü ibadetleri vardır. Yezidi Kürtlerin dil ve kültürünü korumasında bu din etrafında bütünleşmenin ve devletin resmi dinini kabul etmemenin büyük bir payı vardır. Düşmanımızın kışkırtmasıyla Müslüman Kürtler, Yezidi kardeşlerini hep horlamış, bastırmış, baskı altında tutmuş, şehirlere gelip alış-veriş yapmaları dahi engellenmiştir. Kardeşin bu denli kardeşe düşman hale getirilmesine rağmen Yezidi Kürtler dini inancında taviz vermemiş ve çok tecrit edilmiş koşullar altında Kürt benliğini korumaya çalışmıştır. Eğer bu inanç etrafında bu denli direnilmeseydi Yezidiler de daha fazla asimile olmaktan kurtulamayacaklardı. Yezidi Kürtleri tanıyanlar bunların geçmişte devletle çok ciddi bir bağlarının gelişmediğini, çok iyi Kürtçe konuştuklarını, bunlarda kültürel yabancılaşmanın az olduğunu bilirler. Elbetteki Yezidi dinin bundaki payı asla küçümsenemez. Yezidi din önderleri halkın bağrından çıkan şahsiyetlerdir. Bunlar Kürt halkına yabancı değildirler. Çok iyi anlaşılıyor ki devletin denetiminden uzak, özgürce gelişme imkanına sahip bütün inançlar halkımız için de olumlu bir rol oynamıştır.

Dünyadan tecrit olma, baskı ve zorluklara karşı direnme pahasına bir halkın ulusal varlığı açısından değer arzeden bir inancı sonuna kadar korumak ilerici bir tutumdur. Dar düşünen, çabuk dolduruşa gelen, tepkici davranan, basit çatışmalara hazır olan Yezidilerdeki kişilik şekillenmesinin doğrudan doğruya sömürgecilerin yarattığı yapıyla ilişkisi vardır. Yezidilik bu kişiliğin oluşmasında etkili olan ortama ve onu yaratanlara karşı da mücadele etmiş, toplumsal çelişkilerin çözümünde olumlu rol oynamıştır.

PKK en çok baskı gören, horlanan, ezilen, düşürülenlere sahip çıktığı için bu durumda olanlar gerçek kurtuluşunu PKK'nin saflarında aramışlardır. Özellikle yurtsever özlü Yezidi Kürtler için PKK büyük bir kurtuluş umudu olmuştur. Yezidi Kürtlerin mücadele saflarına geçeceğini zamanında hisseden TC bilinçli bir göçertme politikasına başvurmuştur. Özellikle 1980'lerden itibaren emperyalist güçlerle işbirliği temelinde Yezidi Kürtlerin yurtdışına çıkması teşvik edilmiş ve göçertilmiştir. Hem de ailece köyler, çeşitli yerleşim alanları çok basit bir biçimde terkedilerek Avrupa'ya ve diğer kıtalara sığınılmıştır. Bir toprak parçası üzerinde çok büyük zorluklara karşı direnerek uzun yıllar sürdürülen bir yaşamın karşılıksız olarak terkedilmesi ve sonu belli olmayan bir yaşamın tercih edilmesi Yezidi inancının gerçek özüne ters düşmektedir. Ülkeyi bu biçimde terketme durumu Yezidi direnişçiliği açısından başaşağıya gidiş süreci olmuştur. Çünkü parçalanan, dağılan, ayrı ayrı yerlerde yaşayanlar ne ulusal özelliklerini geliştirebilirler, ne de dini inançlarını sürdürebilirler. Ülkede kalması halinde mücadelemizin çok direngen bir dayanağı olabilecek Yezidi Kürtleri ülkeden koparmak ve yozlaştırmak için elinden gelen her türlü çabaya başvurmuştur TC.

Yurtdışına savrulan Yezidi Kürtler dini inancını sürdürme olanaklarını büyük oranda yitirmiştir. Çok dar bir yapıdan birden bire gelişkin bir yapıya geçiş yapılınca, bu yozlaşma ve giderek yabancılaşma eğilimlerinin doğmasına yolaçmıştır. Ortamın bu olumsuz etkileri yanısıra emperyalist ve sömürgeci güçlerin yurtdışındaki, özellikle Almanya'daki Yezidilere yönelik çok bilinçli bir karanlık çabaları söz konusu olmuştur. Ve bu çabalar halen de sürdürülmektedir.

Bazı çıkarcı ve işbirlikçi Yezidi kişiler eliyle düşmanın denetiminde Kürtlüğe ve Yezidi dinine hiçbir yararı olmayan dernekler kurulmuştur. Bu derneklerde toplantılar düzenlenmiş, seminerler verilmiş, Yezidilerin Kürt olmadığı teorisi uydurulmuştur. İşin ilginç tarafı küçükten büyüğe kadar herkesin Kürtçe konuştuğu, Kürtlük özelliklerini önemli oranda koruduğu halde Yezidilerin Kürt olmadığı iddia edilmiştir. Yezidileri bir an evvel yabancılaştırmak ve bunun yolunu açmak için çeşitli yalanlar uydurulmuştur. Ve bu temelde uğraş verilmiştir. Özellikle PKK'nin yurtdışındaki faaliyetleri geliştikçe bu düşmanca çabaya ağırlık verilmiştir. Bu iddialar fazla bir sonuç vermeyince kişilerin yoz bir yaşam içinde eritilmesi hedeflenmiştir.

Düşmanın genelde tüm Kürtlere, özelde de Yezidi Kürtlere yönelik oyunlarını bozmak için PKK bu kesime önem vermiştir. Yezidi Kürtlerin örgütlenmesine ağırlık vermişir. İlişkisiz ve örgütsüz kalması durumunda bu yurtsever özlü potansiyelin Avrupa'nın yoz ortamında erimekten kurtulamayacağını zamanında farketmiştir. Nitekim pratik süreç bunun doğruluğunu kanıtlamıştır. Kürtlerin bütün dini inançlarına saygılı bir temelde Yezidilerin de dini inançlarına saygılı olma ve onun rolünü dikkate alma temelinde bir yaklaşım içine girilmiştir.

PKK'nin çabaları olumlu sonuçlara yolaçmıştır. Yezidi Kürt halkının yanlış yola sürüklenmesinin önüne geçilmiştir. Dağılma tehlikesine rağmen önemli sayılabilecek bir örgütlenme ortamı yaratılmıştır. Sayısal oranına göre bugün Avrupa'da mücadelemizin en büyük dayanağını Yezidi Kürtler oluşturmaktadır. Mücadelemizin gelişmesinde yurtsever Yezidi halkımızın büyük bir emeği ve çabası söz konusu olmuştur. İlkel nitelikli Yezidi yurtseverliği modern nitelikli bir yurtsever öze kavuşturulmaktadır. PKK'nin saflarında yer alan yezidiler için yeni bir süreç başlamıştır. Dinini ve bütün ulusal özelliklerini özgürce geliştirme süreci başlamıştır. Dağınıklığın, güvensizliğin yolları tıkanmış, daha anlamlı bir tarzda ana kaynağa dönüşün yolları açılmıştır. Yezidi Kürt halkımız da **Berivan, Xwedêda, Abdullah Sevgat, Kasım Özden, Behiye Yasıt** gibi kahraman evlatlarını şehit vererek ana kaynağa dönüş sürecine katılma kararlılığını göstermiştir.

Bu değer biçilen yurtseverlik çabaları yanında Yezidi halkımızın bir kesimi yabancılaşmaya açık kapı bırakmaktadır. Uzun vadede Avrupa'da yaşama ve buraya yerleşmeyi amaçlama, bu amaca uygun bir yaşam tutturma, bundan ötürü ülkemizi ve halkımızı düşünmeme, mücadeleye karşı duyarlı olmama, hiçbir destek ve dayanışmada bulunmama, kendilerini gelişmelerin dışında tutma konumunu yaşayanlar da az değil. Kişiliği gittikçe bozulan, ailesi dağılmakta olan, toplumda yer bulamayan böylelerinin Yezidiliğin özüne sahip çıkmaları ve mücadeleye karşı duyarlı olmaları gerekir.

PKK'nin dine yaklaşımı inkarcı değildir. Hiçbir dini inancı hor görmüyor. Herhangi bir dini öne çıkarıp diğerini bastırmayı doğru görmüyor. PKK'nin özgürlük, demokrasi ve sosyalizm anlayışında bütün dinlerin (Müslüman, Yezidi, Alevi, Hıristiyan vd.) özgür ve eşit koşullarda varlığını sürdürmesi, birinin diğerinin varlığına saygı göstermesini savunmak vardır. PKK'nin özgürlük ve eşit anlayışında Kürdistan'daki diğer bütün halkların kendi öz kimlikleriyle kendilerini temsil etmeleri vardır. Bu anlayışa göre yarının özgür Kürdistan'ında Müslümanlar camide, Aleviler cemevinde, Yezidiler ibadethanelerinde, Hıristiyanlar kilisede, herkes istediği biçimde karşılıklı saygı ve hoşgörü temelinde, hiçbir baskı ve zorlamaya uğramadan serbest bir biçimde dini vecibesini yerine getirebilecektir. Nasılki bir bahçede değişik renk, cins ve kokuya sahip güllerin bir arada açılması o bahçe için vazgeçilmez bir zenginlik teşkil ediyorsa; Kürdistan'da da farklı halkların, farklı dinlerin bir arada varolması büyük bir kültür zenginliğini oluşturacaktır. İşte PKK, tarihi derinliklerden gelen ve insana hizmet eden bütün değerlerin gelişmesini savunan bir sosyalizm ve demokrasi anlayışına sahiptir. Bu anlayışın yarının bağımsız Kürdistan'ında çok daha gelişmiş bir biçimde hayata geçirecektir. Mevcut mücadelesini de bu anlayış temelinde sürdürmektedir. Bu nedenle PKK sadece Kürt halkının özgürlüğü için savaşmıyor. Kürdistan'daki bütün halkların çıkarlarına hizmet ediyor. Yürüttüğü mücadele ile çok büyük özgürlük değerlerine sahip çıkıyor.

Özgür bir toprak parçasına sahip olmadan kölelik koşullarında gelişme sağlamak mümkün değildir. Buna ulaşabilmek için her gücün kendi adıyla yola çıkıp mücadele ortamında bütünleşmesi gerekir. Yezidi Kürtler de kendi inancı etrafında örgütlenip ülkesinin kurtuluşu için mücadele edebilir.

PKK çok büyük olanaklar yaratmıştır. Tarihi bir rol oynayan Yezidilik de günümüzde daha büyük bir rol oynayabilir. Daha gelişkin bir örgütlenmeye, daha kuvvetli bir birliğe yolaçabilir. Özelikle yurtdışında yabancılaşmanın önüne geçip, ulusal kimliği dayatabilir. Ülkeden yurtdışına göç etmenin önüne geçebilir. Yurtdışından ülkeye çok daha anlamlı bir dönüşü teşvik edebilir. İnsanları ruhen ülkeye ve mücadeleye bağlayabilir. Kendilerini Avrupa yaşamına kaptıran ve özünü kaybetmek durumunda olanları bundan vazgeçirebilir. Çok zor koşullarda insanları bir arada tutabilen bu din günümüzde daha iyisini yapabilir.

Yezidiler belirttiğimiz bu anlayış temelinde birliğini kurup mücadele edebilir. Ülkemizin kurtuluşu hepimizin temel görevidir. Yezidiler Birliği'nin de temel görevi budur. Bu temel görevin yanısıra dinini geliştirebilir. Buna hizmet eden araçlar oluşturabilir. Yurtsever dini önderlerin önderliğinde ülkede ve yurtdışında ibadethaneler oluşturulabilir. Yeter ki her şey halkımızın özgürlük mücadelesine hizmet etsin.

(Devamı 31. Sayfada)

ÇÖZÜM

A. ÖCALAN

Savaşta bölge ayrışımlarına doğru...

Çok yönlü bu saldırıları elbette güçlülüğünün veya sonuç alıcılığının değil, tam aksine büyük bir çıkmaz, tıkanıklık ve çözümsüzlüğü, her yönden derin bir bunalımı yaşamasının ifadesi oluyor. Onun bu durumu nereye kadar varacaktır? Veya önümüzdeki dönemde nasıl bir seyir izleyecektir? Hiç şüphesiz bunu tayin edecek olan biraz da –hatta çok daha fazla– gerilla savaşımının gelişim seyri olacaktır.

Baştarafı 1. Sayfada

den ötürü, şimdi zorlanan ve ilerideki aylarda muhtemel bir ateşkese yatan kendileri olabilecektir.

Şovenizm ve özel ordu

Devletin neredeyse tümden umudunu "anlı şanlı ordu" dan kestiği ve bunun yerine yeni arayışlar içine girdiği bir döneme giriyoruz. Tarihsel barbar ordunun -ki üç kıtada at oynatıp birçok halka kök söktürmüştür- gerilla karşısındaki acizliği, çaresizliği ve peşpeşe aldığı yenilgiler devleti yeni çözüm yollarına sürüklemektedir. Bu şimdi özel bir ordu oluşturulması tartışmaları ve çabalarıyla sürüyor, amaçözüm değildir. Çünkü gerçekten de özel ordu dedikleri zaten yıllardır ve en son halk dirilişine karşı acımasızca, sınırsızca uygulanıyor. MHP komandolarından kontrgerilla, yine Hizbulkontra diye bilinen oluşumlara kadar ve faili meçhul diye adlandırılan yüzlerce cinayeti işleyenlere dek hepsi -buna korucu ordusunu da dahil etmek lazımdır- bu özel ordu oluşumunun alt yapısıdır.

Dolayısıyla devletin askerisivil elbirliğiyle sürekli dile getirdikleri "milli birlik-bütünlük" teranesi ile körüklemeye çalıştıkları şovenizmin de amacı böyle bir özel orduyu resmileştirecek ortam bulmaktır. Önce başka kurumlar adına, işte kontrgerilla adına, hizbulkontra adına, köy koruculuğu, sivil polis vb. isimlerle yapılan terör oluşumlarına şimdi nerde bir sokak serserisi, faşist, şovenist, lümpen varsa, hepsini bir çatı altına toplama ve anayasal zemine de oturtarak özel savaşımı boyutlandırmak, gerillanın halk tabanına daha çok katliamı dayatarak daha da savaşın halka yansımasının önünü almaya çalışmak ve bu temelde artık hiçbir itibarı kalmamış orduya da nefes aldırarak yeniden itibar sahibi yapmaya çalışmak gibi birçok amacı birden hedefliyor.

Demirel'in tehdidi

Demirel'in 1 Eylül konuşması açık; halkın tehdit edilmesi ve legal faaliyetin kontra eylemleriyle cezalandırılacağı biçimindeydi. Ve bunu zaten uyguluyorlar, daha da uygulayacakları anlaşılıyor. Fakat savaşın bu tarzda ele alınışı, böyle halka yöneltilmesinin de politik tükeniş olduğu ve bununla fazla ilerleyemeyeceklerini kendileri de iyi biliyor, ama başka elde kalır çareleri de yok. Kısaca tam bir çıkmaz denilen olayla karşı karşıyadırlar. Bunun için de habire planlama geliştiriyorlar. Önce, '92'nin sonbaharında bitireceklerini söylediler, sonra bunu "kışa" sarkıttılar ve bu süreçlerde bildiğiniz gibi Güney savaşı dediğimiz savaşta gerçekleştirmeyi amaçladılar. Bunun için işte Güneyli işbirlikçilerin devreye sokulması, yine Eşref Bitlis planıyla içerden ve dışarıdan komplo, saldırı ve provokasyonların, kısaca çok yönlü özel savaş taktiklerinin iç içe dayatılması durumuyla bahara kadar gelindi ve baharda bizim halen ayakta olduğumuzu, gerillanın yenilmediğini görünce bu kez "93 baharında bitireceğiz" dediler. Ancak bahar sürecine dayattığımız diplomatik, siyasi atak bu oyunu da boşa çıkardı ve bilindiği gibi devletin ateşkese yatmaması, daha da saldırıyı geliştirmesi, hatta ateşkes ortamını yenilgili halden çıkmanın bir adımı olarak, kötü bir fırsat olarak değerlendirmek istedi ve operasyonları artırarak halka, gerillaya daha da saldırdı ve bunun için de ateşkes ortamının bozulması, yeniden savaşın gündemleşmesi kaçınılmaz oldu. Ve belirttiğimiz gibi yaz sürecinde hem sayısal hem niteliksel bir gerilla sıçraması, daha fazla eylemlilik, daha sonuç alıcı yönelimler gündeme geldi ve denilebilinir ki gerilla dokuz yılda ulaştığı seviyeye eş bir seviyeyi bu son aylarda yakalamayı başardı, bu da az bir gelişme değildir ve devleti sarsan da gelişmelerin bu yönüdür.

Devletin "ana-baba" edebiyatı

İşte bunun için devletin bir yandan Çiller hükümetini devreye sokması, bununla işte Demirel "baba", bayan da "ana" pozlarına girerek sözümona halkın artan ekonomik bunalım, enflasyon, askeri harcamalar, yine askerde artan ölü sayısına tepkilerini frenleme,, halkın nabzını dindirme çabası içine girerken dışarıda da işte Almanya'ya, Amerika'ya hoş görünme ve bir süre daha desteklerini alabilmeyi amaçlamaktadır. Ancak önceki yıllar gibi destek vermelerini beklemek de pek gerçekçi değildir.

Yine de devlet -özellikle de askeri çevreler- zaten devletin başı bugün generallerdir. Şimdi de dayandıkları zeminin kayışını gördükçe savaşa yeni sürler biçmeye başladılar. "İşte kışa kadar, olmazsa bahara kadar işini bitireceğiz" diyorlar, şimdi buna bel bağlama durumları söz konusudur. Ancak bu, kendilerinin bir planlamasıdır. Bunun ne kadar hayata geçip geçmeyeceğini elbette gerilla savaşının pratiği gösterecektir. Yine de bunun sonuçlarına bakarak yeni planlamalara gitme durumları söz konusu olabilecektir. Bu, ya yeni bir süre biçmeyi, daha da azgınlaşan bir saldırıyı yöneltmeyi, ya da siyasi çözüm yollarına yatmayı beraberinde getirebileceği gibi her ikisini iç içe denemesi de gündemleşebilir. Zira TC gerçekliği, onun özel savaş organizeli ve emperyalist güdümlü gelişimi hiç de öyle kolay siyasi çözüme yatacak ve tarihsel barbarca tutumundan vazgeçecek karakterde gözükmüyor, ama bunun bir çözüm olmadığını da, yine gerek içerde, gerekse dışarıda teşhir ve tecritini hızlandırdığını da çok iyi biliyor ve yıpranan ordusuyla gerilla karşısında daha da tutunamayacağını çok iyi görüyor. İşte onu olası bir siyasi çözüme bu gerçeklik yöneltebilir ama buna fazla bel bağlamadan yine de mücadeleyi geliştirmek ve belirtilen çözüm yoluna onu yükselen mücadeleyle sevketmek daha akılcı ve sonuç alıcı yol olmaktadır.

Mart seçimleri

Dolayısıyla hükümetin Mart seçimlerine ne kadar daha şimdiden tartışmalı yaklaşması da belirtilen durumla bağlantılı olup onun sonuçlarına bakılarak değerlendirilecektir. Hükümet Mart seçimlerine ya tam ezerek, ya da tam bir ateşkes havası içinde gitmeyle karşı karşıyadır. Mevcut durumla gitmesinin mümkün olmadığını zaten kendisi de dile getirmektedir. Bu nedenledir ki işte "Topyekün savaş" dedikleri tam bir saldırıyı tankıyla topuyla, uçağı, helikopteri, en son tekniği, yine binlerce dağ komandosu, bilmem özel timi korucusu vb. ard arda gerçekleştiriyorlar, bununla da sonuç alamayınca işte belirttiğimiz "özel ordu" oluşumundan sözediyorlar ve daha da ötesi halka vahşice bir saldırıyı dayatıyorlar. Bir yandan köy yakmalar, köy boşaltmalar, köyleri uçaklarla bombalamalar, işkenceler sürerken amaçlanan tam anlamıyla yangından mal kaçırmaktır. Yani "bari elden gidiyor, ne yaparsam kardır" anlayışıyla halka saldırı yöneltiliyor. Yapılmak istenen veya başarılmak istenen insansızlaştırılan bir Kürdistan'dır ve bunun maketini şimdi yoğunca savaşın boyutlandığı alanlarda deniyor. Geride insansız bir Kürdistan bırakmak, yine doğası tahrip olmuş bir ülke bırakmak ve bununla sözümona boyutlanan ve sonuca oldukça yakınlaşan halk savaşımının, gerilla ordulaşmasının önünü almaya çalışıyor. Bunun için işte basın-yayını susturma, bunun içindemokratik kitle örgütlerini bastırma, bunun için parlamento elemanlarını bile komplolarla katletmeye kadar işi vardırma gibi bir çözümsüzlüğü açıkça yaşamaktadır. Çok yönlü bu saldırıları elbette güçlülüğünün veya sonuç alıcılığının değil, tam aksine büyük bir çıkmaz tıkanıklık ve çözümsüzlüğü, her yönden derin bir bunalımı yaşamasının ifadesi oluyor. Onun bu durumu nereye kadar varacaktır? Veya önümüzdeki dönemde nasıl bir seyir izleyecektir? Hiç şüphesiz bunu tayin edecek olan biraz da -hatta çok daha fazla- gerilla savaşımının gelişim seyri olacaktır.

Gerilla yetkinleşmiştir

Gerillanın yetkin uygulanmasının aslında daha önemli başarılara ulaşabileceğini, belirttiğimiz gibi bu yaz sürecinde kendini oldukça kanıtladı. Daha yetkin uygulanması halinde aslında savaşta denge durumunun da yakalanabileceği ortaya çıkıyor. Daha şimdiden denge durumuna doğru hızla bir tırmanış söz konusudur. Daha da derinleştirilip yaygınlaştırılan bir gerilla savaşımıyla bu dengeyi yakalamak ve bunu giderek halk savaşımının lehinde bozmak hiç de gözardı edilecek veya zamansız olduğu iddia edilecek bir husus değildir. Bu amaca ulaşmak için halen başarılması gereken temel sorun gerilla savaş tarzını, onun örgütlenmesini ve ordulaşmasını yeterince oturtma sorunudur. Savaş tarzını daha derinliğine ele almak, açılım yapılan sahaların karakterine göre işlerliğe kazandırmak, yine örgütlendirilmesini sıkı dokumak, en alttan en üste komutasının iyi oturtmak ve bu temelde ordulaşmayı sağlıklı başarmak kaçınılmaz bir görev olarak mutlaka başarılmayı gerektiriyor, hatta kendini dayatıyor. Bunun dışında gerillanın öyle sözü edilecek sorunlarından pek bahsedilemez ve bu sözü edilen sorunun da başarılması için imkan olanak, zemin zaten mevcuttur, yeterince olgunlaşmıştır. Savaşın geliştirilmesi için kısaca her şey vardır; dış ortam, irtibatlardan tutalım da halkın desteğine kadar, yine gerillanın halk yapısı vardır. Bir gerilla savaşımının mükemmel gelişmesi için temel üs alanlarını tutmaktan alalım, lojistik ihtiyaçlarının karşılanmasına kadar hemen her şey iyidir. Ülkenin hemen her alanına, en ücra köşelerine kadar gerilla serpiştirilmiş ve yer tutmuştur. Girilmedik dağ, inilmedik köy, kuşatılmadık şehir neredeyse kalmamış gibidir. Eldeki savaşçı nitelik ve nicelik olarak bir savaşın geliştirilmesi için tüm imkanları kapsamaktadır. Savaşta deneyim olsun, siyasi-ideolojik birikim olsun yeterince vardır. Yine istenilen alanda istenildiği kadar savaşçı çıkarmak, gerektiğinde askerlik yasasıyla, gerektiğinde gönüllü katılımla sayıyı hızla büyütmek olanak dışı değil, hatta her zamankinden daha fazla imkan dahiline girmiştir. Yine bu savaşçıların eğitim, lojistik, silahlanma, savaşa koşturulma imkan ve olanakları da her zamankinden daha fazla olanak dahiline girmiştir. Geriye buna hükmedecek komuta yapısı kalmaktadır ki bunu da rahatlıkla yapabilecek kadro komuta düzeyi zaten vardır. Mevcut komuta birikimi ile bile elli bine tırmanan bir orduya hükmetmek eldedir, yeter ki biraz daha beynini, bedenini yorma, kendini savaşa yatırma, tüm duyularını savaş için ayaklandırma geliştirilsin ve savaşın gerekleri layıkıyla yerine getirilsin.

Kaldı ki bugün Kürdistan'da savaşın geldiği nokta kesinlikle savaşa hükmetmeyi, onun gereklerini kaçınılmaz olarak yerine getirmeyi ve ne pahasına olursa olsun kazanmayı dayatan bir aşama oluyor. Halkın da istemi, yine partinin, hatta insanlığın da istemi ve tek kurtuluş yolu bu savaşın kazanılması, mutlaka zafere götürülmesi oluyor. Karşıdaki gücün de bunun dışında dayattığı tek yolun imha olduğu, bunun dışında insan olarak bile karşısına almadığı, adını bile duymak istemediği bilinerek yüklenmeli ve özellikle de komuta yapısının savaşın dahada boyutlandırılması, kısaca bir üst aşamaya sıçratılması için elden ne gelirse, yüreğinde, beyninde, dilinde silahında ne bitirse ortaya dökmesi büyük önem taşıyor.

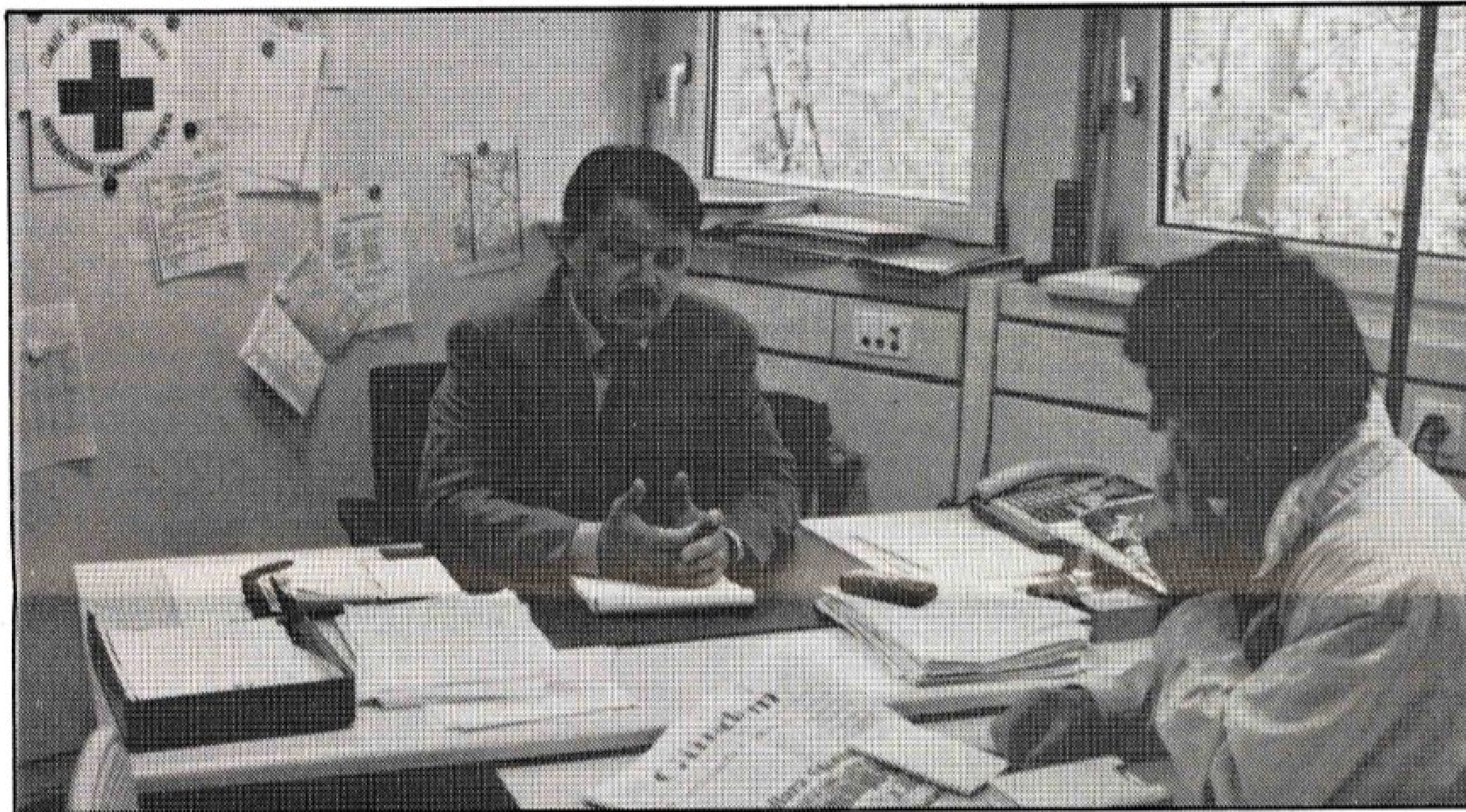
Dolayısıyla doğru işleyen komuta yapısı hem üstten, hem alttan denetlemekle ama inisiyatifini de mükemmel kullanarak bu konuda gerillayı iyi anlaması gerekiyor. Gerillanın ne silahlı propaganda, ne yeni başlamış bir gerilla olmadığı, yine ne de düzenli ordu şemalarına düşülmemesi gerektiği iyi bilinmelidir. Hangi gerillanın, hangi alanda nasıl uygulanacağını ancak her alan komutasının -ki buna demokratik bir tartışmayla geniş yapıyı da katarak- çok yaratıcı düşünmesiyle bulabileceği, varabileceği bir sonuç oluyor. Kısaca her alan gerillası, onun komuta düzeyi kendi alanını, ordakı savaşım düzeyini, yine coğrafya yapısını, kitle temelini vb. hususları tartışarak, iyi değerlendirerek orda hangi gerilla aşamasını uygulamakla daha da sonuca gideceğine karar vermek durumuyla karşı karşıyadır. Bu bağlamda arazi denetimi oldukça önem kazanan bir husus oluyor. Hangi arazide gerillanın ne kadar hakimiyeti vardır veya gerilla ne kadar hakimiyet kurabilir, ne

(Devamı 30. Sayfada)

Andre COLOMB:

"Türkiye'nin olumsuz tavrı tepki ile karşılaşabilir"

Kürdistan'da yıllardır sömürgeci devletler, Kürdistan köylerine, kentlerine ve doğasına karşı, çağın en modern yakıcı ve tahripkar silahlarıyla bombardımanlar yapmaktalar. Tank, top atışları ile de Şırnak, Kulp vb. örneğinde görüldüğü gibi, kitle katliamları yapmaktalar. Bu katliamlar esnasında yaralı ve sakat sayısı günden güne korkunç boyutlara ulaşırken zihinlerde şu soru uyanıyor: Günümüzde, Kürt halkına karşı sömürgeci devletlerinin estirdiği korkunç terör, dünyanın gözleri önünde devam ederken, dünya bu korkunç manzarayı sessiz sedasız seyretmekte. Acil yardıma ilk koşması gereken düşünüldüğünde, akla ilk gelen, asıl görevleri olan tarafsız ilkeleri ile hareket eden uluslararası yardım kuruluşlarıdır. Peki ya bunlar neden ilk yardım müdahalesinde bulunmuyorlar? Müdahale yapmalarını engelleyen faktörler nelerdir? vb. sorulara cevap bulabilmek için, merkezi Cenevre'de bulunan dünyanın en etkin ve en büyük insani yardım kurumu olan uluslararası Kızıl-Haç'ın Dış İlişkiler Genel Sorumlusu Andre COLOMB ile bir söyleşi yaptık. Söyleşiden önce Kızıl-Haç'ın nasıl, nerede ve hangi amaçla kurulduğuna dair bir tanıtım yapmanın da yararlı olacağını düşündük.

Aydın Dere

Uluslararası Kızıl-Haç'ın kuruluşu: Bir kanlı savaş... Bir insan... Ve Cenevre'de bir komite..

Tarih 24 Haziran 1859, İtalya'nın doğu bölgesinin Solferino kentine, dönemin Avusturya İmparatorluğu büyük bir sefer düzenleyerek ülkeyi işgal etmeyi amaçlar. İtalya ve Fransız ordularının Avusturya İmparatorluğu'na karşı koyuşunda, Solferino kenti kan deryasına döner. Korkunç savaş, gerisinde 40 bin ölü ve binlerce yaralı bırakırken, zafer işgalci Avusturya İmparatorluğu'na karşı savaşan İtalyan ve Fransızların olmuştu.

O dönem Henri Dunant, Lombaridie'yi baştan başa geçerken Soferino kentindeki savaşın korkunç, kanlı, ateşli ve acımasız görüntüsüne tanık oluyordu.

Bir gece savaş bölgesi Solferino'dan gizlice uzaklaşırken kuralsız, kaidesiz ve acımasız korkunç savaş ortamında yaralı askerlerin hiçbir acil yardım ve tedavi görmeyip, acıları ve çığlıklarıyla ölüme terk edilmeleri kendisini derinden etkiler ve Solferino'daki korkunç görüntüden sonra Henri Dunant'da bugünkü Uluslararası Kızıl-Haç fikri doğar.

H. Dunant yaşadığı korkunç savaşı geride bırakırken, savaşlarda acil yardımın yapılabilmesi için, savaşta gördüğü acımasızlığı ve yapılması gereken yardım ve barışçıl müdahalenin perspektiflerini bir kitap haline getirir. Söz konusu kitap Avrupa'da şok yaratan bir olay olur. Henri Dunant kitabını şöyle adlandırmıştı: "Solferino'da bir hatıra." Dunant kitabında şöyle önerilerde getiriyor: "Gönüllü, barışsever ve tarafsız insanlardan kurulacak yardım teşkilatı, savaş bölgesine sağlık ekipleri ve gerekli ilkyardım tedavi araç ve gereçlerinin ulaştırılmasını sağlamalıdır."

İlk etapta dört görevli Dunant'la birlikte "Uluslararası Yaralılara Yardım Komitesi"ni kurar. İşte bugünkü Kızıl-Haç'ın temeli böylece atılmış oluyordu. İlk uluslararası büyük toplantı 1863'de Cenevre'de gerçekleşirken, toplantıda alınan önemli kararlardan 10 tanesi değişmez temel prensipler olarak karara bağlanır.

1919 tarihinde Cenevre'de imzalanan antlaşma:

Kurulan "Uluslararası Yaralılara Yardım Komitesi"'nin 5 kurucusu için yapılması gereken çok önemli birşey kalmıştı; o da bu komitenin projesine dünya devletlerinin desteğini kazandırmak olacaktı. Aksi taktirde tanınmaz, istedikleri savaşa giremez, yaralılara müdahale edemezlerdi. En önemlisi de savaşta yaralılara ilk yardım müdahalesinde Uluslararası Yaralılara Yardım Komitesi'nin elemanlarının dost güç mü, düşman güç mü olduğu belli olmaz. Dolayısıyla amaçlarına ulaşmak zor olacaktı. Gönüllü birliklerden oluşturulması planlanan komitenin sağlık ekipleri tarafsız olduklarından, en iyi şekilde korunmayı da hak ediyorlardı. Zira, henüz savaşları durdurabilmek ütopyaydı. Ama acıları en aza indirmeye çalışmak hem acildi, hem de olağan bir durumdu. Ve bu amaçla dünya devletlerinin desteğini de alabilmek mümkündü.

Bir de savaş ortamında komite üyeleri olduklarını belirten ortak bir renk ve ambleme ihtiyaç vardı. Bu projeyi hayata geçirebilmek için birçok dünya devletleri yetkilileri ile ortaklaşa bir konferans öngörüldü. Nitekim 1864'de zamanın İsviçre hükümeti uluslararası konferansa ev sahipliği yaparak, diğer devletlerin yetkililerini de davet etme görevini üstlenir. Konferansa Avrupa devlet yetkililerin yanısıra Amerika Birleşik Devletleri yetkilileri ve daha birçok ülkeden yetkili katılır bulunur. Konferansta Uluslararası Komite'nin hazırladığı tüzük tartışmasız kabul edilir.

Böylece insanlık tarihinde ilk defa savaş ortamında uluslararası bir güç insiyatif geliştirerek ilk yardıma koşabilir, savaş esirlerinin değiştirilmesini sağlayabilir, savaşlarda felakete uğramış sivil halka yardımcı olabilir vb. kararlar alınır.

İlerde Uluslararası Kızıl-Haç sıfatını kazanacak olan bu komite, gireceği bölge devletlerinden izin almak zorunda veya Birleşmiş Milletlerin inisiyatif koyması ile girebilecek. Aksi taktirde, bir ülkenin içerisindeki bir savaşa veya bir felakete müdahale etmesi mümkün değildir.

Günümüzde Uluslararası Kızıl-Haç ile Uluslararası Kızıl-Ay dünya genelinde 149 bürosu ve 250 milyon üyesi ile dünyanın en büyük ve en etkin insani yardım kurumudur. Türk devleti yetkilileri ile muzakere içerisinde olduklarını belirten Uluslararası Kızıl-Haç'ın Dış İlişkiler sorumlusu Andre COLLOMB "Türkiye'de büro açmak istemimize umarız Türk yetkilileri olumlu cevap verirler. Aksi taktirde uluslararası humaniter çevrelerde Türkiye'nin olumsuz tavrı tepki ile karşılanır" diyor yaptığımız şöyleşide.

Söyleşi

Bize kendinizi tanıtıp, Kızıl-Haç bünyesinde yüklendiğiniz misyondan söz eder misiniz?

Adım Andre COLOMB'dur. Çok genç yaşlarda Kızıl-Haç içerisinde profesyonel olarak çalışmaya başladım. Farklı farklı ülkelerde görev ve sorumluluklar aldım. Gelinen aşamada, Uluslararası Kızıl-Haç Dış İlişkiler Genel Sorumlusu olarak Cenevre'deki merkezinde görev yapmaktayım. Ayrıca Kızıl-Haç'ın Doğu Avrupa ve Türkiye sorumlusuyum.

Sayın Andre, aynı zamanda Kızıl-Haç'ın Türkiye sorumlusu olduğunuzu da söylediniz. Türkiye'ye yönelik çalışmalarınız var mı?

Kızıl-Haç'ın çalışmaları ne yazık ki istenilen düzeyde olamadı, çünkü Türkiye'de temsilciliğimiz yok, bir de Cenevre Antlaşması'nda karara bağlandığı gibi, Birleşmiş Milletler tarafından devlet statüsü kabul edilmiş ülkelerde, devlet düzeyinde izin verilmedikçe söz konusu devletin sınırları içerisine girip faaliyet göstermemiz mümkün değildir. Ancak olağanüstü durumlarda Birleşmiş Milletler inisiyatif koyarak müdahale ederse bizim de girebilmemiz mümkün olur. Bu, bizim Birleşmiş Milletler'e bağlı olduğumuz anlamına gelmez. Organizasyon olarak, aynı zamanda bağımsızız.

Bu bağlamda, Türkiye'ye yönelik çalışmalarımızı yapmak istemediğimizden kaynaklanmıyor. Türk hükümeti izin vermediği için, şimdiye kadar Türkiye'ye giremedik. Gelinen aşamada ise benim sorumluluğum altında Türk yetkilileri ile çeşitli görüşmelerimiz oldu. Kendilerinden Kızıl-Haç'ın Türkiye'de temsilciliğini açmak istediğimizi belirttik. Görüşmelerimiz devam ediyor. Umarız temsilcilik açmamıza izin verirler, aksi taktirde uluslararası humaniter çevreler için Türkiyenin olumsuz tavrı tepki ile karşılaşabilir. İnsan haklarına saygılı olmasını istedik. Bu, istemimizi ihlal eden tüm ülkeler için geçerli. Bu istemimiz rahatsız edici olmamalıdır. Önemli olan buna saygılı olmasıdır. Türkiye'de açacağımız büro bize siyasi tutuklulara ziyaret etme, afet bölgelerine rahat ulaşabilme ve insani çalışmalarımızı kolaylaştırır. Aynı istemlerimiz Kürt savaşçı güçleri için de geçerlidir. İhlal varsa, izinsiz müdahale gücüne sahip değiliz. Ama onlardan da insan haklarına saygı duymalarını isteyebiliriz. Bu, anlayışla karşılanmalı.

Siz Türkiye'de büro açabilmek için ve oralarda faaliyet gösterebilmek için çeşitli girişimlerde bulundunuzu, ancak son girişiminizde önceki başvurularınızda olduğu gibi, olumsuz cevaplar aldığınızı söylediniz. Bunun nedenini bize izah edebilir misiniz?

Bence bu soruyu Türk yetkililerine de sormak gerekir. Elbette bu bir siyasi tavırdır. Böylesi tavırlar kimseye fayda getirmez. Sanırım uluslararası Kızıl-Haç çalışmaları hakkında yeterli bilgiye sahip değiller. Politikalarını olumsuz yönde etkileyeceğimiz sanılıyor. Bugün dünyanın birçok yerinde temsilciliklerimiz var, çalışmalarımızın insani amaçlı olduğu kavranmalı. Cenevre Sözleşmesi'nde, dünya devletleri bunu böyle karara bağlamıştır. Bu uluslararası karara saygı duyulmalı. Çalışmalarımıza destek sunulmuyorsa bile, hiç olmazsa engel çıkarılmamalı diyoruz. Biz siyasi bir kuruluş değiliz, bize karşı siyasi tavır takınılmamalı. Bizim kuruluş olarak şu veya bu siyasi güce statü tanıma amacımız veya yetkimiz yok. Elinde savaş esiri veya siyasi tutuklu bulunan güçle diyalog yolu ile çözüm bulma ve arabuluculuk yaparak sorunu çözmeye çalışırız. Tarafları dışarda teşhir etme gibi bir faaliyet hakkını kendimizde bulamayız. Ama Cenevre Sözleşmesi'ne imza atmış ülkelerde insan haklarına ne derece saygı gösterilip, gösterilmediğini denetleme selahiyetimiz vardır. Bu ülkelerden istenilen de insan haklarına saygılı olmalarıdır.

Yapabileceğimiz çalışmalardan birkaçını örnek verecek olursam; cezaevindeki siyasi tutuklu veya savaş esirlerini ziyaret edebilir, tutukluların zaruri ihtiyaçlarını sağlayabilir, tutuklu ve aileleri arasında ilişki kurdurmaya ve bir afet bölgesine ilk yardımımızı ulaştırmaya çalışabiliriz.

PKK bu yılın Mart ayında Türk devletine karşı tek yanlı bir ateşkes ilan etmişti. Bunu nasıl değerlediriyorsunuz?

Barışa ve insanlığa hizmet eden, savaşların ve düşmanlıkların derinleşmesini engelleyen ve siyasi çözümü dayatan hangi güç olursa olsun destekleriz. Ancak bölgeye dair somut bir şey söyleyemem. Çünkü bölgede incelemelerimiz olmadı. Başka kaynaklara dayanarak önyargılarda bulunmak istemiyorum. Bölgede incelemeler yapabilme selahiyetimiz gerçekleşirse, durumu objektif bir şekilde açıklayabilirim.

Anlaşılan siyasi çözüm öneren ve acıları en aza indirmeye çalışan gücü destekliyorsunuz.

Elbette, eğer amaç siyasi değilse destekleriz. Bu prensibimiz tüm savaş tarafları için geçerlidir. İster PKK olsun, ister Türk devleti olsun, iki güçten de istediğimiz, sorunu diyalog yöntemiyle çözsünler. Eğer bu gücü kendilerinde bulamıyorlarsa hiç olmazsa savaş ortamında savaş koşullarına saygılı olsunlar. Medeni savaş tarafları için sivil halk dokunulmazdır. Savaş ortamında, yaralılara ve esirlere insanca muamele yapılmalıdır. Bu, insana saygı olayıdır. Bunun tersi korkunç şiddeti temel almak, acıyı çoğaltmaktan başka kimseye bir fayda getirmemiştir.

Kızıl-Haç eski Yugoslavya topraklarına nasıl girdi? Diğer yandan, Kürdistan'daki durumlar, Bosna'daki durumları aratmayacak durumdadır. Örneğin Uluslarası Af Örgütü, raporunda belirttiği gibi 250 köy tamamen haritadan silindi. Oraya yardım elinizi uzatmaya imkanınız hiç mi

(Devamı 31. Sayfada)

DEVRİMCİ

ADALET

Berxwedan Haber Merkezi:

Yargı; suçlu ile suçsuzu birbirinden ayırt etme, suçluyu, suç unsurunu bulmak için başvurulan bir yöntem veya sistemdir. Yani toplumda belli bir düzeni, adaleti yerleştirme amacını taşır. Her yargı sisteminin dayandığı sınıfsal, toplumsal ve tarihsel temelleri vardır. İnsanlığın toplumsallaşması ve sınıflaşmasıyla birlikte var olan düzeni koruma, geliştirme açısından, yargı mutlak bir ihtiyaç, gereksinim haline gelmiştir. Bu anlamda diyebiliriz ki; temel dayanağı yurt edinme, toplumsallaşmadır.

Tarihte her egemen sınıf kendi sınıf anlayışını, sınıf çıkarlarını korumak için, kendine göre bir yargı sistemi, adalet anlayışını oluşturmuştur. Bu oluşturmuş olduğu yargı sistemiyle diğer sınıf ve tabakalara hükmetmiştir. Kendi sınıf anlayışlarını ve çıkarlarını egemen kılmak için oluşturduğu kurum ve kuruluşlar aracılığıyla toplumdaki adaleti sağlamaya çalışmıştır. Örneğin; köleci dönemde, köleci Roma kanun ve yasaları vardır. Feodal dönemde, Hıristiyan ve diğer adaletler vardır. Burjuva sınıf egemenliği döneminde, kapitalist-emperyalist kanun ve yasaları vardır. İsviçre Medeni Kanunu bunlardan bir örnek olarak gösterilebilir.

Yargı, toplumun eğitimini, gelişimini vb. birçok noktayı içerdiğinden, tarihsel süreç içinde bazen ilerici, bazen de gerici bir rol oynamıştır. İnsanlığın gelişim sürecinde egemen sınıfların ilerici veya gerici konuma düşmesi, yargının da ilerici veya gerici bir rol oynamasını beraberinde getirmiştir. Örneğin: Roma kanun ve yasaları köleci toplum aşamasının son dönemlerinde çok barbar, insanlık dışı bir sistem olmuştur. Bunun yanında, feodal toplum döneminde ise İslam adaletinin ilerici bir rolü olmuştur. Devrim ve ihtilal, gerici konuma düşen sınıf sistemlerine, yani egemen veya ezen sınıfların, ezilen sınıflara karşı yürüttüğü zulme son vermedir. Bu da tıkatılan insanlık gelişiminin bir üst aşamaya geçmesidir. Denilebilinir ki, tarihi bir yargılamadır. Ezilen ulus ve sınıfların, ezen ulusları ve egemen sınıfları yargılamasıdır. Bu anlamda, bizim tüm emperyalist-kapitalist ülkelere, öncelikle TC sömürgeciliği ve tüm gerici sömürgeci güçlere karşı yürüttüğümüz Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bir yargılamadır. İyi biliniyor ki devletlerin dahi oluşum dayanakları yargı, yürütme ve yasamadır. Burada devlet, egemen sınıfın temsilini yapmaktadır. TC'nin gerek kendi ülkesinde, gerekse sömürge konumunda olan Kürdistan'da yürürlüğe koyduğu yargı, burjuva ve sömürgeci karekterli bir yargı sistemidir. Kendi çıkarlarını, varlığını tehlikeye düşüren, yürüttüğü sömürüye karşı koyan güçleri veya noktaları yok etmeyi temel almıştır. Suç ve cezaları da buna göre hazırlamıştır. Kendi yasaları insanlığa karşı büyük bir suç yığınını barındırırken, diğer tarafta sömürdüğü ve düşürdüğü halktan birinin bir ekmek çalmasını ölümle cezalandırabilmektedir. Yasalarında binlerce işçinin, emekçinin, köylünün emeğini sömüren insanlara büyük statüler verilirken; emeğinin karşılığını isteyen, hakkını arayan insanlara karşı yaptırım gücü olan mahkemeleri, yaptırım aracı olan polis, asker ve ordu gücünü vahşice kullanmıştır. Ordu zorunu demoklesin kılıcı gibi halkların, emekçilerin başında sallamıştır. Varlığını tehlikeye koyan güçleri sürekli tehdit etmektedir. Çünkü, varlığı meşru değildir. Bunun korkusunu yaşamaktadır. Dolayısıyla çözüm yöntemleri de fiziki imha ağırlıktadır.

Kürdistan somutuna bakıldığında mücadelemizle birlikte ortaya çıkan yeni bir yargı

Devamı 31. sayfada

Savaş esiri Üsteğmen M. Aksaray:

"Anladım ki bu, vatan millet uğruna bir savaş değil"

5 Temmuz 1993 tarihinde ARGK gerillaları ile TC güçleri arasında Maraş il sınırları içerisinde çıkan bir çatışmada gerillalara esir düşen ve daha sonra serbest bırakılan Üsteğmen Murat Aksaray (Antakya), erler Hüseyin Sezgin (Diyarbakır) ve Mehmet Sayın (Mersin) 20 Ağustos tarihinde PKK'ye affedilmeleri için dilekçe, ailelerine ise mektup yazdılar. Adı geçen esirlerin mektuplarını kısaltarak kamuoyunun dikkatine sunuyoruz.

Esirler söz konusu dilekçe ve mektuplarında PKK'ye esir düşmeden önce ve esir düştükten sonraki dönemi değerlendirirken, aynı zamanda uğruna savaştıkları TC'yi de değerlendiriyorlar.

Esirlerden Antakyalı Üsteğmen Murat Aksaray Parti Önderliği'ne diyerek başladığı dilekçesinde PKK'yi ve gerillalarını kulaktan dolma bilgilerden, okuldaki eğitimden tanıdığını ve medyadan izlediğini, bu nedenle gerillaları gözü dönmüş, cani, insanları korkutarak menfaat sağlayan, önüne geleni katleden kişiler olarak bildiğini yazıyor. Ancak esir olduğu bu süreç içerisinde tam tersini gördüğünü belirten M. Aksaray, dilekçesine şöyle devam ediyor: "Gerillaların hepsiyle tartıştım. Tartıştım diyorum, çünkü her ne kadar esir konumundaysam da düşünsel alanda özgür bırakılmıştım." Gerillalara karşı üsteğmen konumunda savaşan Aksaray PKK ile ilk defa karşılaştığını belirtiyor ve "Arkadaş diye hitap edildim. Misafir muamelesi gördüm. İnanamadım. Uzun tartışma ve konuşmalarımız oldu. PKK'nin önceden gözümde canlanan vahşi ve katil ordusu hali yerine, şu anda insani amaçlar için dağa çıkmış, sürekli kişiliğinde ideolojisinin ilkelerini geliştirmeye çalışan, hak ettiğini almaya çalışan, kolektif yaşamı benimsemiş, insanca yaşam mücadelesi veren hali var" şeklinde görüşünü dile getiriyor dilekçesinde Üsteğmen Aksaray.

"Şimdi kendime soruyorum. Ne işim var burada" diyen Aksaray, bazı kan emicilerin daha zengin olması ve daha üst makamlara yükselmesi, daha çok kan emmesi için miydi bu savaş diyerek şöyle devam ediyor: "Bunca insan burada acılar içinde feryatlar ederken bize yardıma gelmeyen 'arkadaş' dediklerimiz, 'komutan' dediklerimiz acaba şimdi hangi eğlencede; "kökünü kazıyacağız PKK'nin" naraları ile 'vatanperver' kesilen politikacılarımız, uğruna bunca insanın öldüğü ve rahatı için bizleri feda eden zengin yönetici ve iş adamları nerede geziyor, eğleniyor. Evet 'bu savaş bizim değil' anladım, anlatacağım." Üsteğmen Aksaray "Artık gerçekler ortada, dağda saygı duyduğum insanlar ve saygı duyduğum davanız var" diyor ve partiden af dileyerek dilekçesine son veriyor.

Artık Türk analar, saltanat sürenlerden hesap sormalıdır

Esir Üsteğmen Murat Aksaray ailesine yazdığı mektupta da esir düşüşünü, durumunu ve esir düştükten sonra PKK'yi doğru temelde tanıdığını belirtirken, uğruna savaştığı Türk ordusunun ise bunca insanı ölüme gönderirken kendilerinin zevk ve sefa içinde yaşadıklarını ve evlatlarını kaybeden anaların yüreklerinde yaşattıkları oğullarının hesabını verme kaygısını dahi taşımadığını belirtiyor ve şöyle devam ediyor: "Artık Türk anası 'vatan sağolsun' demeyip kanayan bu yaraya çözüm getirmeyenlere, siyaset yapıyorum diye küpünü dolduranlara, senin benim paramla 10 milyarlık düğün yapıp saltanat sürenlere hesap sormalı. Neden benim gencim ölüyor? Neden savaşa gönderiliyor? Bunca zengin çocuğu ordu evleri vb. yerlerde görev yaparken, ya da Doğu'ya gitse de gazino vb. yerlerde görev alıp 'rahat askerlik' yaparken neden benim evladım ölüyor? Burada beni her gören yaram olup olmadığını sorarken, komutanlarım jetlerle benim burada olduğumu bile bile dağları bombalıyor, top ateşine tutuyor." Çatışma sırasında kendilerinin uzun süre mücadele ettikleri halde birkaç metre ilerisindeki arkadaşlarının yardıma gelmemelerinin zaten kendilerinin birer parçasını öldürdüğünü belirtiyor Üsteğmen. Antakyalı Aksaray mektubuna şöyle devam ediyor: "Anladım ki bu bir vatan millet uğruna savaş değildi. İnsanlar orda ölürken kimsenin umurunda değildi. Esir konumuna düştükten sonra da olmadık."

Üsteğmen Aksaray, oysa gerillaların savaş esirlerini kendilerinden daha çok düşündüklerini ve koruduklarını, ayrıca birbirleri için de seve seve ölüme gittiklerini dile getiriyor ailesine gönderdiği mektubunda. Yine gerillaların "insanlar devlete değil, devlet insanlara hizmet etmelidir" görüşüne de katıldığını ve bugüne kadar ki düşünceleriyle şimdiki yazdıklarını karşılaştırarak bazı gerçeklerin fark edilebileceğini belirterek "Bizi geriye iade edecekler ancak en büyük korkuları o 'vatansever' geçinenlerin bize zarar verip PKK yaptı diye halkı ve sizi kandırmaları"dır diyor. Üsteğmen Murat Aksaray bu sebeple gerillaların kendilerini tarafsız bir yere teslim etmek için çalışmalar yaptıklarını da belirtiyor mektubunda.

Bizi çatışmaya koydular ve yardıma gelmediler

Aynı çatışmada ARGK gerillalarının eline esir düşen Diyarbakırlı er Hüseyin Sezgin de Parti Önderliği'ne yazdığı af dilekçesinde, esir düştüğünde gerillalar tarafından öldürüleceğini sandığını, çünkü gerillaların kendilerine yanlış tanıtıldığını belirtiyor ve "Ancak bize karşı yapılan insanlığın böyle olacağını hiç zannetmezdim. Ama biz şimdi gerçekten sizin millete hizmet ve yakınlık gösterdiğinizi anladık. Bize anlatılan gibi değil ve biz şimdi her iki tarafı da gördük. Bizi çatışmaya koydular, biz yardım istedik, bize yardıma gelmediler. Biz her şeyi anladık. Bizim düşündüğümüz, acaba bizi nasıl öldürečeksiniz sorusuydu. Şimdi biz her şeyi öğrendik. Sizin nasıl insanlar olduğunuzu artık öğrendik" diyen Diyarbakırlı er Hüseyin Sezgin, dilekçesine partiden affedilmeyi dileyerek son veriyor.

Ben esir değil bir arkadaş gibiyim

Diğer esir er Mersinli Mehmet Sayın ise, ailesine hitaben yazdığı mektubunda 9 aylık asker olduğunu ve esir düştükten sonra kendisine sahip çıkılmadığını vurgulayarak, "Ben esir değil, bir arkadaş gibiyim. Biz sanki piknik yapıyoruz" diyor. Maraş'ın dağlarını adım adım dolaştıklarını, kuzu eti yiye yiye artık bıktıklarını, hatta yaz ortasında kar dahi yediklerini belirten esir er Mehmet Sayın mektubuna şöyle devam ediyor: "Bazen terör diye konuşuyorlar. Bir insan bir ortama girmese bilemez. Bizim gördüğümüz terör, bize ilk yaptığı iyilik, hiç aklımızdan geçmeyen, işte gördük nasıl. Bu insanların bize yaptıkları iyiliği hiçbir zaman başkasından görmedim."

Güney Kürdistan'da çıkan Welat gazetesinin, Güney Savaşı sonrası Başkan APO ile yaptığı röportajın, güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Güney savaşının bitmesi için, PKK ile savaşa katılan Güneyli güçler arasında bir ateşkes anlaşması imzalanmıştı. Her iki taraf açısından da İmzalanan bu anlaşmaya ne kadar bağlı kalındı? Dostluk ve işbirliğinin güçlenmesi için bu anlaşma umut vaadediyor mu?

-Sorularınıza cevap vermeden önce, Güney Kürdistan'da ilk defa böyle bir gazete olarak çıkmanızın bizi memnun ettiğini belirtelim. Bağımsızlık, özgürlük ve birlik doğrultusunda gelişen mücadelede, basın-yayın organlarının da önemli görevleri bulunmaktadır. Hiç şüphesiz daha önceleri ve halen de çok sayıda benzer organlar bulunmakla birlikte, sizin gazetenizin Kuzey Kürdistan'daki gelişmelerin bağımsız ele alınmasında ve Güney Kürdistan halkına aktarılmasında oynayacağı rol önemlidir. Gerçekten günümüz Kürdistan'ında devrimci doğrultuda gelişen bağımsızlık, özgürlük ve birlik mücadelesiyle onu bu doğrultuya çekmeye çalışan çok sayıdaki gücün ilişki ve çelişkilerine tanık olmaktadır. Mümkün olduğunca en az zararla ve halkımızın çıkarına uygun azami kazanımları esas alan bir ilişki tarzı büyük önem arzetmektedir. Zaten bize soracağınız soruların ağırlığını da Güney ile ilişkiler ve çelişkilere açıklık kazandırmaya veriyor, bunu esas alıyorsunuz. Biz bu konuda çeşitli açıklamalar yaptık ve her geçen gün de talep artmaktadır. Bir kez de sizin gazetenizle Güney halkına seslenmeyi önemli görmekteyiz. Bundan ötürü biz de sizlere teşekkür ediyoruz.

Birinci sorunuza cevap olarak, Güney Kürdistanlı güçlerle, özellikle de Kürdistani Cephe ile içine girdiğimiz ateşkes ve giderek uzlaşma arama çalışmalarımız devam etmektedir. Hala istediğimiz bir ittifaka ulaşamadıysak da, umudumuzu tümüyle yitirdiğimizi söyleyemem. Ve her zamankinden daha fazla şu çok açıkça anlaşılıyor ki, büyük Kürdistan devrimi olmadan, yani Kuzey Kürdistan'daki mücadele az çok başarılı bir gelişme sağlamadan, Güney Kürdistan halkı, en başta katliamlar da dahil, açlık ve diğer ağır sorunları tek başına çözmekten yoksun olacaktır. Yaklaşık kırk yıla yakın bir mücadele deneyimi gözönüne getirildiğinde görülecektir ki, Güney Kürdistan halkı tek başına büyük fedakarlık göstermesine, önemli birçok isyan geliştirmesine ve gerillaya yaklaşan silahlı savaşım vermesine rağmen, diğer parçalarla hatalı ve yetersiz ilişkileri, yine uluslararası alanda diplomasiye aşırı bağlılık nedeniyle hayatın gerçeklerini esas almayan, dolayısıyla özgücün ya çok gerisinde veya çok ilerisinde taleplerle yürütülmek istenilen politikalar ağır sonuçlara yol açmıştır. Bildiğiniz gibi üç sefer büyük göç hareketine yol açma, çok ağır doğa koşulları altında ve halen de açlık sınırına yakın bir yaşam düzeyi söz konusudur. En önemlisi de sosyal, psikolojik ve ahlaki tahribatlar gün geçtikçe artmaktadır. Yine en kötüsü devrimci çizgiden, onun düşünce ve pratiğinden gittikçe uzaklaşma söz konusudur. Güneyli güçlerle en son '92 Ekim'inde istemediğimiz, ağır acılar ve sonuçlara yol açan bir savaşa girmemiz, böylesine bir tarihi mirasla ilgilidir. Bu çelişki ve çatışmalar bir günde ortaya çıkmadı. Bunlar yürütülen politikaların bir sonucudur.

Biz bunu Güney ve Kuzey Kürdistan halkının bağımsızlık, özgürlük ve birlik talepleri doğrultusunda çözüme götürmek için, mevcut güçlerle çok dostane ilişkiler geliştirmek istedik. Yeter ki devrimden vazgeçilmesin, yeter ki düşmana bel bağlanılmasın, halkımızın özgücüne dayanılsın. Bütün istediğimiz buydu. Maalesef istediğimiz karşılığı bulamamamız, düşmanın dayattığı politikaların Güney üzerinde etkili olması, o bildiğimiz Güney Ekim Savaşı'nı ortaya çıkardı. Bu savaşın her iki taraf için ağır kayıplar kadar telafisi zor sorunları da beraberinde getirdiğinin an be an bilincindeydik.

Savaştan bu yana yaklaşık dokuz aydır partimizin önemli bir taktiği olarak, hatta stratejik bir yaklaşıma kadar ilgi göstererek, Güneyli güçlerle doğru ilişkilere, uzlaşmaya ilgimizi eksik etmedik. Yine Güney Kürdistan'ın önde gelen örgütlerinden gerek Kürdistan Yurtsever Birliği ve gerekse Demokrat Parti temsilcileri ile çeşitli görüşmelerimiz oldu. Bu arada saygı duyduğumuz KYB Genel Sekreteri Mam Celal'le çok sayıda toplantı yaptık. En son Kuzey Kürdistan'da ateşkese dayalı bir siyasi çözümün imkanlarını birlikte araştırıp Türk temsilcilerine iletmeye de yüksek değer biçtik ve bazı olumlu gelişmeleri de ortaya çıkardık. Bu arada Güney Kürdistan'daki birlik çalışmalarını daha da geliştirmek, Kuzey-Güney birlikteliğini bir ulusal kongre seviyesinde düşünmek için, tartışmalarla birlikte anlayış olarak birliktelikler ifade edildi. Bu arada bizce önemli olanın pratik adımlar olduğu da vurgulandı. Fırsat düştüğünde diğer Kürdistanlı güçlerle de birçok görüşme yapabileceğimiz durumu ortaya çıktı.

Zaten partimizin Güney Kürdistan'daki temsilciliğinin de çok sayıda görüşmeye katıldığını ve havanın olumlu bir biçimde seyrettiğini söyleyebiliriz. Zaman zaman bazı olaylar çıkıyor. Bazı siyasi cinayetler, yine hudutta anlayışsız bazı davranışlar çatışmalı durumlara da yol açıyor. Ama bunlar bireysel olaylardır. Genel ateşkes ve uzlaşma anlayışımızı bozacak düzeyde değildir. Bunlara fazla abartılı bir biçimde yaklaşmak da istemiyoruz. En son KDP ile aramızda ortaya çıkan bir sınır anlaşmazlığı dostluğu daha da güçlendirme temelinde ve hatta ittifaka gitmeyi öneren bir yaklaşımı KDP temsilciliği vasıtasıyla partinin genel sekreterliğine ilettik ve olumlu cevap bekliyoruz. Halen benim beklentim de budur.

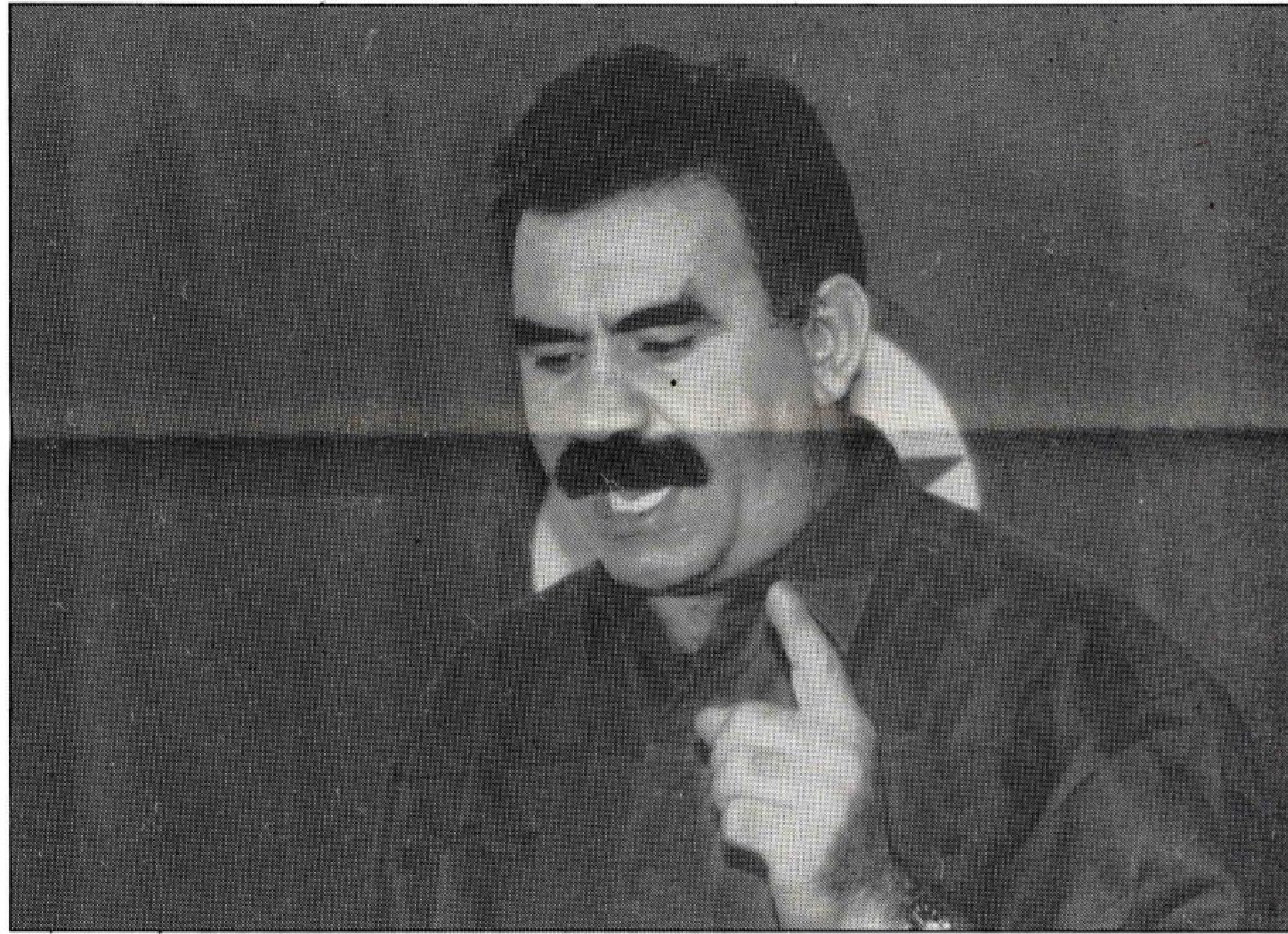
Bu arada hemen şunu belirteyim ki, biz kendi payımıza bu ateşkes sürecini ve ittifak anlayışını bozacak olumsuz gelişmelere fırsat vermeyeceğiz. Bu mevcut hudutların gayri meşru hudutlar olduğunu, halkımızın çıkarına hizmet etmediğini, daha çok düşmanın bu hudutları halkımızı bölme, parçalama ve yönetmede kullanmak istediğini iyi biliyoruz. Hudutların mücadelemizi birleştirmesi ve köprü olması gerektiğine inanıyoruz. Ama sorun çıkarmak da istemiyoruz. Yani hududun Güney'ine dayanıp bazı hücumlar yapmayı biz de uygun bulmuyoruz. Bunun tedbirini almışız da. Ama zaman zaman Kuzey'den bazı güçlerin Güney'e girmesinin de anlayışla karşılanması gerektiğini, bunun her ülkeye çıkış biçiminde yapıldığını belirtebilirim.

Şimdi rahatlıkla söyleyebilirim ki, Güney Kürdistan'ı, Güney Kürdistan halkını zor duruma düşürecek temelde kullanmak gibi bir durumumuz yoktur. Tam tersine orayı her sorunda Güney halkına yardımcı olmak için kullanmaya, hatta ekonomik, giderek sosyal, kültürel ve siyasal, hatta askeri dayanışma için birlikte bulunmaya büyük özen gösteriyoruz. Bizim Güneydeki varlığımızın anlamı tamamen budur. İnanıyoruz ki, bunu Güney'deki halkımız da istiyor. Onu temsil eden güçler de PKK ile dayanışmanın aynı zamanda dıştan kendilerine dayatılan ve yine düşman güçlerin dayatabileceği bütün olumsuzluklara karşı en büyük güvence olduğuna inanırlar; dolayısıyla ittifaklarımızın bir an önce hem siyasi, hem askeri ve hatta ekonomik düzeyde geliştirilmesi gerektiğine olumlu yanıt verirler ve böylece ilişkilerimiz daha üst seviyeye çıkmış olur. Beklentimiz budur.

Welat: PKK'nin Kürt Federe Hükümeti'ne bakış açısı nedir? Nasıl görüyor? Daha önceleri KDP ve YNK de Güney Kürdistan için otonomi istiyorlardı. Şimdi ise federasyon diyorlar. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu federasyonun savunması için ne gibi tedbirlere başvurulmalı?

-Güney Kürdistan halkının mücadelesinin bugün oldukça objektif, olumlu yanı ağır basan koşullara sahip olduğunu belirtebilirim. Yani eskiden otonomi istiyorlardı, onu bile elde edemiyorlardı. Bu çeşitli nedenlerle bir vakaydı. Ama özellikle Körfez savaşından sonra Irak rejiminin içine girdiği durum, yine Kürdistan genelinde ve özellikle Kuzey Kürdistan'da yaşanan devrim, Güney Kürdistan'ın Irak parçası üzerinde geniş bir federasyonun rahatlıkla kurulabileceği bir durum ortaya çıkarmıştır. Bunu çok iyi değerlendirmek gerekiyor. Bize göre otonomide ısrar etmek, mücadeleye ve mevcut duruma çok sağ ve geriden bakan bir durum olduğu gibi, gerçekçi bir federasyonu değerlendirmemek de büyük bir sorumsuzluk örneği olur. Mevcut duruma gerçekçi bir federasyonun rahatlıkla girebileceğini söylerken, bu federasyonun demokratik, hem de kendi özgücüne dayalı bir federasyon olduğunu kastetmek istiyorum. Nereden bakılırsa bakılsın, bunun koşulları vardır, iç koşulları vardır, dış koşulları vardır. Bence öncü güç bu konuda yetersiz kalmakta, gerçek bir federasyona temel teşkil edecek politikaları ve beraberindeki uygulamaları geliştirmekte beklenen başarıyı gösterememektedir, fırsatları değerlendirememektedir. Geliştirilecek mevcut federasyonun demokratik nitelikte olması, bütün Irak'ta demokrasinin gelişmesine önemli katkı sunabilir. Buna biraz dikkat etmek gerekir. Yarı-feodal, aşiret bağlarını esas alan bir federasyon, çok ciddi ve sağlam olmayan bir politika yüzünden sorunlarla karşılaşır. Nitekim mevcut sorunların en temel nedeni de budur. Yani öncülüğün demokratikleşememesi, halkın etkin katılımının sağlanamaması, federal parlamento ve hükümeti güçsüz bırakıyor. Sorunlar giderek büyüyor. Çözüm, demokratik bir halk katılımıdır, halkın seferber edilmesidir. Ağır ekonomik ve sosyal sorunların çözümü, halkın bu temelde katılımı olmadan düşünülemez. Ama bize göre mevcut önderlik, iyi niyetine rağmen, halkın demokratik katılımını sağlamaktan uzaktır ve çok sınırlı bir katılım söz konusudur. Yine bunun diğer bir eksikliği şuradadır: Halkı savunabilecek ulusal savunma ordusu fazla geliştirilmemiştir.

Yine federal devlet deniliyor; federal devletin birçok kurumları eksiktir. Devletin gerek siyasi, gerekse askerlik kuruluşu özgüce dayalı olarak geliştirilmedikçe, her an büyük tehlikelerle karşı karşıyadır. Bu nedenle özgüce dayalı bir savunmanın sağlandığını söylemek zordur. Dolayısıyla yapılması gereken, halkın demokratik katılımıyla birlikte öz savunma gücünü ortaya çıkarmaktır; eğer Irak'taki rejimle bir federal birliğe gidilecekse buna ihtiyaç vardır. Bizim bir federal birliğe gitmeyi ancak bu çerçevede doğru bulacağımızı belirtmek isterim. Aksi halde geçmiş otonomi anlayışının fazla

"Otuzbeş milyonu aşkın Kürdistan hal

üstüne çıkılamaz.

Eskiden otonomi denilirdi, şimdi federasyon deniliyor, federal hükümet deniliyor. Örneğin şimdi "çekiç güç" vasıtasıyla ayakta duran bu hükümet veya federal oluşum, yirmidört saat içinde alt üst edilebilir. Bunun tehlikeleri vardır. Ciddi eksikliklerini gidermek, ister Irak rejimine ister dıştaki büyük devletlerin iyi niyetine veya sözümona yardımına sığınmadan, Kürt halkının ve diğer azınlıkların özgücüne dayanarak bu oluşumu yetkinleştirmek gerekiyor. Irak rejimi ile federal birlik çerçevesinde girilecek ilişkiler, eşit ve özgür yaklaşmayı ve özgüce dayanmayı esas almalıdır. En hayati ilke bir yönüyle budur. İkinci yönü de uluslararası güçlerle girilecek ilişkilere tümüyle bel bağlamak, hele ABD ve Avrupa gibi güçlerin vaatlerine inanarak federal devlet oluşturmak, ilerde kendini yem ettirmek için en tehlikeli yaklaşımlardan birisidir. İlişki olmalı, ama onlara dayalı bir yaşam olmamalıdır. Hele hele Türkiye gibi bin yıldır Kürdistan halkının tarihten silinmek istenmesinde birinci rol oynamış bir devlete dayanmak, belki kısa vadede bazı yararlar sağlayabilir; bugün halk açlık sorunuyla karşı karşıya; işte en son onüç milyon dolar yardım yapacaklar bahanesiyle halk da buna rıza gösterebilir, olumlu görebilir; ama bunun balığı avlamak için atılan bir olta yemi olduğunu da unutmayalım. Bu yemle bizi balık gibi avlayacaklar ve ardından da yiyecekler. Türk yardımının kesinlikle olta yeminden başka bir değerinin olmadığını rahatlıkla belirtmem gerekir.

Türk rejimi Kuzey Kürdistan'da bugün her türlü kimyasal silahı da kullanıyor, yanıcı her türlü silahı kullanıyor, bütün köyleri boşaltıyor. Görülmemiş işkence ve katliamlar uyguluyor. O sadece Kuzey'in değil, Güney'in de düşmanıdır. Daha önceki katliamların hepsinde Türk tarafının imzası vardır ve her an yeni bir katliamın geliştirilmesine onay

Güney Kürdistan'ı, Güney Kürdistan halkını zor duruma düşürecek temelde kullanmak gibi bir durumumuz yoktur. Tam tersine orayı her sorunda Güney halkına yardımcı olmak için kullanmaya, hatta ekonomik, giderek sosyal, kültürel ve siyasal, hatta askeri dayanışma için birlikte bulunmaya büyük özen gösteriyoruz. Bizim Güneydeki varlığımızın anlamı tamamen budur.

meye değil, kendini tümüyle bağlamaya değil, özgücüne hizmet ve onu geliştirme temelinde bir diplomasiyle birlikte Irak rejimiyle de yine özgüce dayalı, kendi savunmasını ve kendi özgür iradesini esas alan eşitçe bir yaklaşıma değer biçebiliriz. Özellikle Irak'ın demokratikleşmesinin bütün tedbirlerinin alınmasına, işte demokratik Kürdistan'ın da bunun önemli bir parçası olmasına yüksek değer biçebiliriz. Bu temelde gelişebilecek bir federasyon, Irak geneline olduğu kadar, Kürdistan'ın geneline de önemli hizmetler yapabilir. Bu temelde bir federasyonlaşmayı desteklemek, onunla dayanışma içinde olmak önemli bir görevdir ve biz bu temelde üzerimize düşen görevi her zaman yapmaya hazırız.

Kaldı ki şunu da çok açıklıkla belirtelim: PKK'nin mücadelesinin geliştiği son üç yıl içinde TC ile üç önemli ilişkiye girdi Kürdistani Cephe güçleri. Bu her üç ilişkiye geçiş de PKK'nin mücadelesini geriletmeyi, özellikle silahlı mücadeleden uzaklaştırmayı amaçlama temelindeydi. Ve sonuçları da çok olumsuz olmuştur. Bunun karşılığında TC her ne kadar özellikle Habur kapısını kullanma iznini ve çok cüzi miktarda bazı yiyecek-giyecekleri verdiyse ve para yardımı yaptıysa da, bunun sonucu ağır çatışmalar ve özellikle '92 Ekim'indeki savaş olmuştur. Bu savaşın arkasındaki temel neden, Kürdistan devriminin sırtından sağlanan ve onu tasfiyeyi amaçlayan ilişkilerdir. Biz bu ilişki biçimine karşıyız. Bu ilişkiler '91'de kuruldu ve her iki ilişki

açacağını vurgulamalıyım. TC bu anlaşma temelinde onüç milyon dolarlık yardım yapacağını söylüyor. Ta ki bu çatışma gelişinceye kadar; gelişirse bu yardımı verecek. Bunun da halkımızın ne kadar aleyhinde olduğunu şimdi daha açıkça görüyoruz. Sömürgeci güçlerle bu tarz ilişki doğru değildir.

Welat: Güney halkı büyük bir açlık felaketiyle karşı karşıya. Güneyli güçler şimdiye kadar bu açlık felaketinin önüne geçmek için ciddi tedbirler geliştiremediler; veya geliştirilen tedbirlerle de sorun en alt düzeyde bile halledilemedi. Sizce hangi tedbirlerle bu sorunun önüne geçilebilir?

-İkinci soruya da kısmen cevap vermeye çalışmıştım. Eğer açlık sorunu gibi ilkel bir sorun bile bu kadar had safhaya ulaşmışsa, bunun en temel nedenini yürürlükteki politikalarda aramak gerekir. Mevcut politikalar halkın açlık sınırları çerçevesinde kalmamasını engelleyemiyor, tam tersine gün geçtikçe yaklaştırıyor. Aslında Kürdistan'ın bu parçası çok zengindir, kendini rahatlıkla besleyebilecek durumdadır. Ama halkın seferber edilmemesi veya halkın özgücünü konuşturmaması yüzünden, hem siyasi ve askeri, hem de diğer sahalarda olduğu gibi ekonomik alanda da, halkın çıkarlarına yönelik doğru bir ekonomik politikaya ağırlık verilmediği için, açlık sorunu bu denli ağır bir biçimde karşımıza çıkmaktadır. Bunu işte Birleşmiş Milletler'in Irak'a, Irak'ın da Kürdistan'a uyguladığı ambargoya bağlamamak gerekiyor.

Hatta en ağır sorunları bile rahatlıkla aşabiliyordu.

Güney halkı çalışma imkanı bulamamakta, çalışmaktan kaçınmakta. Neden? Çünkü özellikle sürekli dış alandan damla damla beklenen yardımlara alışma var. İşte mevcut önderliklerin "şu devletten yardım alıyoruz", "buradan alıyoruz" biçimindeki beklentileriyle oyalanmaktan öteye üretime yönelme fırsatı bulamamıştır veya bunu gerekli görmemiştir. Hep kaçakçılığa dayanan bir ticarete yöneltilmiştir. Tabii üstte bazıları bu ticaretle zengin olabilirler. Ama halkın büyük bir kısmı ticaret yapma olanağı da bulamamıştır. Çünkü üretim yoktur. Üretim olmayınca ticaret neye dayalı olarak gelişecek? Ve bu arada yüzlerce kişi bu sınırlarda telef olmaktadır. Ticari sektörü üstten kontrol edenler, bu anlamda halka büyük zarar vermektedir. Dediğim gibi yani hayvancılık da yapılamıyor. Öyle olunca açlık doğaldır. İşte ben bunun esas nedenini burada, öncülükte buluyorum. Öncülük halkı diğer alanlarda olduğu gibi ekonomik alanda da özgüce dayalı yeniden inşa faaliyetine çekemiyor. Belki istiyor, iyi niyetlidir, ama mevcut özelliklerden ötürü halkı yürütemiyor, halkı ekonomiye çekemiyor.

Bir örnek verelim: PKK bugün dağlarda kuşatılmak istenmektedir. TC'nin kuşatmaları gerçekten korkunçtur. Ama özgüce dayalı bir hareket olduğumuz için, bizim militanlarımız olsun, önderlik ettiğimiz halk olsun (ki Güney Kürdistan halkından dört kat daha büyüktür), şimdiye kadar aç-

bizim örgütümüzü ve halkı idare etmeye yetiyor.

Eğer Güney Kürdistan'a buna benzer bir politika uygulanırsa, tepe ile taban arasında kıt kanaat bir yaşam tarzı eşit ve dengeli yürütülürse, bunun için ikna edici bir öncülük rolü söz konusu olursa, halk üretime çok iyi katılır. Küçük bir tarla parçasından iyi bir ürün çıkar. Bir hayvan besleme işi bütün et ihtiyaçlarını karşılayabilir. Yine ticaret dışardan epeyce mal ithaline yol açabilir. Böylelikle açlık sorunu ortadan kalkar. Ben bu nedenle açlık sorununu siyasi bir sorun olarak değerlendiriyorum. Ekonomik bir sorun olarak değerlendirmiyorum. Esas nedenin de, öncülüğün, halkın özgücüne dayalı politikaları hem siyasi hem de askeri olarak hayata geçirmemesinden kaynaklandığını söylüyorum. Siyasi sorun halledilmedikçe, ekonomik sorun da halledilemez; dolayısıyla açlık her zaman bir tehlike olarak karşımızda durur. Sorunların çözümü öncelikle siyasi alanda aranmalıdır. Bu da belirttiğim gibi halkın oldukça demokratik bir güç olarak özgürce örgütlenmesine, askeri ve siyasi faaliyetler başta olmak üzere her düzeydeki faaliyetlere (ekonomik faaliyetlere de) büyük bir yarış ruhuyla örneğin "açlığı giderelim" sloganı altında yürümesine bağlıdır. Böyle yürürse, Kürdistan'ın diğer parçalarıyla ilişkiler de daha iyi gelişir. Örneğin Kuzey Kürdistan'ın çok geniş imkanları vardır. TC ister izin versin ister vermesin, büyük bir kısmı Güney halkına seferber edilebilir. Ama bunun için ne

terlidir.

Belirttiğim gibi halkın demokratik katılımı olmadan, ne üstte siyasi ve askeri sorunlar ne de altta ekonomik sorun halledilebilir. Açlık sorununun çözümünü bu çerçevede ele almak gerekiyor. Yoksa, "Türkiye bize onüç milyon dolarlık ekonomik yardım yapacak", "Amerika söz verdi" türünden şeyler çözüm olamaz. Dediğim gibi bu söz vermeler hep oltadaki yeme takılan balık olmamıza yol açabilir. Biz bu yemle belki biraz idare edebiliriz. Ama ikinci bir yıl sonra bakarız ki, sadece bizi yemek için başkaları avlamıştır. Bu duruma düşmemeye büyük özen göstermeliyiz. Ağırlığı esas itibarıyla halkımızın her alanda olduğu gibi ekonomik alandaki olanakların birleştirmeye ve ilgiyi bu temelde derinleştirmeye vererek, bu sorunu çözmeliyiz. Çözüm mümkündür, ama mevcut politikaların aşılması, her alanda olduğu gibi bu alanda da yalnız Güney Kürdistan'daki halkın değil, bütün parçalardaki halkın birlik çıkarlarına uygun politikaların gündeme getirilmesiyle mümkündür. Eğer özellikle daha şimdiden bizimle ilişkiler geliştirilirse, örneğin ekonomik ilişkiler geliştirilmek istenirse, biz bu temelde de Güney halkının açlık sorununu çözmek için büyük bir kampanya geliştirmeye hazırız. Ortak ekonomik şirketler kurulursa, yine anlayış temelinde tüccarlar birliği gelişirse, Kuzey'in imkanlarını Güney'e seferber etmeye hazırız. Ve bunun kendi başına açlığın giderilmesinde önemli bir rol oynayacağına da inanıyorum.

Welat: Tüm Kürdistan için, PKK'nin 1993 yılı için ne gibi taktik ve planları var? Kısaca bu soruya açıklık getirmeniz, beklentiler açısından çok iyi olacaktır.

-Verilen cevaplarda bu soruya da açıklık getirilmiştir. Bizim Güney'den beklentilerimiz ittifak beklentisidir, her düzeyde destek ve dayanışma beklentisidir. Yani biz Güney Kürdistan halkına yardımcı olmak istiyoruz. Ama bunun için siyasi güçlerin bir program temelinde aralarındaki sorunları çözümlemelerini, çelişki ve çatışmayı değil, dostluk temelinde dayanışmayı yükseltmelerini bekliyoruz. Israrla ve yıllardan beri beklentimiz bu olmasına rağmen, Güney Kürdistanlı güçler ilişkileri ikili düzeyden öteye taşırmak istemiyorlar. Bir araya geliriz -ki '80'lerden beri geliyoruz- kişisel düzeyde çok iyi sohbet yaparız, nerdeyse birbirimizle hiçbir farkımız kalmaz. Ama bu örgütler arası bir ittifaka dayanmadığı için, yine belli bir programı ve taktik birlikte-

nın da bir ulusal kongresi olmalıdır"

verebilir. Dolayısıyla mevcut bazı taktikleri inkar etmemekle birlikte, düşmanın bu tehlikesini Güney halkının da çok iyi görmesi gerekiyor. Onun yardımına bel bağlamaması büyük önem taşıyor.

Tekrar vurguluyorum: Bundan doğacak ağır sorunların nedeni bunu gerçekçi değerlendiremeyenler, buna göre halkı hazırlamayanlardır. Yeni bir katliam ve halen süregiden açlık tehlikesi bu politikanın bir sonucudur. Bu nedenle biz halkın özgücüne dayalı olarak dışta diplomasiyi kullanırken, kendini teslim et-

kurma tarzı da ilişkilerimizin soğumasına ve çelişkilerin gelişmesine yol açtı. TC bunu özellikle bu temelde bize karşı yönlendirdi.

Son günlerde tekrar, yani '93 yazı ortlarında bir kez daha özellikle KDP ile anlaşıp Güneyli güçleri üzerimize çekmeye çalışıyor. Açıkça belirtelim, biz bunun tedbirini almışız. '92 Ekim savaşı gibi bir duruma bir daha fırsat vermeyeceğimiz gibi, bu ilişki kurma tarzının da çok sakat olduğunu, eğer ısrar edilirse ilişkileri daha da gerginleştireceğini ve çatışmaya yol

Halkımızın yüzyıllardan beri hiç de açlık sınırına gelmeden o dağlarda bağımsız ve özgür yaşadığını biliyoruz. Hem tarımsal hem de hayvansal olarak, açlık sınırının üstünde bir yaşam tutturmak zor değildir. Ama düşünün ki, bunun da temeli bir günde atılmamıştır. En azından '60'lardan beri yürütülen politikalarla bağlantılıdır. Halk devrime başlangıçta özgücüyle katıldığında, yüce yurtseverlik duygularıyla katıldığında, hiç de böyle bir çöküntü için de değildi. Ahlaki çöküntü ve yozlaşma bu kadar değildi.

lık sınırına gelmediler. Gerçekten Kuzey Kürdistan da ekonomik baskı altındadır. Hele dağlık alanda. Ama buna rağmen, biz savaş ekonomisini geliştirerek iyi bir cevap verdik. Nitekim biz çok çalışıyoruz, halkımız da çalışıyor, bizim savaşçılarımız da çalışıyor. Nerede bir olanak varsa ulaşmaya çalışıyoruz. Bir de kıt kanaat geçiniyoruz. Tepede yöneticiler mütevazi yaşıyorlar, alttaki savaşçılarla aralarında bir fark yoktur. Para biriktirme diye bir sorun yoktur. Zenginlerden biraz vergi alınmaktadır ve bu

vardır? Bu örneğin bizimle yani PKK ile Güneyli güçlerin (yani Kürdistani Cephe'nin) ittifak yapmasına bağlı. Eğer Kürdistani Cephe PKK ile ittifak yapsa, biz kaçak yoldan binlerce TIR yiyeceği kendimiz getirebiliriz. Tüccarlar var, devreye sokarız. Rahatlıkla karşılanabilir. Bu diğer parçalar için de söz konusudur. Ama sorunun öncelikle siyasi düzeyde, yani geniş bir ittifakla halkımızın diğer parçalarıyla bağlanmasının gerçekleşmesi gerekiyor. Bu bile oluşursa, tek başına açlık sorununu ortadan kaldırmaya ye-

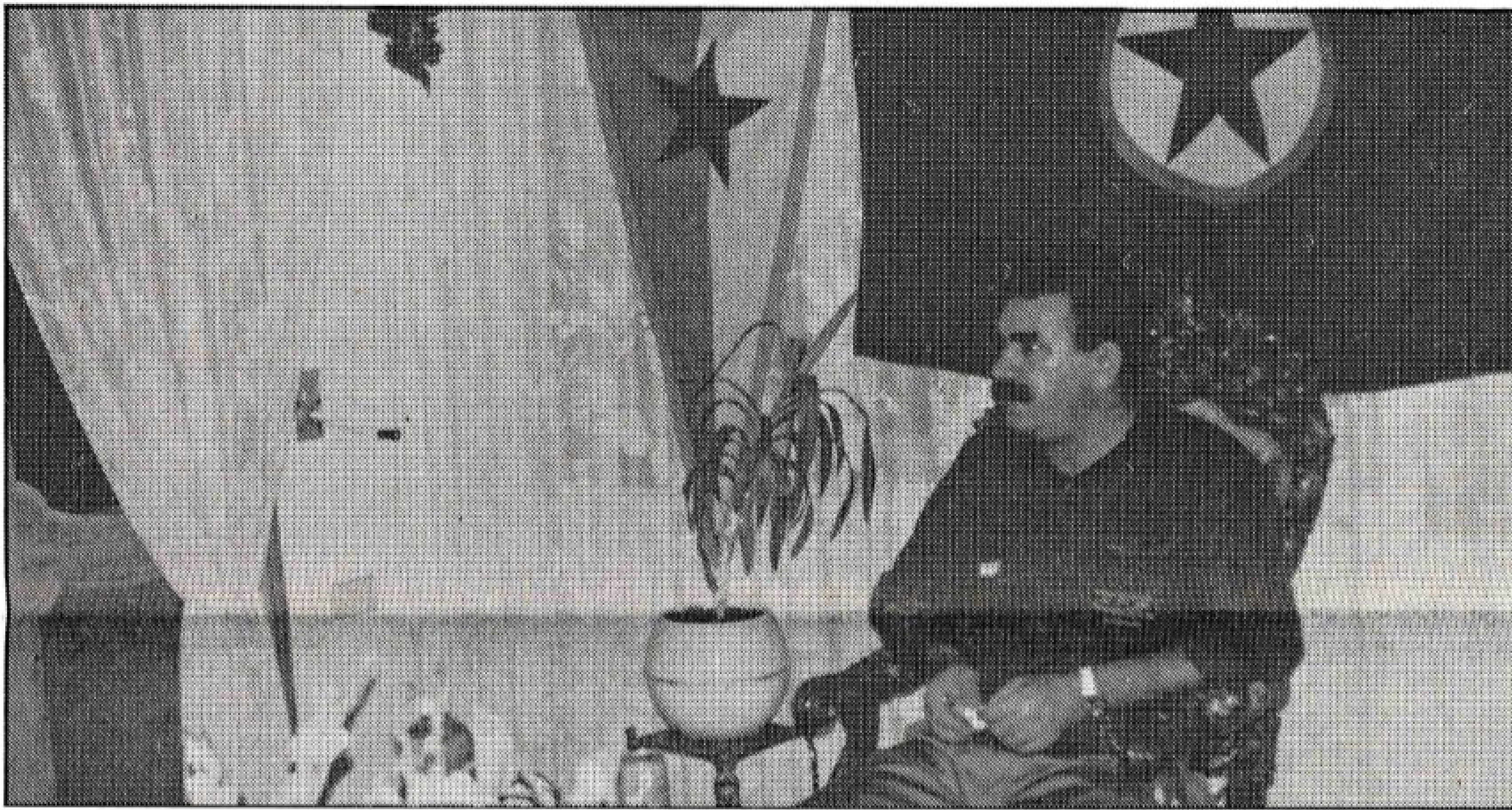
liği olmadığı için, söz olmaktan öteye gitmez. Biz '80'lerde de protokoller yaptık, lafta kaldı.

Her zaman söylüyorum: Kuzey Kürdistan'daki devrimci gelişme biraz ilerlediği için, bugün Güney Kürdistan kendisini bir federasyona doğru götürebilecek duruma gelmiştir. Unutmayalım ki, Kuzey Kürdistan'daki mücadele bitti mi, bu sadece Güney Kürdistan'daki gelişmelerin sonu değil, halkın da bir katliamla tarihten silinmesi olacaktır. Bu tehlikeyi hiçbir zaman gözardı etmeyelim. Yani Kuzey-Güney ilişkileri sıradan ilişkiler değil, hayati ilişkilerdir, hayatta kalma ilişkileridir. Biz bunun derin bilincinde olduğumuz için, her zaman olduğu gibi şimdi de kuvvetle ittifakları geliştirmeliyiz diyoruz." Türkiye bu ittifakı istemiyor, ABD istemiyor, ABD buna karşıdır" dersen, o zaman sen başına gelecekleri kabul etmiş olursun.

Bizden biraz şu da istendi: Türkiye ile barışamaz mısınız? Sayın Mam Celal'le işte bu sorunu tartıştık, barış elimizi uzattık. Ama bize dayatılan "dağdan inin, teslim olun" oldu. Eğer teslim olmak, dağdan inmek halkımızın çıkarınaysa, onu da yaparız. Ama bunun ihanet ve ölüm olduğu da açıktır. Türk rejimi başka bir şey kabul etmiyor. Amerika da başka bir şey kabul etmiyor. ABD, "Türk rejimi PKK terörizmini imha etmekte serbesttir" dedi. Avrupa da onayladı. Her türlü silahı da verdiler. Ne zamana kadar? PKK silahtan arındırılıncaya kadar! PKK'nin silahtan arındırılması, ardından bütün Kürdistan'ın direnmeden vazgeçirilmesi, genelde olduğu gibi Güney Kürdistan halkı için de ölümdür. Dolayısıyla biz en son ferdimize kadar direneceğimizi ve silahlı mücadeleden vazgeçmeyeceğimizi söylüyoruz. Eğer Güney Kürdistanlı güçler de bu gerçeği fark ederlerse, yani Kuzey Kürdistan'ın direnmesi olmadan Güney'in sonuç alamayacağını anlarlarsa bu iyi olur. TC'nin dayattığı teslimiyet ve silahları bırakma çağrısına kapsamlı bir direnme ve silahlı mücadeleyle karşılık verilmesi gerekir.

Bu arada kendi sorunlarına da çıkış bulamayacakları bir kez daha belirtiyorum. Bizim mücadelemiz Güney'in mücadelesidir. Hatta daha fazla bizim değil, Güney'in mücadelesidir. Çünkü şimdi en iyi yararlanan Güney'dir. O halde Güney'den beklentimizden ziyade, Güney'in bizden beklentisi en sıkı bir ittifak olmalıdır. Güney Kürdistanlı güçler bunu göremiyorlarsa, halk bunu görmelidir. Çünkü ittifaksızlık onların imhasıdır. Bizden çok onların sonunu getirir. Biz bu konuda duyarlıyız.

Peki, ittifak nasıl olabilir? Bunun teorik-programatik olarak konulması zor değildir. Biz tekrar söylüyoruz: Halkımızın özgücüne dayanmak, kendimizden vazgeçmemek, hem Güney'de hem de Kuzey'de öz halk savunmasına dayanmak, halkın öz siyasi gücüne dayanmaktır. İlkeler böyle kabul edildikten sonra, hudutlar meselesi bizim için sorun değil. Biz, hemen birleşelim demiyoruz. Her halkın, her ulusun istemi birliktir. Uzun vadede biz de Kürdistan'ın birleşeceğine inanıyoruz. Ama bunu bugün sağlayalım diye bir dayatmamız da yoktur. Dolayısıyla bu Güney Kürdistani güçlerin yürüteceği politikaya engel değildir. Biz dayanışma istiyoruz. Dayanışmanın her biçimi mümkündür. Bize, hudut engeli çıkarmayın denildi. Hiç de çıkarmıyoruz. Bütün güçlerimiz içerdedir. Gelin siyasi faaliyette bulunun dediler; bulunuyoruz, bize engel teşkil etmesinler, kendileri de gelip

Kuzey'de siyasi faaliyet göstersinler, yardımcı oluruz. Ekonomik faaliyette dayanışma diyorlar. Hazırız. Çok sayıda şahsi iş olsun, örgütsel olsun, ilişkiler geliştirelim. Yeter ki doğru ilişki biçimlerini kolaylıkla uygulayalım.

En önemlisi askeri olarak da ittifaklar geliştirilebilir. Belli imha tehlikeleri gündeme geldiğinde, bu askeri ittifak çok gereklidir. Biz hemen tek bir orduyu yaratalım, demiyoruz. Ama iyi bir ilişki biçimini bulmak zor değildir. Kürdistan çapında bir ulusal kongre olayımız vardı. Artık ilişkileri iki örgütün veya iki şahsın ilişkileri olmaktan çıkaralım. Bütün Kürdistan halkının çıkarına ve özellikle onun devriminin yasal bir ifadesi olarak, ulusal kongreyi geliştirmek önemlidir. Bence bundan sonra Kürdistan'ın bütün parçaları arasında bir ulusal kongre şarttır. Ulusal kongre zemini, bütün Kürdistani örgütlerin, partilerin, kişilerin, hatta aşiretlerin ve dini kuruluşların çıkarlarını en iyi biçimde geliştirebilir. Dolayısıyla ulusun sözcüsü olabilir. Dolayısıyla birliğe en iyi bir zemin teşkil edebilir. Bunu geciktirmemek gerekli ve bu böyle oldu diye hiç kimse "Benim iç politikam zorlanıyor" dememeli. Bugün her ulusun böyle bir ulusal kongresi vardır. Otuzbeş milyonu aşkın Kürt ulusunun da böyle bir kongresi olmalıdır. Böyle bir kongrede Kürdistan halkının çıkarlarına en uygun politikalar üretilebilir. Bütün dünya halklarıyla olduğu kadar uluslararası devletlerle de ilişkiler geliştirilebilir. Yine en azından Birleşmiş Milletler'de bir gözlemci olunabilir. Birçok uluslararası kuruluşla destek ve dayanışma içine girilebilir. Uluslarası beklenti de budur. Biz böyle bir ilişkiye son derece hazırız. Zaman geçirmeden ulusal kongreyi bir an önce toplayabilmeliyiz.

Güney Kürdistani Cephe güçleri bu konudaki beklentilerimize maalesef yeterince somut bir cevap veremediler. Halen ikili ilişkilerle, ikili diplomasiyle işi götürmek istiyorlar. Bunun da Kürt ulusunun çıkarlarına olduğuna inanmıyorum. Güney'e ilişkin en önemli beklentimiz, Güney'deki federal parlamentonun da kendisini ulusal parlamentonun bir parçası olarak görüp bazı somut kararlar çıkarması; Kürdistani Cephe'nin bu kararları Kürdistan çapında bir ulusal kongreye gitmek için değerlendirmesidir. En temel beklentimiz budur. Bu beklenti gelişirse, diğer birçok beklentinin de rahatlıkla hayata geçirilebileceğine inanıyorum. Tabii ki bu arada yine ikili ilişkiler de olmalı, ikili örgüt ilişkileri ve ittifakları gelişmeli. Biz Güney Kürdistanlı güçlerle ikili düzeyde örgütler arası ittifak yaptığımız gibi, halktan tek tek insanlarla da dostluk ve dayanışmaya yüksek değer biçiyoruz. Kimse buna engel teşkil etmemeli. Güney Kürdistanlı güçler Kuzey'de ikili ilişkiler, örgütler arası ilişkiler geliştirebilirler. Bu, demokrasinin bir gereğidir. Buna açık olmalıyız. Komplolar, baskılar ve tutuklamalarla ilişkileri zedeleyici tutumlara asla girmemeliyiz.

İlişki kurma özgürlüğü, hatta örgüt kurma özgürlüğü, parçaların koşullarına bağlı kalmak kaydıyla doğrudur. Herkes bu ilkeye bağlı olursa, beklentiler daha gerçekçi bir biçimde yerine getirilebilir. Dolayısıyla bizim kapsamlı bir dostluk ve dayanışma politikamız vardır. Güney'e ve Kürdistan halkının olduğu diğer tüm parçalara böyle yaklaşım içindeyiz. Bu aynı zamanda komşu ülkelerin ilerici yönetimlerine de karşıt bir yaklaşım değildir. Anti-emperyalist temelde demokratik bir yaklaşım, Kürt halkının dostlarının kimler olduğu ve bu dostluklara nasıl cevap verdikleri sorusuna da cevap bulmamız açısından en doğru yaklaşımdır. Bu konuda ısrarlıyız ve olumlu sonuçlar alacağımıza da inanıyorum.

Welat: Son bir sorumuz da bizim aracılığımızla Güney halkına iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı? Varsa, bu mesajınızı iletmeyi tarihsel bir görev olarak kabul edecek ve gereklerini yerine getireceğiz.

-Yeterince yaptığımız açıklamalar bir cevabı teşkil ediyor. Güney Kürdistan halkının sorunlarıyla yakından ilgiliyiz. Dediğim gibi, Kuzey'de geliştirdiğimiz devrim, Güney halkına en büyük mesajdır. Bu onun kurtuluşunun en temel garantisidir. Böyle bir devrimi geliştirmek, ona en büyük yardımı yaptığımız anlamına geliyor. Böylelikle daha da somut olarak, Güney Kürdistan halkının içinde bulunduğu durumdan umutlu olması gerekir. Umudunu yitirmek şurda kalsın, daha da güçlendirmesi gerekir. Yaşadığı bazı sorunları fazla abartmaması gerekir. Dar bir ekonomik çıkar beklentisine girmemelidir. Her şey ekonomi için dememelidir. Biraz devrimi görebilmeli, çözümü devrimde görmelidir; devrim için kendisini ideolojik ve siyasi olarak hazırlamalıdır. Güney için de devrim geçerlidir. Devrimin dönemi geçmemiştir. Mutlaka devrim gelişmeden, Güney Kürdistan'daki sorunlar çözümlenemez. Dolayısıyla ekonomik sorunlarını halederken, yine bir ara dönem olarak yaşanan şu federasyonlaşmayı düşünürken, devrim ile iç içe düşünmesi gerekir. Yani federasyonu, devrimci bir federasyon olarak düşünülmelidir. Devrimci çabaların daha da geliştirilmesi açısından, bir açılım olarak hep uğruna çaba harcanmalıdır. Bu nedenle de özgücü devreye koymalı; doğru fikir tartışmaları, doğru siyasi tartışmalar, birlik ve ittifak çabaları yoğunlaştırılmalıdır. Mevcut örgütler kadar, gerekirse yeni örgütlerin oluşumuna da veya mevcut cephe kadar bir cephenin daha da geliştirilip güçlendirilmesine de, hatta eğer cephe devrimci bir cepheye doğru yol almıyorsa devrimci cephelerin kurulmasına da cesaret edilmelidir. Ben mevcut cephenin, yine parlamento ve federal hükümetin karşı çıkılması ve yerlebir edilmesi gereken bir cephe, federal parlamento ve hükümet olduğunu söylemiyorum. Ama bunları devrimci temelde zorlamak, devrimci doğrultuya sokmak devrimcilerin görevidir. Sık sık reformizme sapılıyor, dışarıya fazla bel bağlanıyor. Kürt halkının özgücüne dayanmak yerine, ya Irak rejimine ya da sadece dışarıya dayanmaya bağlı yaklaşımlar var. Sürekli bunların aşılması gerekir. Dolayısıyla bu da halkın özgücünü konuşturmakla mümkündür, devrimle mümkündür, devrimin geliştirilmesi gerekiyor.

Bu doğrultuda mevcut durumun çok iyi değerlendirilip, gerekirse yeni politik arayışlar kadar uygulamalara geçmeye büyük özen gösterilmesi gerekir. Buna her şeyden önce güvenmek gerekiyor. Yani "Çekiç Güç" gitse de, Kürdistan halkı özgür bir biçimde ayakta kalacaktır. Yeter ki kendi çabalarını sürekli kılsın. Bunun gerekli kıldığı her türlü örgütleşmeyi, cepheleşme ve askerileşmeyi sağlasın. Kürdistan genelindeki gelişmeler buna imkan veriyor. Irak genelindeki gelişmeler buna imkan veriyor. Bunu görüp böylece ayakta kalmayı bilmek gerekiyor. Mevcut olumsuzlukların aşılabilmesi mümkündür, ama bu temelde olabilir. Biz bu konuda da üzerimize düşeni yapacağız. Partimizin ideolojik ve siyasi etkisi maddi etkiye de dönüştürülebilir. Yeter ki Kürdistan halkı istesin.

Güney Kürdistan halkı (mevcut cephe, federal parlamento ve hükümet de dahil), muhalefetteki gruplar ve hatta kişisel düzeyde bütün halkımızın kendi iradeleriyle bizimle girecekleri ilişkiler ve bizden isteyeceği talepler devrime hizmet ettiği sürece, sonuna kadar varız ve bu konuda kendimize güveniyoruz. Kuzey Kürdistan'ı devrime kavuşturan bir örgüt, Güney Kürdistan'a da çok şey verebilir. Kesinlikle "PKK kendisini dayatıyor", "Kendisini burada oluşturmak istiyor" gibi bir yanlış anlayış içine girilmemelidir. Biz, Kuzey Kürdistan da dahil, her köy, her aşiret ve her ailenin ayağa kalkmasıyla halkımızın kazanılacağını çok iyi biliyoruz. Özgüç meselesinin çok iyi farkındayız. Güney Kürdistan halkı da özgücüyle ayağa kalkarsa, bu temelde bizimle birlik arayışı içine girerse, ittifak isterse, bunun bir anlamı olabilir. Yoksa bizim kendimizi dayatmamız hiçbir zaman ne mümkündür ne de ilkelerimize uygundur. Dolayısıyla herhangi bir endişe olmasın. "PKK gelip kendisini diğer örgütlerin yerine koyar, onları boşa çıkartır" deniliyor. Hayır! PKK etkilemek ister, ideolojik ve siyasi olarak etkiler, herkesi etkiler, her yerde etkiler. Ama bunun ilkeli olmasına da büyük değer biçer. Kendisini oradaki halkın, oradaki örgütlerin yerine de koymaz. Ama onların devrimci doğrultuda gelişmesine ve bu konuda sağlam bir birlik anlayışı doğrultusunda oluşmasına yüksek değer biçer.

Ben bu temelde Güney halkımızın mücadelesinin yanında olduğumuzu bir kez daha belirtiyorum. Yalnız bırakmayacağımızı, destek ve dayanışmayı da sürekli bu çerçevede sürdüreceğimizi, hiçbir gücün bunu engelleyemeyeceğini, özellikle halkımıza dayatılan katliamlar söz konusu olduğunda sonuna kadar yanında olacağımızı ve eski tür katliamları bir kez daha kesinlikle yaşatmayacağımızı vurgulayarak, bağımsızlık ve özgürlük temelindeki yürüyüşüne başarı kazandıracağımıza ve sonucun başarılı olacağına inanıyorum. Bu temelde bütün Güneyli dost güçlere ve halkına selam ve saygılarımı sunuyorum.

□■□

Ulusal kongre zemini, bütün Kürdistani örgütlerin, partilerin, kişilerin, hatta aşiretlerin ve dini kuruluşların çıkarlarını en iyi biçimde geliştirebilir. Dolayısıyla ulusun sözcüsü olabilir. Otuzbeş milyonu aşkın Kürt ulusunun da böyle bir kongresi olmalıdır. Böyle bir kongrede Kürdistan halkının çıkarlarına en uygun politikalar üretilebilir. Bütün sömürgeci halklarıyla olduğu kadar uluslararası devletlerle de ilişkiler geliştirilebilir. Yine en azından Birleşmiş Milletler'de bir gözlemci olunabilir. Birçok uluslararası kuruluşla destek ve dayanışma içine girilebilir. Uluslarası beklenti de budur. Biz böyle bir ilişkiye son derece hazırız.

Çiller'in yurtdışı çıkartması

Çaresizliğin destek arayışlarıdır

Berxwedan Dünya Servisi:

"Başbakanınız çok güzel", "harika kişiliğinin yanısıra, çok da güzel bir kadın." Bir ülkenin politik ilişkileri yanında ön plana çıkarılan bu sözler siyasette ciddiyetin yitirilmesi, geçiştirilmeye çalışılmasının tiraji-komik bir konumunu sergiliyor. TC, uluslararası politikada kan yitimini önlemek için Çiller'in kadınlığını kullanmaya çalışırken, belkide hiç beklemediği beceriksizliğe, çaresizliğe düşmekten kurtulamadı. Üstelik kadının "namusun öznesi" olarak değerlendirildiği Türkiye toplumunda, kadınlığın böylesine rencide edici bir tarzda pazarlanması, tükenmişliğin, çaresizliğin çırpınışlarıdır.

Çiller DYP kongresinde başbakanlığa atanırken kendisine bağlanan umutlar vardı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında teşhir olmuş bir iktidarı yeni bir makyajla yenileme amacı, Çiller gibi kadınlığı kullanılmaya elverişli birisine ihtiyacı gerektirdi. Özel savaş kurmayları Çiller gibi bir makyaj malzemesiyle kirli savaşı biraz daha gizleme ve pervasızlaştırma hesapları içindeydiler. Ateşkesle eylemlilik sürecini durduran gerillayı bitirebilecekleri ve halkı da katliamlarla sindirebilecekleri hesapları içindeydiler. Uluslararası alanda teşhir olmuş iktidarlarını yeni bir yüzle, yeni vaatlerle tekrar güçlendirme umudunu da taşıyorlardı. Bu yüzden Çiller, biraz da uzun süreli düşünülen bir makyajdı.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin sürekli yükseldiği, faşist TC sömürgeci iktidarının ise Kürdistan'da gerilediği, çözüldüğü bir dönemi yaşamaktayız. TC için olağanüstü öneme sahip olan bu dönemde Tansu Çiller'in Rusya ve Almanya'yı kapsayan yurtdışı gezileri gerçekleşti. Bu olağanüstü dönemde oldukça umut bağlanan bu geziler TC'nin çözülüşe gidişinin tarihsel öneminin belgelenmesi oldu.

Reel sosyalist blokun dağılmasıyla bir anda boşlukta kalmış gibi görünen Türki cumhuriyetler, emperyalistlerin pazar alanı hedefine girerken, TC'nin de geniş hayallere kapılmasına neden oldu. TC bir anda Adriyatikten-Çin Seddine kadar uzanan bir sahada pazar kapma hayaline kapıldı. Kemalist ideoloji kendisini masum, barışsever göstermeye çalışırken, bu dönemden sonra turancılık hayalleriyle, Osmanlının işgalci, talancı pratiği resmi söylem düzeyine çıkardı. Bu amaçla Balkanlarda ve Kafkaslarda entrikacı, emperyalistleşme hayalleri taşıyan oyunlar oynamaya çalıştı. Dış politikasını bu bölgelere müdahale, üzerine oluşturdu. Balkanlardaki karışıklıklarda çıkar hesapları yaparken, Kafkaslarda da müdahaleci bir pratik sergiledi. Azerbaycan'da gerici Elçibey iktidarını faşist MHP çeteleriyle fiili olarak destekledi. Azerbaycan üzerinde diğer Türki cumhuriyetlere ulaşmayı hedefledi. Bu oyunları gerçekleştirmeye çalışırken, dağılan reel sosyalist ülkelerin emperyalistleşmeye çalışan Rusya'nın etkisinden çıkarılamayacağını fazlaca hesaplayamadı. Dolayısıyla atılan bu dengesiz ve hesapsız adımların nelere mal olacağını düşünmek bile istemiyordu.

Emperyalistler Balkanlar'da kendilerine uygun çözümü gündemleştirdiler. Kafkaslarda ise Rusya, gücünü kullanıp Orta Asya cumhuriyetleriyle birlikte kendi egemenliklerini pekiştirmektedir. Azerbaycan'da MHP'nin faşist çetelerince korunmaya alınan gerici Elçibey iktidarı tutunamadı. En son Kazakistan TC'ye gümrüklerde karantina uygulamaya başladı. Böylece TC'nin sahte hayalleri birer birer yerle bir oldu. Dış politikasında ABD'nin etkin denetiminde olan TC bir anda yeni dengeler arasında yer edinmemenin beceriksizliğini bütün acısıyla yaşadı. Rusya'yı hesaba katmamasının yanlışlığını, Tansu Çiller. Moskova'ya kadar giderek bütün yanlış politikaları için, özür dileyerek telafi etmeye çalıştı.

Sömürgeci karakteri, tek ülke, tek ulus gibi toplumsal gerçekliğe aykırı temellerde şekillenen bu rejimin sonu görünmektedir. Kendisini ABD ve Batı emperyalistlerinin jandarmalığına göre biçimlendiren TC, özellikle ABD'nin yeni dünya düzenindeki yeni sömürgecilik düzenlenişine kendisini uyarlayamamaktadır. ABD'nin yeni dünya düzenindeki Kürt politikası reformist, işbirlikçi bir otonom Kürdistan'ı öngörmektedir. Bu sahte çözüm dahi TC'nin inkarcı yapısını çatırdatmaya yetmektedir.

Buraya kadar anlattıklarımızdan TC'nin bir yok oluş, çaresizlik sürecini yaşadığı gerçektir. Bunu gerçekleştiren etken ise yeni dünya düzeni veya Türk rejiminin beceriksizliği değildir. Kuşkusuz bu etken Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. 1984 15 Ağustos Atılımı'ndan itibaren başlatılan ve 9. yılını tamamlayan gerilla mücadelesi TC'yi adım adım tükenişe götürmüştür. 12 Eylül faşist diktatörlüğüyle en gerici karakterine bürünerek halklar üzerinde vahşi bir terör estiren Türk rejimi, kuşkusuz, kendisini 2000'li yıllara emperyalist bir güç olarak taşırma amacındaydı. Elbette yeni dengelerde TC gibi bir diktatörlük bunu bir ölçüde de başarabilme gücündeydi. Ancak Kürdistan'daki gerilla mücadelesi bütün bu umutları yerle bir etti. TC'yi kirli savaşta bu kadar vahşileştiren de kuşkusuz bu tarihi fırsatı kaçırmanın öfkesidir.

Ekonomik, siyasi, askeri, ahlaki alanlarda tükenişi yaşayan bu rejimin şimdi tek derdi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında uluslararası alanda destek bularak, ömrünü uzatmaktır. TC'nin bütün ulusal ve uluslararası dengeleri, hesapları bu canalıcı nokta üzerindedir. Terör dediği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini sınırlamadır. Bu yüzden TC'nin başta Rusya ve Almanya gezileri olmak üzere üçlü zirveler, İsrail-Filistin sorunu, Suriye ile su anlaşması gibi çabaları hep ulusal kurtuluş devrimine önderlik eden PKK'ye karşı avantaj sağlamaya yöneliktir. ABD Kürt sorununu kabul ettirmek için askeri yardımı kısıtlamaya gitmektedir. En son ABD Kongresi'nin Kobra helikopterlerinin satışını durdurması, Türk rejimini başka alanlarda silah alımına yöneltti. Rusya gezisinin en önemli hedeflerinden birisi de Rus silahlarını alarak kirli savaşta kullanmaktır.

Tansu Çiller'in Almanya gezisi de bu dengelerin bir sonucudur. Almanya Kürdistan'daki kirli savaşta TC'nin askeri ve ekonomik olarak en büyük destekçisidir. Türkiye'nin en fazla ticaret ilişkisi olduğu, en fazla yabancı şirket, firmanın bulunduğu ülkedir. Yine Kürdistan'da kullanılan silahlar Almanya'nın Türkiye'ye gerek askeri yardım olarak ve gerekse de sattığı silahlardır. Yani kısacası sömürgeci faşist Türk rejiminin Kürdistan ulusal kurtuluş savaşındaki önemli bir destekçisidir.

Almanya, ekonomik olarak güçlenen, ancak buna yeterli pazar bulmakta zorlanan bir konumdadır. Başta Slovenya, Hırvatistan olmak üzere Balkanlar'da ve Türkiye, Suriye, İran üzerinden Orta Asya ülkelerine uzanarak pazar arayışındadır. Ancak Kürdistan'daki gerilla savaşı TC'yi Almanya için güçten düşüren bir etkendir. Dolayısıyla Almanya TC ile ilişkilerinde son dönemlerde bu dengeleri hesaplamaktadır. Bir taraftan mevcut çıkar ilişkileri sürdürülen, ancak sürekli güçsüzleşen bir Türkiye, diğer taraftan Marksist-Leninist çizgisiyle devletleşme aşamasını yaşayan PKK şahsında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi. Çıkarlarını gerçekçi hesaplar üzerinde yapan Almanya, TC'nin ölçüsüz isteklerine elbetteki karşılık vermeyecektir.

Çiller'İn Almanya gezisi bu dengeler üzerinde gerçekleşti. Çiller maskeli Türk özel savaşının istemleri açıktı. Aslında TC'nin tek istemi vardır. PKK'yi terörist ilan etmek, kirli savaşı için destek alarak ömrünü biraz daha uzatmak. Zaten kontra basının da belirttiği gibi gündemin en önemli maddesi "Kürt sorunu"ydu. Diğer türlü ekonomik ilişkiler, Avrupa Topluluğu'na girme istemleri sadece Kürt sorunu karşısında destek arayışlarıdır. Çünkü ekonomik, siyasi, askeri, her alanda tükenişi yaşayan özel savaş rejiminin tek derdi ve tek çözümü Kürdistan ulusal mücadelesi karşısında yaşam alanı bulmaktır.

Özel savaş rejiminin Almanya'dan beklentileri ulusal mücadele karşısında yaşadığı çözümsüzlüğe destek aramaktı. Ancak TC'nin pazarlık gücü artık kalmamıştır. Taviz olarak verebileceği fazla bir şey kalmamıştır. Ekonomik tavizler zaten önceden Almanya'ya verilmişti. Pazarlara girme anahtarı olmayı son olarak Azerbaycan yenilgisiyle yitirdi. Diğer tarafdan TC diğer ülkeler tarfından artık atılması gereken bir parazit, asalak konumundadır. İnsan hakları ihlalleri bakımından en ön sıralarda yer almaktadır. ERNK'nin diplomatik ilişkileri Finlandiya, İsviçre, Avusturya, İtalya, Yunanistan başta olmak üzere birçok ülke ile devletleşme düzeyinde meşruiyeti sağlamaktadır. Özellikle PKK tarafından 100 bini aşan Kürt kitlesiyle eylemlilikler sağlanması, Avrupa ülkelerine Kürt sorununu çözmekten başka şans tanımamaktadır.

Bütün bu beklentiler ve dengeler TC'nin pazarlık gücünü sıfırlarken, ulusal mücadeleye yaşam alanı açmaktadır. Özel savaş rejimi çözümsüzlüğe düşmüştür. Dolayısıyla tek pazarlık yöntemi, Çiller'in "dişiliği"ydi. Türk kontra basını başka kozu olmadığı için bunu iğrenç bir biçimde ön plana çıkardı. İşte, Klaus Kinkel "Çok güzel bir başbakan", Berlin Parlamento Başkanı "Başbakanınız çok güzel bir kadın", bilmem bir taksi şoförü "Çok güzel bir başbakanınız var" türünden sözleri manşete çıkararak acizliğini ve iğrençliğini gösterdi. Bu bir özel savaş yöntemidir. Başka bir yöntemi kalmamıştır. Gündemi doldurma, kendini pazarlamadan başka da bir çözümü yoktur. Çiller'e sorulduğunda; "Monaco'da nasıl bir katkı yapacaksınız", cevabı; "Güler yüzlülüğümle" olmuştu. Çillerin güler yüzü, köpek balıklarının donuk bakışlı yüzünü ve Kürdistan'daki kirli savaşın kanının damladığı dişlerini göstermektedir".

Çiller'in yöntemine karşın Almanya'nın da yöntemi basit olmuştur. Bol bol Çiller'e iltifat yapılmıştır. İlişkilerin siyasi ağırlığından çok Çİller'in dişiliğine iltifatlar yapılarak yollanmıştır. Çiller; PKK'nin terörist ilan edilmesini, yasaklanmasını, Kürt derneklerinin kapatılmasını istemiştir. Buna karşın Helmut Kohl; "Almanya bir federal sistemdir. Her eyaletin ayrı yasaları vardır. Dolayısıyla PKK'yi yasaklamak mümkün değildir" cevabını verir. Klaus Kinkel, "Ben eski bir adalet bakanı olarak, PKK'ye terörist demekte temkinli davranırım" dedi. Başka bir Alman yetkilisi "PKK'nin yasaklanacak faaliyeti yoktur" dedi. Alman basını Kürt sorunu ve insan hakları konusunda Çiller'i cevap veremez duruma sokmuştur. Bu sorular karşısında Çiller, bir ilkokul siya-

(Devamı 31. Sayfada)

Çiller şahsında özel savaşın barutu tükenmiştir. Ekonomik olarak vereceği taviz, siyasi olarak atacağı adımı kalmayan rejimin çözümsüzlüğü her geçen gün derinleşmektedir. Gerillanın vuruşlarıyla çözülen TC ordusu, özel savaşa tükeniş yolu göstermektedir.

KADIN SORUNU AYNI ZAMANDA ERKEK SORUNUDUR

Kısa yoldan ve ertelemeci bir tavırla kadın-erkek eşitliği sömürüsüz bir toplumda kurulur, tam çözüm orada olur diyerek, bugünkü görevleri, kadın sorununa yaklaşımı ve yapılması gerekenleri unutmamalıyız.

Kadın o kadar çok toplumun dışına itilmiş ki, mücadeleye katılmakta ve devrimde rolünü tam oynamaktan zorlanıyor. En çok ezildiği halde erkekten daha az rol oynamasını eski toplum ilişkilerine bağlamak lazım. Bu yönüyle dışa karşı, Türk egemenlik sistemine ve feodal-komprador yapıya, iç gericiliğe karşı mücadele açıkça sürdürülüyor, bu da ulusal kurtuluş savaşı ile özel savaşın hesaplaşması şeklinde kendisini dışa vuruyor. Bir de ulusal kurtuluş mücadelesinin kendi içinde, saflarda sürdürülecek iç mücadele vardır; eski alışkanlıklara, toplum özelliklerine, geleneksel ve sömürgeci anlayışın bizdeki uzantılarına karşı tam ve kesintisiz bir mücadele sürdürmedikçe; kadınların devrimde istediği rolü tam oynaması ve beklenen şekilde mücadeleye katılmasının tutturulması zor olur. Erkek yoldaşlar erkek ayrıcalıklarından vazgeçecek, kadın yoldaşlarda önünde barikat kalmadığını düşünerek toplumun dışına itilmişliğine, her yönüyle geri yapısına hızla son verecek. Özcesi, erkeklerin sefilleri, kadınların zavallıları oynamaktan hızla sıyrılması, mücadeleye katılan her insanın sorunudur. Bunu da kılıç keskinliği ile yapmaları gerekir.

Henüz Kürdistan'da kadınlar mücadele sahnesine yeni yeni çıkıyor. Tabii geçmiş mücadele sürecinde de vardılar, ama çok az. Öte yandan kitlesel boyutta kadınlar mücadele sahnesindeki yerini üç-dört yıldır yeni almaya başladı. Artık ulusal kurtuluş mücadelesi içinde kendisini ifade edebilme, siyasi ve askeri güç haline gelebilme sürecini yaşamakta, giderek erkeklerle eşit ilişkiler yakalayabilmenin mücadelesi içinde olmaktadırlar.

Kürdistan kadınının bir ulusal kurtuluş savaşı vardır. O, bu yolda yürüyecektir. Bu genel kurtuluş içinde, aynı zamanda kadın sorununun özgül yanları ve boyutuda vardır. Yani kadının kurtuluş sorunu, kadının bir cins olarak ezilmişliği bağlamında özgül bir sorundur. Bu özgül yanının daha çok Kürdistan kadınının üstlenmesi gerekir, kendi alanına göre örgütlenmesi ve ulusal kurtuluş mücadesi özgülü ile birleştirmesi gerekiyor. Nitekim bunu yapıyorda.

Kadınlar kendi durumlarını, ideolojik-politik doğrultu, önderliğin kadının kurtuluşu konusundaki çözümlemeleri ışığında bizden daha iyi kavrayabilirler, bizden daha iyi "kendi" sorunlarına sahip çıkabilirler. Hatta erkek yoldaşları zorlamada kadın yoldaşlar daha etkili çaba içinde olmalıdır. Eskiden kalma alışkanlıkları kırmak, ayrıcalıkları yıkmak ancak belli çabalarla mümkün olur. Kadın bunu, kaba bir eşitçilik anlayışı ile değil, devrimdeki rolünü tam oynayarak ve özgür kişiliği yakalayarak gerçekleştirir. Ancak siyasi güç, askeri güç, cephe ve kadın örgütlenmesinde kendisini ifade ederse, ulusal iradenin en üst biçimi olan Kürdistan Ulusal Meclisi ve alt biçimleri olan halk meclislerinde örgütlenir ve katılırsa, siyasi ve askeri ordulaşmanın, devletleşmenin asli unsuru olursa, bu yönde kişiliğini donatır ve güçlendirirse, partinin kişilik ölçülerini yakalamadaki savaşımı güçlü olursa, devrime katılımı anlamlı ve oldukça yerinde olur. Erkek yoldaşlar gibi kendi yolunu kendi çabasıyla aşmış olur. Eşit ilişkilere ulaşmak ancak böyle olur. Yoksa eşitliği ilan etmek ve eşitliği savunmakla kimse ne eşit olur, ne de özgür. Doğru bir katılım, doğru bir yürüyüş, devrimci bir yaşam tarzı, iyi ve güzel bir ahlak ve davranış bütünlüğü, militan ölçüleri radikal tarzda yakalama, iyi bir çalışma, tempo ve vuruş tarzı ancak kurtarır ve yükseltir, üstelik gerekli yere de çıkarır.

Kadın ve erkeklerin mücadeleye katılımındaki orantısızlık başta çok fazlaydı, bugün belli oranda kapatılmakla birlikte hala vardır. Gün geçtikçe orantısızlığın iyice kapanacağı sözkonusu olmakla birlikte, nedenlerine biraz değinelim.

Şöyle bir savunmaya girmemek gerek; ekonomik, kültürel, toplumsal, siyasal koşullar deyip, toplumun geri özellikleri ve sömürgeciliğin uygulamalarına sığınmamak gerek. Evet bunlar, kadının köleliğini koşulluyor, güçlendiriyor. Kadının bir cins olarak ezilmişliğini, bugünkü sömürge ve geri toplum ilişkilerinde, ataerkil ilişkilerde arıyoruz. Bu bir gerçek. Bu gerçeğe sığınmayı değil, aşmayı, yeni bir toplumsal düzen kurmayı önümüze koyduğumuza göre, kadının kurtuluş sorununda da aşmamız gereken ve gelecekte yapmamız gereken birçok şey vardır. Bu konuda bize düşen nedir?

Kendi alışkanlıklarımızı, kadına karşı önyargıyı, ayrıcalıklarımızı yıkmalıyız. Çeşitli ilişki ve anlayışlar bütünlüğü olan; töre ve geleneklerin gücünü, geleneksel aile anlayışını, aile ve toplumun çeşitli kurum ve ilişkilerinde erkeklere tanınan o ayrıcalıklı özellikleri veya sömürgeciliğin, gericiliğin bize dayattığı alışkanlıkları, kadına karşı yanlış saplantıları terk etmek zorundayız. Ulusal kurtuluş sürecinde bunu başarmak, gerçekleştirmekle karşı karşıyayız. Biz, bu noktada kadına, kadın sorununa daha doğru, daha çözümleyici yaklaşmak durumundayız. İdeolojik-teorik olarak ortaya koymak yetmez, pratik olarak kişi kendisini sorgulamalı ve kendisiyle hesaplaşmalıdır. Her erkek yoldaş bunu, kendisinde, kişilik özelliklerinde, özgürleşmesinde sindirebilmeli ve içselleştirmelidir / yaşayabilmelidir.

Bu anlamda yüzeysel ve soyut değil, kadın sorununun somut ve özgül yanlarına ulaşabilmelidir. Önderliğin ortaya koyduğu bakış açısı ve anlayışa, çözümleyici güce kavuşabilmelidir. Kadını, devrimde bir potansiyel güç veya yedeklenmesi gereken bir güç olarak değil, tersine ezilen, sömürülen kadının bir cins olarak ezilmişliğini düşünerek, kadınlarımızı devrimin etkin unsurları, devrimin öznesini oynayan bir güç olarak düşünmek gerekir. Yani siyasi faaliyetlerde, askeri faaliyetlerde, partide, gerillada, cephede, örgütlenmede, halk iktidarının kuruluşunda ve inşasında devrimin etkin unsurudurlar. Doğrudan katılımcısı ve sahibidirler. Her konuda "erkeğin bir adım gerisindedir" anlayışını biz yıkıyoruz/ yıkacağız. Eylemimiz, mücadelemiz buna da yöneliktir. Kadınlarımız da tamamen böyle düşünmelidir; öznel rolünü, tarihsel görevlerini anlayabilmelidir. Kendisini bu duruma çıkarabilmelidir. Erkeğin yolunu bekleyen, bir yönüyle erkeğin peşinden giden yaklaşımı yıkmalıdırlar, yerle bir etmelidirler. Tabii bu, konuda erkek yoldaşların da yardımcı olmaları gerekir. Yardım derken, siyasette, örgütlenmede vb. konularda erkekler kadınlara öncülük etsin anlamında değildir. Görevin, öncülüğün erkeğin ve kadını yoktur. İkisi de yapabilir/ yapar. Doğal olarak, belki başta kadınlarımızın bu konuda yardıma ihtiyaçları olabilir, bu da geçici bir durumdur. Yardım denilirken, asıl olarak erkeklerin eski alışkanlıkları şu veya bu düzeyde koruyarak değil, onları yıkarak ulusal kurtuluş sürecinde eşit ilişkileri yakalamaya çalışmasını kastediyoruz. Bu da yardımdan çok görevdir, sorumluluktur.

Serhildan ve gerilla dinamiği, siyasi ve askeri ordulaşmada kadın yerini alıyor; rolünü giderek daha nitelikli ve anlamlı kılacağı açık, ERNK ve YJWK'ye büyük görevler düşüyor.

Somut pratiğe baktığımızda bir yerlerde bir eksikliğin olduğunu fark ediyor insan.

Niye kadın katılımı erkeğin hep gerisinde kalıyor ve kadınlar belli yerlere gelmekte niye zorlanıyorlar? Bütün bunların hesabını ve sorgulamasını yapmak gerek.

Soruna devrimci tarzda yaklaşmak gerekiyor. Soyut eşitlik, kaba eşitlik veya kağıt ve program üzerindeki eşitliğe sığınarak çok az şey yapanların, kadın sorununa yaklaşım nasıl olmalı, bunun çözüm yolları nasıl olmalı, daha doğrusu kadının kurtuluşu nasıl sağlanır? Mücadele pratiğinde karşılaştığımız ve bizi geriye çeken sorunlar nelerdir? Bütün bunlar Başkan'ın çözümlemelerinde, değerlendirmelerinde kapsamlı bir şekilde ortaya konulmuştur.

Serhildan ve gerilla dinamiği, siyasi ve askeri ordulaşmada kadın yerini alıyor; rolünü giderek daha nitelikli ve anlamlı kılacağı açık, ERNK ve YJWK'ye büyük görevler düşüyor. Yoksa kadınlarımız bizim erkeklerden daha fazla eziliyor, bu yönüyle devrimci mücadeleye; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi'ne katılmaya her zaman açıklar, onun etki alanı içindedirler. En çok ezilen ve sömürülen kadınlarımızdır, ama öyle yapılmış ki, ulusal ve sınıfsal baskı yanında cins olarak ezilmişliği de eklediğimizde hep geri plana, piramidin en dibine itilmişler. Üstte o kadar yığılma olmuş ki, yaşamalarına, yaşadıklarına bir isim bulmakta insan zorlanıyor. Erkeğin basit bir destekçileri durumuna getirilmişlerdir. Bu duruma mücadelemizle son veriyoruz...

Erkek ayrıcalığı kişilerin niyetine bağlı değildir, olamaz. Sömürgeci ve toplumdaki diğer gerici ilişkilerin veya Türk egemenlik sisteminin bir yansıması olarak kendisini gösterir. Sömürgecilik Kürdistan'da gericilik adına ne varsa, o ilişkilere yaslanırken, işbirlikçi sınıflar ve ajan kesimi sözünü ettiğimiz bu ataerkil egemenliğin, yani kadına karşı erkek ayrıcalıklarını ve otoritesini ayakta tutacaklardır. Bu toplumun ezilen ve sömürülen kesimlerine de yansıyor. Bin yıllara dayanan bir tarihi geçmişi de sözkonusudur. Sömürgeci burjuva partilerinde işbirlikçiler yer alıp, siyaset yaparken, erkekler yapıyor veya diğer alanlarla ilgili de öyledir. Aile içine de böyle bir yansıması var. Veya tüm ilişkilere öyle yansıyor. Bu anlamda zaten bizim kadınımız sürecin dışına itilmiştir.

Yaratılan ve kanıksanan nedir? Politika yaparsa erkekler yapar, aile vb. alanlarda söz ve karar sahibi erkeklerdir. Mülkiyet ilişkilerine de öyle yansıyor, ne biçimde olursa olsun mülkiyetin sahibi erkektir. Ölürse ve öldürürse erkek ölür ve öldürür. Cesaret ve kahramanlık hangi biçimde olursa olsun erkeğe aittir. Yani bu gerici ilişki ve tarz topluma yerleşmiş ve adeta yakın zamana kadar şöyle bir durum vardı: "Biz nasıl olsa ikinci sıradayız", "hep atıl ve pasif konumdayız", "bize erkeği izlemek düşer" veya "kadın dediğin erkeğin sözünü dinler, onun peşinde gider" anlayışı egemendi. Kadınlarda kendilerini ikinci olma, izleme özelliklerini kabul etmiş, kanıksamış durumdaydılar, eskiden beri, bin yıllardır hep öyle göşmüşlerdir; adeta bunu kader olarak görüyorlardı. Demek ki, kadı-

 Araştırma İnceleme Araştırma İnceleme

nın görevi de budur deniliyordu. Yani bir kabullenme, boyun eğme sözkonusuydu. Açık söylemek gerekirse Kürdistan kadını, bu konuda çok kötü bir durumdaydı. Sömürgecilik ve gerici ilişkiler ne biçimde olursa olsun bir kadın hareketinin ortaya çıkmasına fırsat vermemişti. Kadın sorunu, kadın-erkek eşitliği, hakları, devrimci mücadelemiz Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile gündeme gelmiştir.

PKK öncülüğünde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi yukarıda sıraladığımız tabloyu yıkmak istiyor, parçalamak istiyor. Kadın sorununda çözüm gücü olmayı önüne koymuş bulunuyor. Kadınlarımız çok pasif ve atıl duruma düşürülmüş, ikinci olmaları, erkekten bir adım hep geriden durmaları adeta onlara aşılanmıştır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bugün bunu yıkıyor. Örneğin, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına gelen kadınlarımız, mücadeleye katılan kadınlar ve yoldaşlarımız daha aktif olması, etkin olması, benim erkek yoldaşlarda geri kalan yanım olamaz, hatta kişisel yetenekler bakımında geçebilme olanağım da var, düşüncesinde olması gerekirken, topluma yerleşmiş ikinci olma özelliği yeterince kırılmadığında, onlarda kendilerini yeterince geliştiremiyorlar. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında, "biz ikinci olma özelliğini kabul etmiyoruz, bunu kendimize yakıştırmıyoruz" diyerek; *hem düşüncede, hem de pratikte* kesin kopuş, radikal dönüş yapılması zorunludur. Hayatın ve mücadelenin her alanına kesin ve mutlak katılım yapılmalı, kendini sınırlamamalıdır. Onlara rağmen, onları sınırlamak isteyen erkeklerin anlayışı ve davranışına karşı da mücadele vermelidir. Diğer yandan erkek arkadaşlar da eski ayrıcalıkların arkasına, başka biçimlerde kadını himaye altına almaya ve korumaya sığınmamalıdır. Bunları yıkma görevi ile karşı karşıyalar.

Kısa yoldan ve ertelemeci bir tavırla kadın-erkek eşitliği sömürüsüz bir toplumda kurulur, tam çözüm orada olur diyerek, bugünkü görevleri, kadın sorununa yaklaşımı ve yapılması gerekenleri unutmamalıyız. Bugün ve önümüzdeki süreçte yapmamız gereken çok şey var.

Yine kadın sorunu aynı zamanda bir erkek sorunudur. Kadının kurtuluşunu istemeyen, cins olarak ezilmesine son vermeden yana olmayan ezilen ve sömürülen bir erkek; kendi kölelik koşullarının, ülkemizde sömürgeciliğin ve tüm gerici ilişkilerin tamamen ortadan kaldırılmasından yana olmayan bir erkek demektir. Erkek yoldaşlara, erkeklerimize bu konuda epey görev ve sorumluluk düştüğü açıktır. Tabii kadının kurtuluşu sorununda en fazla çaba kadınlara düşüyor; onlar engelleri aşmalı, devrim mücadelesinde sorunlarını işlemeli, çözümleyici ve aynı zamanda dayatıcı olmalıdırlar. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi birçok tabuyu yıkmıştır, kadın sorununda çözüm yollarını açmıştır; bu, tamamıyla böyledir. Ama bundan hareketle kadınlar, beklemeci ve pasif davranış içinde kesinlikle olmamalıdır. Aksine sorunun üstüne üştüne yürümelidir.

7- Sahneyi Birlikte Paylaşalım:

Son dönemlerde kadın katılımının arttığı görülüyor. Bunu daha anlamlı ve iyi kılmak için, kadınlarımızda artık tarihin öznesi devrimci mücadeleye katılmalı, bizzat siyasetin aktif gücü olmalı, örgütlenmede ha keza aynı düzeyde yerini almalı, gerillanın özgür koşullarını paylaşmalı, halk iktidarına bizzat katılmalı ve her düzeyde güç, etkinlik sahibi olmaları çok önemlidir. Bunlara emek ve çaba harcanarak, gerekli kişilik donanımlarına kavuşarak ulaşılır. Sömürgecilikten, her türlü kölelik ilişkisinden kurtulmada, özgür insanlar topluğu yaratmada bu çok önemlidir. Bu açıdan komple kişiliğe ulaşmak gerektiği gibi, bunun bir gereği olarak kadın ve erkekler de yanılgılı kişiliği kadın ve aile sorununda da aşmak gerekir, böyle kişiliklerin mutlaka aşılması şarttır. Kadınların, bin yıllardır bir kenara itilmiş, pasif duruma getirilmiş hallerine artık bir son vermenin zamanıdır. Hatta bu durum, bugün o kadar yakıcı olarak kendini dayatıyor ki, zamanı harcamanın aleyhimize olacağı açıktır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine kadınların da yoğun katılımı için yol ve yöntemleri iyi ayarlamak, engelleri kaldırmak, her şeyden öncede cins olarak ezilmelerine doğru yaklaşmak ve bu yaklaşımı giderek yaşama daha iyi geçirmek önümüzde duran görevdir. Parti bu konuda ön açıcıdır, yol göstericidir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi kadınların o alışılmış kaderlerini değiştiriyor, yeniden biçim veriyor. Özlü niteliğe kavuşturuyor. Ama yapılması gerekenler yine var. Daha işin başındayız denilebilir; gerçi bir dizi mevzi ve kazanım sağlanmıştır.

Kadının dıramı, ezilen, sömürülen erkeğin dıramından daha ağırdır. Belki bu duruma son vermek çok zaman alabilir; ama böyledir diye verili koşullara, nedenleri de gerekçe yapmıyoruz.

"Erkekler her zaman sahnenin önünde yer alır" anlayışını devrimci ve yoldaşça ilişkilerde kesinlikle reddetmeliyiz. Bunu alışkanlık düzeyinde bile kesinlikle yıkmak gerekir. "Her zaman erkekler kadınlardan bi adım ilerdedir", tavrını devrim saflarında değişik kılıflar altında sürdürmek ve bunun üzerine de "eşitlik" etiketi vurmak doğru olmaz. Çünkü bu durum yerleşmiş, toplum yapısında oldukça kökleşmiş; bunun etkilerini çeşitli biçimlerde mücadelenin özgür ortamına taşırmak onaylanamaz.

Bakıyorsun, evliliklerde bile yanılgılı durumlar varsa, eksik yapılanmalar sözkonusu ise, erkeğin ön plana çıktığı, eski ilişkinin yaşandığı görülüyor. Bu da kendini geri çekme olayıdır. Toplum zaten bu konuda itici, düşkünleştirici rol oynuyor, yerleşmiş kurallar, gelenekler var; yani kadını sınırlayan ve çevreleyen bir dizi etken var. Bir de devrimci erkekte bu denli eksiklikler ve eski alışkanlıklar olursa, kadın-erkek eşitliği pratikte sağlanamazsa; mücadele içinde bu eşitliği yakalamak ve yaşatmak ta mümkün olamaz. O halde sorun şudur: "Hep erkek bir adım önde gider" anlayışı yıkılmalı, sahne birlikte paylaşılmalıdır. Bunun için de iki cinsin eşitliği için mutlaka özgür kişilikler gereklidir. Kadın erkek eşitliği derken; militan kendi çözümlemesini yaparken, kendi hatalarına yaklaşırken, aynı zamanda aileye, kadın sorununa, kadın-erkek ilişkilerine veya eşitliğine nasıl yaklaştığı da önemlidir. Kişilik ölçülerini yakalamanın bir unsurudur. Bu konuda eskiye ait olan yanılgılı yaklaşımın tümünü aşmak ve dönüşüme uğramak, yani kesin kopuşu yapmak zorundadır.

Sadece şunu söylemek yetmez; "kadınlar toplumun yarısıdır", "nasıl olsa Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi' ne katılır, nasıl olsa kadınlar sömürgeciliğe karşı çıkacaktır" denilerek soruna basit yaklaşmak olmaz. Nasıl olsa bir biçimde katılırlar. Ama katılım düzeyi, devrimde rollerini ne kadar oynadıkları önemlidir. Tarihin öznesi, etkin ve özgür kişilikli, özgür erkekler, öncüler gibi önde yer almalarını bilmeli, bu düzeye çıkmayı hedef olarak önüne koymalıdır. Her şeyden öncede ilkin katılım hangi düzeyde olursa olsun, ama mutlaka aktif, etkin ve he yönüyle özgürleşmeye açık olmalıdır.

Bir yurtseverin, devrimcinin ve sosyalistin, hangi biçimde olursa olsun kadın üzerinde tasaruf "hakkını" kullanması, kadının devrimciliğinin sınırını belirlemesi hiçbir şart altında doğru değildir. Kabul görmemelidir. Kadın özgürleşirse, saglam bir kişilik edinirse, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi saflarından ona eski alışkanlıkları şu veya bu düzeyde dayatanları dinlemez. O, özgürlük, bağımsızlık mücadelesini, ilişkilerini, devrimci kişilik özelliklerini ve özgür kadın tipini, dolayısıyla devrimin yeni insan tipini kendisine örnek alır. Kadının devrimciliğini-yurtseverliğini belirleyen veya onun özgürleşmesini, bağımsızlaşmasını belirleyen, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi içindeki yerini tayin eden; onun akrabası, eşi, babası vb. lerinin tavrı, kısaca ataerkil ilişkiler olmamalıdır. Biz, kesinlikle şunu yıkmışız; bir kadın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katılıyorsa bu kendi erkeği için değildir. Ayrıca gerek erkek, gerekse kadın olsun mücadelede kişilere bağlanma söz konusu değildir; değerlere, partiye, ülkeye ve halka bağlanma esastır. Belki başlarda erkeğinin etkisi ile mücadaleye katılan olabilir, bu bir dereceye kadar doğaldır; ama mutlaka bunu aşmak gerekir.

Öyle kişiler var ki, bir taraftan devrimcidir-yurtseverdir, sözüm ona kadın- erkek eşitliğini de savunuyor, ama iş pratiğe geldiğinde, "tamam kadın evden çıksın ama şu kadar çıksın, benim düşündüğüm kadar hakları var" diyebiliyor. Yani yeni bir biçimde sahiplenme, kadının haklarını kendi tasarufuna alma olayı var. Bu da ataerkil ilişkilerinin kişilik düzeyinde devrimci saflara taşınmasıdır. Bunun başka bir adıda olamaz. Çokca örneklerine rastlıyoruz, kimi evliliklerde bunu görmek te mümkün.

Bir ailenin erkek bireyi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yerini alınca bu fazla sorun olmaz, bunu desteklerler, kabullenebilirler. Ama bir kızın, kadının mücadele içinde yer almasını, evden ayrılmasını öyle kolay kolay kabullenmezler. Örneğin bu durum ilkel milliyetçilikte yerleşmiş bir kuraldır. KDP'de kadınlar savaşmaz, kadınlar eve kapanır, aile ilişkilerini sürdürürler, erkeğe bağlıdırlar. Savaşan, siyaset yapan kimdir? Erkektir, o halde bütün güç erkeğin elindedir, burada kadının köleliği sürüyor,ilkel milliyetçilik de bunu yerleştiriyor. Kürdistan diyorlar, bunu da otonomi şeklinde işbirliği temelinde ifade ediyorlar.

Kuzey Kürdistan'da ise durum oldukça farklıdır. Kadının her düzeyde mücadeleye katılmasının, yeteneklerini sergilemesinin yolları açılmıştır. Ulusal ve siyasal hayatın bütün cephelerine katılıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi alt-üst oluşlar yarattı, sömürgeci ve geleneksel anlayışa, ataerkil ilişkilere önemli darbeler vurdu; eski çözülürken yeninin yapılandırması sürdürülüyor; yurtsever-devrimci Kürdistan kadını da kendisini yapılandırıyor, yeniden üretiyor ve çoğaltıyor.

Sömürgeci ve geleneksel erkek anlayışı da epey darbe aldı, devrime katılan erkek yeni anlayış, davranış ve ilişkilerle savaşımı sürdürüyor. Kadın ve erkek cinsi gerçek kimliği ile Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesin de yerini almış bulunuyor. Erkek ve kadın cinsinin karşılıklı duruşları, pozisyonları, kimliği yerli yerine oturmaya başlıyor. Bu da, devrimi birlikte paylaşma, birlikte sürdürme ve gerçekleştirme olayıdır. Özgür ve bağımsız bir ülkede kendisini kimlik, kişilik sahibi yapma, gerçek anlamda kendi kaderini belirleme, iktidara yürüme olayıdır.

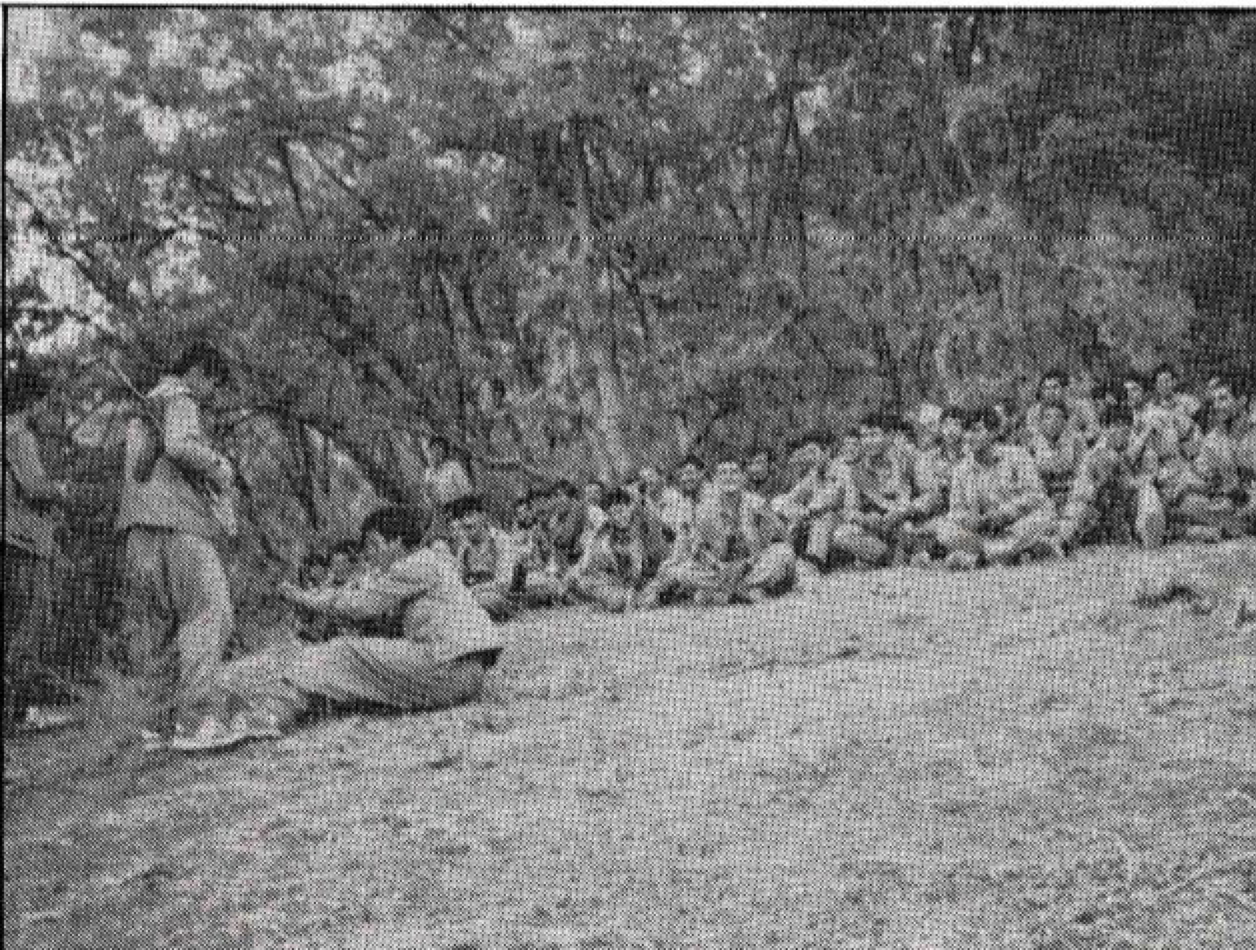
(BİTTİ)

Avrupa'da GENÇLİK

Bu eylemlere onbinlerce, hatta yüzbini aşan bir katılımı gerçekleştiren halkımız ve gençlerimiz, artık Avrupa'da da önemli bir siyasal güç ve otorite haline geldiklerini göstermişlerdir

Avrupa'da sayıca epey kalabalık olan bir gençlik kitlemizin bulunduğu biliniyor. Yapılan araştırmalarda yaklaşık elli bin genç insanımızın olduğu sanılmaktadır. Bu da Avrupa'da yaşayan ve yarım milyon olduğunu tahmin ettiğimiz halk kitlemizin beşte birini oluşturmaktadır.

Avrupa'da onbinlerce gencimizin bulunması hiç kuşkusuz istemediğimiz bir durumdur. İnsanlarımızın ülkesini terk etmelerini ne sebeple olursa olsun hiçbir zaman tasvip etmiyor ve doğru bulmuyoruz. Fakat bugün irademiz ve istemimiz dışında da olsa, genelde yurt dışında özelde de Avrupa'da yüzbinlerce halk kitlemiz bulunmakta ve bunun önemli bir kesimini de gençlerimiz oluşturmaktadır. Ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini veren bir halk olarak, genelde yurtdışında özelde de Avrupa'da yaşamaya mecbur edilen halk ve gençlik kitlemizi görmezden gelmek ya da kendi başına bırakmamız mümkün olamaz. Durum vahim de olsa, ne pahasına olursa olsun bu halk ve gençlik kitlemizi eğitip örgütleyerek ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin hizmetine sokmamız gerekmektedir. Bunu başarırsak, bu halk ve gençlik kitlemiz ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin zafere ulaşmasında, şimdiye kadar görüldüğü gibi, büyük bir rol oynayacaktır. Düşmanımız sömürgeci-faşist Türk devleti bu gerçeği bildiğinden emperyalist güçlerin de yardımını alarak bu halk ve özellikle de gençlik kitlemizi ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelmizin dışında tutmak için çeşitli yöntemlere başvurmakta ve yoğun çaba harcamaktadır.

Genelde halk özelde de gençlik kitlemizin ülke dışına ve Avrupa'ya nasıl ve neden göç ettirildiği biliniyor. Bu göçün altında yatan gerçek söylendiği gibi basit bir ekonomik ve siyasal baskı sorunu değildir. Yüzbinlerce insanımızın ülkesini terk ederek yurtdışında yaşamak zorunda kalması normal bir olay değildir. Kürtlerin ülkesi dışına çıkmasında sömürgeci-faşist Türk devleti tarafından uygulanan sistemli ekonomik ve siyasal baskının da rolü vardır, fakat bu durum yalnız başına Kürtlerde yaşanan göç olayını açıklamaya ve kavratmaya yetmez. Kürtlerin ülkeden yurtdışına yaşadığı göçün altında sömürgeci-faşist Türk devletinin inkar ve imha politikası yatmaktadır. Sömürgeci-faşist Türk devleti bu politikasının gereği olarak Kürt ve Kürdistan gerçeğini tarihten ve yer yüzünden silmek istemiştir. Bu amacına ulaşmak için de Kürtlere karşı soykırım uygulamış, Kürtleri asimilasyona tabi tutmuş ve Kürdistan'ı boşaltmaya, yani terk etmeye zorlamıştır. Bağımsızlığını ve özgürlüğünü yitiren Kürt insanı, bir de ülkesinden kopartılarak yurtdışında yaşamaya mecbur edilince, ulusal ve toplumsal gerçekliğine yabancılaşması, kimlik ve kişiliğini yitirmesi daha hızlı olmaktadır. Kısaca Kürtlerin göçe zorlanması, sömürgeci-faşist Türk devletinin katliamdan geri kalan Kürtleri Türkleştirme politikasının sonucu olmaktadır. Fakat PKK öncülüğünde ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketi ve mücadelemizin ortaya çıkması, sömürgeci-faşist Türk devletinin bu politikasının başarıya ulaşmasını engellemiştir.

Kürdistan'da yürütülen ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımız geçen her gün Avrupa'ya daha fazla yansımış ve etkilemiştir. 15 Ağustos Atılımı'yla Kürdistan'da sömürgeci-faşist Türk devletine karşı başlayan gerilla savaşımız, Avrupa'daki halkımız ve gençlerimiz arasında büyük bir uyanışa yol açmıştır. Bu uyanış, daha sonra ülkedeki halk serhıldanlarımızla birlikte doruğa çıkmıştır. Ülkeye bağlı olarak Avrupa'da da doruğa çıkan ulusal uyanış, nicel ve nitel olarak halkımızın ve gençlerimizin hareketinde ve eyleminde de büyük bir sıçrama yapmıştır. Brüksel Yürüyüşü, Bochum'daki 1. Kürdistan Festivali, Kürdistan Ulusal Meclis Seçimleri, Brüksel Açlık Grevi, Bonn Yürüyüşü ve Frankfurt'taki 2. Kürdistan Festivali, Avrupa'daki halkımızın ve gençlerimizin ulusal ve toplumsal uyanışında, hareket ve mücadelesinde çok önemli birer sıçramalardır, gelişmelerdir. Bu eylemlere onbinlerce, hatta yüzbini aşan bir katılımı gerçekleştiren halkımız ve gençlerimiz, artık Avrupa'da da önemli bir siyasal güç ve otorite haline geldiklerini göstermişlerdir. Bu eylemler, ulusal birlik ve dayanışma, eğitim ve örgütlenme alanında da Avrupa'daki halkımızın ve gençlerimizin önemli bir gelişme sağladığını göstermiştir. Fakat biz devrim sürecini yaşayan bir halk olarak, en azından devrimde zafer kazanıncaya kadar -ki devrim sonrası için de geçerlidir- gelişmede, eğitim ve örgütlenmede sınır tanımıyoruz. Düşmanı yenmek ve zafer kazanmak için her gün yeni gelişme ve başarılar kazanmaya mahkumuz. Bu da ancak her gün eğitimde ve örgütlenmede yeni gelişmeler sağlamakla mümkün olacaktır.

Bu çerçevede Avrupa'daki halkımızın ve gençlerimizin mevcut eğitim ve örgütlenme, hareket ve eylem düzeyine baktığımızda olumlu bir gelişmeden bahsetmek mümkündür. Fakat gelecek açısından bakıldığında içinde hala birçok yetersizlik taşıdığı da bir gerçektir. Genelde ülkede de halk kitlelerimizi istenilen düzeyde eğitip örgütleyememe, harekete ve eyleme geçirememe sorunlarımız vardır ve bunların aşılması için çok yönlü yoğun bir çabanın harcandığı biliniyor. Fakat Avrupa'da benzer sorunları çözmede daha fazla güç ve imkana sahibiz. Her şeyden önce ülkeye göre buradaki "rahat" koşullar çalışmamızı daha da kolaylaştırmaktadır. Örgütlü bir ulusal kurtuluşçu çalışmayı gerçekleştirirsek, çok kısa zamanda Avrupa'da yaşayan bütün yurtsever insanlarımıza ulaşarak, harekete ve eyleme geçirmek mümkündür. Zaten genişliğine ve derinliğine bir uyanış içindedir. Bunu teorik ve pratik eğitimle daha da geliştirerek, örgütsel bir yapıya dönüştürürsek, ortaya birleşmiş ve kenetlenmiş etkin bir kitle gücümüz çıkacaktır. Avrupa'daki insanlarımızı ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi temelinde örgütleyip eyleme kaldırmak, elbette önemli bir gelişmedir. Fakat daha da önemli olan bu gücü ülkeye taşırmak olacaktır. Avrupa'da bir eyleme yüzbin kişiyle katılan kitle gücümüzün birkaç binini ülkeye aktaramazsak, bu kitle gücümüzün eğitim ve örgütlenmesinin ulusal kurtuluşçu temelde geliştiğini söylemek güçtür. Ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımızın denge aşamasından geçtiği ve sömürgeci-faşist Türk devletinin topyekün savaş saldırganlığına karşı seferberlikle karşılık verdiğimiz şu dönemde, Avrupa'daki bütün halk kitlelerimiz ve özellikle de gençlik kitlemiz arasında ülkeye dönüşü teşfik eden, pratikte buna işlerlik kazandıran ve buna bağlı olarak Avrupa'daki görev ve çalışmalarını da düzenleyen ve kavratan bir eğitim ve örgütlenmeyi gerçekleştirmemiz gerekiyor.

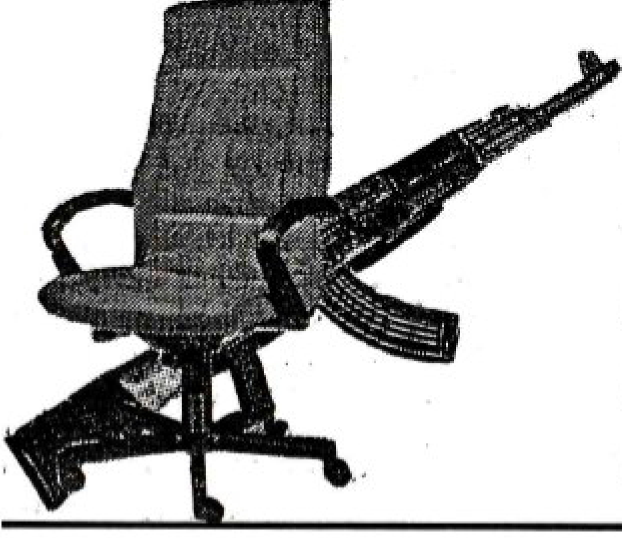
Gençliğin ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizdeki yeri ve önemi biliniyor. Daha başından beri ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemiz büyük oranda gençliğe dayanarak yol almıştır. Bugün gerilla güçlerimizin gücünü büyük oranda oluşturan yine gençliktir ve ulusal-halk ordumuz yine büyük oranda gençliğe dayanarak oluşmaktadır. Yine ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin çeşitli alanlarında faaliyet yürüten kadro gücümüzün *önemli bir kesimi* de gençlerden oluşmaktadır. Zaferin kazanılmasında ve sonrasında ülkemizin yeniden inşasında da gençliğimizin oynayacağı rol belirleyici olacaktır. Tabii gençlik sadece Kürdistan'da değil, benzer bütün ülkelerde ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde aktif bir güçtür. Gençlik olmaksızın, bu ülkelerde ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketini ve mücadelesini teoride ve pratikte yaratmak mümkün değildir. Özellikle aydın gençlik bu konuda öncü bir rol oynamaktadır.

Avrupa'daki gençliğimizin de hem temel hem de tali sorunlarıyla gençlik birliğinin uğraşması gerekiyor. Eğitim ve örgütlenmeyi bu sorunların çözümü üzerinde geliştirmesi gerekiyor. Gençlik birliği, gençliği eğitmek ve örgütlemek, sorunlarını eğitim ve örgütleme yoluyla çözmek için kurulmuştur. Gençlik birliği, gençlik kitlesinin sorunlarını yerinde araştırmalı, çözmeye çaba harcamalı, gençlikle yerinde ilişkiye geçerek faaliyetler içine almalı, eğitip örgütleyerek ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine kanalize etmeli ve ancak bu şekilde çatı ile taban arasındaki kopukluğu gidererek, bir gençlik hareketi ve mücadelesini ortaya çıkarabilir. Bir kere gençlik birliği, gençlik kitlesinin yaşadığı sorunları araştırıp incelemesi gerekiyor. Bunu sadece maddi açıdan değil, psikolojik açıdan da yapması gerekir. İlişkiye geçtiği her gencin önce aile, okul, iş, çevre ve yaşam durumunu, sosyal, siyasal ve kültürel konumunu tanıması gerekiyor. Arkasından onu eğitip örgütleyerek çalışmaların içine çekmenin yöntem ve araçlarını bulup uygulaması gerekir. Örneğin gençlik çekim merkezleri kurulmalıdır. Dernekler bünyesinde mümkün olmuyorsa, gençlik evleri açılmalıdır. Burada gençliğin zamanını geçireceği, meşgul olacağı çeşitli etkinlikler düzenlenmelidir. Buralarda gençlik için dil, müzik, tiyatro, folklor ve daha başka kültürel dalda kurslar düzenlenmeli ve etkinlikler, şenlikler yapılmalıdır. Bu yerlerde masa topu, masa tenisi, bilardo, şah, dame, tavla gibi oyun imkanlarını da bulundurmak gerekir. Kürt gençleri (başka gençler de) önce bu yerlere gelmeye alışmalı ve birbirlerini tanımaya başlamalıdır. Evet bu çekim evleri, gençliğin eğitilip örgütlenmesinde bir ön adım olabilirler. Yalnız gençlikle hep olmasını istediğimiz yerde değil, kendisinin olduğu yere de girip ilişkiye geçmemiz gerekmektedir. Kaldı ki gelinen aşamada gençliğimiz önemli oranda ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin etkisine girmiş, içten içe bir uyanışı yaşamakta, bilinçlenme ve örgütlenme ihtiyacını duymakta, görev ve sorumluluk anlayışı gelişmekte ve kendinde harekete ve eyleme geçme sorunluluğunu duymaktadır. Böyle bir ortamda bütün gençlik kitlesine ulaşarak, eğitip ve örgütleyerek, ulusal kurtuluş mücadelesine kanalize etmek için koşullar son derece elverişlidir. Ayrıca gençliğe yönelik olarak özel eğitim ve kültürel programları uygulayarak, dünyasına girmeli ve fethetmeliyiz. Gençliğimizin eğitim ve örgütlenme sorunları, gelişme sorunlarıdır; genişleme ve derinleşme, büyüme ve güçlenme sorunlarıdır. Eğitim ve örgütleme kavramlarından, bu sorunların çözülmesini, bu ihtiyacın giderilmesini anlıyoruz.

Bizde, ekonomik, toplumsal, ulusal ve kültürel yapımızın geriliği nedeniyle sosyal güçler arasında yaşanan iç içelik ve yine bu geri yapı nedeniyle sosyalleşmede, politikleşmede ve özgürleşmede çekilen zorluklar, örgütsel gelişme ve kurumlaşmayı da olumsuz yönde etkilemektedir. Sosyal ayrışmanın netsizliğinden, politikleşme ve özgürleşmenin yetersizliğinden ve kurtuluş sorununun ortak oluşundan ileri gelen iç içe yaşayış genellikle kendisini örgütsel gelişme ve kurumlaşmaya da yansıtmaktadır. Bu da pratikte çoğunlukla olmaması gereken yanlışlıklara yol açıyor. Bazen parti, cephe, birlik ve hatta diğer ulusal, sosyal ve kültürel kurumlar bir birleriyle karıştırılıyor. Böyle olunca görev ve sorumluluk nerde başlıyor, nerde bitiyor, yanlış yöneticilik ve çatışma tarzı, aşırı müdahale ve iş yapamama sorunu ortaya çıkıyor. Bu da pratikte çoğunlukla örgütsel gelişme ve kurumlaşmanın işlevsiz kalmasına, kötürüm kalmasına yol açıyor. Elbette ülkemizin koşullarından kaynaklanan yaşamdaki iç içelik kendisini belli oranda çalışma alanında ve kurumlar içinde de koruyacaktır, fakat bu durum her sosyal kesimin kendi özgül alanında örgütlenmesini ve kurumlaşmasını engellememeli-

(Devamı 31. Sayfada)

Diplomasi Gerçeği

PKK halkla birlikte direndi. Ülkede halk savaşını kökleştirerek ayakta durdu, siyasi ve askeri ordulaşmayı sağlayarak yürüdü, ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel güçlerini geliştirerek bünyesini çelikten bir zırh haline getirdi ve bu sayede içerde olduğu kadar dışarda da gündeme gelen dayatmaları ve oyunları bertaraf etmesini sağladı.

PKK genelde dünyanın özelde Avrupa'nın, genelde kapitalist-emperyalist sistemin özelde ise Avrupa emperyalizminin konumunu çok iyi biliyordu. Empeyalist güçlerin Kürdistan'ın bölünüp parçalanmasındaki ve Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesindeki rolünü ve hala günümüzde başta TC olmak üzere bütün sömürgeci güçlerin arkasındaki güç olduğunu ve hiç bir zaman Kürdistan devrimine onay ve destek vermeyeceklerini çok iyi biliyordu. Bunun için, bu güçlerin konumunu allayarak, ballayarak değişik göstermek isteyenlerin oyununa gelmedi. Hangi alanda olursa olsun, kimlerin dayatmasıyla karşılaşırsa karşılaşsın, çizgisinden ve devrimden vaz geçmeyerek, örgütsel bağımsızlığını ve özgürlüğünü koruyarak, her şeyden önce Kürdistan halkı ve onun kurtuluşu için var olmayı kendisi için temel bir ilke haline getirmişti. Nerede bulunursa bulunsun orada Kürdistan gerçeğini temel aldı, dayattı, ilişki ve dostluğu bu ilkede kurdu ve sonuç almaya çalıştı.

PKK, Avrupa'nın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi açısından önemini ve rolünü hiç bir zaman inkar etmedi, fakat abartmadı da. Gerçek ne ise değerlendirdi, uyguladı ve sonuç aldı. Avrupa'da kalmak, siyasi ve diplomatik bazı olanaklara ulaşmak uğruna çizgisinden ve devrimin çıkarlarından taviz vermeyi aklına getirmedi. Bu durum karşısında, altında emperyalist ve sömürgeci güçlerin olduğu ve sahte solcularında destekleyerek cesaretlendirdikleri bir dizi komplo, ajan-provokatör güçler eliyle PKK'ye dayatıldı ve PKK Avrupa'da bitirilmek ve ülkeye kadar uzanan operasyonlarla teslim alınarak tasfiye edilmek istendi. Bu durum taraflar arasında kıran kırana geçen bir mücadeleye yol açtı. Kürdistan'da sömürgeci-faşist Türk rejimi, yurt dışında da, özellikle de Avrupa'da emperyalist güçler yoğun saldırılara girişerek PKK'yi boğmaya çalıştılar. Fakat PKK halkla birlikte direndi. Ülkeden halk savaşını kökleştirerek ayakta durdu, siyasi ve askeri ordulaşmayı sağlayarak yürüdü, ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel güçlerini geliştirerek bünyesini çelikten bir zırh haline getirdi ve bu sayede içerde olduğu kadar dışarda da gündeme gelen dayatmaları ve oyunları bertaraf etmesini sağladı.

PKK bir yandan çizgisini ve öncünün çizgiye bağlılığını sağlamlaştırırken öte yandan bizzat bunun da bir gereği olarak gerillaya alabildiğine yüklenerek geliştirmeye ve oturtmaya çaba harcadı. Botan'da yaktığı kıvılcımı ülkenin her yanına taşıracak yangına dönüştürdü. Botan'da başlayan gerillayı ülkenin her yanına ve halkın bulunduğu her yere taşırarak ordulaşmayı başardı. Emperyalist güçlerin desteğiyle TC'nin geliştirdiği özel savaşa karşı, devrimci savaşı geliştirdi ve yükseltti. Halka dayandı, halkı temel aldı ve halkın gücüne güvenerek içerde ve dışarda yürüdü. Bilinçle, örgütle, eylemle, beyinle ve yürekle, inançla ve azimle, güvenle ve fedakarca savaşarak halka yaklaştı, halkı ayağa kaldırdı ve savaştırdı. Uyanan, harekete ve eyleme geçen halkı ulusal kurtuluş cephesinde bir araya getirerek birleştirdi, bilinçlendirdi ve örgütledi. Gerillayı ve öncüyü yanında gören halk, gerilla ve öncünün koruması altında, yol gösteriliğinde serhildana kalktı. Cizre'de ve Nusaybin'de başlayan serhildan ülkeye yayılarak ulusal düzeye çıktı ve halkın temel savaşma biçimi haline geldi. Kürdistan halkı ilk kez bu kadar cesaretle, kararlılıkla, inançla, güvenle sömürgeci-faşist Türk rejimine karşı bilinçli bir ayağa kalkışı yaşayarak, geleceği üzerinde söz sahibi olduğunu gösterdi.

PKK öncülüğünde ve komutasında 15 Ağustos atılımıyla başlatılan süreç amacına ulaştı. Gerilla ve halk ordulaştı, ARGK ve ERNK düşman güçlerini vuran etkin silah haline geldiler. PKK, halkın siyasi ve askeri ordulaşmasının öncüsü ve komutası halini sağlamlaştırarak, ülkede, ulusu ve halkı arasında kök saldı. Emperyalist ve sömürgeci güçlerin ve uzantılarının diktiği her engel, yönetikleri her saldırı sabırla, inatla ve dirençle aşılarak, ortaya kimlik ve özgürlük savaşını zaferle taçlandıracak bir halk savaşı ve gücü çıkarıldı.

Gelinen aşamada, ülkede ve dışarda sahip olduğumuz güç ve olanaklara dayanarak daha rahat diplomasi yapılabilir. Kürdistan üzerindeki tecrit kırılmış, Kürdistan'ın dünya ya, dünyanın Kürdistan'a olan yabancılığı ve tecritliği ortadan kalkmıştır. Kürdistan sorunu uluslararası bir sorun haline gelmiş ve Kürdistan devrimi uluslararası ortamı etkiliyor. Dünya'ya devletleşme çabası içinde olan yeni bir Kürdistan doğuyor. Kürdistan ulusal cephesi kuruluyor. Ulusal meclis seçilmiş, ulusal bir hükümet kurma çalışmaları yapılıyor. Kürdistan parçaları ve bütün yurtsever ulusal güçleri arasında ulusal kongre çalışmaları yürütülüyor. Kürdistan'da dev gibi bir siyasal ve askeri ordulaşma yaşanıyor.. Kürdistan halkı ayaktadır, savaşıyor. Önderlik halkımızın umudu ve kurtuluş simgesi haline gelmiştir. Kürdistan halkı arasındaki birlik ve dayanışma gelişiyor. Serhildanlar gelişmeye ve büyümeye devam ediyor. Gerilla gelişmeye ve büyümeye devam ediyor. Emperyalist güçlerin onay ve desteğiyle TC'nin yürüttüğü kirli-özel savaş sonuçsuz kalmıştır. TC ekonomik, siyasal ve sosyal olarak önemli oranda gücünü yitirmiştir. Askeri alandaki gücü ise sonuç alamaz konuma düşmüştür. Emperyalist, sömürgeci ve yerli Kürt egemen güçlerden oluşan karşıdevrimci güçlerin cephesinin Kürdistan üzerindeki dayatmaları, oyunları ve engelleri önemli oranda bertaraf edilmiştir. Kürdistan'da TC'nin sistemli olarak uyguladığı katliamlar, köy boşaltmalar, göçe zorlamalar, işkence, tutuklamalar, Kontr-gerilla cinayetleri, doğayı kirletme, tarımı ve hayvancılığı tahrib etme ve daha nice vahşiyane yöntemleri, halkımızın savaşma azmini daha da bilemiştir. TC Kürdistan'da hiçbir insani hakkı ve demokrasi kuralını tanımıyor. Uluslararası savaş kurallarına uymuyor, altına imza attığı uluslarası antlaşmalara sadık kalmıyor. Gerilla cenazelerini ailelerine teslim etmiyor. Halkın kendi cenazelerini geleneklerine göre kaldırmasını engelliyor. Kürt gerçeğini hala inkar ediyor ve imha etmeye çalışıyor. Kürt dili ve kültürü üzerindeki pratik yasak devam ediyor. Asimilasyon yoğunlaşarak sürüyor. TC ateşkese savaşla karşılık verdi. TC devlet terörüne baş vuruyor. Kürt sorununu askeri yöntemle çözmede ve savaşta ısrar ediyor. Kürdistan halkı açlığa mahkum ediliyor, vatanından kovuluyor. Gerillaya karşı kimyasal silah kullanıyor. Göz altında insanları kaybediyor, yargısız cinayet işliyor, kendi kanunlarını bile çiğnemekten çekinmiyor. Emperyalist güçler TC'ye olan desteklerini hala sürdürmektedirler. Ekonomik ve siyasal çıkarları için TC'nin Kürdistan halkının katledilmesini onaylamakta ve desteklemektedirler. Kısaca bütün bu olguların hepsi diplomasi konularıdır. İnsan haklarından, demokrasiden, barıştan ve ulusların kendi kaderini tayin etmekten yana olduklarını söyleyenlere, savaşa karşı, çevrenin ve doğanın tahribatına karşı olduklarını söyleyen güçlerle ilişkiye geçerek bu konuları anlatmalıyız. Dünya kamuoyuna ve güçlerine mutlaka ulaşarak Kürdistan'da nelerin yaşandığını, TC'nin ve PKK'nin gerçekliğini canlı belgeleriyle anlatmalıyız. TC'nin Kürdistan'da yaptığı vahşeti belgeleyerek dünya kamuoyuna ulaştırırsak, TC'nin gerçekliğini anlatırsak, sağduyuya sahip dünya kamuoyunu mutlaka harekete geçirmeyi başarabiliriz.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştikçe ve dışarıya yansıdıkça, uluslararası alanda genelde iki ilişki biçimiyle karşılaşırız: Birincisi düşman olmayan güçler, ikincisi düşman olan güçler ilişkisidir. Biz elbette düşman olmayan güçlerle ilişkiye öncelik tanır ve bu güçlerle dostluğa önem ve değer veririz. Fakat biz düşman güçlerle de gerektiğinde ilişkiye geçmekten çekinmeyiz. Ulusal kurtuluş mücadelemiz bunları zorladıkça, ekonomik ve siyasal çıkarlarına dokunmadıkça, bu güçlerin kendisinde ilişki aramak zorunda kalacaklardır. İnsan haklarına, demokrasiye, ulusların kendi kaderini tayin hakkına saygılı olduklarını söylüyorlarsa, TC'ye olan insanlık dışı yardımlarını kesmelerini söyleyeceğiz. Biz TC'ylede Kürt sorununu kabul etme, sorunun barışçıl ve siyasal yöntemle çözülmesi konusunda ilişkiye girmekten çekinmeyiz. Elbette ulusal bir diplomasi yaparken, ideolojik-politik çizgimiz gereği sınıf bakış açımızı asla yitirmeyeceğiz, fakat hiçbir zaman ilişkinin temel koşulu olarak dayatmayacağız. Büyük bir dayatma, anlayış ve yaklaşımda oldukça darlığa yol açar ve diplomasiyi kısırlaştırır. Elbette sınıfsal temelde içine gireceğimiz ilişki ve ittifaklarımız olacaktır ve vardır da. Bu, yani sınıfsal temelde kuracağımız bir ilişkinin niteliği ve düzeyi stratejiktir. Fakat ulusal temelde kuracağımız bütün ilişkilerin niteliği ve düzeyi taktiktir. Bunun için bu ilişki biçimlerini birbiriyle karıştırmadan, her birisini kendi alanında uygulamalıyız. Örneğin biz ulusal politika bağlamında düşman bir güçle bile ilişkiye geçmekte sakınca görmeyiz, fakat sınıfsal anlamda bu mümkün değildir. Bunun için her ilişkiyi sosyal konumu açısından iyi tanımak, niteliğine göre yaklaşmak, biçimine göre kurmak gerekiyor. Fakat bütün ilişkilerde eşit ve özgür temele ve karşılıklı yarara ve saygıya dayanan yaklaşımı esas alırız. İlişkide her zaman siyasal gelişme ve kazanım olayını arar, takib ederiz. Her ilişkiye ülke, ulusal ve halk gerçekliğimizi oturtur, bu gerçekliğe hizmet etmesini, saygılı olmasını dayatırız. Başka gerçeğe uymak, entegre olmak, takib etmek, başkalarını taklit etmek, yada kendi gerçekliğimizi yanlış ve eksik sergilemek, Kürdistan diplomasisi olamaz. Diplomasi'de sonuç almak istiyorsak bu gerçeğe dikkat etmek gerekiyor.

Diplomatik faaliyet mevcut dünya içinde yapılacağı için, bu durumun bilincinde davranmak zorunlu oluyor. Ekonomik ve siyasal çıkarlara dayanan bir eğilimin hüküm sürdüğü, baskı ve sömürünün, egemenlik çıkarlarına dayalı bir rekabetin var olduğu ve adeta herkesin güç gösterisinde bulunarak, tehdit ve santajla, hatta zor kullanarak diplomasi yapmaya çalıştığı; diplomasi adı altında emperyalizmi, sömürgeciliği, baskı ve sömürüyü dayattığı bir dünyada; ezilen-sömürge bir ulus ve halkın kurtuluşu için, bağımsızlığı ve özgürlüğü için diplomasi yapmanın zor olacağı açıktır. Adeta herkesin kurt kesildiği, yada kendini öyle gördüğü ve gösterdiği bir ortamda elbette kurbanlık koyun gibi boyun eğmeyeceğiz. Güç ve politikamızın bilincinde hareket ederek; insancıl, demokratik, barışçıl, haklı, meşru, kısaca dürüst, namuslu ve onurlu bir diplomasi yaparken, çeşitli düzeyde ve alanda emperyalist ve sömürgeci çıkarların gizlenmiş biçimi olan suçlamalar, dayatmalar ve istemlerle karşılaşacağımız açıktır. Fakat dünya güçler dengesini, uluslararası ortamı ve politikayı etkileyen bir hareket ve mücadele gücüne ve politikasına sahip olduğumuz için, görev ve sorumluluğumuzun bilincinde davranarak, yerine göre ulusal ve yerine göre sınıfsal bir anlayış ve yaklaşımla

Elbette sınıfsal temelde içine gireceğimiz ilişki ve ittifaklarımız olacaktır ve vardır da. Sınıfsal temelde kuracağımız bir ilişkinin niteliği ve düzeyi stratejiktir. Fakat ulusal temelde kuracağımız bütün ilişkilerin niteliği ve düzeyi taktiktir. Bunun için bu ilişki biçimlerini birbiriyle karıştırmadan, her birisini kendi alanında uygulamalıyız.

yanaşarak, uygun araç ve yöntemleri devreye sokarak, güç ve politikamıza güvenerek, gerçekliğimize bağlı kalarak yürürsek mutlaka sonuç alırız. Çünkü gerek düşman olmayan, gerek düşman olan güçleri etkilemekteyiz. Uluslararası alanda giderek daha da güçlenmekte olan bir kamuoyu, etki sahibiyiz. Ülkede zafere yürüyen bir devrim hareketiyiz. Böyle bir aşamada ilişki kuramayacağımız, ilişkiye geçemeyeceğimiz hemen hemen hiçbir güç olamaz. Elbette bu güçler kendi gerçekliğiyle, kendi konumlarıyla karşımıza çıkacaktır. Bu asla bir engel olamaz. Politikada anlaşılabilecek, uzlaşılabilecek, ilişkiye geçilecek, dostluğa yol açacak konular her zaman mümkündür. Önemli olan kiminle, kimle ne kadar, hangi düzeyde, ne için, nasıl ve nereye kadar ilişki kurabileceğimizi bilmektir. Bu da, karşı tarafı nasıl, nerede, ne konuda, hangi düzeyde etkilediğimizi, zorladığımızı bilmekten geçer. Diplomaside başarılı olmak ve sonuç almak için haklı ve meşru nedenlerimiz vardır. Kaldı ki bunu sağlamak için ülkede ve uluslararası alanda etkili bir güç potansiyelimiz var ve bu gittikçe olgunlaşmakta, oturmakta ve kurumlaşmaktadır. Bu duruma dayanarak önce düşman olmayan güçlerden ve TC'nin fazla etkisinin olmadığı alanlardan başlayarak, düşman güçlere ve TC'ye kadar uzanan geniş bir yelpazede, (gerektiğinde temel koşul haline getirmemek şartıyla) güçler arasındaki çelişkilerden ve diğer fırsatlardan yararlanarak; kurallarına göre sabırla, inatçı, dirençli ve doğru bir yaklaşım ve anlayışla geniş bir yelpazede diplomasi yaptığımızda uzun vadede sonuç almamak için hiçbir neden yoktur.

Diplomaside, özellikle de bizim konumda olan halklar ve hareketler için kamuoyu çalışması yaparak kamuoyunu etkilemek çok önemlidir. Ama her ülkenin kamuoyu şu veya bu oranda kendi devletinin ve resmi ideolojisinin etkisi altındadır. Fakat bu etki ne kadar güçlü olursa olsun, kamuoyunu en ücra köşelerine kadar denetlemek ve yönlendirmek gerekir. Bunun için çalışma yaparak kamuoyu yaratmak, kamuoyunu etkileyerek harekete geçirmek her zaman mümkündür. Özellikle Avrupa kamuoyu buna çok elverişlidir. Fakat bunun araç ve yöntemleri, bu kamuoyu tanınarak uygulanırsa sonuç alınabilir. Kamuoyuna, TC'nin gerçekliğini, Kürdistan'da yürüttüğü özel-kirli savaşın, özellikle yaptığı vahşetin boyutlarını, inkar ve imha politikasının niteliğini, amaçlarını sadece düşüncede değil bizzat pratik somut örnekleriyle, belgelerle anlatırsak ve bir de PKK ve Kürdistan halkının ne istediğini, ne yaptığını anlatırsak kamuoyunun desteğini mutlaka alır, harekete geçirebiliriz. Bu konuda basınla kurulacak diyalog, demokratik kitle örgütleri ve kuruluşlarıyla kurulacak ilişkiler ve giderek halkın temsilcileriyle sağlanacak dostluklar oldukça önemli ve değerlidir. Kamuoyu okumaktan çok gözleriyle görerek inanmaya ve etkilenmeye, harekete ve eyleme geçmeye alışkındır. Bu açıdan Kürdistan'daki vahşeti resimleyerek, belgeleyerek toplantılar, bilgilendirme, basın açıklamaları gibi zenginleştirilmiş daha nice pratik etkinlikler yoluyla kamuoyuna taşırmalı, göstermeli ve kendisini tavır almaya yöneltmeliyiz. Kamuoyu baskısı çok önemlidir. Harekete geçmiş, ulusal kurtuluş mücadelemizin haklılığını ve meşruluğunu destekleyen bir kamuoyu TC'ye karşı oldukça etkin bir güçtür. Bu kamuoyu baskısı kendi devletini de zorlayarak TC'ye olan desteğini frenleyebilir. Bu kamuoyu kendi toplumuyla Kürdistan toplumu, kendi devletiyle Kürdistan halkı arasında bir köprü, bir diyalog ve ilişki aracı olabilir, zaten bu konuda önemli bir role sahiptir.

Uluslararası alanda Kürdistan diplomasisinde başarılı olmak için oluşturulan ulusal politika çerçevesinde ulusal bir kurum olarak çalışmak zorunluluğu vardır. Ülke, ulus ve halk adına hareket eden, bu gerçekliğe bağlı olduğunu ve bu gerçeğe dayandığını iddia eden bütün yurtsever Kürt ulusal güçleri, ülke içinde olacağı kadar, hatta daha fazla ülke dışında ulusal politikayı gözeten ulusal bir kurum gibi çalışmayı tamamlayan bir yaklaşım ve anlayış içinde hareket etmek görev ve sorumluluğuyla karşı karşıyadırlar. Ülkede oluşturulmaya çalışılan ulusal cephe ve ulusal kongre buna hizmet edecek ve bu alanda etkili olacaktır. Fakat bununla da yetinmeyip, bir ulusal meclis ve hükümet biçiminde ortaya çıkmak ve uluslararası alana yüklenmek gerekir. Diplomasi böyle ulusal politika ve kurumlarca yürütülürse mutlaka başarılı olur. Geçmişte Kürdistan satışa çıkarılırcasına ve PKK karşıtlığı üzerinde ilkel ve reformist güçlerce yapılmak istenen politika ve diplomatik faaliyetin kesinlikle zarar getireceği görülerek, bundan vazgeçilmelidirler.

Bu anlayış ve yaklaşım içinde olanlar, geçmişten beri hiçbir sonuç alamadıklarını, tersine ülke, ulus ve halka oldukça zarar verdiklerini görmeli ve vazgeçmelidirler. Bu anlayış ve yaklaşım ulusal politikaya ve kurum gerçeğine sığmıyor. Dış güçlere dayanan, şirin görünen, boyun eğen bir anlayış ve yaklaşımdır. Sonuçta işbirlikçiliğe, uşaklığa ve hatta ihanete yol açmaktan başka hiçbir gelişmeye hizmet etmez. Bunun dışında başka hiç bir gelişme ve kazanım sağlamaz. Tarih boyunca bu anlayış ve yaklaşımda dayatanlar hep hüsrana uğramışlardır. Ülke, ulus ve halk adına söylemişler, fakat pratikte kendilerini palazlandırmışlar. Çünkü ülke, ulus ve halk adına ne böyle bir politika ne de diplomasi olur. Bunların geçmişte işledikleri suçlar belki yanlarına "kâr" olarak kaldı, fakat bundan sonra bu mümkün olmayacaktır. PKK buna asla müsaade etmeyecektir. Ulusal politikanın gerekli olduğu ve ortaya çıktığı bir dönemde, bu anlayış ve yaklaşımı mutlaka ezecektir.

Yine TC mantığı vardır. Her ne kadar ilkel-milliyetçi güçler de aynı mantıkla hareket ediyorlarsa da, aslında düşman mantığıdır. Çok basit, ilkel ve çirkindir. Güncel olduğu için şu alıntıyı yapmak istiyoruz:

"Düşmanımızın yeni geliştirdiği bazı taktikler de diplomasi cephesinde oluyor. Demirel gitti ABD ile görüştü, "bize yeşil ışık yaktık" dedi. Her gün dışişleri bakanı şöyle destekliyor, genelkurmay başkanı PKK'ye böyle karşı, Türkiye'yi sözümona şöyle destekliyor dediler. Almanya biraz karşı mı çıktı, "vay sen misin bunu yapan" diye tepki gösterdi. Ardından Mitterand'ı çağırıp Almanya'nın yerine Fransa'yı geçiriyorlarmış! İngiltere de devredeymiş, dostlarını güya daha da arttırıyorlarmış! Hepsi de PKK terörist diyormuş ve bu PKK'yi bitirmek için iyi bir politikaymış!

Beyhude çabalar! Sürekli taviz vererek Türkiye'yi dışa daha da bağımlı kılıyorlar. Biz bu politikayı eskiden de tanıyorduk. İsveç Kürt meselesine el atmış, al sana taviz!.. İsviçre, Almanya hepsine taviz verdi. Şimdi büyüğünü Fransa'ya vermek istiyor. İngiltere diyor "benim yeni payım", ona da diyor "al sana bu". Neredeyse PKK'nin "Teröristlüğüne karşı çıksınlar diye bütün Türkiye'yi verecekler". Bir demeç karşılığında bile taviz veriyorlar. Şimdi de Suriye'ye gittiler. PKK'ye terörist de, su mu istersin , bütün Fıratın suyunu veririz, ne istersen veririz. Türkiye güçlü ülke. "Evet utanmadan, çok küçümsediği Suriye'ye her şeyi vermeye razı. Yeter ki, PKK'ye karşı bir demeç alsın".(A. ÖCALAN)

Elbette bu bir politika ve diplomasi tarzıdır. Görünüşte mevcut denge durumuna uymaktadır da. Evet TC'nin şekillenişine, özelliklerine ve amacına uygun bir politika ve diplomasi olabilir, fakat çok basit, ucuz ve çirkindir. Dış güçlere dayanarak, kendini satışa çıkararak yaşamak isteyen, ayakta kalmaya çalışan güçsüzlerin, kendi güveni ve inancı olmayan ve içerde fazla bir desteği olmayanların ruhuna ve amacına uygun bir politika ve diplomasidir. Koşulları ortadan kalktığında yüz üstü bırakılan, zorlandığında işine geldiğine yaslanan, kucak açan efendiye koşan bir politika ve diplomasidir. PKK ve Kürdistan halkı artık güçlendi, TC'nin hakkından gelecek güç ve etkinliğe ulaştı. TC'yi tıkayacak politika ve uygulama gücüne sahiptir. Bunun için TC'nin her tarzdaki politik ve diplomasi çabası ilerde ters tepmeye mahkumdur. Eğer bugün hala biraz yürüyorsa, TC'nin hala bir devlet olarak ekonomik ve siyasal gücünü, askeri gücünü, uluslararası müttefik ve ilişkileri koruyabildiğindendir. Fakat Kürdistan devrimi karşısında bu bütün alanlarda zorlanmakta ve işlemez duruma düşmektedir. PKK ve Kürdistan halkı denge döneminde biraz daha zorlarsa, fazla dayanamayacaklardır. Kısaca bilinmesi gereken bütün politika ve diplomasiyi asla rağbet ve taklit etmeyeceğimizdir. Kürdistan'da bu anlayış ve yaklaşım içinde olanlar, yani TC mantığına yakın olanlar, bunun çıkmaz bir sokak olduğunu ve doğru olmadığını görerek, bu tutumu ve davranışlarından vazgeçmelidir.

Biz diplomasi alanını siyasal mücadelenin bir parçası, başka araçlarla yürütülmesi, bir sorunun görüşmeler yoluyla, ilişkiye geçerek, uzlaşarak, anlaşarak masa başında çözülmesi olduğunu söyledik. Elbette bu uygar ve barışçıl bir yöntemdir. Fakat emperyalist ve sömürgeci güçler ekonomik ve siyasal çıkarlarını ve egemenlik emellerini temel alarak, diplomasiyi bozuyorlar. Adeta birçok oyunun oynandığı, bir güç gösterisi, bir teslim ve satın alma, kapalı kapılar ardında gizli birçok dolabın çevrildiği, zorla dayatmaların olduğu, bağımlılık ve ihanet ilişkilerinin dayatıldığı bir alan haline getirmişler, kirletmişler ve tehlikeli hale getirmişler. Bu açıdan diplomasi alanı pusularla doldurulmuş, kurtların kuzuları parçaladığı, büyüklerin küçükleri yuttuğu, güçlülerin zayıfları teslim aldığı, eşit ve özgür ilişkinin reddedildiği, karşılıklı yarara dayanan bir ilişkinin benimsenmediği bir alana çevrilmiştir. Bu durum da diplomasi alanında gücümüze ve politikamıza güvenmekle birlikte, oldukça duyarlı, bilinçli, örgütlü; karar ve uygulamada inisiyatifli, otoriter, yetenekli, politik, kültürlü, ve cesaretli olmak, eşit ve özgür ilişkide, karşılıklı yarar ve saygıda ısrar etmek ve mümkün oldukça açıklık ilkesinde durarak, sonuç almak zorundayız. Elbette mevcut dünyada bu tarzdaki namuslu, dürüst ve onurlu diplomaside zorlanacağız, fakat zorluklarla uğraşarak, çözerek yürüyen bir hareket ve mücadeleye sahip olduğumuzu unutmayacağız. Bizim diplomasi tarzımız zordur, fakat sağlamdır, süreç içinde mutlaka sonuç almakta başarılıdır. İyi bir ilişki, iyi bir dost, iyi olmayan birçok ilişki ve dostluğa değerdir.

Diplomasi alanında karşımıza çeşitli güçler çeşitli öneri ve istemlerle çıkacaklardır. Bunlar düşman ve düşman olmayan güçler olabilir, devlet veya başka düzeyde bir güç olabilir. Kimisi otonomi, kimisi federasyon, kimisi bağımsızlık ve kimisi hiçbiri, bunun yerine inkar ve imhayı benimsemiş olabilir. Yine karşımıza ulusal kurtuluş mücadelemizin etkinliğini kullanarak TC'yi zorlamaya, tersinden de TC'yi kullanarak ulusal kurtuluş hareketi ve mücadelemizi zorlamaya çalışanlar olabilir. İnsan hakları ve demokrasi maskesi altında, düşmanca çıkarlar veya başka durumlar dayatan olabilir. PKK'yi terörist, anti demokratik olmakla suçlayanlar olabilir. "TC militarizmi ve PKK radikalizmi tıkanmıştır" diyerek, kendilerine göre başka bir yol, yöntem dayatanlar olabilir. Bu alanda bir de Kürt figüran öne sürenler olabilir. Devrimden vazgeçmeyi, silah bırakmayı isteyenler olabilir. Kısaca bizim karşımıza çıkanlar, bizimle aynı görüşte olmayanlar, kendi reçeteleri, istemleri, önerileri olanlar, dost ve düşmanlar olabilir. Kendilerini değerlendirip kavramadan, anlamadan ilişki kuramayız. Kursak bile sonuç alamayız. Kendileri bu özelliklerinden ötürü hiçbir zaman ilişki dışı bırakılamazlar. Biz onları, onlar bizleri etkiliyorsa, sorunun çözümü için karşılıklı ihtiyaç doğar ve bu bir ilişki gerekçesidir. Hiç kimseye Kürdistan üzerindeki politikasından ötürü özel düşmanlığımız yoktur. Kendileriyle gerektiğinde savaşırız ve yine gerekiyorsa ilişkiye de geçeriz. Bu anlamda geniş, esnek olacağız. Fakat ilişki ile birlikte, görüşmeler sırasında, uzlaşma ve anlaşma durumunda kesinlikle ilkeli olacağız. Hiçbir zaman halkların ve insanlığın aleyhine olacak bir yerde olmayız. Karşı karşıya geldiğimiz ve görüşmelere oturduklarımıza kendi gerçekliğimizi anlatacağız; ortaya koyacağız, kendi gerçekliklerini biliyor olsak bile, bir de kendilerinden dinleyeceğiz ve bu bir ABD bile olsa, kendisine, insanlıklarına ve demokrasiye saygılıysa, buna karşı hiçbir şart ileri sürmeden TC'ye olan desteğini durdurmasını isteyeceğiz. Otonomi istiyorlarsa başka güçler de, (eğer bunun bir çözüm olabileceğine inanıyorsanız ve TC'ye kabul ettirebileceğinizi sanıyorsanız), hemen uygulayın, fakat bunun karşısında biz de bağımsızlık ve özgürlük çözümünü sürdüreceğiz, vaz geçmeyi kabul etmeyeceğiz. Demokrasi kuralı budur. Diplomasi gerçeği budur. Yoksa kimsenin kimseye kendi gerçeğini zorla dikte ettirmesi değildir.

Hiç kimseye Kürdistan üzerindeki politikasından ötürü özel düşmanlığımız yoktur. Kendileriyle gerektiğinde savaşırız ve yine gerekiyorsa ilişkiye de geçeriz. Bu anlamda geniş, esnek olacağız. Fakat ilişki ile birlikte, görüşmeler sırasında, uzlaşma ve anlaşma durumunda kesinlikle ilkeli olacağız. Hiçbir zaman halkların ve insanlığın aleyhine olacak bir yerde olmayız.

Diplomaside karşı karşıya geleceğimiz güçlere kendi gerçeğimizi ve ne istediğimizi en yalın biçimde anlatabilmemiz çok önemlidir. Yerinde söz söylemek, zamanında söylemek, tarafı ciddiye almak, ilişkiye önem vermek, üsluba dikkat etmek, kısaca özü biçimde de ve teknik yönüyle de temsil etmeye önem vermek gerekiyor.

Gelinen aşamada ulusal ve toplumsal mücadelenin ihtiyaçlarını ve etkinliğini dikkate aldığımızda daha etkin ve aktif bir diplomasiyi yapmamız gerektiği açıktır. Güç ve olanaklarımız da bunu mümkün ve zorunlu kılmaktadır. Fakat diplomasinin de kendine özgü bir alanları ve özellikleri olduğu için, başarılı ve sonuç almak için bilinçli, örgütlü ve uygulayıcı bir diplomasi yapmak zorunludur. Bu ise ancak bu alanda ulusal bir politika ve kurum gücü haline gelerek, yani bu alanın kendine özgü örgütlenmesini yaratarak mümkün olacaktır. Bu gün parti veya cephe düzeyinde yapıyorsak, yarın ulusal meclis ve hükümet düzeyinde yaparak daha etkili kılmalıyız. Elbette bir parti, cephe, ordu düzeyinde; bir meclis, hükümet ve devlet düzeyinde diplomasi yapmak, yine bu kurumların kendisi için yapacakları veya ülke, ulus ve halk için yapacakları diplomasi hem nitelik hem de nicelik olarak farklı olacaktır. Elbette bu aşamada yapılan ve yapılacak diplomasinin hedefi, hangi düzeyde ve hangi kurum tarafından yapılırsa yapılsın, herşeyden önce ülke, ulus ve halk için, kurtuluş mücadelesi için olması şarttır. Bu bağlamda diplomasi yapıldığında başarılı ve sonuç alıcı olacağına inanmaktayız.

Burada genel olarak diplomasiye ilişkin bazı temel özellikleri koymaya, esas ilkemizin temel prensiplerini göstermeye ve hem genelde hem de özelde bazı perspektifler vermeye çalıştık.

(Bitti)

Kürdistan'da Aydın ve Görevleri

Berxwedan Ülke Servisi: Ulusal kurtuluş mücadelemizin denge aşamasından geçtiği ve bu gelişmenin bir ürünü ve birikimi olarak toplumumuzun bütün kesimlerinde genişliğine ve derinliğine büyük bir ulusal ve toplumsal aydınlanmanın yaşandığı bir dönemde artık ortaya çıkarılması ve rayına oturtulması gereken diğer bir kesim de aydınlar olmaktadır. Gelinen aşamada aydınlar üzerinde durmamız, başka nedenlerin yanı sıra esas olarak iki açıdan önemli olmaktadır. **Birincisi,** ülkemizde PKK öncülüğünde ve komutasında görkemli bir ulusal kurtuluş mücadelesinin yaşanmasına ve toplumun bütün kesimlerinde yol açtığı büyük uyanış ve aydınlanmaya rağmen buna eşlik eden bir aydınlar hareketi ve mücadelesinin hala istenilen düzeyde ortaya çıkmamış olmasıdır. **İkincisi** halkımızın ne pahasına olursa olsun kendi gerçek aydınını mutlaka yaratarak ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin hizmetine sokması gerekmektedir. İşte bu iki gerçeği temel alarak Kürdistan'da aydın gerçeğine açıklık getirmemiz gerekmektedir.

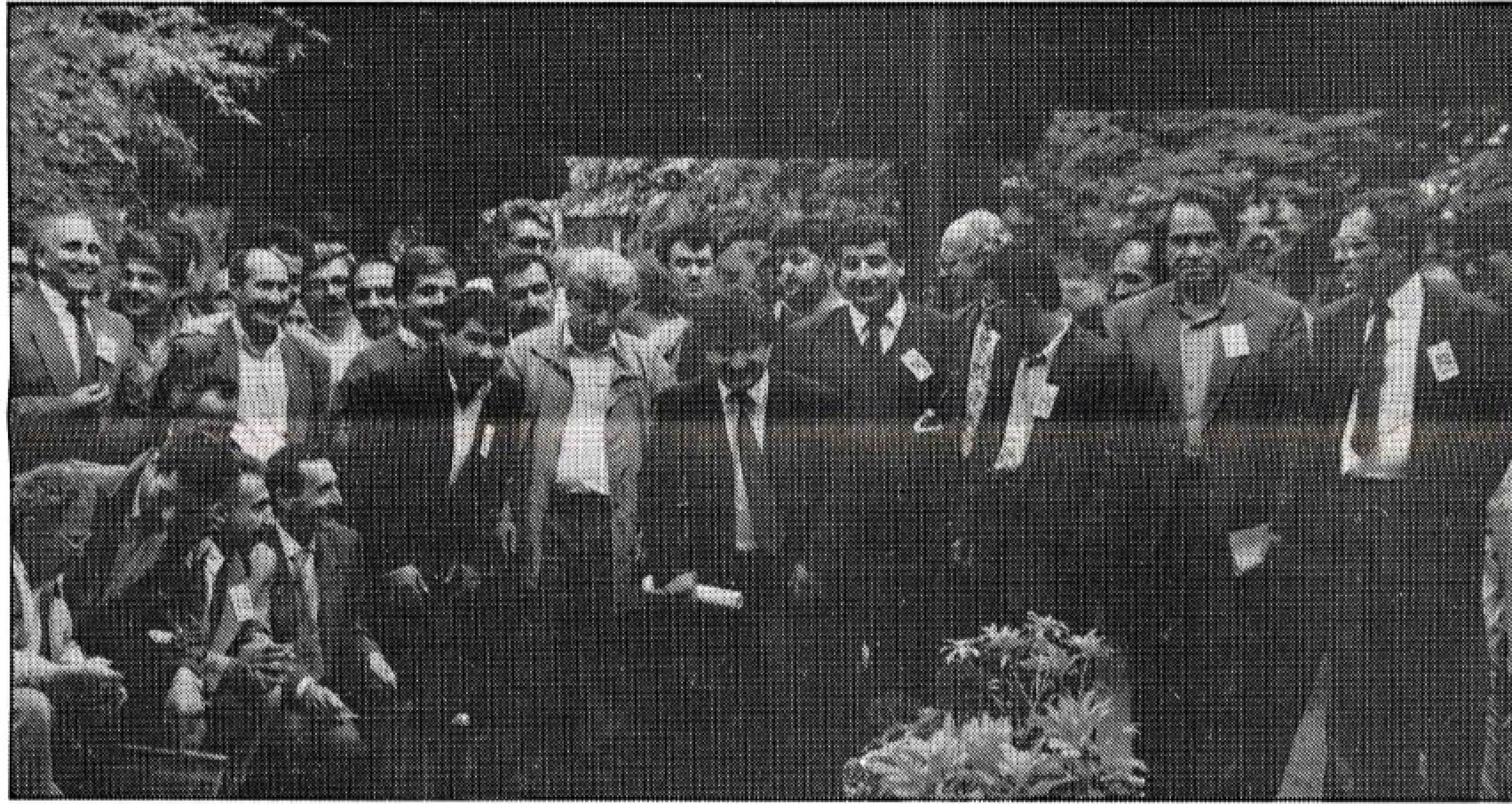
Fakat Kürdistan'da aydın gerçeği en az ulusal ve toplumsal gerçekliğimiz kadar, hatta denilebilir ki onun daha da gerisinde düşürülmüş ve çarpıtılmıştır. Kürdistan'da bütün toplumsal kesimler ulusal ve toplumsal yargılanmaya alınırsa, tarih, vatan, ulus ve halk gerçekliği karşısında objektif olarak en fazla suçlu konumda olanın, hatta hain ve gafil duruma düşenin aydınlar olduğu görülecektir. Şimdiya kadar Kürdistan'da aydın denilince, ulusal ve toplumsal gerçekliğimizden uzaklaşarak, sömürgeci düzenle ve yapıyla bütünleşmek ve onun bir parçası haline gelmek olarak anlaşılmıştır. Böyle bir aydının ulaştığı son nokta, sömürgeci egemenliğin Kürdistan halkı üzerindeki inkar ve imha politikasının bir aracı ve aleti haline gelmek olmuştur. Böyle bir ortamda Kürdistan'da ortaya çıkan aydınlara genel anlamda Kürt aydınları demek yerine Türk aydınları demek, hatta sömürgeci-feodal-komprador düzenin aydınları demek daha doğru olacaktır. Kendi ulusal ve toplumsal gerçekliğinden uzaklaşana ve karşısında yer alana Kürt aydını demek mümkün değildir. İnsanların köken olarak Kürt olmaları, onların kimin hizmetinde olduğu ve kimin aydını olduğu gerçeğini değiştirmez. Geçmişte Kürdistan'da aydın adına yaşananların genel olarak aydınsızlık olduğu, aydının yüzkaralığı olduğunu belirtmek gerekiyor.

Biz geleneksel Kürt aydınının konumunu tarihsel ve toplumsal açıdan ve bunun ışığında güncel açıdan ilerde biraz daha açacağız. Hem geleneksel Kürt aydınının durumunu daha iyi anlamak hem de bugüne kadar Kürdistan'da hala istenilen düzeyde bir Kürt aydın hareketi ve mücadelesinin doğmamış olmasının nedenlerini göstermek açısından bunu yapacağız. Fakat şimdi şu soruları sormamız ve cevaplandırmamız gerekiyor. Kürdistan'da gerçek aydın kimdir veya gerçek aydına nasıl ulaşılacaktır? Kürdistan aydın gerçeği nasıl oluşacak ve Kürdistan'da bir devrimci-yurtsever aydın hareketi ve mücadelesi nasıl yaratılacaktır?

Kuşkusuz her toplum ve halk gibi Kürdistan toplumu ve halkı da sonuna kadar aydınsız edemez ve aydınsız olmayacaktır. Kaldı ki bir toplum ve halk varlığını ve geleceğini ekonomik, sosyal, ulusal, siyasal, kültürel, askeri, sanat ve hatta ahlak alanında, kısaca bütün yaşam alanlarını aydınlayarak yaşamak istiyorsa kendi aydınını er veya geç yaratmak zorundadır. Eğer bir toplum aydınsız kalmış ve kendi içinden kendi aydınını çıkarıp yaratamıyorsa, o toplumda aydınlanma sönmüş ve yerine karanlık gelmiş demektir. Yani bağımsızlığını ve özgürlüğünü yitirmiş, ekonomik, toplumsal, ulusal ve kültürel gelişmesi durmuş demektir. Bu durumdaki bir toplum ve halk yaşama hakkını ve başarısını ancak karanlıktan aydınlığa çıkmayı başararak sağlayabilir. Hiç kuşkusuz bunun yolu ve yöntemi de hem anlayışta ve hem de yaklaşımda ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesidir. Bunun dışında karanlıktan aydınlığa çıkmanın, kölelikten özgürlüğe ulaşmanın ve aydın alanında da aydın gerçeğine ulaşmanın başka bir çaresi yoktur. Ulusal ve toplumsal anlamda gerçek budur. Ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadele gerçeği, her şeyini yitirmiş ezilen-sömürge toplumları ve halkları için yeniden var olmanın ve zafer kazanmanın temel yoludur. Aydınlanma ve aydın da ancak bu yolla sağlanabilir.

Bu gerçek bugün Kürdistan'da bir kez daha kanıtlanmıştır. Kürdistan halkı ve toplumu, PKK'nin öncülük ve komuta ettiği ulusal kurtuluş mücadelemiz sayesinde karanlıktan aydınlığa, kölelikten özgürlüğe ulaşmanın güç ve olanaklarını sağlamıştır. Kürdistan halkı için karanlık ve köleliğin egemen olduğu dönem sona ermiştir. İçinde bulunduğu dönem bağımsızlık ve özgürlük dönemidir. Bu dönemin, bu yürüyüşün sonucunda zafer vardır. Kürdistan toplumu ve halkı bu dönemde uluslaşmakta, halklaşmakta, insanlaşmakta ve bu temelde kimlik ve kişilik kazanarak özgürleşmektedir. Kürdistan'da şu anda yaşanan savaş da olsa ve bu nedenle koşullar çok zor da olsa, Kürdistan toplumu, halkı ve insanı ulusal ve toplumsal gerçeğini ilk kez yaşadığı, kimlik, kişilik ve özgürlüğün tadına ilk kez vardığı için bu savaş, onun bağımsızlık ve özgürlük öncesi tarihi ve yaşamı olmaktadır. Bu savaş Kürdistan'da her şeyi; güzel ve kötü, yanlış ve doğru, yararlı ve zararlı anlamda ayrıştırmakta, Kürt ve Kürdistan gerçeğine ait olan ve insanlık için de temel olan ilkeleri ve yaşamı değerli kılmakta, yaşanır kılmaktadır. Bu savaşta ekonomiden siyasete, kültürden ahlaka kadar büyük bir uyanışı, bilinçlenmeyi, örgütlenmeyi ve mücadele etmeyi yaşayan Kürdistan toplumu, halkı ve insanı, aynı zamanda bütün alanlarda ve zeminde büyük bir aydınlanmayı da yaşamaktadır. Hareketliliğin ve eylemliliğin böyle yoğun yaşandığı ve aydınlanmanın patlama düzeyinde genişliğine ve derinliğine kök saldığı bir yerde, bir toplumda, bu gelişmeye er ya da geç bir aydın hareketi ve mücadelesinin eşlik etmesi, her alanda ve konuda uzmanlaşan sayısızca aydının ortaya çıkması kaçınılmazdır. Kendi bağrından en zor koşullarda ve olanaksızlıklar içinde PKK öncülüğünde nitel ve nicel olarak çağımızın güçlü bir ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketini ve mücadelesini çıkarmayı başaran Kürdistan toplumu, halkı ve insanı, hiç kuşkusuz bu başarısını ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine ve aydınlanmasına hizmet edecek ve buna denk düşecek bir devrimci yurtsever aydın hareketini ve mücadelesini yaratma alanında da gösterecektir. Kaldı ki bunun güç ve imkanlarına da ulaşmıştır. Belki bu süreç biraz daha uzayacaktır, fakat eninde sonunda bu sorunu çözmeyi, bu ihtiyacı gidermeyi de başaracaktır. Böyle çok yoğun ve çok yönden aydınlanmanın yaşandığı bir ülke ve toplumda aydının ortaya çıkmaması düşünülemez.

Bugün gelinen aşamada henüz istenilen düzeyde olmasa da, ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisiyle gerek geleneksel Kürt aydınının dönüşmesi biçiminde olsun, gerekse de ulusal kurtuluş mücadelemizin içinden yetişme biçiminde olsun, artık bir Kürdistan aydın gerçeğinin de doğmakta

ya da oluşmakta olduğunu söylemek mümkündür. Kürdistan'da aydın gerçeğini yakalamak, üzerinde aydının yetişeceği ulusal ve toplumsal yapıyı ortaya çıkarmak, aydın yaratma yolunda atılmış temel adım olmaktadır.

Unutmamak gerekir ki, Kürdistan toprakları, Kürdistan toplumu oluşuncaya kadar başka birçok topluluğa vatanlık yapmıştır. Üzerindeki çağ dışı ve vahşi sömürgeci egemenlik yüzünden çorak gibi görünen bu topraklar, aslında dünyanın en kutsal ve verimli topraklarıdırlar. Şimdiye kadar nice tarih tüketen ve uygarlık eskiten bu topraklar, eğer hakkı verilerek yeniden sulanırlarsa eskiden insanlığın ve uygarlığın yeşertilmesinde olduğu gibi yeniden insanlığı ve uygarlığı yeşertecekir. Hiç kuşkusuz bugün PKK öncülüğündeki ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketi ve mücadelemizin gücüyle ve dökülen şehit kanıyla yeniden özgürlük suyuna kavuşan insanlığın bu en eski anası ve uygarlığın beşiği topraklar, daha şimdiden başlayarak yeni insanlık ve uygarlık için yeşermiştir. Yeşeren bu topraklarda bundan böyle aydın kıtlığından değil, Kürdistan toplumu, halkı ve insanı şahsında yeni insanlığa ve uygarlığa hizmet veren aydın bolluğundan bahsetmek gerekmektedir. Başka şekilde PKK öncülüğünde eski önemine, gücüne ve rolüne yeniden kavuşarak yeşermeye başlayan bu toprakların hakkını vermek ve insanlığın emaneti olan bu kutsal topraklarda yaşayan Kürdistan halkına laik olmak mümkün değildir.

İşte Kürdistan aydını bu gerçeğin bilincinde hareket ederek ideolojik, politik ve örgütsel bir güç haline gelecektir. PKK öncülüğünde yeniden yeşeren ve ürün verme gücüne ulaşan Kürdistan toplumu, halkı ve insanını dünya içindeki yeni yerini ve rolünü, insanlık ve uygarlık açısından önemini ve gücünü kendi şahsında bilince çıkararak örgütleme ve eyleme dönüştürerek tarih sahnesine çıkmalı, iktidar gücüne ulaşmalı ve insanlık adına konuşma gücüne ulaşmalıdır. Fakat önce kendi gerçeğini ulusal zeminde, yani Kürdistan'da yakalamalıdır. Kürdistan koşullarında yurtseverliğe ve devrimciliğe ulaşmadan, Kürdistan toplumu, halkı ve insanı nezdinde kimlik ve kişiliğini bulmadan ve kendini ulusal ve toplumsal düzeyde özgürleştirmeden, uluslararası alana uzanarak enternasyonalist bir öz ve karakter kazanması, kimlik ve kişilik edinmesi, güç ve otorite haline gelmesi mümkün değildir. Fakat böyle bir gelişmeyi kendi şahsında başarmak için Kürdistan aydınının her şeyden önce yeni Kürdistan gerçeği nasıl yaratıldı; Kürdistan toplumu, halkı ve insanı ölümün eşiğindeyken yeniden nasıl kurtarılarak ayağa kaldırıldı; Kürdistan'da uluslaşma, halklaşma ve insanlaşmaya yol açan; bu temelde kimlik, kişilik ve özgürleşmeye yol açan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi nasıl yaratıldı; hangi ideolojik-politik çizgi, örgüt ve mücadele anlayışı üzerinde bu ulusal ve toplumsal gelişme ortaya çıktı; buna kim komuta ve öncülük etti; gerilla ve serhıldan nasıl vücuda geldi; parti, cephe ve ordu nasıl oluştu; kısaca şu anda dünyanın gündeminden çıkmayan, emperyalist, sömürgeci ve feodal-komprador güçleri can evinden vuran, uluslararası güç dengelerini zorlayan, uluslararası politika ve gelişmeleri etkileyen Kürdistan gerçeği nasıl ve kimin öncülüğünde ve komutasında ve hangi çizgi üzerinde, hangi örgüt ve mücadele yöntemiyle vücuda geldi; güç ve otorite haline geldi sorularına doğru cevap vermesi

Gerçek aydınlar ve aydın hiçbir yerde ve hiçbir toplumda ve hiçbir zaman, hele hele ulusal ve toplumsal kurtuluş devrimleri sürecinde hiçbir şekilde tarafsız, siyaset üstü, toplum ve sınıflar üstü bir varlık değildir. İstese bile olamaz.

Gerçek Kürt aydının Kürdistan halkının olduğu yerde ve savaştığı cephede olması gerekir. Bunu yapmazsa onun bir halk aydını olması, halkın mücadelesiyle bütünleşerek halkın bir parçası olması ve halkın nezdinde yurtsever devrimci bir Kürt aydını olarak kimlik ve kişilik kazanması, hatta uluslararası alanda ülke ve halkını temsil etme güç ve yetkisini kazanması mümkün olmayacaktır.

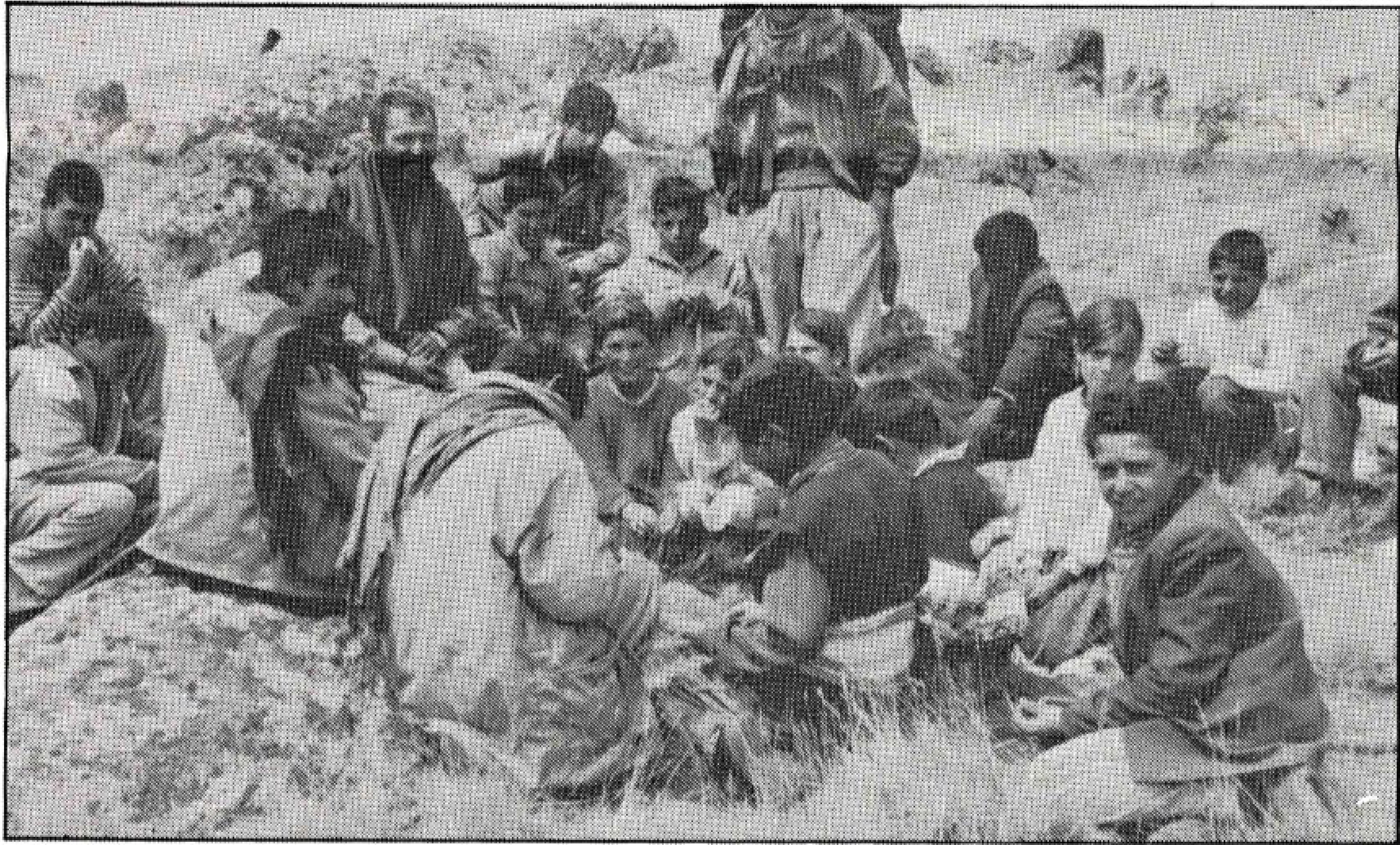
gerekmektedir. Bu sorular doğru cevaplandırılmadan, bu soruların altındaki gerçek görülerek pratikte gerekleri yerine getirilmeden Kürdistan'da aydın gerçeğini yakalamak ve gerçek Kürt aydını olarak ortaya çıkmak mümkün değildir.

Aydın her şeyden önce içinde hareket edeceği ortama ve üzerinde şekilleneceği yapıya, bağlı kalarak hareket edeceği, güç kazanacağı gerçekliği kendi pratiğinde bilince çıkararak örgüt ve eyleme dönüştürmese, sağlıklı bir doğuş yapması ve sağlam bir yürüyüş gerçekleştirerek başarılı bir gelişme kaydetmesi mümkün değildir. Çünkü aydın, içinde bulunduğu ekonomik toplumsal, ulusal ve kültürel yapının bağrından çıkmaktadır. İster istemez bağrından çıktığı yapının yaşam etkileriyle doludur. Yeni aydın gerçeğini yakalayarak yeni bir aydın tipi olarak çıkmak için, bu durumda olan bir aydının, yani eski toplumdan gelen bir aydının yeni topluma geçişte dönüşüm sorunu vardır. Bu dönüşümü tam yapamazsa yeni toplumun aydını haline gelemez. Fakat yeni toplumun aydınını oynamak için de yeni toplumu özümseyerek içinde erimeli ve onun bilinç, örgüt ve eylem gücüne ulaşmalıdır. Bunu başarmazsa yeni toplumla bütünleşmesi, onun bir parçası haline gelmesi ve bu bağlamda yeni aydın tipi olarak tarih sahnesine çıkarak toplum nezdinde kabul ve onay görmesi mümkün olmaz. Hem eski toplumsal yapıyla olan bağını koparma hem de yeni toplumsal yapı içinde erimeye yanaşması gerekmektedir. Yeni aydının, eğer gerçekten yeni aydın olmak istiyorsa, eski toplumsal yapıya karşı eleştirici ve devrimci bir tutum ve davranış göstererek yeni toplumsal güçlerin saflarında bilinçlenmeye, örgütlenmeye ve mücadeleye güç getirmelidir. Kısaca yeni toplumsal güçlerle bütünleşerek yeni toplumsal yapıyı yaratmaya güç getirdiği oranda yeni aydın olmayı başaracaktır. Böyle biri tarihsel ve toplumsal açıdan hem geçmişe müdahale etmede hem de geleceği kurmada kendinde gerekli bilinç, örgüt ve eylem gücünü bulacaktır.

Yeni ile eski, ezilen ile ezen, sömürgeli ile sömürgeci arasında yoğun bir ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşının yaşandığı Kürdistan'da öyleyse yeni aydın nasıl ortaya çıkacaktır? Hangi zeminde ve alanda şekillenecektir? Onu belirleyen ilkeler nelerdir?

Kürdistan'da yeni aydından bahsederken, bunun ölçütü herhangi bir yerdeki aydın olmayacak ve yine herhangi geleneksel bir Kürt aydını da olmayacaktır; tamamen Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal gerçekliğine denk düşen, bu gerçekliğe pratikte ve düşüncede bağlı olan, savunan ve sahip çıkan ve bunu bilinç, örgüt ve eylemde başaran aydından söz ediyoruz. Böyle bir aydın, doğal olarak pratikte somut ifadesini ve temsilini PKK'de bulan, ulusal kurtuluş mücadelemizle güç ve otorite haline gelen yeni Kürdistan gerçeğinin bir ürünü olacaktır. Bu aydın ya ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadalemiz içinden yetişerek ve onun bir çocuğu olarak doğacaktır ya da yine mücadelemizin etkisiyle geleneksel Kürt aydını içinden dönüşüm sağlayarak ortaya çıkacaktır. Her iki durumda da, yani gerek tamamen devrimin çocuğu olarak doğsun gerekse de devrime katılarak dönüşüm sağlamış olsun, bu yeni aydın eğer yeni Kürdistan koşullarında aydın görev ve sorumluluğunu üstlenmekte kararlıysa ve başarılı bir pratiğin sahibi olmak istiyorsa her şeyden önce yukarda sorduğumuz sorulara doğru ve tam cevap vermesi gerekiyor. Ancak bu şekilde yeni Kürdistan gerçeği ve bu gerçeğin birinci elden yaratıcısı ve bu gerçeğe damgasını vuran PKK ve önün öncülük ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve mücadelesini anlayabilir. Bu yapılmadan, yani PKK ve ulusal kurtuluş mücadelemiz gerçeği kavranılmadan, özümsenmeden, saygı gösterilerek bağlı kalınmadan ve pratikte gerekleri yerine getirilmeden Kürdistan'da aydın gerçeğinin yakalanamayacağı ve yeni aydın tipinin oluşamayacağı kesinlikle bilinmelidir.

Öyleyse şu gerçeği rahatlıkla vurgulamak gerekir ki, Kürdistan'da en azından şu aşamada PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesi dışında ve karşısında bir Kürt aydın gerçeğini aramak tamamen boşuna bir çaba olacaktır. Mademki Kürdistan toplumu, halkı ve insanı bugünkü ulusal ve toplumsal gerçekliğini PKK öncülüğünde ve ulusal kurtuluş mücadelesinde kazanmıştır, o zaman gerçek Kürt aydınının kendisini bu gerçek dışında veya karşısında görmesine ya da tutmasına hiçbir neden yoktur. Gerçek Kürt aydınının Kürdistan halkının olduğu yerde ve savaştığı cephede olması gerekir. Bunu yapmazsa onun bir halk aydını olması, halkın mücadelesiyle bütünleşerek halkın bir parçası olması ve halkın nezdinde yurtsever devrimci bir Kürt aydını olarak kimlik ve kişilik kazanması, hatta uluslararası alanda ülke ve halkını temsil etme güç ve yetkisini kazanması mümkün olmayacaktır. Kürdistan'da en azından şu aşamada bilgi, kültür ve entellektüelliğe dayanarak ve sadece kendini bununla sınırlayarak gerçek Kürt aydınının sıfatının kazanılamayacağı bilinmelidir. Bir aydında hiç kuşkusuz bunlar da olacaktır, hatta teknik ya da mesleki uzmanlık da olacaktır, fakat gerçek Kürt aydını bunları da aşarak, esas olarak ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde halkın beyni ve yüreği, gözü, kulağı ve dili olmasını en azından kendi şahsında da olsa bilinç, örgüt ve eylemde başarmalıdır.

Kürdistan koşullarında aydın gerçeğini bu şekilde koyarken, bundan PKK ile organik ilişkiye geçmeyen, PKK üyesi olmayı kabul etmeyen ve PKK'nin fiili denetimini reddeden hiç kimsenin Kürdistan'da aydın olamayacağı anlamını kesinlikle çıkarmamak gerekir ve hiçbir zaman da söylediklerimiz bu anlama gelmemektedir. PKK'nin özel olarak Kürt aydınını fiili denetlemeye, üyeliğe çekmeye ve organik ilişkiye zorlamaya ihtiyacı yoktur ve böyle bir istemi de yoktur. Fakat özel olarak hiç kimseye yasak da koymamıştır. Fiziki olarak PKK'li olmak yurtsever, devrimci ve sosyalist her Kürt insanı gibi Kürt aydını için de bir haktır ve bu onun özgür iradesiyle ve PKK'nin de kabul ve onayıyla gerçekleşecek bir durumdur. Biz Kürdistan'da aydın gerçeğini koyarken özellikle de yeni aydın tipinin hangi tarihsel ve toplumsal gelişmeyi temel alarak tarih sahnesine çıkabileceğini, Kürdistan toplumu, halkı ve insanı için bir Kürt aydın gerçeğine ulaşabileceğini belirtmeye çalışıyoruz. Ve görüyoruz ki eski Kürdistan'ı değiştiren ve yeni Kürdistan'ı (ulusal ve toplumsal anlamda) ortaya çıkaran temel güç PKK ve onun öncülük ettiği ulusal kurtuluş mücadelesidir. Şimdi bu gerçeği inkar edecek bir aydın, Kürdistan devrimini ve bu devrim sayesinde oluşan yeni Kürdistan gerçeğini de inkar etmiş olacaktır. Oysa PKK ile başlayan ve onun öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelemizle gerçeklik kazanan yeni süreç Kürdistan halkının yeni tarihi olmuştur. Ama bu tarih gerçek Kürt aydının da tarihidir. Şimdi gerçek Kürt aydını bu tarihi süreçte yeşeren yeni ekonomik, toplumsal, ulusal ve kültürel yapılanmaya dayanmadan ve burdan beslenmeden nasıl yaşayabilecektir? O bu tarihi süreci bütün ekonomik, sosyal, siyasal, ulusal, kültürel, askersel, sanatsal ve ahlaksal olarak kendine temel olarak işlemeden ve bunu koruyup geleceğe taşırma görev ve sorumluluğunu üstlenmeden vicdanen nasıl rahat edebilir? O bu sürece katılmadan, gücünü, olanaklarını ve yeteneklerini bu sürecin hizmetine sokmadan ve kendisi bu süreci ruhen yaşayarak ve fiilen onun bir parçası haline gelmeden nasıl aydın görev ve sorumluluğunu yerine getirecektir? Kendi müziğinde bu mücadelenin ruhunu çalmadan, kendi şiirinde bu kahramanlığını anlatmadan, kendi romanında bu mücadelenin yaşamını yazmadan, kendi folklorunda bu mücadelenin coşkusunu oynamadan, kendi tiyatrosunda bu mücadelenin hikayesini oynamayacaksa, kendi türküsünde bu mücadelenin çığlıklarını seslenmeyecekse, kendi sanatında bu mücadelenin estetiğini çizmeyecekse ve kendi kaleminde bu mücadelenin tarihini ve devrimsel gücünü anıtlaştırmayacaksa ve hatta beynine ve yüreğine bu mücadelenin doğru gelişme ve zafer hikayesini doldurarak gelecek kuşaklara taşımayacaksa, peki o zaman yeni diyeceğimiz aydın tipi Kürdistan'da daha başka neler işleyecektir? Kürdistan'da gerillaya ve serhildana sahip çıkılmayacak da neye sahip çıkılacaktır? Peki ya şehitler? Yaşamın başında ve sonunda onlar yer almayacaksa, onların emredici anılarına ve amaçlarına bağlı kalınmayacaksa ve onların manevi komutanlığı altında yürünmeyecekse o zaman nerde kaldı gerçek Kürt aydınlığı? Eğer bütün bu gerçeklere olumlu bakılıyor ve bağlı kalınarak yürünecekse o zaman bu doğal PKK'lilik değil de nedir? PKK her şeyden önce şehitlerin partisidir, şehitlerin anısına sonuna kadar bağlı ve şehitlerin amacını gerçekleştirmede sonuna kadar kararlı ve şehitlerin manevi komutanlığı altında yürüyen bir partidir. Aynı gerçeği kendi içinde temel alan ve alması gereken bir aydın ile PKK arasında İsmail Beşikçi'nin dediği gibi düşünce birliği, beyin ve yürek birliği, gönül birliği ve duygu birliği ve doğal ilişki olmaktan daha doğal ne olabilir? Olmayacaksa o zaman PKK'nin doğuşu, gelişimi ve zaferi PKK'nin öncülüğünde başlayan ulusal kurtuluş hareketi, mücadelemizin tarihi ve kazanımı en az Kürdistan halkı kadar gerçek Kürt aydınının da doğuşu, gelişimi, zaferi, tarihi ve kazanımı olmaktadır.

Bu konuda şehit Vedat Aydın ile şehit Apê Musa örneğini vererek yurtsever-devrimci Kürt aydını ile PKK arasındaki doğal ilişkiye biraz daha açıklık getirmekte yarar vardır. Vedat Aydın başka bir Kürt örgütünden geliyor. Fakat bu durum onun 15 Ağustos Atılımı'na ve bu atılımla birlikte ortaya çıkan PKK gerillasına sahip çıkması ve düşüncede olduğu kadar pratikte de giderek onlarla bütünleşmesi önünde engel değildir. Vedat, pratikte gerilla ruhu ve amacıyla öylesine bütünleştirki, şehit gerillanın törenlerle ve serhildanlar eşliğinde toprağa verilmesinde öncülüğü çeker ve başarır da. Vedat yurtsever devrimci bir aydındı ve onun aydınlığı ulusal kurtuluş mücadelesinde bilinç, örgüt ve eyleme dönüşerek militan bir kimlik ve kişilik kazanmıştı. Ve Vedat şehit düştüğünde doğal olarak bir PKK'liydi. Devamla 70 yıllık çınarımız Apê Musa ömrü boyunca yurtsever bir Kürt aydını olarak kendini temiz tutmayı başarmıştı. Çeşitli dönemlerde aktif mücadele de etmişti. Fakat bu mücadelede kültürel düzeyde kaldı ve siyasal mücadeleye güç getiremedi. Buna rağmen susması için yoğun baskıya maruz kaldı. Belli bir dönem sustu, fakat teslim olmadı. *Beyni ve yüreği hep* Kürdistan'ın kurtuluşu için attı. Gerilla ve serhıldanlar ortaya çıktığında adeta yeniden doğmuş ve bir delikanlı gibi coşkulu olmuştu. Evet o bir aydın olarak halkının saflarında ulusal kurtuluş mücadelesinde yer almaktan ve PKK'nin yanında görünmekten çekinmedi. Apê Musa şehit düştüğünde doğal olarak bir PKK'liydi.

Gelinen aşamada Kürdistan'da her gün benzer örneklere rastlamak mümkündür. Ama buna rağmen bilerek veya bilmeyerek de olsa özellikle de geleneksel Kürt aydını içinden hala PKK ve ulusal kurtuluş mücadele gerçeğine yanlış yaklaşmakta olanlar çoktur. Ulusal kurtuluş mücadelesine hala istenilen düzeyde katılmama hatta uzak durma gerekçelerini PKK'li görünmemek olarak açıklamaya çalışmaktadırlar. "Özürü suçundan büyük" bunlara derler! Aslında böyle bir kaygı taşıyanın aydınlığından şüphe etmek gerekiyor. Bunlar gerçek Kürt aydını olmadıklarını, yurtsever ve devrimci bir söze sahip olmadıklarını bu şekilde gizleyebileceklerini sanmaktadırlar. Bunun için bunlar işine geldiği için bilerek doğal ile fiili (resmi) PKK'liği ve kendileri için de bir ulusal hak ve aynı zamanda kaçınılmaz bir görev ve sorumluluk olan ulusal kurtuluş mücadelesine katılmayı PKK'ye üye olmakla özdeşleştiriyorlar. Böyle davranmakla burjuva aydınları olduklarını gösteriyorlar. Fakat PKK'yi de bir burjuva partisi gibi göstermeye çalışmaları boş bir çabadır. Tabii PKK'ye ve ulusal kurtuluş mücadelesine bu tarzda bakmaları kendi bur-

juva aydın anlayışı ve yaklaşımları sonucu olmaktadır. Oysa bu bakış açısı çok yanlış ve tehlikelidir. Terk edilmezse sahiplerini uşaklığa ve ihanete kadar götürebilir. PKK'yi şimdiye kadarki bilinen partilerle aynılaştırmak, hele hele burjuva partileriyle kıyaslamak son derece yanlış bir davranıştır. PKK en azından şu aşamada normal bir parti olmaktan ziyade, o Kürdistan toplumu, halkı ve insanı için en başta bir uluslaşma, halklaşma ve insanlaşma temelinde kimlik ve kişilik edinerek ve özgürleşerek bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan yaratma ve bu bağlamda giderek dünya halkları ve insanlarıyla eşit ve özgür temelde birleşme hareketi ve mücadelesidir. Şimdi bu anlamda Kürdistan'da öz ve karakter kazanan her gelişme ve oluşum, her organik bağ, bileşim, her topluluk ve birey doğal olarak PKK'lidir ve onun etkisini taşır. Bu durum gerçek bir Kürt aydını için de geçerlidir. Çünkü onun da uluslaşma, halklaşma ve insanlaşma bazında kimlik ve kişilik kazanması, aydın gerçeğini yakalaması ve gerçek Kürt aydını haline gelmesi, PKK öncülüğünde ve ulusal kurtuluş mücadelesi sayesinde olmaktadır. Kürdistan halkı "PKK biziz, biz PKK'yiz" derken bu gerçeği vurgulamaktadır. Şimdi halka rağmen ve yaşanan gerçeğe rağmen birinin aydın maskesi altında PKK'li görünmemek için ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşmekten uzak durması hiçbir gerekçeyle kabul edilecek ve anlayış görecek bir tutum ve davranış olamaz.

Bir de Kürdistan'da geleneksel Kürt aydınının konumuna bakmamız gerekiyor. Önce kimdir bu geleneksel Kürt aydını? Bunlar Kürdistan'da sömürgeci egemenliğin kurumlaşması sürecinde sömürgeci eğitimden geçerek mezun olan ve sömürgeci ekonomik, sosyal, siyasal, askeri, kültürel ve dini kurumlarda yetişen ve büyük oranda asimilasyona uğrayarak ulusal ve toplumsal gerçekliğine yabancılaşan ve sonuçta sömürgeci-feodal-komprador düzenle bütünleşerek onun Kürdistan'daki inkar ve imha politikasının bir aracı haline gelmişlerdir. Kürdistan'da bu durumda olan okumalı, diplomalı ve beyaz gömlekli onbinlerce aydın taslağına rastlamak mümkündür. Şimdi bu durumda olan kimselere gerçek aydın demek hele Kürt aydını demek hiç mümkün değildir. Bunların kendine aydın demesi, bunların aydın olduğunu, Kürt kökenli olması da Kürt aydını olduğunu göstermez. Bunların köklü bir dönüşüm geçirerek bu konumlarından çıkmadıkça ve PKK öncülüğünde somutluk ve işlerlik kazanan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi içinde eriyerek yeni Kürdistan gerçekliğiyle bütünleşip ulusal, siyasal ve kültürel bir kimlik ve kişilik kazanmadıkça, bunların Kürdistan aydın gerçekliğini yakalamaları ve gerçek Kürt aydını haline gelmeleri mümkün değildir. Evet geleneksel Kürt aydını içinden çok cılız bazı çıkışlar yapmak isteyenler olmuştur. Örneğin Osmanlı döneminde Bedirxan ailesinden ve yine benzer çeşitli Kürt aşiret ve feodal aile çevresinden gelen bazı Osmanlı aydınları "Kürtçülük" yapmaya kalkmışlardır. Fakat bunlar her an düzenin

affina sığınmaya ve teslim olmaya hazır olmuşlardır. Hatta Kürtçülüğü düzen içinde önemli bir mevki kapmak için yapmışlardır. Bu türden aydınlara Kürt aydını demek, ulusal aydın demek kesinlikle doğru değildir. Yine özünde benzer çıkışlar Cumhuriyet döneminde de olmuştur. 49'lar olayı ve 70'lerdeki DDKO'lar olayı buna örnek olarak verilebilir. Bu çıkışlar siyasal mücadeleye güç getirememiş ve kültürel mücadelede çakılıp kalmışlardır. Hatta başından sonuna kadar kültürel çıkışlıdır. Bunun için halkın kaderi üzerinde etkili olmaları düşünülemezdi. Ama Türk sömürgeciliği kültürel aydın hareketine bile tahammül etmeyip sertçe susturmuştur. Gelinen aşamada sınıf konumu ve çıkarları gereği hala bu modeller peşinde koşan ve bu modeli nerdeyse gerçek Kürt aydını modeli olarak savunan geleneksel Kürt aydınları gerçeği biraz zorlasa, kendini biraz daha ulusal ve toplumsal kurtuluş ölçülerine vursa bunun mümkün olmayacağını görecektir. Kürdistan tarihinde ve yakın geçmişte ülke ve halk için bireysel düzeyde de olsa çaba harcamış yurtsever ve dürüst, namuslu aydınlar olmuştur. Böyle olanlardan bugün yaşayanlar hiç tereddüt göstermeden PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelesini selamlamışlar, desteklemişler ve bir parçası haline gelmişlerdir. Fakat önemli oranda bir dönüşüm sağlayarak kendilerini yenileyerek ve militan bir ruh kazanarak olmuşlardır. Fakat geleneksel Kürt aydınının içinden kimi zaman yurtsever çaba içinde olan kimselere rastlanırsa bile onun belirleyici yönü daima emperyalist, sömürgeci ve yerli işbirlikçi feodal güçlerle içine girdiği işbirlikçilik ve uşaklık olmuştur. Çünkü o işbirlikçilik ve uşaklık içinde ulusal ve toplumsal gerçekliğini inkar ve imha temelinde ortaya çıkmıştır. Bu kesim bugün PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelemizden önemli oranda etkileniyor olsa da fakat sömürgeci yapıyla olan işbirlikçi ve uşaklık konumuna henüz tam bir son vermeye yanaşamamakta ve üzerinde bu yaşam tarzından kaynaklanan ağır etkiler taşımaktadır. Bu tip ulusal ve toplumsal kurtuluş süzgecinden geçerek tam bir dönüşüm sağlamazsa ve ulusal kurtuluş mücadelesine katılarak yurtsever bir kimlik ve kişilik kazanmazsa, gerçek Kürt aydını özelliklerini kazanamaz.

Biz geleneksel Kürt aydınının niteliğini ve özelliklerini, kendisini daha iyi tanıyarak ve kazanarak yeniden Kürtlüğe dönüşünü sağlayarak yurtsever, demokrat ve sosyalist bir aydın haline dönüşmesi için belirtiyoruz. Geleneksel Kürt aydınının varlığını reddetmek ve dıştalamakla sorunun çözülmeyeceğini biliyoruz. Fakat burdan geleneksel Kürt aydınına çok ihtiyaç duymaktayız sonucunu da çıkarmamak gerekmektedir. PKK ve ulusal kurtuluş hareketi ve mücadelesinin ortaya çıkmasında geleneksel Kürt aydınının hiçbir katkısı olmamıştır, tersine engelleri ve zararları olmuştur. Fakat kendileri aşılarak etkisiz kılındılar. Ulusal kurtuluş mücadelemizin önüne engel dikmeleri, karşı çıkmaları ve saldırı yöneltmeleri elbette yapılmaması gereken ve bu yönüyle büyük bir sorumsuzluk örneği olmuştur. Fakat gelinen aşamada PKK bunu asla sorun olarak görmemektedir. PKK ulusal ve toplumsal kurtuluş bazında çağımızın gelişkin ve güçlü bir insanlık hareketi olarak sosyalist anlayış ve yaklaşımın bir gereği olarak Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine öncülük ve komuta ederken, ulusal ve toplumsal kurtuluş gerçeğine yabancılaşmış ve sömürgeci egemenliğin inkar ve imha politikasının bir aracı haline gelmiş her Kürt insanı gibi sıradan Kürt insanından daha aşağıda seyreden geleneksel Kürt aydınının da içinde bulunduğu onursuz ve aşağılık konumdan çekip kurtarmak istemektedir ve geleneksel Kürt aydını karşısında da kendisini sorumlu ve görevli görmektedir. Bilineceği gibi ortada kurtarılacak ve yardıma muhtaç olan birisi varsa o da Kürdistan toplumsal kesimleri arasında en önde olan geleneksel Kürt aydınlarıdır. Çünkü yukarda da belirttiğimiz gibi Kürdistan'da en başta asimile edilen ve önemli oranda ulusal ve toplumsal gerçekliğine yabancılaşan ve inkarcı konuma düşen ve bunun sonucu olarak büyük oranda sömürgeci düzenle bütünleşen, hatta onun Kürdistan üzerindeki yayılmacı, talancı, baskıcı, asimilasyoncu, kısaca inkar ve imha politikasının bir aracı ve aleti haline gelen geleneksel Kürt aydınıdır. Örneğin alt sırada bir öğretmen bile Kürtlerin çocukluktan başlayarak asimilasyonunda fiili rol oynamıştır. O, TC'nin asimilasyon politikasını uygularken sadece maaşını ve bir de sömürgeci düzenin nasıl "iyi" bir öğretmeni olduğunu düşünmüştür. Alt düzeyde öğretmen olarak bunu yaparken üst düzeyde de bakan olmuş ise bizzat sömürgeci egemenliğin kurumlaşmasında aktif rol oynamıştır. Şimdi altı ve üstü bu özellikte olan geleneksel Kürt aydını aslında çoktan Kürt ve Kürdistan gerçeğinden koparak emperyalist, sömürgeci ve işbirlikçi Kürt egemen güçlerinin bir işbirlikçisi ve uşağı haline gelmiştir. Fakat PKK bu gerçeği geleneksel Kürt aydını için utanılası ve kahrolası bir yüzkaralık olarak kabul edip değiştirmekte kararlıdır. Ne pahasına olursa olsun er veya geç geleneksel Kürt aydınını yurtseverliğe çekerek, ulusal kurtuluş mücadelesinde yer ve görev vererek yeniden kimlik ve kişilik sahibi kılmaya çalışmaktadır. Hatta Kürdistan yurtsever-devrimci aydın hareketi ve mücadelesi içine çekerek gerçek Kürt aydını yapmaya çabalamaktadır. Fakat bütün bu hizmeti yaparken, geleneksel Kürt aydınının niteliğini ve özelliklerini ortaya sermekte, olumsuzluklarına ve sapmalarına karşı eleştiri ve ikna temelinde mücadele etmekte ve dayatmalarına sabırla karşı koymaktadır. Geleneksel aydını olduğu gibi kabul ederse, ortaya ne gerçek Kürt aydını çıkar, ne de aydın hareketi ve mücadelesi.

Geleneksel Kürt aydını PKK öncülüğünde ortaya çıkan tarihi fırsatı ve kendisine sunulan ideolojik, politik ve örgütsel katkıyı, yine güç ve olanakları kendisini yurtseverleştirmekte, devrimcileştirmekte kullanmalıdır. Şimdiye kadarki kabul edilemez durumunu hızla aşmalı, mevcut olumsuz konumunu bilince çıkararak bundan hızla uzaklaşmalı, üzerindeki olumsuz yaşam etkilerine karşı savaş açarak dönüşüm sağlamalı, PKK öncülüğündeki ulusal ve toplumsal kurtuluş sürecine katılarak halkla arasındaki uçurumu kapatmalı, Kürt ve Kürdistan gerçeğine yurtsever ve devrimci temelde dönüş yaparak kimlik ve kişilik kazanmalı, tarafsız, toplum ve sınıflar üstü ve siyaset üstü gibi burjuva anlayış ve yaklaşımı terk ederek Kürdistan'da tersi doğru olan aydın gerçekliğine ulaşmalı, kendini bilgi, kültür ve entellektüelle sınırlayan, yani yazan ve konuşan aydın tipinden kurtararak, aynı zamanda örgütlenen ve mücadele eden aydın tipine yükseltmeli, kendi kaderini Kürdistan halkının kaderiyle birleştirerek kurtuluşu ulusal kurtuluş mücadelesinde görmeli ve geleceğinin bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan'da olduğunu görerek bilinçlenmeli, örgütlenmeli ve mücadele etmelidir.

Kürdistan toplumu, halkı ve insanı PKK öncülüğünde ve ulusal kurtuluş mücadelesi içinde ekonomik, sosyal, siyasal, askeri, eğitim ve sanat alanında kısaca tarihsel, toplumsal, ulusal ve kültürel yaşama ilişkin ihtiyaç duyduğu kendi aydınını mutlaka yaratacaktır. Zaten PKK ve ulusal kurtuluş mücadelemizin kendisi Kürdistan'ın şimdiye kadar gelmiş geçmiş en büyük aydınlanma hareketi ve mücadelesi olmaktadır. Kürdistan'da ulusal ve toplumsal düzeyde sağlanan bu aydınlanma er ya da geç büyük bir aydın patlamasına yol açacak potansiyele sahiptir. Kürdistan aydını ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin ürünü olacak ve onun çocuğu olarak doğacak, yetişecek ve olgunlaşacaktır. Başka şekilde bu görkemli uyanışın ve ayağa kalkışın, fedakarlığın ve kararlılığın, coşkunun ve sevginin, inancın ve cesaretin, acının ve zorluğun yaşam hikayesini kimse kavrayamaz, anlatamaz ve yazamaz. Kürdistan'da bugün bir ulusu ulus, bir halkı halk ve insanı insan yapan değerlere, *kimlik*, kişilik ve özgürleşmeye yol açarak Kürt ve Kürdistan gerçeğini bir devrim hareketine ve mücadelesine dönüştüren değerlere sahip çıkarak, bağlı kalarak yürüyecek ve yaşayacak bir aydın ancak yeni Kürdistan'da yeni aydın tipi olma yolunda başarılı bir gelişme sağlayabilir. PKK'li görünmemek maskesi altında hala ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinden uzak duranlara ve bilinen klasik aydın dayatmalarının yanısıra daha başka gerekçeler ileri sürerek kendini ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin dışında tutanlara ve yine ne sebeple olursa olsun emperyalizme, sömürgeciliğe ve feodal komprador güçlere karşı düşüncede ve pratikte mücadele etmeyenlere ve Kürdistan'ın bağımsızlığından ve özgürlüğünden yana olmayanlara ve ulusal kurtuluş mücadelesine katılarak düşüncede ve pratikte üzerine düşen görev ve sorumluluğunu yerine getirmeyenlere gerçek Kürt aydını demek mümkün değildir. Ulusal ve toplumsal anlamda gerçek Kürt aydınlığı esas olarak PKK öncülüğünde gerçeklik kazanarak gelişmeye başlayan ulusal kurtuluş mücadelemizle ortaya çıkmıştır ve onun temel ilkeleri, yaşamı ve davranış ölçüleri de yine bu hareket ve mücadele olacaktır.

Şimdi halka rağmen ve yaşanan gerçeğe rağmen birinin aydın maskesi altında PKK'li görünmemek için ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşmekten uzak durması hiçbir gerekçeyle kabul edilecek ve anlayış görecek bir tutum ve davranış olamaz.

Halkımız, bu tipten hesap sormalıdır

Yapılanların büyük bir ihanet olduğu anlaşılmalıdır. Ve mutlaka en kısa zamanda parti adaletine sığınılmalıdır. Haksızlığa uğradığını belirtme yerine dağların doruklarında sıcak savaşın içinde kalma hakkı istenmelidir.

Bizim yeni hainlere ihtiyacımız yoktur. Halkımızın tarihinde en bol olan hainlerdir. Halkımızın tarihini değiştirecek kahramanlara, önderlere ihtiyaç vardır.

Bizim gerçek önderlerimiz şehitlerimizdir. Tek doğru yaşam biçimi de şehitlerin yaşamıdır. Hepimizin bunu esas alması gerekir. Tarihin yenilgili kişilikleri, lafazanlar, kaçkınlar hiçbir zaman direnişin temsilini yapamazlar. Yöre halkımızın bunu çok iyi bilmesi gerekir.

Ulusal kurtuluş savaşımızın geliştiği ve ülkemizin her köşesinde yaygınlaştığı bu dönemde hepimizin görevi bu mücadeleyi biraz daha yükseltmektir. Düşman gelişen bilinçli ve kararlı savaşımızın kendi sonunu getireceğini iyi biliyor. Bu yüzden tüm günlük düzenlemeleri ve her türlü kültürel, sosyal ve ekonomik atılımları bu savaşı önlemeye yöneliktir. Devletin her kademesinde kalmak için PKK'ye karşı savaş vermek gerekiyor. Bu belirleyici ölçüt olmuştur. Öyleyse halkımızın ulusal direnişine karşı en barbar ve gerici yöntemlerle ayakta kalmaya çalışan faşist TC'ye karşı savaşmak, bir insanlık görevidir. Partimizin önderliğinde verilen bu savaşta tüm benliğimizle bu davaya sarılmamak büyük bir alçaklıktır. Hepimiz için geçerli olan tek yaşam biçimi, zaferi yakalayacak çalışma tarzına ulaşmaktır. Bunun dışında başka bir şey istemek, en büyük gaflet ve ihanettir. Nitekim gelinen aşamada en olumsuz tipler bile bu mücadele biçiminin doğruluğunu kabul etmişlerdir. Hiç kimse artık PKK'nin mücadele biçiminin yanlış olduğunu savunamaz. 20 yıllık mücadele tarihi neyin doğru, neyin yanlış olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Ancak zavallılar, düşmanla birlikte yaşamak isteyenler buna karşı çıkabilirler. Tarihin ise bu tiplerden hesap soracağı gün gibi ortadadır.

PKK'nin verdiği mücadele dünya tarihinde ender rastlanan bir biçimdedir. Halkımızın en umutsuz olduğu, yok oluşla karşı karşıya olduğu bir dönemde, tarihin en büyük direnişine, önderliğine sahip olmuştur. Bugüne ulaşmak da öyle kolay olmamıştır. Tarihin en büyük direnişiyle, onbinleri aşan şehit kanıyla buna ulaşılmıştır. En zor olan bu halkın ayağa kalkması sağlanmıştır. Bizim de biricik görevimiz, bu davaya mutlaka katkı sunmaktır. Ülkemizde ben insanım diyenin bundan başka bir görevi olamaz.

Son günlerde kamuoyunda Selim Çürükkaya'nın parti içinde haksızlığa uğradığı ve buna benzer yönde haberler çıkmıştır. Başta şu çok iyi bilinmelidir ki, parti hiç kimseye haksızlık yapmaz. Böyle bir konumda da değildir. Partimiz her türlü karşı-devrimci yönelimlere karşın gelişmesinin en önemli nedeni müthiş bir kişilik çözümlemesine ulaşmış olmasıdır. Eğer bir avuç insan topluluğundan bugün yüzbinleri örgütleyen bir konuma gelinmişse bu parti içindeki güçlü devrimci kişiliğin oluşumu sayesindedir. Devrimcileşemeyen kişilik, her zaman devrimci gelişmelere engel olan kişidir. Partiyi biraz tanıyanlar tüm gelişmelerin parti içindeki kişiliklerin devrimcileşmeleri sağlandığı oranda ortaya çıktığını iyi bilirler. Parti en büyük savaşı da kendi içinde devrimcileşmeyen kişilere karşı vermektedir. Sürekli büyük destekler sunularak kişinin devrimci çizgiye ulaşması sağlanmaya çalışılmaktadır.

Selim için de parti büyük yardımlarda bulunarak, birçok şans ve imkan sunarak kendi gelişimine katkıda bulunmuştur. Özellikle Zindan Konferansı sürecinde Parti Önderliği'nin bizzat büyük katkıları söz konusu olmuştur. Özellikle örgüte gelmeyen, disipline olmayan bireysel üslubu aşması için büyük destekler sunulmuştur. Hiç kimse sunulan desteklerin yetersizliğinden bahsedemez. Ancak Selim, bütün bunlara rağmen devrimcileşme yerine burjuva partilerin bile kabul edemeyeceği üslubunu daha da derinleştirerek örgüte dayatıp birçok tahribata neden olmuştur. Şunu unutmamak gerekir ki, biz dünyanın en vahşi ve en barbar ordusu olan Türk ordusuna karşı savaşmaktayız. Bu orduya karşı savaşabilmek, ancak çelik gibi bir disipline sahip olmakla mümkündür. Disiplini olmayan bir örgüt olamaz. Disiplini olmayan bir ordu düşünülemez. Düşman ajanları saflarımıza geldiklerinde ilk yaptıkları iş, örgüt disiplinini bozmak, ortamı muğlaklaştırmak ve geri tartışmalarla asıl sorunlara eğilmemizi engellemektir. Selim'in de yaptığı budur. Buna göz yumulmasının da kabul edilemeyeceği ortadadır. Doğal olarak parti kimsenin bozgunculuk yapmasına izin vermez. Eğer kişide zerre kadar bir dürüstlük varsa, o da partinin tüm uygulamalarından sonuç çıkarıp yetmezlikleri aşmaktır.

Bugün tek geçerli yaşam biçimi parti otoritesi altında yaşamasını bilmektir. Düşmana gitmek, Avrupa demokrasisinin koynunda yaşamak bir kurtuluş değildir. Bu ancak rezillik olabilir.

Sorun bir kişiliğin devrimcileşip devrimcileşmemesi sorunudur. Ne kadar uzun süreli parti içinde kalınırsa kalınsın eğer süreç içinde kişilik devrimcileşmezse, onun mutlaka parti ile karşı karşıya geleceğinin iyi anlaşılması için bu kişiliğin durumunu biraz daha iyi ortaya koymak gerekir. Selim, abim olduğu için biraz daha iyi tanıyorum. Evde en tembel, en asalakça yaşama alışmış yapısı vardır. Evin en büyük çocuğu olmasına rağmen doğru dürüst bir iş yapmayan, çalıştığı tüm işyerlerinde tembelliğinden dolayı iş sahibi tarafından işten atılmıştır. Buna karşın babamın kazma-kürek çalışarak elde ettiği birkaç kuruşu, annemden alıp şehirlerde harcamaktan başka bir iş yapmazdı. Bu yüzden evde babamla sürekli kavgalıydı. Gençliğinde de o dönemin yoz kültürünün temsilciliğini yapmıştır. Parti ile tanışması sonrasında da bu yaşamı aynı olup burjuva devrimciliğini aşan bir konumda olmamıştır. O zamandan beri parti otoritesini kabul etmemiştir. Üslup ve yaklaşımlarıyla örgütleyici değil, örgütü dışlayıcı konumdadır. Bu nedenle yaşamı boyunca örgütlediği doğru dürüst bir kimse yoktur. Bu dönemde Resul unsurunun tahribatlarına seyirci kalma, hatta örgütü tanımadığından bu unsurun tahribatlarına anlam bile vermemiştir.

Cezaevinde çeşitli dönemlerde yaptığı cezaevi temsilciliği ile de aslında cezaevi müdürüyle ahbap-çavuş ilişkileri sonucu düşmanla iyi birleşmeyi öğrenmiştir. Sahip olduğu konum "faaliyet yürütüyoruz" adı altında şehirlerde her türlü küçük-burjuva yaşamını kamufle etmeye çalışan bazı sahte tiplerle aynıdır. Cezaevinde şimdiye kadar örgütle karşı karşıya gelmemişse, içinde bulunulan bazı koşullar nedeniyle arkadaşların olumlu yaklaşım göstermesi sayesindedir.

Mehmet Şener neyse, bugün Selim Çürükkaya da odur. Bunu herkes böyle bilmelidir. Gerçekten eğer devrimcilik yapamıyorsa aklını başına alıp bir köşeye oturmasını bilmelidir. Avrupa'da şuraya buraya dayanarak, dökülen kanlar üzerinde kimse hesap yapmasın. Yapılanların büyük bir ihanet olduğu anlaşılmalıdır. Ve mutlaka en kısa zamanda parti adaletine sığınılmalıdır. Haksızlığa uğradığını belirtme yerine dağların doruklarında sıcak savaşın içinde kalma hakkı istenmelidir. Eğer hala en ufak bir dürüstlük varsa, şehitlere ve halka bağlılığın gereği de budur. Bizim yeni hainlere ihtiyacımız yoktur. Halkımızın tarihinde en bol olan hainlerdir. Halkımızın tarihini değiştirecek kahramanlara, önderlere ihtiyaç vardır. Eğer halkımızın tarih boyunca her türlü acıyı öndersizlikten çektiği biliniyorsa, en güçlü önderliğe ulaşıldığı bu dönemde böyle gaflet içinde olmanın ne anlamı olabilir? Sanırım Selim kendini Gallile gibi görmektedir. Doğru bildiğini güya savunmakla. Savunduklarının kapitalizmin pisliği olduğunu ve düşmanın cezaevinde dayattığı ıslah olmuş PKK tipi olduğunu bilmesi gerekir.

Örgütü dağıtarak, örgüt disiplinini kabul etmeyerek bir yere varacağını sanıyorsa, büyük bir yanılgıdadır. Gerçekten Parti Önderliği'nin yaşamı biraz yorumlanabilseydi bu durumun yaşanmayacağı açıktır. Aslında Parti Önderliği'nin müthiş bir otorite olmasını kabul edememe vardır. Buna karşı var olan objektif bir direnme bugün subjektif bir konuma ulaşmıştır. Kesinlikle şu unutulmamalıdır ki, PKK'nin diğer adı "Başkan APO"dur. Başkan APO'yu PKK'den ayrı görmek yapılacak en büyük düşmanlıktır. Mücadelemizin en zor sürecinden geçip bugüne ulaşması, tüm kazanımların elde edilmesi ve yine cezaevindekilerin idamdan kurtulması, tahliye edilmesi Parti Önderliği'nin engin çabaları sayesindedir. Bu gerçeği kabul etmemek nankörlüktür, Kürdistan'da insanlığın inkarıdır.

Avrupa Kürdistan ulusal meclisinde milletvekili seçildiğinde kabul edilmez üslubu hep eleştirilmiştir. Kendisi ise buna karşı üslubunu sürekli diretmiştir. Örgüt bu durumu ile devrimcilik yapamayacağını ve bir köşeye çekilmesinin doğru olacağını belirtmiştir. Kendisi bunu yapmayıp Avrupa'da bizim bölge insanları ile ilişki kurup parti aleyhinde çalışma yürütmüştür. Bunu yapmak en büyük alçaklıktır. Eğer devrimcilik yapamıyorsa, karşı-devrimci olmak bu halka ihanettir. Tarih boyunca tüm ihanetçilerin sonunun ne olduğu bilinmelidir. Partimizin müthiş çabaları sayesinde dünyanın her tarafında Kürtler bir araya geliyorsa, bu, dökülen kanların sayesinde olmuştur. Yaratılan bu saygıyı kötüye kullanma alçaklığında bulunulmasın.

Halkımız uzun süre cezaevinde kalmış bu tipe saygı duyacağına hesap sormalıdır. Cezaevinde Hayrilerin, Kemallerin, Mazlumların kendi canlarını vererek yarattığı direniş değerlerinin düşmana peşkeş çekilmesine neden izin verildiği sorulmalıdır. Bu direnişe layık olunmadığı sürekli hatırlatılmalıdır. Şener gibilerin her türlü ihaneti örgütlemesine seyirci kalma sebebi sorulmalıdır. Arkadaşların ölümüne kabul etmediği yaşam tarzını, bir aş için kabul etmelerinin hesabı sorulmalıdır. Kimse ülkemizin binlerce kilometre uzağında yürütülen bu savaşın yarattığı değerler üzerinde hesap kuramaz. Bu savaşın tüccarlığı olamaz.

Hiç kimse lümpenizmi, Batı kapitalizminin yoz yaşam tarzını partiye dayatamaz. Biz PKK'nin yaşam tarzının sosyalist yaşam tarzı olduğu ve ulaşılması gereken en ilerici bir yaşam biçimi olduğunu iddia ediyoruz. Bunun böyle olduğu ispatlanmaktadır. Düşmana karşı savaşımda, sahip olduğumuz teknikle değil, yaşam tarzımızla başarılı olmuşuz. Bu yaşam temsil edildiği sürece gelişme sağlanmıştır. Bu yaşam tarzından sapmak ise büyük kayıp ve tahribatlara neden olmuştur. Bu tarz temsil edilmediği sürece her gün kayıplar vereceğimiz bilinmelidir. Hepimizin bu yaşam tarzına layık olabilmek için amansız çaba sarfetmemiz gerekirken, bu yaşamı kabul etmemek ihanetin en kötüsüdür. Her partilinin görevi de her koşul altında bu yaşamı kabul etmektir. Bu nedenle Avrupa'da bu yaşam temsil edilmesi gerekirken, Avrupa yaşam tarzını partiye dayatma gafleti kadar kötü bir şey olamaz.

Halkımızın bu tipleri iyi tanıması gerekir. Tek bir değer yaratmayan, asalakça yaşayanlara değil, müthiş bir direnişi esas almayı görev olarak önüne koyanlara saygı duyulmalıdır. Bizim gerçek önderlerimiz şehitlerimizdir. Tek doğru yaşam biçimi de şehitlerin yaşamıdır. Hepimizin bunu esas alması gerekir. Tarihin yenilgili kişilikleri, lafazanlar, kaçkınlar hiçbir zaman direnişin temsilini yapamazlar. Yöre halkımızın bunu çok iyi bilmesi gerekir.

Düşman özellikle bölgemizdeki potansiyelin devrimin hizmetine sunulmasını önlemek için yoğun özel savaş yöntemlerine başvurmaktadır. Bu konuda belli bir başarı da elde edilmiştir. Bölgedeki Alevi-Sunni, Zaza-Kurmanc ayrımı yaparak, bunu derinleştirerek halkın birliğini önlemeye çalıştığı iyi biliniyor. Bu ayrımcılık olduğu süreçe de hep ezildiğimizi görmüşüz. Yapmamız gereken bu ayrımı kaldırıp, hep birlikte ulusal birliği önleyen engelleri kaldırmaktır. Selim bugün içinde bulunduğu konumuyla ulusal birliğin karşısındadır. Ona şunu sormak gerekir: Çevremizde partiyi ilk savunanlardan biri de sendin. Bu kadar kan döküldükten sonra bireysel yaşamın için yaptıklarından utanmıyor musun? Onu tanıyan herkes, kendisi gerçek devrimcilik yapmadığı sürece kimse selam vermemelidir. Gerçek devrimcilik PKK ile hareket etmektir. Düşmanımızın nefesinin en fazla daraldığı, her türlü çöküntüyü yaşadığı bu dönemde böyle kafa karışıklığı yaratmak bir ihanetten başka bir şey olamaz.

Kürdistan'ın her köşesinde, her dağında gerillanın kökleştiği ve düşmanın darbe üstüne darbe yediği bu dönemde her şeyimizle Parti Önderliği'ne, partiye bağlılığı esas almalıyız. Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni güçlendirmeli, kişilere değil, bizi bugüne getiren partiye bağlı olmalıyız. Her ulusal kurtuluş savaşında böyle tiplerin ortaya çıkabileceği göz önüne getirilmelidir. Bu vesileyle mücadeleyi daha iyi tanımalı, gelişmeleri yakından takip etmeliyiz. Doğru ve yanlışları ortaya çıkarmalıyız. Zafer ancak partimize bağlılıkla mümkün olabilir.

Selim'e de şu çağrıda bulunmak istiyorum: İçinde bulunduğu korkunç ihaneti görüp parti adaletine sığınsın. Tüm yetmezliklerini aşıp savaş hakkını elde etmeye çalışsın. Yoksa hiçbir şekilde tarih karşısında hesap vermekten kurtulamaz. Eğer kendisini düzeltmezse, bizzat yakasına yapışıp hesap soracağız. Bizim halk düşmanı kardeşimiz yoktur. Tüm olumsuzluklarını en gerçekçi bir tarzda görmeli, ulusal kurtuluş mücadelesinde yapılması gerekeni yapmalıdır. En doğrusu budur. Savaşmak isteyenlerin ancak dağlarımızın başında yerleri vardır.

1 Eylül 1993

Dr. Süleyman
(Sait Çürükkaya)

BİR YENİ EKİM APOCU DEVRİM

İrfan Dayıoğlu

Apoculuk, dar ulusal çerçeveye sığmayan, sadece bir Kürt hareketi ideolojisi olarak algılanmaması gereken, ulusal sınırları olmayan bir dünya görüşüdür, bir ileri felsefedir.

Sosyalizmde amaç insandır, Apoculuk, her şeyden evvel insanı kazanmayı amaç ediniyor. İnsanı tam bağımsızlaştıran, sömürüyü ortadan kaldıran bir toplum olan sosyalizm, kendine insanım diyenin amacıdır.

Apocu devrim, dünya ölçekli bir çöküşün yaşandığı, sosyalizm dalgasının geri çekildiği bir ortamda ve en düşürülmüş bir toplumun bağrında, o insanı, düşürülmüşlükten yükselişe geçiren bir devrim olarakta Ekim'den daha ileri, yaşanan sosyalizmden daha katılımcı ve daha kollektif bir devrim olarak ortaya çıkıyor.

Çöküş, çok büyük bir enkaz yığınıdır. Apocu devrim bu enkaz yığınından yeni bir değerlendirmeyle, büyük bir atılımı gerçekleştiriyor. Geri bir toprakta, ileri bir sosyalizme yol açıyor. Ekim'in yıkılışı bir yönüyle çokça sözü edilen, insanın, devrimi bireyinde içselleştirememesinde yatıyor. Apoculuk, devrimi önce insan bünyesinde gerçekleştirerek, gelecek toplumun kurucularını yetiştiriyor. Apocu devrim, sosyalizmi düşünce planından, pratik plana taşıyor ve bugünden yeni bir yaşam felsefesi yaratarak, bireyin kişiliğindeki eski toplumun gerici direnişini kırıyor.

İleri bir toplum projesi olarak Apoculuk, tipik bir aydın hastalığı olan ve kapitalizmin ana ilkesi olan "tek başıma kendimi nasıl geliştiririm" ilkesinin yerine, "hep birlikte nasıl gelişiriz" ilkesini koyarak yeni insanın yaratılmasına öncülük ediyor.

PKK önderliğini, geçmiş devrim önderliklerinden ayıran ve ona daha ileri özellik kazandıran, bir toplumsal önderlik olarak, devrim kavgasının, devrimci eylemin içinden çıkıp gelmekte oluşudur. PKK'de çürümeyi önleyen, her türlü tasfiyeci girişimi bozguna uğratan, her türlü geriye çekiş hamlesini başarısız kılan bu önderlik özelliğidir.

Geçmiş sosyalizm deneyimlerinin ve devrimci hareketlerin yenilgisine kaynaklık eden, öncünün, devrim savaşımının içinden çıkıp gelen değil, sorunu masa başından tartışan kent aydınlarından geliyor olmasıdır. Burada aydının tarifi gerekiyor. Aydın sadece teorik açılımlarla toplum öncülüğü yapmaya çalıştığında ve savunduklarını, pratik yaşam da kendinden başlayarak hayata uyarlayamadığında bir ileri toplum kuruluşu ne kadar sağlam olabilir? En büyük hastalık, eylem ile söylemin uyuşamamasıdır. PKK önderliği bu anlamıyla da, öncüllerinden ve çağdaşlarından ayrılıyor ve bu uyumsuzluğa son vererek. Toplumun öncüleri, tartışma kulüplerinden değil, kendisinden bin kat daha güçlü düşmana karşı, can bedeli bir mücadelenin içinde doğuyorlar. Bu özellikte, devrimin her türlü sağa sola çekiliş girişimlerini önlüyor.

PKK'de sosyalizm anlayışı, bireyin önce kendini sosyalistleştirmesidir. Kendine faydası olmayanın topluma faydası olmaz. Öyleyse, devrim mi istiyorsun? Önce kendini devrimcileştir. Eşitlik ve özgürlük mü istiyorsun? Önce kendini özgürleştir, önce kendin herkese eşit davranmasını öğren, Apocu felsefe budur. Sosyalizmin gelişkin insanların işi olduğu bilinmektedir. Öyleyse sosyalizm kuruculuğuna soyunan her birey, her örgüt, işe kendini geliştirerek ve kendinde gelecek toplumun prototipini yaratarak başlamak zorundadır. PKK önderliğinin başarısının sırrı buradadır. Önderlik, işe önce kendini muazzam bir dönüşüme uğratarak başlamış ve giderek bu değişimi tüm topluma egemen kılma için yoğun bir pratik atılım süreci başlatmıştır. PKK'de bugünden gelecek toplumun yaşam biçimi, davranış ve düşünce biçimi oluşmaktadır ve geleceğin daha sorunsuz kazanılmasının da güvencesi budur.

Apocu devrim anlayışı, tek başına bir ulusal kurtuluşçuluk değil, aynı zamanda, insanı bir bütün olarak değiştirme ve değiştirme girişimi ve iradesidir. Bu anlamıyla genel bir toplum kuruluşu için çaba içinde olan her devrimci hareketin ilham kaynağıdır. Apoculuk, dar ulusal çerçeveye sığmayan, sadece bir Kürt hareketi ideolojisi olarak algılanmaması gereken, ulusal sınırları olmayan bir dünya görüşüdür, bir ileri felsefedir.

PKK öncülüğü, bugün kendi halkının devrimi ile, bölge devrimini özdeş kılabilmenin kavgası içindedir. Bölgenin tüm devrimcileri de, bu bölgede bugün zafere en yakın devrim olan ve giderek bölge devriminin anahtarı olacak olan Kürt devrimini kendi devrimleri görmek durumundadırlar. Kürt devrimi, başta Türk devrimidir. Kürt devrimi bugün için bölge devrimidir.

Ekim devrimi çağa damgasını vurdu. Bugün Ekim ile yükselen sosyalizm dalgası geri çekildi. Tam da bu dalganın çekilmeye başladığı ve büyük çoğunluk için, artık sosyalizmin bir hayal olduğu bir ortamda, Apocu devrim dalgası insanlığın doğuş merkezinde yükselişe geçerek, insanlık için yeni bir umut dalgası oldu. Bugün, yaşasın kapitalizm çığlıklarının atıldığı bir ortamda boy veren PKK devrimi, bölge insanı için yeni bir yükselişin kapı aralayıcısı olmuştur. Bu bölgede devrimci "Yaşasın bölge devrimi, yaşasın Apoculuk" diyebilendir. Devrimci, çürümede, yıkıntıda, düşkünlükte devrimi görebilendir.

Öyleyse, bu bölgede en büyük devrimci gelişmeye yol açan Başkan APO'ya, Başkanın açtığı yolda devrim için döğüşenlere, devrimin güvencesi tüm şehitlere selam olsun.

Bu bölgede yeni bir Ekim, Apocu devrimdir. En büyük devrimci, Apoculukta geleceği görebilendir.

DEVRİMCİ ADALET

(Baştarafı 15. Sayfada)
sistemi söz konusudur. Kürdistan tarihinde yaşam bir suçluluk yumağı ve suçlar toplamıdır. Bu, partimiz PKK'nin öncülüğünde yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ortaya çıkışına kadar böyledir. Yabancı egemenlik ve sömürgecilik altında Kürdistan'da işlenmemiş suç, kendi gerçekliğine karşı suçlu durumuna düşürülmemiş insan kalmamıştır. Bunun için Kürdistan'da suç ve suçluyu ayırt etmek, tanımak en zor iş olmuştur. Ancak mücadelemizle birlikte sürdürülen insanlık ve yaşam kavgası suç ve suçluyu ayırt etmeyi olanaklı kılmıştır. Kürdistan'daki suçların kaynağı sömürgeci egemenlik ve bunlarla kader birliği yapmış olan işbirlikçi, hain Kürt egemen sınıflarının gerici ve çağ dışı varlığıdır. Kürdistan'daki tüm suçlar, kaynağını bu iki gücün ortaklığında bulur ve onlara hizmet eder. Mücadelemiz bu egemenliği kırmış ve suçu tanımlamayı mümkün kılmıştır. Yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi suçun ayrımının ve tanımının yapılabilinmesinde tek söz sahibidir.

Yüzyıllardır baskı ve sömürü altında bulunan Kürt insanının kişiliği de ağır tahribata uğramıştır. Özellikle sömürgeci faşist TC rejimi, halkımızın ahlaki değerlerinden tutalım hemen hemen tüm değer yargılarıyla oynamış; bağımlı, hastalıklı, edilgen, uşak, kendi gerçekliğini dahi inkar eden bir kişilik şekillendirmeye çalışmış ve bunu büyük oranda başarmıştır.

Partimiz PKK, ortaya çıkışıyla birlikte, şekillendirilmek istenen bu kişiliğe karşı amansız bir mücadele vermiştir. PKK'de yargı bu temelde yapılmaktadır. Suç ve ceza esasları da buna göre hazırlanmıştır. Yargıda amaç; kişinin olumsuzluklarını, hem kişinin kendi gelişimini, hem de toplumsal gelişimimizi ve devrimimizi engelleyen kişilik anlayışlarını mahkum etmektir. Cezalarda yaptırım gücü olarak yargılanan kişinin olumsuzluklarını atması, kendini geliştirmesi, devrime hizmet etmesini sağlayan geliştirici cezalardır. Bir daha vurgulamak gerekir ki mahkum edilen anlayıştır, kişinin kendisi değildir. Devrimimizin temel bir özelliği budur. Yani kişiliğe karşı sürdürülen şiddetli bir savaş vardır. Örnek olarak, kişinin pratiğine bakıldığında objektif olarak sürekli olumsuz, ajan bir pratik sergilemesi söz konusu olmuşsa, buna karşı partimizin yargılaması nasıl olmuştur? Kişi şiddetli bir yargılamaya tabi tutulup, mevcut Kürt gerçekliğimiz göz önünde bulundurularak söz konusu kişiye bir daha yaşam hakkı tanınabilmiştir. Hatta ajan olarak gönderilen, düşürülmüş kişileri dahi kazanmayı temel almıştır. Eylemlerde esir alınan TC askerlerinin yargılandıktan sonra bırakılma durumları birer örnektir. Ancak devrimi engelleyen, devrimimizle oynayan, devrimimize zarar vermede dayatıcı olan kişilerin cezası doğal olarak tasfiye olacaktır. Başkanımızın bu konuda bir belirlemesi vardır: "Bir insanın yüzde bir dahi olumlu yanı olursa, onun o yüzde birlik olumlu tarafını alarak kazanmaya çalışmalıyız." Başkanın bu belirlemesi yargılamalarımızın temelini oluşturmaktadır. En son ihanet savaşından sonra ülke alanında yapılan Birleşik Savaş Konferansı sürecinde şiddetli bir yargılamanın yapılması ve geçmiş savaş pratiğimizin değerlendirilmesiyle birçok kişiye yeniden verilen şanslar, mahkum edilen küçük burjuva liberal anlayışlar ve diğer anlayışlar, partimizin yaşamının özüne, yüceliğine, yargı sisteminin yüceliğine somut bir örnektir.

Kongre, konferans ve Bağımsızlık Mahkemeleri en önemli yargı organlarımızı oluşturmaktadır. Bunun yanında yaşamımızın her gününde olumsuz kişiliğimizin yargılanması söz konusudur. II. Kongre'de oluşturulup IV. Kongre'de onay gören Bağımsızlık Mahkemelerimizin temsili olan Zagros Bağımsızlık Mahkemesi, devrim sürecindeki savaş mahkemelerimizdendir. Soruşturma komisyonlarımızın suç zanlısını kapsamlı bir soruşturma sürecine tabi tutmasından sonra hazırlanan iddianamenin mahkemeye sunulmasıyla yargılama yapılır. Mahkeme, yine tüm savaşçı güç tarafından yapılır. Mahkemeyi yürütme görevini, savaşçı güç içinden seçilmiş olan üç veya dört kişilik mahkeme heyeti yapar. Zanlının soruşturmasına katılmış olan, soruşturma komisyonunun bir elemanı iddianameyi ve iddianameyle birlikte ceza önerisini de mahkemeye sunar. Karar gücü de mahkemeye katılmış olan tüm savaşçılardır. En son Parti Merkezi'nin onayıyla mahkemede alınan ceza uygulanır. Tabii ki, şartlara göre de bazı değişiklikler yapılabilinir. Sıcak savaş ortamındaki mahkemeyle, birçok imkan ve şartları bulunduğu ortamda yapılan mahkemelerin suçluya vereceği ceza aynı olmayacaktır. Mahkemelerimizde, içinde bulunan şartlar, imkanlar değerlendirilip kişiyi kazanma, düşmüş olan kişinin yüzde bir dahi olumlu tarafı olsa, onu o olumlu tarafından tutup geliştirme temel noktadır. Devrime ve topluma zarar vermeyecekse, tutulacak en küçük insani yanı var ise yeniden yaşam şansı verilebilir. Kişi yine de kazanılmaya çalışılır.

Bağımsızlık Mahkemelerimizden biri de Halk Mahkemeleridir. Toplum, yani halk içinde suç işlemiş veya suçlu duruma düşmüş kişilerin halk tarafından yargılanması, halkta demokrasiyi geliştirme temelinde yapılan mahkemelerdir. Karar gücü veya jüri halkın kendisidir. Özellikle içinde bulunduğumuz bu devrim sürecinde, halkımızın her yönüyle kendisini düşmandan koparması, artık kendi sorunlarını kendisinin çözmesi, halk iradesini geliştirip, oturtma, halk demokrasisini geliştirme açısından çok önemli rolü vardır. Günümüzde devrimin geliştiği alanlardaki kitlemiz, sorunlarını kendisi çözmekte, suç teşkil eden durumları kendi mahkemelerinde, kendisi karar gücü olarak çözmektedir.

Bu anlamda PKK'de ve PKK ile birlikte Kürdistan'da gelişen adalet, yargı sistemi çağın en modern, en ileri yargı sistemidir.

□ ○ □

Denge aşamasına MERHABA

(Baştarafı 3. Sayfada)
rasyona çıktıkları alanda operasyon güçlerine ARGK gerillaları 24 Eylül'de 9 ayrı yerde pusu kurdular ve pusular sonucu toplam 30 asker öldürüldü. Ulaşabildiğimiz gerilla kaynakları TC güçlerinin 3 gündür uçaklar ve helikopterler desteğinde Govendê Dağı'nı kuşatma altına almaya çalıştıklarını, ancak şu ana kadar 40 kayıp vererek başarısız kaldıklarını, ayrıca çıkan çatışmalarda 1 gerillanın şehit düştüğünü, 2 gerillanın da hafif şekilde yaralandığını belirttiler.

ÇUKURCA (KURD-HA): Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Kaşuri mıntıkasındaki Serbesta Karakolu ARGK gerillalarınca basıldı. 24 Eylül'de gerçekleşen baskında 20 asker öldürüldü, 3 adet G3 silahı, 1 adet roketatar olmak üzere büyük miktarda mühimmata da el konuldu. Eylem sırasında Kemal (Şırnaklı) isimli gerilla şehit düştü. Söz konusu haber TC'ye ait radyolarda 9 gerillanının şehit olduğu şeklinde verilmişti.

BİTLİS (KURD-HA): Yine 24 Eylül günü Bitlis'in Hizan ilçesine bağlı Çiyayê Hêstır mıntıkasında operasyona çıkan devlet güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 12 asker öldü, 2 asker de yaralandı. Gerilla kaynakları radyoda 5 gerillanın şehit düştüğü şeklindeki haberin doğru olmadığını ve gerilla kaybının olmadığını belirttiler.

Koruculuğa büyük darbe: 56 ölü

SİİRT (KURD-HA): Siirt'in Şirvan ilçesine bağlı Daltepe (Hertamis) ile Kalkancık (Matelit) köylerine yapılan gerilla baskınında 56 korucu ve yakını öldürüldü.

4 Ekim tarihinde akşam saatlerinde baskına uğrayan Daltepe ile Kalkancık'ın korucu köyleri oldukları ve bu nedenle eylemin ARGK gerillalarınca yapıldığı öğrenildi.

Telefonla görüştüğümüz Garzan Eyalet Komutanlığı baskın yaptıkları iki köyün de korucu köyü olduklarını, defalarca silah bırakmaları için kendilerini uyardıklarını ancak silah bırakmamakta direndiklerini belirtti. Komutanlık söz konusu köylerin geçmişte gerillaların şehit düşmesine yol açtıklarını da sözlerine ekledi.

Savaşta bölge ayrışımlarına doğru...

(Baştarafı 13. Sayfada)

kadar kurmakla görevlidir sorularına yanıt vermesi lazımdır. Böylece arazi denetimi konusunda daha somut bir genelleme ile gerilla mücadelesinin geldiği aşamayı koymak mümkündür. Buna bir yerde "Kurtarılmış bölge" veya "Kızıl bölgeler" meselesi deniliyor. Artık Kızıl bölgeler, kurtarılmış bölgeler meselesi gündemleştiriliyor, zaten yaşanan biraz da budur. Ülke daha şimdiden pratikte böylesi bir ayrışmayı hızla yaşamaktadır, yapılması gereken buna hükmetmek, bunun için de daha yoğun bir şekilde bu bölgeler meselesi üzerinde durmaktır.

Kurtarılmış Alanlar

Bu nedenle sanırım bu konuda bazı ülke devrimlerini yeniden incelemekte yarar vardır. Çin, Vietnam veya başka ulusal kurtuluş devrimlerinin bu konudaki tecrübelerine yeniden göz atılabilir, ama bizce en önemlisi bunu kendi pratiğimizde, kendi ülke koşullarımızda arayıp en iyisini bulmak, her alana geldiği aşamaya göre bir tespitle hakkını vermek olacaktır. Fakat bilinmesi gereken bir gerçeklik de vardır ki, mevcut savaşın seyri, gücümüzün dağılımı göz önüne getirildiğinde, yine siyasal durumlar değerlendirildiğinde artık kurtarılmış bölgelere doğru yönelmek mümkündür. Bu anlamda bunu nasıl somutlaştırabiliriz hususu üzerinde durmak gerekecektir. Burda yapılan şüphesiz bir genelleme düzeyinde olacaktır, bunun daha iyisini hiç şüphesiz somutu yaşayanlar yapar. Örneğin bir Botan'ın bütünüyle böyle bir süreci yaşayacağı açıktır ve yaşanan da zaten biraz da budur. Botan daha şimdiden yarı kurtarılmış bir durum arzediyor. Birçok alandan devlet askeri güç olarak ve daha fazla da siyasi otorite olarak atılmış durumda. Yapılması gereken bu durumu biraz daha derinleştirmek ve şekillendirmek oluyor. Ama daha tutulması gereken arazi, yeraltının geliştirilmesi, birçok stratejik-taktik hattın tutulması, kısaca daha ileri bir adım atılması için yayılma meselelerine yeni bir anlayışla bakılması gerekir. Şüphesiz bunun için de somut bir reçete verilemez, günlük düşman takibiyle, haftalık düşman değerlendirilmesiyle bunlar değerlendiriliyor. Savaş taktikleri günlük, haftalık, aylık olarak yapılır, bunlar çok yaratıcı bir şekilde ele alınmadı mı, tabii ki savaşta tıkanma olur, beklenmedik bir durumla da karşılaşılabilinir. Kısaca savaş artık tam bir doktrindir ve tabii ki günlük olarak beyne, yüreğe hükmeden anlayış ve tutumdur. İnsanın beyni, ruhu, yaşamı, soluk alıp verişi bile bu savaşa göre ayarlanmadı mı 24 saatini onun nasıl geliştireceği üzerinde yoğunlaşmayla geçirmedi mi bazı geçici başarılar elde edilse bile hazin sonlarla karşılaşmak her zaman mümkündür. Ama savaşla tam bütünleşmiş bir ruh, beyin, yaşam, ona adanmış irade, yoğunlaşma ile en zor olanı bile başarmak, en çıkılamaz sanılan durumları bile aşmak mümkündür ve bu pratikte de defalarca kanıtlanmıştır. Dolayısıyla tüm bu hususlarda çok yoğun, çok iddialı olan işi biraz ilerletebilir, genel bilgiyle, yoğunlaşmamış kişilikle komuta gücünün savaşı geliştirmesi düşünülemez. Yaman bir komuta gücü, komuta kişiliği, yoğunlaşmayı en üst düzeyde yaşayandır. Ordu işleyişi ve bütün coğrafya üzerindeki hakimiyeti iliklerine kadar kim duyarsa komutada başarıyı o sağlayabilir ve böyle olanın da savaşa hükmetmesi kaçınılmazdır.

Sözünü ettiğimiz Botan için kurtarılmış bölge yaklaşımıyla savaşımını ele almak hem imkan dahiline girmiş hem de kendisini artık dayatmaktadır. Dolayısıyla bu alanda savaşım böyle bir seyir izleyecekken ve komuta bunun üzerinde yoğunlaşacakken, yine Botan'a ulaşması gereken bazı bölgeler de benzer yaklaşımlarla derinliğine ele alınıp üzerinde tartışılırken belirtmek gereken diğer bir husus da ara bölgeler veya karışık bölgelerdir. Yani bununla da gerillanın takım düzeninde olduğu, fakat pek araziyi denetleme, arazide uzun süreli çatışmayı yapma durumunda olmadığı bölgelerdir. Vur-kaç taktikleriyle, gizliliğe büyük özen göstererek, hareketli bir tarzda gerilanın sonuç aldığı bölgeler oluyor. Buralar az-çok gerillanın olduğu ve fakat kızıl bölgelere göre hareket, eylem tarzının aynı olmaması gereken, daha çok gizli, çevik (hareketlilik anlamında) olabilecek, baskında da, pusuda da uzun vadeli çatışmalardan kaçınacak birimlerle geliştirilecek hareket tarzına sahip olmalıdır. Bu yerlerde cephe çalışmaları yoğundur ve hatta biraz daha buna ağırlık verilir. Yine milis biraz daha yoğun çalıştırılabilinir. Tabii unutulmaması gereken bir husus da kızıl bölgelerin aynı zamanda iktidar bölgeleri olduğu ve ordaki halkın da gerillanın tam denetiminde olduğu ve artık işlerin halk iktidarı gerçekliğiyle yürütüldüğüdür.

Bunların yanısıra beyaz bölgeler diye tabir ettiğimiz düşman merkezleri vardır. Bunlar düşmanın günlük denetiminin tam olduğu yerlerdir. Buralara da sızma ve tam gizlilik kuralları dahilinde aniden girilir, eylem yapılır, çıkılır. İçteki birimler de tamamen gizli çalışan birimlerdir. Burada gerilla olmaz. Her ne kadar deyim olarak bir "şehir gerillası"ndan sözedilirse de şehir gerillası diye bir gerillanın olmadığını belirtmek gerekir. Oradaki birimler gerillanın gelip vurması için hazırlık yapar, bu hazırlığı da milis dediğimiz güçler yapar ki zaten beyaz bölgelerde bunların barınması, korunması, iş görebilmeleri, kamuflajı daha mümkündür ve en önemlisi de düşmanın hiç ummadığı yerde ön hazırlıklardır, keşif-istihbarat vb. hususlardır, milisin gerilladan daha kolaylıkla başarması mümkündür. Yine bunun da güvenceye alınması, örgütlendirilmesi, düşmanın acil yönelim ve provokasyonlarına ani denetimler kurması cevap vermeler geliştirmesi, yine halkın, milis gücünün örgütlenmesi vb. görevler için bazı çok gizli, kendini iyi koruyabilecek örgüt birimleri oturtulur, tüm bunlar da gerillanın daha etkin darbe vurabilmesi, giriş ve çıkışının, yine eyleminin sonuç alıcı olması içindir.

Evet savaşımda artık bu belirtilen bölge ayrışımlarına doğru bir seyir izlemenin dayatıcılığı karşısında yapılması gereken bunun üzerinde oldukça derinliğine, yoğun ve gerektiğinde tüm yapıyı katarak tartışmak, bazı sonuçlara ulaşmak ve bunun pratik hazırlıklarıyla birlikte yüklenmek gerekmektedir. Dönem böylesi görevlerin üzerine yürümeyi önümüze koyuyorsa bundan kaçınmak, savaşın geliştirilmemesi anlamına gelir ki bu da zaferin eşiğinde ateşle oynamak demektir. Yapılması gerekenin döneme hakkını vermek olduğu açıktır. Artık daha özgürleştirilmiş sahalar, daha denetime alınmış alanlar söz konusu olacağına göre bunun bir yandan savaş temeli üzerinde yoğunlaşılırken, bir yandan da halk temeli üzerinde yoğunlaşmak da kaçınılmazdır.

Bu amaçla geliştirilen cephe çalışmalarının hızla yürütüldüğü ve neredeyse sonuç aşamasına geldiği, ilk kez birçok güç ve kişinin içinde yer alacağı geniş kapsamlı bir oluşumun yolunun açıldığı ve buna günlük çabalarımızla, bizzat desteklerimizle hayat hakkı kazandırma durumunda olduğumuzu, bunun da dönemin bir gereği olarak ele alınması gerektiği ve bu nedenle de ruhunda bir parça yurtseverlik, insanlık duygusu olanın her türlü bireysel çıkar ve kaygılarını bir yana bırakarak içinde yer alma, bunun ilerlemesi için çaba sarfetme gibi bir görevinin olduğu bilinmelidir. Şüphesiz bu çalışmalar daha da ilerletilecek ve sonuca götürülmek için sorumluluğun tüm gerekleri yapılacaktır. Ve böylece, büyüyen gerilla ordulaşması, kurumlaşan ordulaşma, araziye hakimiyeti sağlayan gerilla, halkı ile bütünleşen, kitle zemin örgütlülüğe daha da kavuşan bir savaşımla artık sonuca doğru daha kararlı ve daha sonuç alıcı yönelmek için gerekli tüm imkanlar hazır önümüzde durmaktadır. Böylesi bir yükleniş karşısında karşı gücün de yapacak fazla bir şeyinin olmadığını unutmamak lazımdır. En fazla yapacağı, daha fazla bombardıman, daha fazla köy yakma, yıkma, daha fazla cinayet ve katliam olacaktır ki bu da daha fazla ve daha yoğun olarak kitlelerin düzenden kopuşunu ve ulusal kurtuluşun saflarına akışını, yine kitlelerin politikleşmesini, düzene kinlenişini ve savaşımda daha aktif yerini almasını ve gerek içerde, gerekse dışarıda ister hükümetin ister bir bütün devletin ve onun yürüttüğü kirli özel savaşın teşhir ve tecritini getirmekten öte bir çabanın sahibi olamayacaktır ki bu daha belirtilen hedeflere yürümede oldukça kolaylık sağlayacak ve böylece ucu görünen zaferi yakalamak her zamankinden daha çok mümkün olacaktır.

TC ölüm döşeğinde

(Baştarafı 4. Sayfada)

hiçte baharda işi bitirilecek bir durum arzediyor mu? Bu nedenle Genelkurmay Başkanı'nın iddiası sadece bir istem ve niyetten öteye giden bir durumu arzetmiyor demek. Zira bunun evveliyatı da çok iyi bilinmektedir. Daha 1984'te PKK'nin silahlı eylemleri Eruh ve Şemdinli baskınları ile başladığında yine hükümet ve askeri çevreler "24 saatte işlerini bitirir, köklerini kazarız" demişlerdi. Sonra bu 24 saat 48 saat oldu, sonra "Sonbaharda bitiririz" dediler, ardından "Bu kış PKK'nin işi tamamdır" denildi. 1985 yılında, "Artık belini doğrultamaz" denildi ama her seferinde giderek eylemler artıp dağda gerilla sayısı arttıkça bu sefer devlet tedbirler geliştirmeye başladı. Ve bilinen olağanüstü hal yasası, köy koruculuğu, özel valilik -ki o zamanlar süper vali diye sunulmuştu, şimdi süper para zimmete geçirmekten yargılanması isteniliyor- ve ardından birçok özel yasalar çıkartılarak gerilla gelişiminin önü alınmak istendi. Hep de "Bu kışta, bu baharda" diye sözler verildi ve nihayet en son Eşref Bitlis planı da Güney Savaşı diye bilinen savaşta devletin tüm imkan ve dayanaklarının seferber edilmesine rağmen boşa çıkınca, uzun bir sessizliğin ardından şimdi de yeniden "Baharda" diye süre biçildiğine bakılırsa, ve gerilla eylemlerinin 9 yıllık süreçteki gelişimi gözönüne getirilirse baharda gerillanın çok daha yüksek mesafeler katedeceğinin devlete, askeri çevrelere verdiği tedirginliğin bu tür konuşmaya yöneltiyor. Öyle ya devlet yetkilileri, askeri çevreler ne zaman "PKK'nin kökünü kazdık, kazıyoruz" dediklerinde PKK'nin etkinliğinin sayısal-niteliksel arttığı görülmedi mi? Yine ne zaman, "PKK'nin işini baharda bitireceğiz" dediklerinde, sözü edilen baharlarda daha güçlenmiş bir PKK ile karşılanmadı mı? Bu sefer de böyle olmayacağının güvencesini Genelkurmay Başkanı neyle verebilir? Halk da, herkes de bu cevabın nerede yattığını bilir.

Son günlerde Kürdistan'ın hemen her alanında çok büyük güçlerle, yine zırhlı araçlarla karadan ve helikopter ile uçaklarla havadan ağır bombardımlarla geliştirilen seri operasyonlar var. Ancak aldığımız bilgilerde bu operasyonlar daha çok devlet güçlerinin darbe yemesiyle gerçekleşiyor ve yine yöreden gelen bilgilere bakıldığında operasyonların yönünün gerilladan çok köylüleri hedeflediği ortaya çıkıyor. Birçok köy yakılıp yıkılıyor, insanlar göçe zorlanıyor, işkencelere alınıp zorla "ya korucu olur, ya Kuzey Irak'a gidersiniz" deniliyor. Silah bırakmak isteyen korucular bile işkenceye alınıyor, köyler resmen bombalanıyor. Hangi köyün yakınında gerilla eylemi olursa, devlet güçleri de o köye inip kaç asker öldürülmüşse o kadar köylü öldürüp radyo ve basına, "Şu kadar terörist ölü ele geçirildi" diye vererek hem moral bulmaya, hem de kamuoyunu aldatmaya çalışıyor. Yine sınır boyunda vurulan kaçakçılar da basında gerilla hanesine yazdırılarak, bilanço kabartılmaya çalışılıyor. Öte yandan büyük bir doğa tahribatı hedeflenerek Kürdistan'a tam bir insansızlaştırma, doğasını kurutma, böylelikle yaşanılmaz hale getirme politika ve uygulaması dayatılıyor. Peki bu işin sonu nereye varacak?

PKK'nin bu yıl ki mücadelesiyle TC karşısında bir denge aşamasına tırmanmakta olduğunu ve önümüzdeki dönemde kurtarılmış bölgeler olacağı ortadayken, devlet yetkilileri de "Bahar'da işini bitireceğiz" diyorlar. "İşini bitirmek" denilen şey herhalde tümden boşaltılmış, yakılmış, harabe edilmiş bir ülke oluyor. Çünkü özellikle Botan alanından gelen haberlerde devletin son üç ay içinde en az 15 askeri garnizonu -ki tabur, alay düzeyindedir- devlet tarafından boşaltılmış ve boşalan bu yerler gerillalarca yakılarak gerilla denetimine alınmış, yine 100'e yakın korucu köyü de silahsızlandırılmıştır. Buna devletin boşalttığı köyler de dahil edilirse neredeyse Botan'da gerilladan başka ve zaman zaman operasyon güçleriyle girebilen devlet güçlerinden başka kimse kalmıyor veya yakında o düzeye gelecek. Askeri literatürde bu da o bölgenin devletin denetiminden çıktığı ve gerilla güçlerinin denetimine girdiği anlamına geldiği de bilinir.

Öyleyse Orgeneral Doğan Güreş neye dayanarak "PKK'nin işini baharda bitireceğiz" diyor? Herhalde güvendiği, iflas eden "yenilmez" ordunun yerine kurulması düşünülen "Özel ordu" oluyor. Ama özel ordu zaten yıllardır MHP adıyla, ülkücü adıyla, Hizbulkontra adıyla, kontrgerilla, özel tim, köy korucusu adıyla gerillaya karşı, hatta savunmasız silahsız insanlara karşı hem de bir kıyım makinesi olarak kullanılmaktadır Hatta bu özel güçlerle birçok gazeteci, en son bir milletvekili katledilmedi mi? Demek ki özel güç şimdi resmiyete kavuşturulmak isteniyor. İkide bir generallerin "Ülkede kontrgerilla diye bir kuruluş yoktur" diye açıklamalarda bulunma zahmetinden de kurtarmak için artık Anayasa'ya dahil edilmiş bir kontrgerilla ordusuyla katliamlara, kıyımlara, göçertmelere, işkencelere, faili meçhul cinayetlere bir resmiyet kazandırılmış olunacak ve böylelikle gerilla karşıtı, kim varsa ve Kürdistan'da ne kadar insan öldürürse yasal olacak. Dolayısıyla mübah görülecek, "Türkiye'nin milli birlik ve bütünlüğü için" yapılmış "Kutsal bir vatan görevi" olacak! Herhalde Genelkurmay Başkanı'nın hesabı bunun üzerine kurulmuş olmalı!

Ama yanlış hesabın döneceği yerde vardır. Nice baharların yaşandığı gibi '94 Baharı da gelecek ve yaşanacak. Eşref Bitlis '93 Baharı'nı göremedi, bakalım '94 Baharından sonra hangi yeni paşalar, yeni Orgeneraller hangi baharlara süre biçecekler? Ne de olsa her yılın bir baharı var ama dilin kemiği yok!

Örnek bir direniş tarihinin kirletildiği ülke: Filistin

(Baştarafı 9. Sayfada)

şı daha sert önlemlerin gelişmesi gündem konusu olacaktır. Filistin'de radikal güçlerin anti emperyalist bir cephede birleşerek mevcut mücadelelerini daha da yükseltmeleri yakıcı bir hal kazanıyor. Arap alemi içinde, geçmişte olduğu gibi bugünde Filistin radikal güçleri bu rolü oynama durumundadırlar. Emperyalizmin planlarını boşa çıkarmanın en sağlıklı yolu da bu birliktelikten geçmektedir. Mevcut durumun böylesi bir sonucu kaçınılmaz kıldığını belirtmek gerekir. Emperyalizmin bölge politikasına bağlı olarak ortaya çıkan bu durum Kürdistan sorununu da yakından ilgilendirmektedir. Emperyalizmin; benzer yaklaşımı Kürt sorununda da ortaya koyacağının işaretleri daha şimdiden görülmeye başlanmış bulunuyor. Özellikle Güney Kürdistan'a ilişkin politika ve Kuzey Kürdistan üzerine geliştirilen planlar bu yöndeki belirlemelerimizin doğrularına güç katmaktadır. Ancak Kürt sorununda belirleyici olan PKK faktörünün emperyalizmin cesaretini kırmakta olduğunu burada önemle belirtmek gerekir. Yani Kürt sorunu Filistin meselesinin benzeri olmayacaktır. Dolayısıyla bölgede Kürt sorunu emperyalizmin çıkarlarını tehdit eden unsur olarak varlığını koruyacaktır. Emperyalizm ve bölge gericiliği bu engeli aşamayacaklardır. Bundan hareketle diyebiliriz ki emperyalizm Kürt sorununda sınıfta kalmıştır ve sınıfta kalmaya mahkum olmuştur.

İsrail ile Filistinli güçler ve Arap ülkeleri arasında -1948 yılında İsrail devletinin kurulmasıyla birlikte- meydana gelen önemli olayları kapsayan ve sorunun bu yıllar içerisinde nasıl bir süreç izlediğini kapsayan küçük bir araştırma yapıyoruz. Böylece günümüzdeki barış ve birbirini karşılıklı kabul etme aşamasına nasıl gelindiğini kısa da olsa görmüş olacağız.

"Türkiye'nin olumsuz tavrı tepki ile karşılaşabilir"

(Baştarafı 14. Sayfada)
hiç mi yoktu?

Başında da belirttim, gireceğimiz toprakların devleti girmemize izin vermeli. Bu anlamda eski Yugoslavya'da bü romuz vardı, her zaman girebilmek için antlaşmamız vardı. Ama Türk hükümetiyle henüz bu sorunu çözemedik. Ama çözeceğimize inanıyorum. Orta Asya ülkelerine, Ermenistan, Azerbaycan, Gürcistan vb. birçok ülkede çalışmalara başladık. Hepsinden de izin alarak çalışmalarımıza başladık.

-TC'nin Kürdistan'da sürdürdüğü kirli savaştan zarar görenlere insani temelde yardım sunmak amacı ile Kürt özgürlk mücadelesi Kürt Kızıl-Ay'ını (Hevya-Sor) kurduklarını ilan ettiler. Şayet size işbirliğini teklif ederlerse, bunu nasıl karşılarsınız?

İnsanlığa hizmet için kurulan tüm örgütlerin başarılı ve iyi hizmet yapmalarını isteriz. Ancak Hevya-Sor'la bu aşamada ilişkiden veya maddi destekten söz edemem. Henüz erkendir. Kendi milletine yardımcı olsun. Bizim çalışmalarımız daha çok bağımsızdır. Yani yapılması gerekeni, kendi olanak ve elemanlarımızla yaparız. Bir savaş ortamında, tarafların yardım kuruluşlarına yardım yapmak yanlış yorumlara yol açar. Durum siyasidir. Bundan dolayı yardımı direk kendimiz yapmaya çalışırız. Yıllardır tecrübelerimiz bunu zorunlu hale getirmiş durumda.

Kürdistan'daki savaşta, PKK defalarca esir aldığı Türk askerlerini koşulsuz serbest bıraktı. TC ise yakaladığı gerillaları ya kurşuna diziyor ya işkencede öldürüyor ya da bölücülükten ömürboyu hapse mahkum ediyor. Bugün binlerce Kürt asıllı siyasi tutuklu Türk cezaevlerinde. Bu duruma ne diyorsunuz?

Siyasi tutuklu veya savaş esirleri sorunu bizim için çok önemlidir. Direk bizim çalışma alanımızdadır. Ancak daha önceki sorularınızın cevabı çerçevesinde belirttiğim gibi, taraflar bölgeye girmemizi veya arabuluculuk yapmamızı isterse, görevimiz gereği yaparız. Bugün Türkiye'de çok sayıda siyasi tutuklunun bulunduğunu biliyoruz. Siyasi tutuklularla ilgili, işkenceye karşı birçok örgüt defalarca araştırma ve açıklamalar yaptılar. Durumlardan şu veya bu şekilde haberdarız. Ancak kendi incelemelerimiz bizim için en önemli kaynaktır. Örneğin geçen yıl, PKK'nin esir aldığı altı asker vardı. PKK bu esirleri gözetimimizde serbest bırakmıştı. Askerler PKK militanlarının kendilerine iyi davrandıklarını da belirtiyorlardı. Bizim için elbette bu iyi bir olay. Bu tavrın süreklilik arz etmesini diliyoruz.

Son olarak sizin Uluslararası Kızıl-Haç organizasyonu adına Türk ve Kürt halklarına vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Kısaca şunu söylebilirim: İnsanlık, barış ve dostluk hepimiz için en yüce olanıdır, onun yanında yer almak gerekir. Türk ve Kürt halkları dostluğu, kardeşliği ve barışı en iyi şekilde hak ediyor. Çabalar da bu yönlü olmalıdır.

Söyleşiniz için gazetemiz Berxwedan adına size teşekkür ederiz.

Ben de size ve gazetenize teşekkür ederim.

□□□

"Boru hattına güvence vermeyiz!"

(Baştarafı 8. sayfada)
alanlarla ilgili projelere çomak sokması doğal karşılanmalıdır. Öte yandan İran'ın da TC ile ilgili kaygıları Rusya'nın kaygılarından az değildir. Büyük bir Azeri nüfusa sahip olan İran, TC'nin Azerbaycan üzerindeki etkinliğinden hoşlanmamaktadır. Tabii ABD'nin de bu projeye kayıtsız kalamayacağı, TC ne kadar ABD uşağı olsa da, ABD de uşakların elinde fazla koz olmasınık istemez. Bu bakımdan da ABD'nin bu boru hattı projesi yerine buna alternatif başka boru hatları projelerini tercih etmesi söz konusu olabilir.

Almanya ise TC ile işbirliği içinde böyle bir boru hattı projesini belki destekleyebilir. Ancak Almanya'nın sadece TC ile değil, İran ile olan ilişkilerini de dikkate almak gerekir.

Özcesi bu boru hattı projesinin gerçekleşmesinin önünde birçok engel var. Ancak çok iyi ve ince dengelere oturtulmuş çıkarlar uyumlu hale getirilebilirse, o zaman gerçekleşebilir.

- Bir anlamda savaş, böyle bir projeyle uluslararası düzeyde tartışılır ve bir unsur olarak dikkate alınır duruma mı geliyor? Yani bu vesileyle, Kürt sorununun yeni bir boyut alacağını düşünebilir miyiz?

-Evet oldukça güzel bir soru. Savaşın büyük olduğu, yalnız büyük olmakla kalmayıp bölge ve dünya dengelerini etkilediğini biz uzun süreden beri belirtiyoruz. Kaldı ki, bölge devletleri ve bölge ile ilgilenen devletler, savaşın bu niteliğini her gün hissetmektedirler. Yine de bölge ile ilgili bu tür somut projeler savaşın yakıcılığını ve mutlaka sorunun çözümlenmesi gerektiğini hatırlatması bakımından önemlidir ve bu doğaldır. Bu projeler ulusal kurtuluş savaşımızı, uluslararası düzeyde yeniden tartıştırır ve Kürt sorununun başka boyutlarının da farkına varılmasına vesile olur. Böyle bir durumda bu sorunun çözümü kimi devletleri yeni hamleler ve yeni projelerle ortaya çıkmaya zorlar.

-Bir diğer petrol boru hattı da Irak- (Güney Kürdistan)-Midyat-Yumurtalık. Bu boru hattının kapalı olması nedeniyle yıllık gelir kaybı, 1990'da 260 milyon dolar olarak açıklanmıştı. Açılması yeniden gündemde, tartışılıyor. Bu konuda da bir öneriniz var mı? Değerlendirir misiniz?

-Zaman zaman Irak (Güney Kürdistan)-Yumurtalık boru hattının açılması gündeme getiriliyor. Ancak bunun gerçekleşmesi kolay değil. Bunun önünde de birçok engel var. Engellerden biri Güney Kürdistan'da bu boru hattının güvenliğinin sağlanması gerekir. Bu konuda BM veya ABD izin vermeden tam güvenlik sağlanamayacağı ortadadır. Kuzey Kürdistan'da bundan sonra boru hattının güvenliğini sağlamak kolay değildir. Yine diğer bir yanda boru hattının açılmasına TC'nin izin verebilmesi için, ABD'nin de onay vermesi gerekir. Boru hattının açılması diğer ambargolarla yakın bağlantılıdır. Her halde Irak'ın da kimi hesapları ve kaygıları var. Irak'da TC'nin ekonomik sıkışıklığını biliyor. Yalnız Irak'ın değil TC'nin de böyle bir boru hattına ihtiyacı olduğunu söylemek yanlış olmaz. Tüm bu sorunlar çözümlenebilirse, boru hattı yeniden gündeme gelebilir. Ancak biz ihtimal vermiyoruz. Eğer diğer sorunlar çözülse de, bizimle ilgili sorunun çözülmesi kolay değildir. Biz kesinlikle boru hattının Türkiye'yi güçlendirmesi için işlemesine izin vermeyeceğiz. İşlemesinin tek koşulu ulusal kurtuluş savaşımızın bu boru hattının varlığından şu veya bu düzeyde yararlanması olabilir.

Yine Güneyli güçlerin de bu petrolden pay istemesi gündeme gelebilecek diğer bir olasılık olmaktadır.

Türkiye şu boru hattını bu boru hattını düşüneceğine, Kürdistan halkıyla özgür ve eşit koşullarda yaşamayı kabul edip bu projeden kazanacağının yüz katı yeni ekonomik imkanlara kavuşmasını bilmelidir. Çünkü bugün bu savaşta kaybolan ekonomik değerler bu proje gibi yüz projenin getireceği değerlerden kat be kat fazladır.

○ ○ ○

Avrupa'da Gençlik

(Baştarafı 22. Sayfada)
dir. Engellerse, ortaya özgül kurumlar çıkmaz ve bu da ulusal çapta kurumlaşmayı engeller. Örneğin cephe yalnız başına bütün siyasal ve örgütsel sorunların çözümü olsaydı, ona bağlı kitle birliklerin kurulmasına belki hiç de gerek duyulmayacaktı. Fakat kitle birliklerine gerek olduğuna göre, o zaman kurulan bu birliklerin kendi kitle alanlarında örgütlenerek, kurumlaşarak yetkinleşmeleri, güç ve otorite haline gelmeleri zorunludur. Kısaca bizde ulusal ve toplumsal alanda yaşanan iç içelik, pratikte, örgütlenmede, kurumlaşmada ve mücadelede ilkelliğe ve amatörlüğe yol açmamalıdır. Varsa böyle bir durum, mutlaka aşmamız gerekiyor.

Şunu da çok iyi biliyoruz: Örgütsel gelişme ve kurumlaşmada geçmişten gelen tarihi bir mirasımız yoktur. Var olanlar, sömürgeci yapı ve kurumlar ile bunlarla bütünleşmiş olan feodal-aşiret yapı ve kurumlardan ibarettir. Halkımız ve bir bütün olarak toplumsal güçlerimiz kendi çıkarlarına hizmet eden ve kendisinin olan parti, cephe ve ordu gibi gelişkin ve yetkin çağdaş örgütlere, çeşitli kitlesel ve kültürel birliklere, meclis, hükümet ve devlet gibi son derece gelişkin, yetkin ve güçlü ulusal kurumlara ve yine çeşitli ekonomik, sosyal, kültürel ve akademik gibi demokratik ve mesleki kuruluşlara sahip değil ve yabancıydı. Bunlarla ancak PKK öncülüğünde ve ulusal kurtuluş mücadelemiz sayesinde tanışmış ve sahip olmuştur. Fakat hala ne teoride ne de pratikte tam olarak bu kurumların önemi ve rolü kavranmamıştır. Aynı şekilde çoğu örgüt ve kurumun halkımız ve toplumsal güçlerimiz için ne kadar önemli ve gerekli oldukları bilinmemektedir. Teoride fazla bir sorun yoktur, fakat iş pratiğe gelince değişiyor. Bu da kurumlarımızın örgütlenerek, kurumlaşarak pratik işlerlik kazanmasını zorlaştırıyor. Oysa her kurum kendi görev alanını eğitip örgütlemezse, gelişip yetkinleşemez. Elbette yeniden doğan, savaşarak uluslaşmayı, halklaşmayı ve insanlaşmayı bir arada yaşayan, kendini kurtuluşa götürerek kimlik ve kişilik kazanan, özgürleştiren ve bu süreç içinde her şeyi baştan yaratmak, kurmak ve işlerliğe kavuşturmak zorunda olan bir halk ve toplumsal güçler için, başında her şeyin mükemmel olması ve yürümesi mümkün olmaz, fakat süreç içinde bunun mutlaka sağlanması gerektiği de açıktır. PKK gerçeği, halk olarak bize, sömürgeci ve feodal-komprador düzen döneminde yitirdiğimiz her şeyi, ulusal kurtuluş mücadelemizle tekrar kazanabileceğimizi ve zafer kazanarak çağdaş halklar düzeyine erişebileceğimizi göstermiştir. Ulusal kurtuluş mücadelesinde kurtuluşa gideceğimiz gibi, örgütsel gelişme ve kurumlaşma alanındaki eksikliklerimizi de deneyim ve eğitim yoluyla gidererek, ulusal düzeyde örgütlenme ve kurumlaşmaya erişmeyi başaracağız.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, Avrupa'daki gençliğimiz de ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemize sahip çıkarak, aktif bir rol oynamaya başlamıştır. Eğitim ve örgütlenmesini geliştirerek, bunu daha da güçlü kılmamız mümkündür. Çeşitli yöntemlerle ülkemizdeki durumu daha etkin bir şekilde Avrupa'daki gençliğimize taşırarak, ülkeyle bütünleşmesini sağlamlaştırabiliriz. Gençliğimizle daha yoğun ilişkiye geçerek, sorunlarını gidermede daha yoğun bir çaba harcayarak, eğitim ve örgütlenme düzeyini artırarak, harekete ve eyleme geçmesini daha da etkili kılabilir ve ülkeye daha etkin bir dönüş yapmasını gerçekleştirebiliriz. Zaten ulusal kurtuluş mücadelemiz geçen her gün gençliğimizi daha fazla etkileyerek bünyesine çekmekte, bağımsızlık ve özgürlük istemlerini kamçılayarak harekete ve eyleme geçirmektedir. Bu gelişmeye bir de gençlik birliği yoğun bir çalışma temposuyla, eğitim ve örgütlemeyle karşılık verdiğinde, gençliğimiz bütün gücüyle ayağa kalkacak ve savaşacaktır. İçinden geçtiğimiz dönem, yaşadığımız seferberlik durumu, tüm halkımızda olduğu kadar gençlik kesimimizde de büyük bir patlamanın gerçekleşmesini zorunlu olmaktadır.

Çiller'in yurtdışı çıkarması çaresizliğin destek arayışlarıdır

(Baştarafı 19. Sayfada)
setçisinin diyemeyeceği gafları yapmıştır. Kürtlerin hakları sorulduğunda; "Kürtlerin sahip oldukları hakların yüzde 10'una Almanya'daki Türkler sahip değildir", insan hakları ihlalleri sorusuna ise "Almanya'da Türkler yakılıyor" cevabını vermiştir. Bu sözler siyaset tarihinde Guines Rekorlar kitabına girecek gaflardır. Ülkesinde Kürt sorunu diye bir sorun yoktur, ulusal sorun yoktur diyen bir iktidar, Kürtlerin haklarının derecesini itiraf etmektedir. Türkeş bile bu sözün büyük bir gaf olduğunu ve uluslararası ilişkilerde Türkiye'nin önüne çıkarılacağını söylemiştir. Ancak özel savaş rejiminin başka bir alternatifi de olmadığından, İngilizce düşünüp Türkçe cevap veren bir makyaj muhamesiyle idare etmektedir.

Özel savaş rejiminin sözcüsü Ertuğnul Özkök itiraf etti; "Türkiye bir daha bu fırsatı yakalayamaz. Uluslararası dengeler ancak bu kadar PKK aleyhine olabilir. Bundan sonra dengeler PKK lehine gelişecektir. Dolayısıyla elimizi çabuk tutup bu fırsatı kaçırmayalım." Özel savaşın isteminin ne kadar gerçekleştiği ortadadır. Yalçın Doğan buna tahammül edemiyor; Bir Alman televizyonu, Çiller'in haberinden sonra bir Kürt kadınıyla yaptığı görüşmede Kürt kadınının Kürdistan'daki kirli savaşı teşhir eden anlatımının Yalçın Doğan'ı çıldırtıyor. Hem de ağzında salya, burnundan sümük, kudurmuşcasına bir şekilde saldırıyor. Monaco'da olimpiatlarda içine düştükleri acizliği, organizasyona çamur atarak cevaplıyorlar.

Evet, Çiller bir özel savaş makyajıdır. Donuk bakışlı gözlerindeki sahte gülümseme, maskenin altındaki cehennem suratı ve beynindeki canavarı gizlemeye yetmiyor. Kadınlığı bu kadar bilinçlice ön plana çıkarılan birisiyle, bu kadar ilişkiler yaratılabilir. Tahsin Öztin, başbakanın fiziksel güzelliğini överken, kalemiyle adeta Çiller'i soymakta, ölçülerini santimlemektedir.

Sonuç olarak Çiller şahsında özel savaşın barutu tükenmiştir. Ekonomik olarak vereceği taviz, siyasi olarak atacağı adımı kalmayan rejimin çözümsüzlüğü her geçen gün derinleşmektedir. Gerillanın vuruşlarıyla çözülen TC ordusu, özel savaşa tükeniş yolu göstermektedir.

Özel savaş rejimi Çiller'in şahsında bol bol iltifat almıştır. En son olarak Yaser Arafat'ın da iltifatını aldı. İltifattan sonrası olmayacaktır.

Kürt kimliğinin korunmasında önemli bir rol oynayan Yezidiler

(Baştarafı 12. Sayfada)
sin. Çeşitli mesleki birliklerin, dini birliklerin ERNK'nin çatısı altında birleşmesi ve birlikte mücadele etmesi her bir birliğin gelişmesi için engel değil, tam tersine destektir. Zaten farklı dinlere sahip yurtseverler aynı mesleki birlikler içinde mücadelesini sürdürüyor. Fakat kendi dini birliklerini kurmak isteyenler buna da yapmaları mücadelenin yararınadır.

Yezidiler düşmanın propagandasına inanmamalıdırlar. Yezidilerin Kürt olmadığı, Kürdistan bağımsızlaşınca yine Yezidiler baskı görecek iddiası düşmanımızın kocaman bir yalanıdır. İnsanları duyarsız kılmak, tedirgin etmek, mücadeleden soğutmak için bu kocaman yalana başvuruluyor. Aynı şey Alevi Kürtler için de geçerlidir. Her halktan, her dinden PKK'nin şehitleri vardır. Yine her halktan, her dinden PKK'nin militanları, savaşçıları ve kitlesi vardır. Bu açık örnek düşmanın yalanlarını ispatlamaya yetmiyor mu?

Bundan böyle hiçbir Yezidi ilişkisiz ve örgütsüz kalmayı kabul etmemeli. Yezidi dindarlar kendi birliğini oluşturup geliştirmeli. Herkes bu dinin direngen, ulusal özü koruyucu, birleştirici özüne sahip çıkmalıdır. Sünnisi, Alevisi, Yezidisi ile bütün Kürtlerin birbirinin inancına saygılı davranması durumunda birliğimiz pekişir, mücadelemiz güç kazanır ve zafer yakınlaşır. Partimiz önderliğindeki mücadeleye şimdiye kadar yaptıkları katkı ile yurtsever Yezidilerin bundan sonra da birliklerini pekiştirip kararlı yürüyüşlerini sürdüreceklerine inanıyoruz. Yezidiliğin esas özü de bunu gerektiriyor.

"Haydi Ferhat!.. Çayı sen iiiç..."

Berxwedan Zele

Dağlar renklenmeye başlamış, bayrağımızın renklerini oluşturmuştu. Tepelerde yeşillikler canlılığını korurken, Rebas (Okçun)lar geniş, kırmızı tepsiler şeklinde yapraklarını açmış, yamaçları kırmızıya boyamışlardı. Eteklerde ise sararmış ot ve ağaç yaprakları toprağa serili sarı bir kilim gibiydi. Tüm bu görüntüler arasında kara lekeler güzelim manzarayı öylesine çirkinleştirmişti ki, bakıldığında adeta bayrağa hançer saplanmışçasına bir görüntü, ihanet görüntüsünü veriyorlardı. İki gündür süren uçak bombardımanları sonucunda güzelim orman küle dönüşmüş, Kürdistan dağlarında kara lekeler oluşturmuşlardı. Kürdistan'da yeni bir ihanet yaşanıyordu. Tarihin hem de en büyük ihaneti...

Ali ve Haşim bir kayanın altında oturmuş, yanlarından akan incecik dereye bakıyorlardı. Haşim elindeki kleşi açmış, şütuktan kestiği bir parçayla temizliyordu. Ali derenin akıntısını izlerken, gözlerinin önünden değişik olaylar geçiyordu. Arada bir simsiyah kaşlarını çatarak ağaçların arasında parlayan güneşe bakıyor ve tekrar sessizce akan dereye gözlerini dikip düşüncelere dalıyordu. Kafasında çakan şimşekler ve öfkesini dişlerini sıkarak dışa vuruyordu. "Sabri, Aydın, Ruhat ve diğer arkadaşlar, 1 düşman tarafından şehit düşseler neyse, arkadan vurulmak en kötüsü. İhanet bunların iliklerine kadar işlemiş. Yıllardır düşmana karşı mücadele ver ve şimdi de böyle büyük bir iheneti yaşa. Nasıl kendini böyle düşürürsün, bu ihanete nasıl kendini alet edersin? Ama senin suçun yok ki, seni bu hale düşüren, seni kendi çıkarları için satanlar. Onlardan yüz yıllık ihanetin hesabını soracağız. "Yaşasın TC, bımre PKK" diyecek kadar kendini sattın ha! Hesabını soracağız! Yeter artık bu kadar halkımızı sattığın!" Ali elinde salladığı çubuğu dereye attı, Haşim'e dönerek:

-Güneş batmak üzere, arkadaşlarla bir toplantı yapalım. Bundan sonra uçakların geleceğini sanmıyorum.

Haşim elindeki kleşin tüm parçalarını takmıştı. Mekanizmayı iki defa çekip bıraktıktan sonra namluyu havaya tutup tetiğe bastı. Boşa vuran iğnenin "çıt" sesinden sonra emniyeti kapatarak ayağa kalktı.

Haşim karşıdaki kayanın altında oturan Brusk'a seslenerek:

-Heval, arkadaşlara söyle yukarıdaki düzlükte toplansınlar toplantımız var.

Brusk silahını alarak ilerideki kayanın altında manga manga oturan arkadaşların yanına yaklaştı. Takım komutanı olan Xebat'a:

-Heval yukarıdaki düzlükte toplanacağız, hemen hazırlanın.

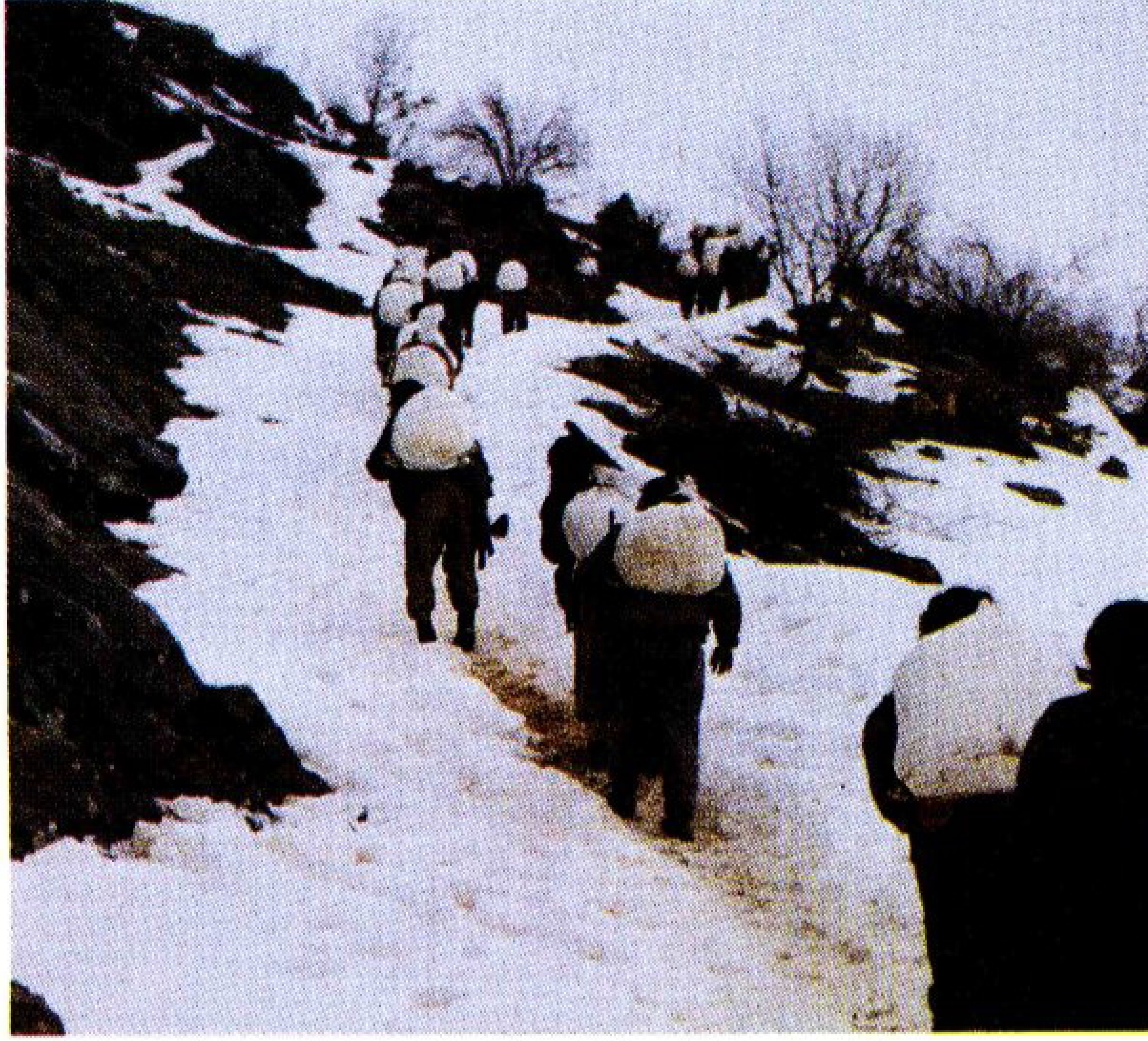
Sonra dereyi atlayarak diğer takımlara gitti. Xebat kayalıkta uzanan savaşçılarına dönerek:

-Duydunuz, hareketlenin, bu gece yine vuracağız.

Reşo BKC'sini alıp Gabar'ın yanına yaklaştı. Gülerek:

-Bunlardan ihanetin hesabını soralım. Arkadan vurmak neymiş görsünler. Bu defa sert kayalara çarptılar, bizleri ne sanıyorlar bu alçaklar!

-Hadi hadi yine BKC'ni öttürme fırsatı buldun. Tabii vuracağız. Biliyor musun! Beyaz arabalarımız, dolarlarımız varmışta gelip alacaklarmış. Yahu insan bu kadar enayi olmaz be. Bu allahın dağında araba ne gezer. Un dediler hadi neyse, yağ dediler depolarımız dolu, "Goşte mirişkan" dediler, onu biz de bulamadık. Ya bu araba nerden çıktı? Keriz mi bunlar be?

-Arkadaşlar söyledi: Lelikan'a saldırırken hayvan sürüleri gibi saldırıyorlarmış.

-Kolay mı? Açlıktır tabii. Saddam'a böyle saldırsalardı, muhtariyeti çoktan alırlardı.

-Kürttür işte, kendisine gelince kahraman kesilir. Tarihte de hep böyle olmuştur. Düşman bakmış yenemiyor, ne yapmış? Bizi birbirimize düşürerek amacına ulaşmış. Neyse gidelim.

Güneş dağların arkasına çekilmiş gökyüzünü kızıl bir renge boyamıştı. Düz bir alanda tüm savaşçılar geniş bir halka şeklinde oturmuş, yapacakları eylemin merakı içindeydiler. Herkes "acaba hangi noktayı vuracağız, keşke saldırı grubunda yer alsam..." şeklindeki düşüncelerle toplantının bir an önce yapılmasını istiyordu.

-Hevalê Reşo hazır mısın?

Reşo gülerek:

-Heval ben her zaman hazırım. Duydun mu Gurzo "Yaşasın TC, bımre PKK" demiş.

Bir anda herkes gülmekten kırılmaya başladı. Ali savaşçılara konuştuğu bozuk Türkçesiyle:

-Size bir haber! Mahmut'un mahmutlamasını geçmeye çalışmışlar, iki ölüyle geri kaçmışlar. Bizim "Mahmutlama" işe yaradı.

Kıyasıya savaş ortamında yükselen kahkaha sesleri dağlarda yankılanarak karanlığın derinliklerine yayıldı.

Toplantı bitmiş, gerekli düzenlemeler yapılmıştı. Herkes ateşin etrafında oturmuş, sohbet ederek hareket saatini bekliyordu. Reşo'nun yanında oturan Şoreş de bazı arkadaşlar gibi kızgın ve moralini bozmuştu. Reşo yardımcısı Şoreş'e hem takılmak hem de teselli vermek için:

-Heval niye üzülüyorsun ki, bak ben de savunmadayım. Ben kızıyor muyum?

-Ama sen BKC'ni kullanıyorsun. Senin yardımcın olacak adam mıyım ben be!

Bu söz Reşo'yu tamamen kızdırmıştı.

-BKC yardımcısı olmak kötü mü? O kadar arkadaşın savunmasını yapıyorsun. Reşo'nun yardımcısı olduğun için kendini şanslı saymalısın.

-Şaka yaptım. Bana takılacaktın değil mi?

-Hem hepimiz saldırıya girersek kim savunmamızı yapacak? Bu iş kolektivizmle olur.

-Hemen bana felsefe yapmaya başladın yine. Neyse bir dahaki sefere mutlaka saldırıda yer alacağım.

Yönetimde Ali, Haşim, keşfe giden Herdem, Zerdeşt ve Hawar oturmuştu. Keşifte not ettiklerini kağıda çizip planı tartışıyorlardı. Tartışmadan sonra plan ve nereden hareket edileceği netleştirildi. Yemeklerini yerken Zerdeşt naylonun üstündeki kavurmadan bir parça alarak:

-Bu Rubarok eyleminde çetelerden aldığımız ineklerin eti olmalı, tam da işimize yaradılar.

Ali komutanlara dönerek:

-Yemekten sonra hemen hareket edelim. Eylemden sonra toplanacağımız nokta geçen hafta yaptığımız eylemin toplanma noktasıdır. Haydi hareket edelim. Hepimize serkeftin!

-Serkeftin!

-Serkeftin!

Karanlıkta süren zorlu bir yolculuktan sonra herkes eylemdeki yerini almıştı. Haşim karşısındaki dört ateşe iyice baktıktan sonra yanında duran Kato'ya yaklaşıp hafif bir fısıltıyla:

-Hedefimiz şu karşıdaki ateşler, ikisi gerçek mevziler, diğer ikisi de sahtedir. Yanıltmak içindir.

-Tamam!

-B-7 ve ilk taramadan sonra saldıracağız. Çok hızlı olmalıyız.

Daha sonra bisivingci olan Ferhat'a yaklaştı:

-Saldırı parolasını verir-vermez ilk önce sağdaki ateşlere vuracaksın, sonra soldakilerine.

-.....!

Baran ve Gabar'a:

-Siz şu yukarıya gidin, karnasla kuş bile uçurtmayacaksınız. Yalnız giderken dikkatli olun, fazla ses çıkartmayın. Görüyorsunuz bulunduğumuz yer hem çıplak hem de yamaçtır. Farkına varırlarsa saldıramayız. İnisiyatif bizde olmalı!

Haşim tüm görevlendirmeleri yapmış, saldıracakları anı bekliyorlardı. Bir anda sağdaki iki ateşin çevresinde iki nöbetçi belirdi. Haşim seslere kulak kabarttı. Nöbetçilerden biri elindeki çayı diğerine uzatarak.

-Al çay iç. Diğeri:

-Yok sen iç, ben sonra içerim.

"Sen iç, yok sen iç" diye karşılıklı ikramlar sürüyordu. Haşim'in bir an kulakları yırtan yüksek sesi karanlıkta yankılandı:

-Haydi Ferhat! Çayı sen iç!... Biji Serok APO!

Ferhat nişanını almış, B-7'nin tetiğine basar basmaz bir patlama sesiyle birlikte ateş topunu andıran roket karanlıkta yıldız gibi kayarak nöbetçilerin bulunduğu ateşin tam ortasına vurdu. Dağları titreten ikinci bir patlamayla etrafa ateş parçaları saçıldı. Ferhat yardımcısının hazırladığı ikinci roketi fırlattı. Ama roket patlamadı. Haşim:

-Bir tane daha, haydi!

Tüm silahlardan dolu gibi mermi boşalıyordu. Diğer yandan Ferhat'la birlikte diğer B-7'ciler de karanlıkta şimşekler çakarak mevzileri darmadağın ediyorlardı. Haşim'in sesi yine yükseldi. Saldırı parolasını veriyordu:

-Aydın!... Aydın!...

Saldırı grubu kesiksiz taramalarla mevzilere doğru ilerledi. Taramalarla birlikte bombalar müthiş ışıklar saçarak geceyi kızıllaştırdılar. Bir anda ortalık cehenneme döndü. Silah, bomba, roket sesleri, barut kokusu ve ihanetçilerin "oy daye", "teslim... teslim!.." sesleri karanlığı deliyordu.

Mevzileri ele geçiren Haşim ve diğerleri slogan atarak direnenlerle çarpışıyorlardı. Bir süre sonra Haşim geri çekilme parolasını verdi. Yer yer çarpışmalarla geri çekilmelerini yapan Haşim ve saldırı grubu asavunmadaki savaşçıları da alarak ilk geri çekilme noktasına doğru yol aldılar. Bu arada başka yerlerden silah sesleri yükseliyordu.

-İki yaralı, şehit yok. Şimdi sıra diğer arkadaşlarda. Bu gecenin birinci baskını idi, ihanetin hesabını soracağız!

Haşim arkadan gelen son sayıyı aldıktan sonra elindeki telsizden düşmanın telsiz hattını açtı. "Yardım! Yardım gönderin basıldık!" "Biz de basıldık" konuşmaları duyuldu. Haşim araya girerek bozuk bir Soranice'yle "durumunuz nasıl" dedi. Telsizden Soranice bir cevap verildi: "Neden gece saldırıyorsunuz?" Haşim hemen karşılık verdi: "Özgürlük vadisi, Xankûrkê türbeniz olacak."

Kafasından gündüz dinlediği telsiz konuşmaları geçti. İhanetçilerin biri telsizden bayan savaşçılara küfür ediyordu. Buna kızan Ferhat yoldaş, "Savaşıyorsanız bari namusluca savaşın. Küfrediyorsanız bana edin. Ama bayan yoldaşlarımıza dil uzatmayın. Onlar halkı için canlarını seve seve feda eden, halkı için kanlarını döken onurlu insanlardır. Siz onların bir damla kanı kadar olamazsınız. Rica ediyorum onlara dil uzatmayın. Biraz namuslu olun, namusluca savaşın." Telsizin kapanmasıyla ortam bir anda sessizliğe büründü. Haşim karanlığın sessizliğini bozdu:

-Diğer arkadaşlar da başladı. Bizimki gecenin ilk baskını oldu. Yaptıkları ihanetin hesabını soracağız, diyerek karanlığın derinliklerine daldılar.